

Kat. Komp.

75349

2

Meg. St. Dr.

P

~~Historia polsi~~

UNIVERSITY OF CHICAGO

DYARYUSZ

KROTKO ZEBRANT

SEYMU GŁÓWNEGO

ORDYNARYINEGO

WARSZAWSKIEGO

POD ZWIĄZKIEM KONFEDERACYI

OBOYGA NARODOW

ROKU 1788. ZACZĘTEGO.

Cz ę ś ć II.

Wydrukowano w drukarni P. Dufour
w WARSZAWIE.

W P. DUFOUR Konf. Nad: Drukarza J. K. Mei
i Rzepltey, Dyrektora Druk: Korp: Kad:

75349.I.

[Faint, illegible handwritten text, possibly a signature or title, written in dark ink.]

P
Jm
Pan
Kon
wz
bny
stok
dliv
na
cig
czy
ren

KONTYNUACYA
DYARYUSZU SEYMOWEGO
W ROKU NOWO ZACZĘTYM 1789.

SESSYA XLV.

Dnia 7. January we Szrode.

PO przyściu Nayaśnieyszego Pana do Senatu Jmć Pan Marzałek W. Koronny dał głos Jmć Panu Marzałkowi Seymowemu, i Kontederacy Koronney, który zagaił wten sens: Ieżeli w wszelkich trudach spoczynek miłym jest i potrzebnym, to fczę gálniey w publicznych, które częstokroć zbytnim przyspieszeniem bywają szkodliwe, gdy nie są rozważnie czynione. Opatrzna W. K. Mci przezorność po trzech miesięczney ciągło pracy, pozwoliła dwutygodniowego spoczynku; nie pryepędzał tego Narod czasu nadaremnie tak albowiem na prowincjonalnych

Sessjach, które w Dómu moim odprawowane były względem przygotowania się do Podatków, iako też i ia z JWW: Ministrami i Deputowanemi, do instrukcyi układania przystąpiłem, o których zasiadający w Deputacyi dadzą explikacyą: równie i Kommissya Woykowa przy rozpoczęty swey Magistraturze, Etatu ustanowieniem zatrudniała się, oraz mając doniesienie lubo poboczne, nie przez raporta, o czynnościach nadgranicznych uczynione, natychmiast podług woli zgromadzonych Stanów mnie załeconey, wydała ordynansę. A przystępując do dalszych czynności pozwolą Pżeświetne Stany ucha do wysłuchania relacyi od Deputowanych.

Jmć Xiądz Garnyż Podkanclerzy Koronny w zabranyim gósie, naypierw zaczął od podziękowania J. K. Mci za konferowane sobie Podkanclerstwo i do pocałowania ręki Krolewskiej przystąpił, potym oświadczył, iż ułożona jest instrukcyja dla Xięcia Jmci Czartoryskiego Stolnika W. X. Lit: Posła do Dworu Berlińskiego, którą oddał żeby Jmć Pan Sekretarz Seymowy przeczytał.

Dany był potym głos Jmć Panu Kwileckiemu Poffowi Poznańkiemu, który wniósł ażeby przez wzgląd na tak ciężke mrozy dokuczające zdrowiu J. K. Mci i Stanom Skonfederowanym i żeby dla lépszey wygody można przenieść do inney sali obrady Seymowe, że teraz przez odjazd znacznie umniejszona liczba Poffow, i wygodniey będzie, ile że czytanie Instrukcyi iako też i wysłuchanie relacyi Poffow od Dworu Wiedeńskiego i Londyńskiego powroconych, semotis arbitris podług prawa bydź powinno.

Natakowy wniosek iedni pozwalali a Jchmć

Panowie Lubelscy, Podolscy, i Infant: Posłowie
niechcieli pozwolić.

Jmć Pan Marszałek W. Koronny przystępując
do czytania instrukcyi dla Posła do Dworu Ber-
lińskiego, upraszał Jmć Panow Arbitrow aby
wyszli na ustęp.

Po skończonym ustępie zabrał głos Jmć Pan
Kublicki Posel Infant: który mówił obszernie
nawpierw względem potrzeby wykonania przy-
sięgi od Kommendantow fortiec i Kommendantow
Woytkowych. Powtore iż zakarżony jest i ob-
winiony Komendant Kamieniecki októrego od-
mianę w instrukcyach mają dołożone. Potrzebie
żeby całe Woysko Rzeplitey wykonało przysię-
gę. Wspomniał o wydanym liście in publico do J.
W. Marszałka Konfederacyi Koronney wmy-
ślach zbawiennych pisany: mówił względem
dwóch Etatow ieden od JW. Hetmana Ogińske-
go, drugi od Xięcia Podskarbiego W. X. Liti: że
pierwszy jest dokładniejszy, szczególnie zdało-
by mu się Chorągwie Janczarske, aby były uchyl-
lone, lecz i te gdy mają za sobą Traktat zezwo-
lił na nie &c. Opisanie ostrzeysze na urloppi-
kow sądził iż jest potrzebne, iako i zmnieyszenie
płacy Kommendantom. Nakoniec podał swoją
myśl na piśmie względem Korpusu Kadetow
Edukacyi, że] expens na uczenie tańcow nie
potrzebna, gdyż Kadet zamiaść o obowiąz-
kach woyskowych to zaprzatnione ma my-
śli iak się ma z tańca Damie podobać: ażeby
naymowanie Kozsiar było na pożytek Woyska
zamknięcie Kasszy było pod trzema kluczami:
Aby ci co lekeyą dają byli Religii Katolickiey
panującey, ażeby liczba Kadetow była Komple-
towana; gdyż teraz tylko jest 60. a na 80. jest

fundusz: ażeby upadłych familii rodowitey szlaccy tylko mieścili się w Korpusie Kadetow, nie zaś samych majątnych. Ażeby Kommissya Woyskowa a nie Edukacyina miała dozór nad tymże Korpusem &c. Które to uwagi oddał do lajki. Jmc Pan Krasński Stta Opinogorski Posel Podolski upraszał o przeczytanie projektu względem rekrutowania, który natychmiast Jmc Pan Sekretarz czytał: Pod tytułem Zaczęcie Rekrutowania. Po przeczytaniu onegoż Jmc Pan Kasztelan Buksi wniósł ażeby zaświadczenia poddani mający nie byli brani do Woyska. Jmc Pan Chelmski, że dający fałszywe zaświadczenia ma bydź karany tysiącem grzywien. Jmc Pan Mofzczyński Posel Poznański, aby za wiadomością Kommissyi Woyskowej, Kommissya Skarbowa Summę po 10,000. Zł: na każdy Regiment Polny wypłacała z referencyą do Kommissyi Woyskowej. Jmc Pan Suchorzewski, że myśl jego jest podać projekt, ażeby przez kaptony było rekrutowanie zapobiegając gwałtom i zaboystwem ztąd wynikającemu.

Jmc Pan Marzálek Konfederacyi Koronney, słyszac tak liczne przydatki dla umieszczenia onychże, upraszał o pozwolenie spisania tychże przydatkow, a Jmc Pan Sekretarz Seymowy czytał potym następujące projekta „tmo Subsidium z Dobr Ziemiskich Krolewskich i Duchownych,, w którym podatek nowy jest ułożony podług gruntow, intrat, ze zboża, i trunkow, które mają bydź wiernie bez przysięgi do aktu podane, a dziesiąta część do tychże od Skarbu zapłacona będzie procz dawniejszych podatkow. Od Zywow zaś podwoyne poglowne ma być składane; także ustanowienia akcyzow od Wiktuałow. Po-

tym czytany był projekt: „ustanowienia Kommissyi Woyskowej.” Po przeczytaniu tychże projektow Jmć Pan Marzałek Konfederacyi Koronney oświadczył że iako te wizyfskie projekta są pierwszy raz czytane, tak ad deliberandum będą podane i drukowane rozdane.

Poczym Jmć Pan Sekretarz przeczytał z poprawkami projekt względem rekrutowania w samych Dobrach, Miałtach i Miałteczkach Krolewskich i Duchownych nie biorąc z żadnych Dobr Ziemijskich oraz na pograniczu będących także gospodarzow, Rzemieśników i Służących zaświadczenia od swych Panow mających. Do tego projektu lubo Jmć Pan Hetman W. Koronny radził, ażeby wyznaczona summa była i na Brygardy Kawaleryi Narodowej rozdana lub razem na Dywizye, lecz nato zezwolić niecheiano przed ustanowieniem Etatu. Przeto Jmć Pan Hetman odstąpił od swego wniosku, a Jmć Pan Marzałek Konfederacyi Koronney na przeczytany poprawny projekt z przydatkami zapytał się po 3. razy czyli jest zgoda? naco unanimiter zezwolili.

Poczym Król Jmć zaprosił Ministerium i Jmć Xiądz Podkanclerzy Koronny z woli Najjaśniejszego Pana solwował Sessyą na dzień następujący na godzinę 10. rano.

S E S S Y A XLVI.

Dnia 8. *Januaryi we Czwartek.*

PO zagaieniu przez Jmć Pana Marszałka Konfederacyi Koronney zabrał głos Jmć Pan Wybranowski Posel Lubelski względem przemocy czynioney od Szeffow rozlicznych, tudzież o lokacyi, Woyska a Jmć Pan Kościalkowski Posel Wilkomirski podał projekt względem ustanowienia Straży Narodowey.

Jmć Pan Potocki Posel Lubelski radził ponieważ ustanowienie wieczyfitych (podatkow może bydź nie wczesne a tu gwałtowna potrzeba wyciąga, aby na następującą wiosnę mogliśmy na nogach mieć postawione Woysko, przeto z tego powodu na ten tylko raz aby podwoyne podymne było zapłacone w następującym Miesiącu Marcu a to nie obciążając poddanych, lecz aby sami, Panowie wypłacali. Wtey materyi podał projekt.

Jmć Pan Suchorzewski potwierdził toż samo zdanie i o przeczytanie projektu upraszał.

Potym Jmć Pan Sekretarz czytał następujące projektu, pierwszy pod tytułem: Straż Narodowa, która mieć mocy niebędzie tłumaczenia prawa, ani też wtey okoliczności rezolucyi dawania, Affygnacyi zadnych do Skarbu wydawac niebędzie mogła, procz na pensyie 300000. Zł: dla Rady. Naznaczona Elekcyja Osob teyże Straży po Elekcyi Kommissyi Woyskowej &c.

winnych punktach stosownie do Konstytucyi 1775. i 76. opisaney dla Rady nieustajacey. Drugi projekt czytal pod tytułem: nagłe Rzeplitey potrzeby to jest względem podwoynego podymnego wyplacenia na ten ieden raz.

Potym zabral głos Jmć Pan Chelmski który idąc insensum JW. Potockiego Posła Lubelskiego o iak nayprędzse złożenie tegoż podatku dopraszał się, wktorey materyi podał także swoy projekt, do Laski

Jmć Pan Woiewoda Sieradzki w głosie swoim patriotycznie radził, iż gdy nagłe uskutecznić niebędziemy mogli aby sto tysięcy Woyska natychmiast na nogi postawić, więc przy najmniej 60. tysięcy iak nayprędzey do skutku pryprować, a reszte milicya Woiewodzka zastąpić może, który zaciąg dawniejszych czasow wielu Konstytucyami utwierdzony i duchem republikantskim wynaleziony dowodził, doczego stosowny projekt oddać oświadczył się.

Jmć Pan Walicki Woiewoda Rawski, wobfzerney mowie swojej życzył, ażeby naypierw wczterech okolicznościach iak nayprędzey Stany zgromadzone postępować raczyły, imo ułożenie Etatu Woyska, 2do ustanowienie podatku 3to ulatwienie i sposob przystawienia rekrutow 4to dokończenie projektu Kommissyi Woyskowej, potym aby przystąpić dowysłuchania examinatorow. Dykasteryow, wspomniat o potrzebie ustanowienia Straży czyli rady Kraiowey, bez ktorey Narod obeysć się niemoże, rzekł że Konstytucya R. 1775. która naywiększą jest ochyłą Narodowi, aby zupełnie była znieiona i że wtey czarney Księdze nie jest umieszczony wzadnych gratyfikacyach ani Sancitach ani za-

dnych wtenczas nie szukał zysków swoich &c. mowil o powadze Senatu przeciwko którey Stan Rycerki walczyć się zdaie, onie bezpiecznym wniosku pozyceżnia zagranicą pieniędzy, iż lepiey ażeby patrimonium Rzeplitey właściwe wrocić do szczęściu milionow czyniące, to iest Starostwa, które aby na Skarb oboygą Narodow dla Woyska „amore Patriæ,, od trzymający ch były oddane. Wszak i w odpadłych Kraiach to się stało, zacoż tu dla ratunku Oyczyzny tegoż nie uczynić? &c.

Jmć Pan Brzoźtowski Posel Trocki dopraszał się o przeczytanie projektu swego względem ewakuacyi Woyska Rossyjskiego.

Jmć P. Podskarbi Nadworny Koronny oddał kilka projektow do Laski względem podatkw postanowienia.

Jmć Pan Zalewski Posel Trocki życzył ażeby przysłuchanie do wysłuchania examinu Dykasteriyow, do ustanowienia Olob w Kommissyi Skarbowey. Podobnież Jmć Pan Kasztelan Woynicki przyspieszenie kontynuacyi projektu Kommissyi Woyskowej oraz podatku ustanowienia nie od wloecznie radził &c.

Jmć Pan Sekretarz czytał projekt imo Podtytułem „Fundusz dla Woyska,, wktórym zakawakowane Biskupstwo Krakowskie aby dobra onegoż zręwidowane były i w arendę bone possessionatis, pużczone i te pieniądze na Woysko, obroconę i zczegulnie były zaś 100,000 Żł. dla mającego bydż Krakowskim Biskupem aby na dwie raty ze Skanbu było wypłcone, Drugi projekt: Pomnożenie dochodow z papieru stepłowanego, w ktòrym od każdego urzędu biorący papier aby placił Żł: 18. Duchowni od pre zentow

zentow na Probstwa i intraty, od sta po Zł. 3. na Suffraganie po 50. na Kanonie Katedralne po 15. na Kanonie niższe po 10. Order Orła białego biorący Cz: Zł: 60. a S. Stanisława Cz: Zł. 40. Bankierowie Kupcy procent od sumnow na sęplowany papier płacić mają &c. 3to projekt zabezpieczenie fabryk Kraiowych 4to powiększenie Czopowego.

Po skończonych projektach dany był głos Jmć Panu Staroście Opinogorskiemu Poffowi Podolskiemu, ten najpierw żądał ażeby wyznaczyć Poffow do Dworow Drezdeńskiego i Szwedzkiego gdyż i te Dwory mieć należy w Konfyderacyi, bo nie wiemy kto nam może dopomoz: także względem Ewakuacyi Woyzka Rossyjskiego albowiem toż Woyzko i teraz tryumfem z odebrania Oczakowa zaszczycza się, i ma dosyć obferne mieysca, tak wzabranych Multanach iako i w Oczakowie do składania Magazynow, od których Polskę aby uwolniła, gdyż wdaliśmy czasie Turczyn poszukując nieprzyaciela może i nasz Kray ztąd w niebezpieczeństwie zostawać. Prosil tedy o przeczytanie teyże noty względem Ewakuacyi.

Xiążę Jmć Sapięha Marszałek Konfederacyi Litewskiej wyraził, że dochodzą znowu wiadomości o powiększających się buntach Chłopskich, na Ukrainie. Także o wyznaczenie Poffow do Dworow Szwedzkiego i Drezdeńskiego J. K. Mci dopraszali się aby nie odwłocznie nastąpiło.

Jmć Pan Sekretarz przeczytał projekt do noty Jmć P. Sztachelbergowi o Ewakuacyą dać mianey, w którym iest wyrażone, że gdy nie tylko też Magazyny dotąd pozostaią w Polsce, lecz ieszcze na inne i na Woyzko Kwatery

pisują przeto o uwolnienie, odtych Najiasniejszey
Imperatorowey Rossyiskiey Zgromadzone Stany
dopraszaią się.

Po przeczytaniu tego proiektu, Król Jmć za-
prosił Ministerium do siebie i w krotkich słowach
powiedział: że nikt nademnie zaiste bardziey
nie pragnie i życzyć nie powinien, aby to wca-
łości było co nie podległość utrzymować mo-
że &c. Ze urządzenie Woyska jest pilnieyszą
materyą, że jednak i ta nota zdaie mi się pierw-
szy raz być slyszaną, więc nie należy się tak
zuchwale nalegać, ani rozroznień rozsiawać
lecz do czasu i rozważenia mego oneż zatrzy-
muie, a teraz solwuię Sessyą na jutro na godzinę
dziefiątą rano

S E S S Y A XLVII.

Dnia 9. Januari i w Piątek.

PO zwykłym zagaieniu przez Jmć Pana Mar-
szatka Seymowego i Konfederacyi Koronney i
przeczytaniu noty o ewakuacyą Woyska Rossy-
skiego przez Jmć Pana Sekretarza Seymowe-
go, Jmć Pan Butrymowicz Posel Piński przy-
mowil się do teyże materyi że od czasu do-
stawiania furazów po uczynioney likwidacyi i
ledwie przez połowę naznaczoney Summie
4,000. Cz. Zł należy się Powiatowi Pińskie-
mu, które Jmć Pan General Romanus obiecał
oddać, a dotąd nie są oddane, upraszam zatym

na fundamencie Instrukcyi o umieszczeniu tychże pretensyi w teraźniejszy nocie.

Jmć Pan Marzatek Konfederacyi odpowiedział, że zyczył za partykularnym interesie iednego Powiatu udać się do expedycyi teraźniejszey Deputacyi do Zagranicznych Dworow, a tam skutek swoy w doniesieniu weźmie.

Jmć Pan Chelmski przymawiając się do tegoż pokrzywdzenia, że o furazę przez Woysko Rosyjskie, iż i Ziemia Chelmska podobnież ma pretensye, ieżeli zamilczeć chce iuż nie o furazach wybranych ale i o rabunkach czynionych czego sam na sobie doznał, lecz milczeć nie może aby tego exekwowania dłużey iefzcze nie było, dlaczego o podanie tey noty o ewakuacyą dopraszał się

Jmć Pan Małachowski Starosta Opoczyński Posel Sandomirski, i inni Posłowie upraszali ażeby taż nota Ministrom Dworow Cudzoziemskich tu była komunikowana

W tym Król Jmć zaprosił Ministerium do siebie i w następujących słowach miał mowę.

M O W A

JEGO KRÓLEWSKIEY MOSCI

GDy iuż slyszaly Przezacne Stany z iust godnego Marzalka Seymowego chętne przyzwolenie Moie na Notę, dopiero przeczytaną, nie będą się nad tym szerzył, co wątpliwym bydź dla nikogo niepowinno, to iest: że chyba bym sam sobie nie sprzyiał, gdy bym nie pragnął, gdy bym się

o to niefarał przez wszystkie sposoby, aaby się Mój Narod stał poważanym u obcych, równie jako szczęśliwym, i rządym w Domu, i od wszelkiego niebezpieczeństwa dalekim, ile tylko przez przezorność, i ostrożność być może. W tym ci to a nie w innym zamiarze wzywałem Was Przechacne Stany do Seymowania teraznięz tego, i do ziednoczenia się węzłem Konfederacyi; wżak w pierwszych zaraz dniach Seymowania Naszego, wyraziły ten cel propozycye moie od Tronu wydane, od których, gdyby się nie oddalono, iużby podobno dotychczas skutki onych pomyslnie dla obrony, i powagi Kraju byłyby poczęści przynajmniej w rękę Naszych.

Jużbyśmy mogli mieć nietylko zamysłone, ale i ustanowione dawno podatki; a z tym iuż upewnione Woyska pomnożenie

Nie jest myślą moją przyganiać tey wielości różnego gatunku proiektow, które tworzy gorliwość, i chęć ulepszenia; ale nie mogę nie mówić, że sama ta wielość, i różność materyi jest przyczyną spóźniania końcow przyreypalnych Seymowania Naszego; Ieżeli tak jest, że chcemy szczerze Woyska, i prędko, powinniśmy takie uczynić Obrad Naszych urządzenie, któreby Nas właśnie wiązało do prędkiego ufunienia wszelkich zawad, które Nas dotychczas od tego żądanego oddalały końca; i wątpić nie mogę, że przezorność, umiejętność, i prawdziwy Patriotyzm Jmć Pana Marszałka Seymowego wraz z godnym Kolegą lego wynaydować będą naykutecznięysze do tego środki.

Aże powszechnie Polityków zdania we wszystkich Kraiach, i wiekach, na to się zgadzają, iż ten tylko

Narod może się nazwać prawdziwie rządny, gdzie każdy Obywatel, według proporcji majątku swego, równą część powłzecznych ciężarów dla dobra popołitego ponosi, niewątpię, że w sprawiedliwej wszystkich Seymujących uwadze, ta maxyma, zawsze będzie zachowaną, ile która nayfilnieyżym oraz jest zadatkiem miłości, i ufności wszystkich Obywatelow między sobą, i dla wspólney Oyczyzny.

Tu sądzę przyzwoitością przelożyć przeznaczonym Seymującym Stanom, mianowicie te obowiązki, które przy innych włożył na mnie Narod, gdy mi nad łobą królować kazał, względem Stanu Duchownego, którego Prawa, Przywileie, i possessye utrzymywać i bronić zaprzysiężłem wraz z Przywilejami wszystkim innym Obywatelom Rzeplitey służącym; te Prawa, które Duchowieństwu są nadane wraz z załadą oryginalną świętey Wiary naszey; te Possessye, które mu lub Nad-dziadów Naszych ręka nadała, lub własnym grofzem Duchowieństwo nabyło; te Possessye, których też Duchowieństwo uczyniło już nieraz użytek szczodry dla powszechnego Dobra, a nadewszystko, z których Possessyi też Duchowieństwo do Skarbu Publicznego regularną składa daninę, nietylko równą z drugimi Obywatelami, ale i powiększoną in Subsidio Charitativo.

Wiem, że chcemy ulepszać we wszystkim Stan Oyczyzny Naszey. Chwałę powód, ale obawiam się skutku, gdybyśmy raptowną we wszystkich częściach rządowych odmianą, razem wzruszać chcieli tę starożytną, i tylu wiekami upoważnioną strukturę Oyczyzny Naszey: niech Stan Stanowi nie zazdrości udziału od Nad-dziadów

zadziedziczonego w urzędowaniu, i legislacyi: Nie wznecamy niebezpiecznych kwestyi o dawności lub pierwszości Przywilejów, to Senatu, to Stanu Rycerskiego: niech też i sama dawność tych filarów wspierających Oyczystey naszej Świątyni całość, będą dla Nas. poważania szanownego obiektem.

Wątpić nawet niemogę, ażeby każdy z Seymujących nie uznawał potrzeby nieodbitey utrzymania rządu Kraiowego między Seymami; więc w tey się teraz niezagłębiając materyi, to tylko wspomnę, co zdaie mi się, że powinno być uważane od Narodu z wdzięcznością, że tę władzę wykonywającą, którą Królowie Poprzednicy moi między Seymami w swoiey tylko poniekąd zachowywali Ołobie, ja pierwszy więcej nad nich dzielić zacząłem z przydanemi mi na to od Seymującey Rzeplitey.

Ta gdy zmocnić, i urządzić się w Domu zamysła, pokazała oraz chęć upewnienia sobie iak naylepszego porozumienia się z obcemi Mocarstwami, w rownym zachowując się dla wszystkich sąsiadujących uprzeymości stopniu, rościągnęła nawet widoki swoje i do odleglejszych. przezornie, i tam chcąc skarbić sobie przychylności, i przyśluzności nacji. W tym duchu, i wzajemności zachowywaniu, nieodbiegam ja od nominowania Posłów Naszych do Dworow Szwedzkiego, Duńskiego, i Saskiego; lecz gdy pomnę na wydatki już tak bliskie Skarbu Publicznego na Poselstwa już wyznaczone, na rekrutowania już nakazane, i inne, zapowiedziane, iestem w zdaniu, że naglić tey nowey expensy niemiśz potrzeby; przez co bynajmniej, niemyślę ubliżać

poważaniu, i dobrych chęci dla tych Narodow,
i w nich panujących Osob.

Wracam się do dzieł Naszych wewnętrznych:
przyłożmy się całkiem do rozkładu takich po-
datków, na któreby żadna Prowincya, żaden
Stan, żaden Obywatel uskarżać się niemógł o
partykularne iego uciążenie.

Od Kommissyi Woyskowej wyglądamy co
rychley dokładnie wymiarkowanego projektu
Etatu Woyska, i te przed drugimi rozważamy
projektu, w których nayłatwieysze, i nayprędz-
e upatrzć będziemy mogli rekrutowanie, a nay-
mniey podlegające stracie ludności z Kraiu.

Tu właściwie przychodzi mi uwielbiać z wdzię-
cznością nietylko chęci, ale i uczynek przeszle-
go lata zacnych Obywatelów Podolskich, i Bra-
cławskich w dobrowolnym effective rekrutow od-
daniu, i wcieleniu do Brygad, i Regimentow Rze-
czypospolitey, tam konfysytuujących. Ten krok
prawdziwie Patryotyczny, bo istotnie użyteczny,
iako był naymiley odemnie zważany, i chwalo-
ny, tak może stanie się i dla wielu innych go-
dnym do naśladowania wzorem; tak, iako
zadne przykłady osobistey hojności JJPanow te-
raz posługujących Potockiego Poznańskiego, i Su-
chorzewskiego Kaliskiego w Aktach Rady Nie-
ustającej z zasłużoną prawdziwie pochwałą za-
pisane, stały się poprzednikami, i pobudką do ty-
lu inszych pośledniey wykonanych dobrowol-
nych Patryotycznych Ofiar.

Obywatelska troskliwość czuyne ma oko na
buntę Chłopskie w Ukrainie bywale, a zatym
zważane, iako odnowić się mogące. Mowilem
dawniey sam, że gdyby, strzeż Boże, daliśmy
okazywać do wzniesienia w Kraiu Naszym woyny,

moglibyśmy, i tey klęski odnowienia obawiać się; Ale nie rozumiałem, ani rozumiem, aby ta obawa mogła bydź bliską przy zachowaniu (iako Nam wszystkim życzyć należy) Kraiu Naszego w spokoyności. Possessorowie nayrozlegleyszych wtamtých Stronach włosci naypierswsze, i naypewnieysze museliby mieć o tym wieści. Doświadczenie kilku wiekow Nas uczy, że nigdy w ziemie Czern się nieporuszała. Pilny, i doświadczony tamecznych Dywizyi Komendant niezadlugo wtamte strony wybierający się, zapewne nas wcześniej ostrzeże, gdyby, zawaruy Boże, było oczym ostrzegać: przed czafem zaś nużyć Woysko wtę frogą Zimę, ledwie co po przeszłoletney pracy spoczywać zaczynające, zdaie mi się, że byłoby tylko da remną Rzeczypospolitey szkoda.

Powtarzam, iż niewątpię, że rostopność, i przykład Przeznaczonych Marszałkow Konfederacyi Obojga Narodów zechce, i potrafi wdrażać te zamiary, które usuwając przeszkody wynikające z pobocznych, lubo z dobrych intencyi pochodzących projektow, nayprościcy Obrady Nasze prowadzić będą do pomnożenia iak nayprędzszego sil Rzeplitey: wiem, że odradzać, i oddalać będą, cokolwiek ukazywałoby choć cień ofobitych niechęci.

Tych ja niechciałbym nigdzie widzieć, ani uznawać, choiby były, i do mnie wymierzane: pamiętacie Kochani wspolney Oyczyzny Obywatele, że czas, oý czas naydroższy, i nayspobnieyszy upływa codziennie: leżeli zdaie się komu, że rozróżnieni Bracia potrzebują Pośrednika, wszak go macie zawższe gotowego w Osobie tego,

kto

ry rodząc się wam Bratem, z Wafzey woli stał się Wam Oycem.

Te dni, te momenta będę liczył za iedynie szczęśliwe, gdzieś iednocząc umyśli, będę Was razem mógł prowadzić do powszechnego Oyczyzny dobra: Uiam, że do tak dobrego dzieła znajdę przecie pomocników, którzy kładąc na stronę to wszystko, co miłość własna, uprzedzenie, konnexe krwi, lub iakiekolwiek przyczyny mogą skutkować nad dufzami popolitemi, tego tylko za przyjaciela, za Brata uznawać zechcą, którego doznają szczerze do zgody, i powszechney użyteczności dążącego.

Przyjmijcie Przezacne, i ukochane Stany Rzepl tey to, co Serce ustom Moim podało: Wszak Was proszę, nie o co innego, iak o własne Watze Dobro; Ażem na utność we Mnie Watzą zasłużył, chciejcie pamiętać, ilekroć ia to sam z siebie uczynilem ofiarę, abym tylko przyspieszał, i ułatwiał powszechną Oyczyzny użyteczność.

Po skończoney mowie J. K. Mei Xiążę Jmć Sangulzko Posel Wołyński w zabranym głosie wyraził, że sam jest pewnym świadkiem wszczynających się Chłopskich buntow, gdy dopiero z tychże mieysc powrócił, i w Dobrach Oyca tego złapano dwoch Czerncow którzy Chłopsstwo buntowali, a przeto dopraszał się ażeby przynajmniej, że trzy Regimenta tamże wysłane były.

Jmć Pan Weyfsenhoff Posel Jasiński w mowie swoeey oświadczył, naypierw aby przyspieszając ustanowienie podatkow gdy wieczyfte tak przedko skutku swego wziąć niemogą, tym czasem podług proiektu Jmć Pana Lubelskiego podymne podwoyne ustanowione szczegulnie na ie-

den raz było. Powtore że Woysko tak liczne bez wyższej nad nim zwierzchności bydź nie może a przeto straż Woyskową nie odwlocznie, ustanowić potrzeba &c.

Jmć Pan Zieliński Poseł Nurcki mowil, że stanowiąc tylko podatki na uboższych Szlachty, jest to chcieć doszczętu wolnego Obywatela pognać, lecz trzeba ażeby majątniejsi osobie nie zapominali a osobliwie Krolewiczyzny posiadający, wżak te dobra są to właściwe Oyczyzny dochody, do której okoliczności myśli i uwagi, stosowne przez Jmć Xiędza Ossowskiego wydane oddał do Łaski iako są sprawiedliwe &c. Przyspieszając zaś prędze wystawienie Woyska na projekt Jmć Pana Lubelskiego o podwoyne podymne za ieden raz zgadzał się.

Xiążę Jmć Podskarbi W. Koronny dla oświecenia Stanow o dochodach Skarbu Koronnego przygotowane tabelle oświadczył się złożyć i natych miast ieden exemplarz J. K. Mci sam oddał a inne drukowane zgromadzonym rozdano Stanom.

Xiążę Jmć Sanguszko i Jmć Pan Chełmski, powrotnie dopraszał się o rezolucyę względem wyśłania Regimentow na Ukrainę.

Jmć Pan Marzałek Konfederacyi Koronney oświadczył się, że iako dawniey wyśłane są już ordynanse do poblížszych Kommend ażeby miały baczność na wżeczynające się bunty, tak i teraz do Kommissyi Woyskowej uczynili rekwizycyę o powtorenie takowych ordynansow.

Jmć Pan Mierzeiewski Poseł Podolski żądał ażeby podług projektu Jmć Pana Chełmskiego Woysko i Kommendanci wykonali przysięę, także ażeby wyznaczyć Lustratorow do Woyska,

która to Lufracya już przeszło Lat 12. iak nie-
 była, lubo Departament Woyskowy miał moc
 wyznaczenia oneyże &c.

Jmć Pan Potocki General Artylleryi Koron-
 ney Posel Braclawski wzabranym glosie rzekł:
 że Polak iestem, Szlachcic i Obywatel tych Wo-
 iowodztw z ktorych pochodzą te plonne wieści
 o buncie Chlopistwa które nie zbyt dawno tyleż
 szkody Rzeplitey przyniosły i krwi niewinney
 wylania przyczyną były: pamiętno mi to do-
 brze i nie byłbym tak nie czulego serca ażebym
 miał zmrużonym patrzyc okiem, iuz iako zna-
 cznych w tymże Kraiu części iestem posse-
 slyonat i zawsze mam z tamtąd wiadomości, tak
 zadnego ieszcze nie miałem o tym niezczęściu
 doniesienia a gdy by iaka była do tego pobud-
 ka, chętnie sam życie moje biegłbym także
 ofiarować dla obronienia Współ-Obywatelow
 tychże i Woiewodztw zwłaszcza mając tamże
 pod moą Kommendą dywizye i oświadczam się że
 dnia iurzeyszego wyjeżdżam na Ukrainę przy-
 rzekając mieć baczość i nie dopuszcząc ża-
 dnych zamieszkw, co zaś do podatku, po-
 dwoynego, na teni z obowiązku i z mego przekon-
 nania pozwolić nie mogę, na ten mowię podatek
 który przez prawo 1775. gwałtownie na
 Woiewodztwo Braclawskie był wciśniony i nie
 miałym stał się tego Woiewodztwa uciążeniem
 gdyż nie iest równoważnym z innymi Woie-
 wodztwami. Dlaczego i w instrukcyach to doło-
 żone mamy, iż na podatek z dochodow dzieży-
 ty głośz aby pozwolić, a do innych nie przystę-
 pować. I gdybym w tney okoliczności sam się u-
 trzymać niemógł uczynię protestacyą najwyższ-
 nieyszą że Rzeplita będąc matką wsiytkich-

nie zechce uciążać jednych a drugim pobłażać.
 Jmé Pan Potocki Pośel Lubelski z powodu że od niego podany tenże projekt explikował się, iż nie tą myślą podał sposob podwoynego podymnego aby miało być wiecznym prawem, lecz szczegulnie przyspieszaąc ażeby prędzey Woysko uchwalone na nogach postawić można: i to te pieniądze iakoby pożyczonym sposobym mają być dane, a potym zpodatkow wiecznych uchwa'onych odebrane. Mówił daley o podobney m śli przez Jmé Pana Nurtkiego. względem Krolewiz zyn, iż ta jest sprawiedliwa, rownie spodziewa się że gdy świecki Stan na podatek ofiaruje powiększenie, iż i Duchowni od niego nie zechcą uchylać się, lecz sami do tego wynaydą sposob przyłożenia się. Toż sądził o ustanowieniu nowej zwierzchności Straży Narodowej, któraby nie wpadała w podobny kzed iuż nie miały wszystkim Rady Nieustającej lecz ołobnym opisem określona była. Powtórzył żądanie swoje o przeczytanie projektu o podymne i zapytanie się czyli jest zgoda na niego.

Mieli głosy Jmé Pan Starosta Opinogorski Podolki, Niemcewicz Instantski Posłowie wteyże materji, ażeby wspomniony projekt Jmé Pana Lubelskiego mógł być utrzymany.

Jmé Pan Sieradzki pozwolił także na tenże projekt, lecz wniósł to, ażeby gdzie jest wyrażone iż zpodatkow dziesiatego grosza intraty, ma być powrocona ta Summa na podymne wydana, tedy to odmienić a napisać zpodatkow ustanowić się mających.

Jmé Pan Sekretarz przeczytał tenże projekt pod tytułem „Nagle Rzeczypospolitey potrze

by, po ktorego przeczytaniu Jmć Pan Matuszewicz Poseł Brzeski Litewski rzekł że chętnie na ten podatek na ten raz zezwoli, lecz trzeba wprzód zabezpieczyć rząd przez ustanowienie Zwierzchności nad Kommissyą Woyskową to jest Straży Narodowej.

Jmć Pan Potocki General Artylleryi Koronney Poseł Braclawski powtornie zabrał głos nie pozwalając żadną miarą na podatek podymnego podwoynego iako nie będącey rowney wagi i z innymi Woiewodztwami i oświadczył się uczynić Manifest, ote pokrzywdzenie.

Jmć Xiądz Biskup Inflantski radził ażeby lepiej „titulo donativo,“ uczynić ten podatek jeżeli potym nie był na dłuższy czas prawem.

Jmć Pan Chełmski rzekł, że lubo i Woiewodztwo Podolskie jest obciążone podatkiem podymnego gdy na Seymie 1775. nie miało swoich reprezentanow, atoli mamy w Instrukcyi żeby jeszcze dopomnieć się o podatek od Młynow &c. Aby tylko to wszystko na Woysko było użyte.

Jmć Pan Kaliski oświadczył się i inni Jchmć Panowie Poznańscy że chcą naten raz „modo donativo,“ dać podymne.

Jmć Pan Starosta Opinogorski rzekł, że Woiewodztwa Wielkopolskie iako nie obciążone tymże podatkiem podymnego mogą łatwo uczynić tę ofiarę, lecz Woiewodztwo Podolskie, Wołyńskie, Braclawskie: ktore procz uciążliwego tego podatku nie uścannym urażowaniem dla Woyska Rossyjskiego bylo przez tyle lat obarczone, więc nie może się nato ażarować lubo i tak chętnie na Seymikach znajdujący się Szlachta i Obywatele przeszło tyśiąca Osob, wszyscy zgodnie oświadczyli na dziedziaty

grofz z intraty podatku aby tylko na zawsze zabezpieczyli ſwoie majątki w ſpokojności.

Król Jmość zaproſił Miniſterium do ſiebie i Jmć Pan Kanclerz W. Koronny dając czas do naradzenia ſię wteyże materyi z woli J. K. Mci ſolwował Seſſyą na Poniedziałek na godzinę dzieſiątą rano.

SESSYA XLVIII.

Dnia 12. Januarii w Poniedziałek.

Jmć Pan Marſzałek Seymowy i Konfederacyi Koronney przy końcu zagaienia wyraził, iż po óniowym naradzeniu ſię w nie dokończoney materyi ieſt myślą tego i obowiązkiem Prawa przyſtąpić do uſkutecznienia onychże, to ieſt względem wykonania przyſięgi od Woyska i Kommandantow: „Powtore,, uſtawienia tym czaſem podatku podymnego i z tego powodu zalecił czytanie Jmć Panu Sekretarzowi projektu wspomnionego, ktore iednak czytanie po przędzily zabrane głoſy Jmć Pana Ankwicza Kaſztelana Sandeckiego Jemć PP. Remiſzewskiego Krakowskiego, Chełmskiego Kickiego, Poſſow, ktorzy mowili względem projektu Jmć Pana Lubelskiego to ieſt podymnego a Jmć Pan Chełmski o czytanie projektu przyſięgi dla Woyska i Kommandantow dopraszał ſię.

Jmć Pan Kaliski tłumaczył ſię na onegdajſze wniesienie Jmć Pana Podolskiego, że ieżeli

Woiewodztwa Ruskie składają się teraz zastępowaniem wielkich furazów i konstystencyą Woyska obcego, podobnież wczasie Woyny Siedmioletniej Woiewodztwa Wielkopolskie ponosić musiały, a że wspomniane Woiewodztwa Ruskie od Roku 1721. nie placili żadnych podatkow, lecz do Woiewodztw Wielkopolskich przyślały po podatki dla Woyska, więc rownie podobno cały Kray tych nieszczęśliwych od obcych Potencyi doznawał. prześladowaniu, nareszcie upraszał o czytanie projektu przyięgi Woyskowej.

Jmć Pan Kasztelan Miński żądał żeby podatki na Krolewzczyzny, na dobra mieyskie były ustanowioee.

Jmć Pan Kościalkowski Starosta i Poseł Wilkomirki za swoim projektem Straży Narodowej aby był ugodzony unanimiter lub ad turnum dopraszał się.

Jmć Pan Potocki Poseł Lubelski: że łączył by się ze zdaniem Jmć Pana Wilkomirskiego na projekt Straży Narodowej lecz wteyże materyi, Jmć Pan Matuszewicz Poseł Brzeski Litt: podał dokładniej, do ktorego i on nie ktore swoje przydatki pragnął umieścić, gdyż wspomniony projekt Jmć Pana Wilkomirskiego procz usunięcia tłumaczenia Prawa cobyła rzeczą dla kraju najszkodliwszą i nie wydawania żadnych affynacyi do Skarbu rzecz jest we wślyskim stosująca się do dawney rady, rząd zaś terażniejszy wyciąga nie wczymkolwiek poprawy Rady, ale wcale ustanowienia innego sposobu, to jest Straży złożoney, z Senatu i ministeryum ktora to Straż wglądać będzie tylko aby Rząd w magistraturach był podług Prawa pilnie dopełniany, ale nie będzie miała mocy dawania żadnych

rezolucyi ani onychże stanowienia: gdyż wprze-
szłą Radę influencya obca miała moc wpływa-
nia i zteyże przemocy. zawsze obrani doteyże
Rady bywali i oneyże wolą wewszystkim dopet-
niali, słowem w rok jeden taż Rada wszystko pod
siebie zagarnęła. Rząd nad Woyskim, Skarb i
tłomaczenie prawa. Aprzeto iako cały Narod
iż i słyszeć nie chce oteyże Radzie tak daw-
niey prawem ustanowioną i od poprzedników
W. K. Mci używaną Radę Senatu na powrót che-
tnie przyjmie który projekt sam przeczytał, pod
tytułem „Ustawa Straży Narodowey,„ to iesi iż
wprzytomności Króla Jmci lub Xięcia Prymasa
ma bydź osob wszystkich 29. to iesi 3 Biskupow
9. Senatorow i wszyscy Ministrowie, Komplet
zaś z Osob 12. składać się będzie raporta wszel-
kie od Kommissyi do niey oddawane będą, któ-
ry to projekt przeczytawizy oddał do Łaski.

Potym Xiązę Jmć Czartoryjsk Posel Lubelski
rzekł wten sens: nie masz nikogo w zasiadających
obradach, któryby nie był zagrzany do życzenia
dobrze Oyczyźnie, lecz gubiąc czas w podchleb-
nych materyach tracimy iposob czynienia do-
brze w naypotrzebnieyszich okolicznościach Rze-
plitey, i do ulepszenia Stanu oneyże, doszliśmy
do tego stopnia konieczności przez uchwalone
stotyśięczne Woysko ażebyśmy myśleli o usta-
nowieniu dla niego pewnych wieczyfitych podat-
kow. Nie my okolicznościami władamy, ale czas
który nam pozwala ich i którego tracić nada-
remnie nie powinniśmy, lecz iak nayprędzey
przyśpieszać do celu przyzwoitego ulzcze-
sliwienia Oyczyzny. Rozumiem iż wszyscy
tym tehniemy umysłem, to iesi aby dobrze było
Narodowi, z tego powodu chcemy obmyśleć

Straż

Straż Narodową między Sejmem a Sejmem, lecz ta aby była tylko ogotoczona od używanych praw Rady nieustającej, dosyć na tym będzie, nie należy zaś zupełnie od niej usuwać Stan Rycerski i od tej wspólnej radzenia prerogatywy tenże Stan oddalać, ale gdy nie jest tu miejsce o tym teraz obżernie mówienia przyspieszamy teraz do ustanowienia czasowego podatku to jest według projektu Jmć Pana Lubelskiego o którego czytanie i na niego zapytanie dopraszam się

Jmć Pan Matuszewicz Posel Brzeſki Litewski rzekł, że bez chwały znajdując ubaśpiczenie i dokładniejsze opisanie względem Straży Narodowej w projekcie Jmć Pana Lubelskiego, chętnie tedy od swego odstępuje, a na ten się zgadzam.

Jmć Pan Rosciszewski przeciwnie żądał aby projekt Jmć Wilkomińskiego iako już ex deliberatione wychodzący był rezolwowany unanimitate lub adturnum propozycja aby uformowana była.

Xiążę Jmć Sapieha Marzałek Konfederacyi Litewskiej słysząc utyskiwania na wyciężenie daremnie czasu niechciał swym głosem zatrudnić, lecz z obowiązku prawa obstać przy porządku Sejmowania mówić teraz jest przymuszony. Projekt Jmć Pana Wilkomińskiego lubo już jest ex deliberatione wychodzący lecz że wopisie swoim nie jest dokładny a nie spodziewając się aby tak prędko miał przysć pod decyzją gdy inne pierwey są wzięte, iakoto wykonanie przysięgi od Woyska, gdyż tu projekt Jmć Pana Chełmskiego już od dawności podany do którego natychmiast należy przystąpić, a de-

piero po skończonych tychże projektach dopiero wzięcie do rozważki rządu materyą. rozumiem iż powaga J. W. Marzałka Seymowego wdanyim już głowie Jmć Panu Sekretarzowi do czytania nie będzie pokrzywdzona i Posłowi żądającemu swemu projektowi czytanie odmowione.

Wteyże myśli Jmć Pan Marzałek Seymowy i Konfederacyi Koronney powiedział że iako w zagaieniu swoim oświadczył przystąpić do rozpoczęty materyi to jest czytania projektu przysięgi dla Woyska, tak od tegoż nie odstępuiąc zalecił Jmć Panu Sekretarzowi onegoż czytanie.

Natychmiast Jmć Pan Sekretarz przeczytał projekt pod tytułem „Poprzyśiężenie Woyska Oboysga Narodow., wraz z przydatkiem względem wyznaczenia Lufracyi do Woyska, drugi Jmć Pana Lubelskiego czytał pod tytułem „Ustawa Straży Narodowey., że uchylając Konstytucye 1775. i 1776 o Radzie nieustalającej Straż przy boku J. K. Mci z Senatu i Ministeryum między Seymem a Seymem ustanawiamy, która w przypadkach wkroczenia obcego Woyska, iakowych Kraiowych rosterkow, zachodzących aliansow zobcemi potencyami; gdyby Tron był ofierowany &c. że taż Straż obowiązana wtakowych okolicznościach nieodwłocznie Seym zwolać.

Po przeczytaniu tychże projektow, Król Jmć zaprosił Ministeryum do siebie i w krotkości słow rzekłże przychylając się do głosu Jmć Pana Marzałka Seymowego, który w zagaieniu swoim dołożył ażeby dawnieyżze materye były skuteczniome, przeto sądząc naypierwszą potrzebę ustanowienia Rządu życzylbym, ażeby przystąpić do projektu Jmć Pana Wilkomir-

skiego i tenże iako w deliberacyi iuż będący
 ażeby nappierw decydować apotym inne ula-
 twiać materye.

Jmć Pan, Lubelski żadał ażeby wprzod wzglę-
 dem przysięgi Woyska ułatwiony był proiekt
 Jmć Pan Ierzmanowski i ianni nie pozwalali
 nato

Jmć Pan Krasinśki Starosta Opinogorski Posel
 Podolski mając sobie dany głos od Jmć Pana
 Marzalka Seymowego rzekł: iż nappierwszym
 krokiem czynności jest, aby Woysko dotąd nie za-
 przysiężone, straszliwym dla Oyczyzny niestało
 się i nie spodziewam się aby kto temu był prze-
 ciwny, lecz nad moie mniemanie widzę iż odra-
 dzaiąca się Rada w proieckie Straży Narodowej
 przez Jmć Pana Wilkomirskiego podanym, nie
 bezpieczeństwem grozi Narodowi, gdy przysię-
 dze Woyska sprzeciwiać się chce: iako nie wię-
 cey iuż Rada przedtym wyrugować nie mogła,
 iak gdy wszystko pod siebie podbić chciała, i
 Seym nie mógł iey bydz szkodliwym nigdy, bo
 wchodząc w zapasy co Seymami chciała Sey-
 miki w Seymy a Seym w Radę zamienić. Mia-
 ła taż Rada moc wykonywającą i rozrządzającą
 &c. Wracamy się teraz wehęci ustanowieina
 Straży Narodowej lecz w innym sposobie pod-
 ług Jmć Pana Lubelskiego to jest Rady dawney
 z Senatu i z Ministrow złożoney: ta to Straż
 Narodowa nie będzie miała mocy ani praw
 stemaczenia, a ni żadnych rezolucyi wydawania
 nie będąc szczegulnie we dwoch, Stanach nie tak
 iak przedtym moc zagraniczna podług swego ża-
 dania wtrzech Stanach w Radzie Nieustaiącej
 znaydowała na wszystko zezwolenie i zgubę
 Oyczyzny, nie utraci tu nic przeto Stan Ry-

gercki iż w nią wchodzić niebędzie, bo powaga tego i prerogatywa w stanowieniu praw iako jest największa, tak do tey zawsze to jest do Seymow we wszelkich okolicznościach Rządu Narodu wdawać się. będzie powinna, z tego powodu na żaden inny projekt wprzód niepozwole, i do ustanowienia teyże Straży nie przyistąpię, póki projekt względem Woyska przyięgi nie będzie ułatwiony.

Jmć Pan Chelmski wteyże materji przyznawał się idąc in sensum Jmć P. Starosty Opinogorskiego że daią się już widzieć szkodliwe zamysły Rady Nieustalącej któraby nas chciała do tego przyprowadzić, abysmy i teraz to czynili co iey się będzie podobalo, tać Toiżey mysl wystawiła najpierw Departament Woyskowy cząstkę swey mocy, który kilkanaście niedziel czasu zabral Seymowania, a potym Departament, Czudzoziemski przeciw Deputacyi teraz ustanowioney i zawsze obrady ninieysze mieścić zdaje się do wszystkich wpływając czynności, gdziekolwiek swoią exystencyą mieć by mogła. Wyssuwa się z pod zastony taż Rada nieustaląca i dnia dzisieyzego żeby mieć mogła dawną influencyą i zwycięzkami laurami traktaty zawierała, lecz omylić się może, bo zna dobrze Narod że to ostatnia dla nas zguba była taż Rada Nieustaląca, mniemam iż niewiele się znajdzie przy niej obstających, bo oto i dawniey Stan Rycerski na niey się omylił, gdy mniemał iż ten reprezentacyą Narodową utrzyma, lecz przeciwnie okazało się, gdy ten zszczyt minął i pod przemocą guruiącą ulegać musiał: i ledwie na którym Seymie to zyskał iż kilka rezolucyi Rady mogli uchylić. Wiadomo dobrze wszystkim

kto do Polski wprowadził obce Woysko? Rada Nieustająca: kto był przyczyną exekwowania furazów? Rada Nieustająca? Kto Ordynansie grzeźne i opozycye szkodliwe wydawała, Rada Nieustająca. Mogę być za tą Magistraturą która zapewne już by zagubiła Polskę, gdyby nie ten czas zdarzony pozwolił oney się przeciwować; nakoniec odwołał się dopoczątkowego, przy akcie Konfederacyi oświadczenia, iż ostrzegali przysięgę Woyska, która zawsze każdey Konfederacyi wykonywana bywała a w Ro 1776. we trzech minutach Rada Nieustająca oneż prawo dla siebie zyskała.

Jmć Pan Marzalek Seymowy i Konfederacyi Koronney zalecił czytanie tegoż projektu Jmć Panu Sekretarzowi, po którego przeczytaniu lubo Jchmć PP. Żarnowski, Buśki Kasztelanowie przeciwni byli, lecz Jchmć Panowie Kublicki Infantyński, Słaski Krakowski, Grabowski Wo'kowsycki Pogonowie i Jmć Pan Wojewoda Sieradzki oraz Jmć Pan Starosta Opinogorski projektu względem przysięgi Woyska usilnie żądali, a w tym gdy Jmć Pan Marzalek zapytał się o zgodę, Jmć Pan Kaliski przymówił się aby expens na lustratorów ze Skarbu była uchylona, lecz Jchmć Panowie Generałowie Inspektorowie niemający nic do czynienia, też lustracyą wypełniali.

Jmć Pan Rzewuski Posel Podolski oświadczył się bez pensyi podjąć teyże lustracyi. A Jmć Pan Chelmski explikował że zaden Posel na funkcyi będący niemoże ani powinien swego odstępować i obowiązku z wielu przyczyn.

Jmć Pan Sieradzki radził aby dolożyć w Rzymsiedze, iż nie inney Konfederacyi lecz terazszey z wymieniem Marzałkow niniey-

złych ma być wykonana od Kommissyi Woyskowej i Woyska przysięga.

Jmć Pan Sekretarz przeczytał potym iż przydatkami tenże projekt i Rotę przysięgi dla Woyska. Po którym przeczytaniu i potroynym Jmć Pan Marszałka zapytaniu się iednomyslna na niego nastąpiła zgoda.

Jmć Pan Swiętosławski uczynił ostrzeżenie względem Jmć Pana Witta Kommandanta Fortecy Kamienieckiey, iż o niego iako ma w Instrukcyi ażeby był oddalony od komendy Kamienieckiey dopraszać się będzie.

Toż potym Jmć Pan Kasztelan Brzeziński o projekt Jmć Pana Wilkomirskiego dopraszał się a Jmć Pan Nurski Zieliński a żeby projekt Jmć Pana Lubelskiego względem podwoynego podymnego, był czytany z ostrzeżeniem, ażeby na Szlachtę nie mającą chłopow tenże podatek nie był narzucony, lecz na samych Panow, Krolewiczczyzny Krolewskie oraz i Duchowne podobnież Jmć Pan Chelmski zatymże projektem przymowil się, na co inni nie zezwolili.

Jmć Pan Marszałek Konfederacyi Koronney widząc rozroźnienie zdań, tak dla ułatwienia onychże, tako i z przyczyny swey słabości zdrowia upraszał J. K. Mci o solwowanie Sessyi do czego Król Jmć przychylając się, Jmć Pan Kanclerz Koronny z woli J. K. Mci in ordine Kontynacyi materyi solwował Sessyą na zaiutrz nago dzinę dziesiątą rano.

SESSYA XLIX.

Dnia 13. Januarii we Wtorek ^{91a} _{swoc}

Po zwykłym zagaieniu przez Jmć Pana Marszałka Szymonowego i Konfed: Koronney zabrął głos Jmć Xiądz Biskup Kujawski który miał następującą mowę.

M O W A

J. W. XIĘDZA RYBINSKEGO.

Biskupa Kujawskiego.

Nie było myślą moją mówić o Radzie Nieustającej, słysząc bowiem tyle głosów nayiasniey, naydoskonaley i naydokładniey wyluzczających, i już nie użyteczności ale naygorzże skutki utrzymania wspomnioney Rady dla Kraiu wpływaiące, widząc powfzechną troskliwość w Narodzie aby też miniatura nowego składu Rzeplitey nie w Księgach praw naszych, ale zpamięci była wyluzowana, niespodziewałem się aby tylo odebrawszy głosow chciała Rada z gruzow obalin swoich powstać.

Aliści nad moie mniemanie na dniu onegdajszym, uslyszałem czytany tu projekt, w którym Rada winną przybrana suknią, w naypokorniey-

tey postaci reprezentowała się Prześwietney Rzeplitey Skonfederowanym Stanom.

Mowię że wpokorney postaci, bo wyzuwać się zdaie, że wszelkich popisów do utrzymania powagi twoiey dawniey służących. Lecz ta sama pokora nie powinna być podeyrzana? nie powinna by wzbudzić nayszczulszą ostrożność w Stanach Rzeplitey Seymujących? wszak nie iest taino nietylko składającym dzisieysze obrady, ale nawet całemu Kraiowi, kto Radę Nieustającą utworzył, kto i iakiemi sposobami do utworzenia i zmacniania teyże pomagał. Dziś zapewne taż sama sprężyna, a iasniey mowięc taż sama zagraniczna Influeneya, chce ją utrzymać, że zaś dla przeciwnych okolczności nie może tey magistratury tak szkodliwej dla Kraiu, anader dla swoich zamysłów pomocney, wystawia ją Narodowi, dziś na siebie hacznemu w figurze bezsilney i na pozor t.c. nieznaczącej: wystawia ją mowięc wtey figurze bezsilney wia- kiej ją Narod chciał widzieć wpietwiałkowej ustawie Roku 1775. to iest, ciężącą Kraiowi publicznemu, ale bezczynną, lecz iako pod- ten czas ukryta polityka pokazała się w późniey- szym czasie przyczyniając powagi i mocy rada- ney tak pewnie i teraz tymże samym stylem bylibyśmy olzukanii.

Już to czas Prześwietne Rzeplitey Skonfede- rowane Stany zastanowić się nad przeszłą i dzi- sieyszą sytuacją naszą, od lat kilkunastu zagra- nicznym otoczeni Woyskiem ani myśleć, ani radzić niemogliśmy tylko tak iak przymsus Są- siedzkiey potencji po nas wyciągał i nie tylko my Polacy czuliśmy naszą niedolę, ale i cała Europa patrząc, na nas okiem litosci zazdrościła
tey]

in fluency, która ogarnawszy Kray wolny ob-
szerny, obfity, znajdowała łatwy i zręczny spo-
sob czynienia przewagi w intereffach polity-
cznych. Dotey naszey tak okropney sytuacji,
coż było przyczyną, jeżeli nie rząd niedoskona-
le w początkach ułożony, a w dalszym ciągu
czafu, lub z obrębów swoich wyszły, lub na gor-
sze poprawiony, jeżeli nie te nieszczęśliwe po-
wtarzane maxymy, że moc iednemu Polkowi da-
na tamowania obrady publiczne, jest zrzenia-
w olności, wtakich nieszczęśliwych przesądach
przepędziwszy czas niemały zostaliśmy na ko-
niec ofiarą zagranicznej przemocy, która do-
tych czas despotycznie nami władając sama bę-
dąc obarconą, od sąsiedzkich Potencyi dała nam
porę odetchnąć, rzucić okiem na przeszłość i po-
myśleć o przyszłości

Dzisiaj tedy będąc wolni w obradach naszych,
gdy zaniedbamy podzwignąć sily, gdy uchybie-
my poprawy Rządu który trwale Rzeplitą re-
prezentując, mógł iż zawsze gotową i czułą na
swoie potrzeby uczynić zażujemy pewnie
na sprawiedliwą krytykę całej Europy dzisiaj na
nas ciekawym patrzący okiem. Cożby ta po-
wiedziała, i gdybyśmy teraz dzwignęli Radę pod
iakąkolwiek postacią? oto że Polacy nie są na
swoy los czuli, nie są przezorni, bo nie chcą wie-
dzieć, że Rada dzisiaj pokorna, zrobi się dumną iak
tylko iey stworzyciel odżył pokoy i będzie
mogł iż dzielnie wesprzeć podgarnie na nowo
pod siebie Magistratury, o poparcie Woyłki i Skarb
Seymy zrobi (iak tu iuż było powiedziano)
seymikami, a sama Seymem zostanie niestającym,
rządzającym despotycznie; w widoku tak smu-
tney a oczewistej konsekwencyi, czyż nieze-

chcemy zatrzymać się nad sobą sami i dozwolimy
 ludzić się próżnemi pozorami iakoweyże dla Sta-
 nu Rycerkiego prerogatywy a możeż ta bydyż
 poważniey utrzymana iako w projekcie nowego
 Rządu podanego od JW. Potockiego Posła Lubel-
 skiego? ten godny mąż w swoich szanowny sę-
 tymentach nader iasnie nader doskonale na dniu
 wczorayszym tłumaczył swemyśli, podając ie pod
 sąd Przeswietney Rzeplitey Skonfederowanych
 Stanow, w tym zapewne zaufaniu, że nad iego
 projektem i dawniey o Radzie podanym zatrzy-
 ma się Narod, zatrzyma się nad ostatnią rezolu-
 cyą w tęj materyi która ma na zawsze los Kra-
 ju zapewnić.

Nayaśnieyszy Królu P. Miłościwy. Gdy idzie
 o bezpieczeństwo całego Narodu z tym nieroz-
 dzielnie łączę się bezpieczeństwo i powaga Tronu
 W. K. M. czuję zapewne tak we Serce twoje Mi-
 śościwy Panie iaką przemocą Rada Nieustająca
 była narzucona, iak przy iey ustawie naycel-
 nieysze twoje zniszczone prerogatywy, a zatym
 Rząd od dawnego doskonalszy i dostoiensstwo Tro-
 nu twego i całość Kraiu na zawsze zabezpieczył
 zachęciłz pewnie Narod W. K. M. Pan moy
 Miłościwy do słuźney i doskonalszey rozwagi róż-
 nych orządzie projektow, aby uważywizy pier-
 wey, co mu bydyż może użytecznieyszego, co na dal-
 ca osę iego i niepodległość zabezpieczać potrafi,
 przyśkipił na koniec do ostatniey rezolucyi z tą
 ostronością, z tą powolnością do którey nieraz
 w różnych zapędach raczyłś W. K. M. łaskawie
 zachęcać &c

Po którym skończonym głowie Jmć Pan Jezierski
 Kaitelan Łukowiki miał następującą mowę.

M O W A

J. W. JEZIERSKIEGO.

Kasztelana Łukowskiego.

Nieustająca Rada, gdyby w Kraiu zdrada, no wolność zacaiona wzrusza krew we wszystkich żytiach całego Narodu, iey nawet Imienia wipomnienie niby iako larum iuż musi przenikać Serce W. K. Mci, coż to za Rada, kiedy choć przy sięgła, a sekreta W. K. Mci do nieprzyjacielnego wynosiła domu. Coż to za Rada, kiedy po rozum do obcego biegła Ministra, więc takie mająca własności, niebyła to Rada, ale mara, która Narod straszyla, i ietzcze się w umysłach nieprzyjaciół Oyczyzny wałęsała.

Niech iuż tego straszzydła i głos nawet w tey Izbie ginie, niech tak iak świeca, wielko Czwartkowa gaśnie, aby Narod powstał iey ciężarem przywalony. Od początku Seymowania nie przeciw Radzie niemowilem, bom widział że tyle miała nieprzyjaciół że w formalney batalii, na tym tu wolności placu nagłowę tak przegrała, że niemysliłem, aby cokolwiek iey szczętow do swego tworecy powrocilo. Mowię tylko teraz z Urzędu mego ostrzegając W. K. Mć to iest głos niemoy, ale całej ogulności.

Gdy idzie teraz o podatek trudno komu ulegać, bo podchlebstwo nie iest patryotyczne rzemioślo, iest niepewną nadzieją Imienia, a nie ufzczęśliwieniem życia oflabioney Oyczyzny. Darujcież mi Nayiaśnieysze Stany, to że natura czy wymuszona nauka nienauczyła mnie tak subtelnie

mówić, aby jedni mało drudzy nie nierozumieli.

Niebędę tu siebie chwalił, bo cożem wart, kiedy mi nikt nie nadał. Niedawano mi pensyi, bom niepewny do sekretu, w żadnym sub-selium niesiedziałem, ani do examinowania onych nie byłem delegowany, bo z ogrodką relacyi czy-nić nieumiałbym. Niechwałę się z tego, com dla użytku całego Kraiu uczynił, bo ze skutku niech sądzi Publiczność tak iakom sobie zasłużył.

Nieobrocę tego iako inni na moją pochwałę, żem był niezczęśliwym Posłem pod czas roz-bioru kraiu, ani to jest moim zakalem, żem się na manifest nieporwał do piora przeciw trzem Po-tencyom, bo „vana sine viribus ira,„ przynay-mniej tyle o sobie powiedzieć mogę, że za pa-nowania W.K. Mci na wizerstkich Seymach ża-dnego nieminawszy, zawsze ziednego Woie-wodztwa Posel, a teraz na końcu rejestru Sena-tor. Czynilem całym życiem moiey Oyczyznie wyflugę, a gdyby z tey rachunek dawać przy-szło, niemogłbym więcey powiedzieć, iak ieden stary wyśłużony żołnierz proszący o nadgodę pytany czyimby się wławił od powiedział. „Sub Augusto militari.

Wracam się do podatku, ustanowiliśmy Woy-sko a dla Rekruta onego na podatek zgodzić się nam trudno, gdy dosyć łatwy proiekt podał J. W. Potocki, Lubelski, Posel miłością Oyczyzny zawsze goręiący, aby iedne protunkowe wypła-cić podymne, aliści do tego proiektu wcisnęło się miłosierdzie bez miłości Oyczyzny, aby Szla-chta poddanych niemająca podymnego nadała, alboż majątna ich wolność twoim groszem bro-nić winna, niedosyć że w Possach Senatorach niepłatnych na Seymie, za ich Szlachectwo po-

winność czyni, a gdy posiedzi do przyszłego Seymu ich majątek będzie fortuną Warszawy, i zubogą Szlachtą równać się będzie, i nietrzebaż i tu miłosierdzia, aby podymnego niedali. A ubodzyż Zakonnicy, co cella to komin, nie warcił też względu, a tak względy bez względu Woyska nieurządzą. Dla tego radziłbym Najiasnieyszym Stanom aby protunkowy podatek według projektu JW. Potockiego Pośła Lubelskiego nikogo niewyłączać zapłacić.

Coż się między nami dzieć będzie gdzie przydzie uchwalać, na Woysko wystarczający wieczny podatek? zapewne niezgoda z fukursem, nieprzebytych racyi, iako nie zwyciężona armia uchwalone Woysko zwyciężać będzie.

Daż Woiewodztwa Wielkopolskie dziefiąty snop z pola nierachuiąc wysiewu, oracza zniwaka, nawozu, Dozorcy, co uczyni pietnaście od sta, da ielzcze Rzeplitey dziefięć od sta podatku, więc zapłacą od sta dwadzieścia i pięć, a Ruś Litwa, niedaiąca dziefięciny, zapłaci tylko dziefięć, więc iezeli mamy dać dziefiąty grosz podatku wżyscy rowno, niechże nam Duchowieństwo powroci dziefięcinę.

Przeszli Królowie, czy Panowie nasi oddali Duchowieństwu, własny swoy podatek z dziefiątego snopa, coż w tym winni poddani iezeli Pan ich swoy dochod utracił, a teraznieysza Pani Najiasnieysza Rzeplita winna iest uczynić sprawiedliwość, aby iey poddani dwa razy iednego podatku nieplacili.

Chociaż damy dziefiąty grosz intraty przecież to na Woysko, Arsenaly budowe Fortece niewystarczy, trzeba aby Rzeplita do swoiey własności Krolewsczyzn wrocila się, salvis moder-

nis Possessoribus a zatym się rozrządziła iak się
potrzeba wyciągać będzie.

Tec to Starostwa przeciw Krolom nieprzyja-
ciol moczily, te Seymy zrywaly, te Woyfka i
podatku niechcialy, to Rzadowi nienawisne wię-
cey szkody w Poliszce niz Moskale uczynila a
ieszcze ten urząd gdy trwać będzie może wo-
jujących stratę resztą Kraiu zapłacić i pokaże
eo iest niezgoda.

Idzie teraz o pewność i powagę Tronu W.
K. Mci, idzie o wolność i całość majątkow na-
szych, trudno tu komu poblażać, trudno choć
z zalem niedotknąć Duchowieństwa, bo bez nie-
go, bez Krolewiczyczn na zapłatę Woyfka są
Nasze Ziemiańskie słabe sily, lepiej o Woyfku
i podatkach niezamyslać, bo Szlacheckim tyl-
ko datkiem sily Kraiowe niezaprzemy.

Mowiles W. K. Mé z tronu za Duchowień-
stwem, tak iak mu pobożność radzila, i ia prze-
ciw niemu niejestem, ale mowię że między nie-
mi porządek, sprawiedliwość i umiarkowanie po-
trzebne.

Biskupi, Plebani, Misyjonarze, Kaznodzieie,
Katechisci, i Zakony, to duchowieństwo sądzę za
użyteczne i potrzebne, te według Chrystusa Pa-
na: „Hæc est Petra, et super petram ædificabo
Eclesiam meam, Zaś Kapituly, Opactwa, iezeli
dla parady i chęci rozdawnictwa Biskupow,
to prozna parada, na Dobro Królestwa obrócić
ie radzę, których liczba aż do zadziwienia a
Kosciolowi nieużyteczna. Tak doskonale Go-
spodarstwo radzi zbyteczne rzeczy przedawać,
a ku nieodbitey potrzebie nabywać.

Niedotykam się Biskupich i całego Duchowień-
stwa Intrat, ale niech namienione nieużyteczne

ida na wsparcie ubogich Parafialnych Kościołow, a Dzieścęcina iako dawna własność Królow, aby na swoje mieysce powrocila, powiem naprzykład Nayaśnieylyzym Stanom. Mam w Sandomirskim szefnaście wsi, a w nich dwa Parafialne Kościoły, żadney intraty niemaiące, a ich Plebani Mendicantes, bo Kapituła Krakowska i Sandomierska biorą dzieścęciny. Sądzcież Nayaśnieylyze Stany, iaka w Duchowieństwie niesprawiedliwość, które i Chrystus Pan naganiał mówiąc... „Alii laboraverunt & Vos in labores eorum introivistis. „

Pytany jeden starzec Rzymski życzliwy Oyczyźnie obywatel w umartwieniu żyjący, iakimby sposobem tak wielkicy dożył starości? „Iniurias inquit accipiendo & gratias agendo, „ na toż i ia nim narzekam przed W. K. Mśc, że jedni czynią co chcą, drudzy cierpią co muszą i ztąd pochodzi moje zadziwienie.

Przeżywszy lat sześćdziesiąt zdaie mi się żem przyzedł do rozumu. Znam co iest Król i co mu z powinności moiey czynić należy, a co z ferca to u mnie miary nie ma.

Siedząc na tym urzędzie w iednym krześle, bez odmiany lat kilkanaście, czas ten w intereffach publicznych i Oyczyzny mowić nie dozwalał, i milczenie miało swoje zalecenie i pochwałę, a prawda w wymowie naganę, zaś teraz gdy pora usta niewolnicze rozwiązała o swoią rzecz dopomnieć się pozwala, niech się ten kto chce na czas nie na wymowę gniewa; inaczey uczyni iak ten, co uyrzawfzy w zwierciadle swe wady natychmiast potlukł zwierciadło, a coż zwierciadło winno było?

Do tych Nayaśnieylyzych Stanow doszedzszy

szkoly znam, że Senator starszy niż Minister
 płatny; znam że Marszałek Wielki Koronny,
 strażnik powagi, i bezpieczeństwa Tronu rownych
 sobie przestrzegać nie strofować umie. Kanclerz
 ma pieczęć i wyfokie sądy. Hetmani życiem
 Króla bronią i Narod, a iakżeśmy ich walor oce-
 nili „non omnes peccavimus in Adam.„ Pod-
 skarbiowie patrzą na Skarb, aże od niego kluczy
 nie mają i nie są jego Panami W. K. Mci winni-
 śmy tę łaskę.

Znam prawo, że kiedy nie grzeszę przeciw
 niemu, nikt mnie, i nikogo strofować, głosu prze-
 rywać nie powinien, znam się i na sobie żem w ro-
 wności urodzony, a W. K. Mśc nad równość, a
 ktoby z równości wychodzić usiłował W. K. Mci
 krzywdęby czynił. Bo „Amor & Imperia non
 patiuntur socium.„ Mamy zacney Krwi Xiążęta
 ale nieudzielne; mamy i przezacne imiona, któ-
 re wolność Naszą męstwem i powagą od iey wzro-
 stu aż dotąd utrzymują. My tych kochamy i
 szanujemy tak, iak sobie w rowney społeczności
 zasługują.

Bog dawszy rozum, i wolą człowiekowi tego
 nie odbiera, ale nawraca sumieniem zdrożności.
 Podobnież i W. K. Mśc czynisz, choć iesteś Panem
 naszym niezgadzaiące się myśli seymujących,
 bierzesz za przekonanie, nie za urazę. A gdy
 chceśz, łatwo ie Oycowskiim sposobem zniewalać
 potrafiasz, bo umiesz, wolnością nie pogardzasz;
 bo cię Koroną ozdobiła.

Przez lat 24. sam Nas od Paniąt odzwyczaiłeś,
 a jeżeli wżad wrociemy do nich niewolniczą
 skłonność, od Ciebie łaskawy Panie musim odwro-
 cić przyśwoione serce, gdy dwom Panom nikt flu-
 żyć, chyba się lękać może.

Bóg

Bóg to sobie nie ludziom zostawił, „dominare conscientiis & scire futura „, a W. K. Mśc niejakó w podobieństwie do swego przypuszcienia udziału, że umiesz panować nad wolnemi zdániami, a że nad myślami trudno, te gdy odkryte kierujesz, a niby łaskawe słońce twarde rozwalniaasz upory.

Nie jestże to grzech, przeciw Bogu, i przeciw zwyczajowi W. K. Mci pretensya, żądać abym myśl równego sobie zgadywał? bo jeżeli kto chciał, abym za Pisarzem Wojskowym mówił, jest na to proźba i czapka u Polaka, bo groźbą pogardzony, która do rozpaczcy prowadzi.

Niechay nadmaiętniejszy nad wielkością Imienia swego rozmyśla, z kąd wzięło początek, a nie pogardza tym ktorego los wyżej niewyniosł, i do łask Tronu nie zbliżył.

Będziem W. K. Mśc wielbić z naszą potomnością, gdy czapka za czapkę w Polsce panować w równości będzie, nie zuchwałę obce i domowe mitry, a tak uymy tronowi twemu nie będzie, a nareszcie powiedziawszy co równość niemożna cierpi, a co gwałt teraz wolnemu Obywatelowi z ferca wyciska. Niech dzban poty wodę nosi, poki się ucho nieurwie.

Po skończonym głosie Jmć Pana Kasztelana mieli mowy, Jmć Pan Kwilecki Posel Poznański, Jmć Pan Drewnowski Łomżyński Poslowie, Jmć Pan Ożarówski Woynicki, Szydłowski, Zarnowski, Kasztelanowie, którzy za Radą Nieustającą czyli za Projektem Straży, przez Jmć Pana Witkomirskiego, obstawali. A Jmć Pan Weyssenhoff Infantki, Mierzejewski Podolki, Suchodolki Chełmski Poslowie, Potocki Marzałek Nadworny Lit: przeciwnie utrzymując projekt, Jmć Pana Lubelskiego

względem protunkowego podatku podymnego, ażeby był czytany dopraszali się.

Imć Pan Marszałek Konfed: Koron: oświadczył się Imć Panu Wilkomirskiemu, iż tego projekt będzie czytany, więc z swego obowiązku zalecił Imć Panu Sekretarzowi czytanie względem straży Narodowej Projektu.

Tu się rumor Izby zrobił, iedni pozwalali na czytanie onegoż, drudzy zaś niepozwalali, lecz Projekt tak względem podymnego iako i innych mareryi woyskowych.

Poczym Imć Xiądz Turcki Biskup Łucki miał następującą mowę.

PRZYMOWIENIE SIĘ.

W. Imć Xdza TURSKIEGO

Biskupa Łuckiego.

NAyiaśnieyszy Królu Prześwięt: Rzepitey skonfederowane Stany. Gdy z powinności Stanu rozmyślnie według swego wewnętrznego przekonania w tey świętnicy Prawa, oświadcza kto zdanie swoje, przyzwoitością iest bydź iednomyślnym, i iść za przewodnictwem charakteru swojego. Tę maxymą ia rządząc się, dozwolisz W. K Mśc wzmiankować do wspomnienia nie miły Seym Roku 1775. na którym gdy tworzyła się ta (o którą rzecz idzie) Rada nieustająca, sprzeciwiałem się tak na Seffyach Delegacyinych iako i tu w obecności W. K. Mci iey ustanowieniu, i przekłada-

łem na ten czas Stanom seymującym niepomyślne dla Kraiu całego konsekwencye, i gdy iuż zbliżało się do Tronu W. K. Mci to dzieło dla czytania, dopraszałem się abyś W. K. Mśc nie przyjmował go za Prawo swoje, ale odrzucił ie iako przez Posłow Zagranicznych, i ich ultimata narzucone; wnośilem nie raz, aby te ultimata były w Aktach publicznych, dla wiadomości potomności oblatowane, lecz bzyli są oblatowane, ciekawemu dochodzenie zostawuję. Byli w ten czas takowi, i teraz którzy utrzymowali tę Radę Nieusta: lecz upórnych odsyłałem do dalizego doświadczenia. Jakież ciągiem całego czaju okazywało się doświadczenie? oto Narod niekontent. Co Seym dochodziły Tronu W. K. Mci zażalenia i zaskarżenia! uchylone bywały iey rezolucye? Jakaż to tey Rady ustawa była? oto odięta iey była moc prawodawstwa, a wzięła moc tłumaczenia Prawa, co jest więcey iak stanowieć Prawo. Odięta iey była moc Sądowa, a przecież wżysk e Dykasterya i Magistratury winne były szukać iey rezolucyi, co jest więcey rozkazywać iak sądzić aniżeli samemu sądzić. Była ustanowiona iako straż dla exekucyi Prawa, ale razem miała moc magistraturom przeskadzać, i niedopuszczac Prawa do exekucyi, bo miała moc suspendowania ie. Jaśnie się to okaże gdy powiem że suspendować Trybunały, to jest iedno, co tamować sprawiedliwość, i przeskadzać exekucyi Praw dla niey pisanych: zasuspendować Kommissyę Skarbowe to jest iedno, co niechcieć całosci Skarbu, tamować dochody Jego i exekucyi Prawa dla Kommissyi ustanowionego. Zasuspendować Kommissyą Woyskową, to jest iedno, co niechcieć mieć Woyska w karnosci i porządku,

i lamać Prawa dla tey Magistratury właściwe, to samo o wżyskich można mowić Sądach. Cny Narodzie! zastanow się, któż piął takowe Prawo? icieże to nasze albo nie? Iama Gwarancya okazuje, że nie nasze, bo gdyby Narod sobie go stanowił, nie stanowiłby go z taką krzywdą Stanow Sejmujących: czyż się to zgodzić może z rozumem, aby Stany sejmujące piślały sobie i dla Narodu Prawo, i zaraz wybierały osoby, którego mają tłomaczyć iakoby napisali to co nierozumieją.

Prześwietne Sany! i takiż to macie uchwalać dla Narodu porządek? który sam z opisu swego jest nie porządkiem? Kray stracić, lub złą formę Rządu ułożyć, równego gatunku szkoda.

Gdy cierpielismy tak długo nam narzucone to Prawo: nieslanowmyż mając teraz wolność do niepienia nic podobnego, a przynajmniej kto Rady Nieustającey żąda, i chce ją przestraić, i wprowadzać, niech dowiedzie wprzod iaka izczesliwość wypadać z niey może. Niech ją wnosi na końcu Seymu, wżakże daie sey tytuł Straż między Seymem a Seymem, lubo zawżze nie widzę sey potrzeby, tym bardziey podczas Seymu, ale jeżeli ma być upodobaną niech będzie na końcu Seymu, mamy teraz potrzebnieysze Projekta dla ustanowienia Etatu i podatku dla Woyska, mamy i Projekt od godnego Marszałka Skonsederowanych Stanow, który aby był czytany z mieysca moiego oto dopraszam się.

Potym zabrał głos Jmć Pan Hetman Wielki Koronny Branicki który względem Etatu w krótkce podać się mającego uwiadomił, i że na naslepującą tylko Wioinę, gdybyśmy wyznaczylł tylko podatki i place na Woysko, można będzie widzieć 25. tylicy Jazdy Kawaleryi procz Infanteryi. Ostrzegal że z intereffow teraz wynikają.

nych spodziewać się należy, że na następującą Wiosnę bez omylnie mieć będziemy w Polsce teatrum Woyny, a przeto należy się iak naysprzedzey w materyi podatkovania zaradzać alyśmy liczbę Woyska ustanowioną nie na papierze, ale na nogach widzeli, a to na obronę Oyczyzny.

Tu znowu wszczęły się różne zdania w poprzedzającej materyi, jedni zabierając interlocutorie głoły żądali koniecznie Projektu względem Straży, przez Jmć Pana Wilkomirskiego podanego, lecz drudzy niedozwalając, o Projekta dawnieysze Ichmć Panow Lubelskiego i Matuszewicza dopraszali się.

Jmć Pan Marszałek Konfed: Koron: oświadczył swą powolność dogodzenia żądaniu Ichmć kolegow, i że Projektu Ichmć Panow Lubelskiego Wilkomirskiego i Xcia Jmć Podskarbiego względem pozyczenia Summ natychmiast, jeden po drugim czytane będą. Jmć Pan Sekretarz Seymowy przeczytał pod tytułem: „Ofiara na ten raz uczyniona Narodowa, lecz po przeczytaniu tytułu tego, odgłos Jchmć Jmć Pana Lubelskiego Podolskiego, i Wołyńskiego; nie pozwał na czytanie onego, lubo Jmć Pan Marszałek Konfed: Koron: upraszał o powolność i zezwolenie na przeczytanie onegoż mówiąc, że zaręczenie Jego w tym pokrzywdzone będzie. Tu zabraw glos I.P. Chelmski i obszernie wyłuszczył, iakim wtłacza się sposobem ta Rada Nieustająca, i że tu tylko cate obrady miejsza, niedozwalając dla ustanowionego Woyska obmyślone fundusze na place &c. Wniośł projekt Jmć Pana Lubelskiego dawnieyszy, iak Jmć Pana Wilkomirskiego, i że iuż tyle razy był czytany i tylko rezolucyi na nie-

go potrzeba. A zatym w tey materyi o Tur-
num upraszał.

Tu się znowu Rumor Izby zrobił, po niejakim
czasie zabrał głos Imć Pan Nurki Zieliński, ten
wyexplikował, że i Akt Konfederacyi do tego
wiąże, aby nayıpierw podatek i Woysko ustano-
wić, a dopiero o Rządzie pomyśleć, i że od pro-
jektu Imć Pana Lubelskiego nieodstąpi i nażaden
inny nie pozwoli.

Potym Imć Pan Jerzmanowski Łęczycki, Su-
chodolski, Smoleński, Kościatkowski, Wilkomir-
ski Posłowie w mowach swoich popierali pro-
jekt Straży Narodowej od Imć Pana Wilkomir-
skiego.

Długo potym w tey iedney materyi trwał spor
w głosach pro & contra mianych za Strażą Na-
rodową obstaigc, iako to Imć Pan Ankiewicz Ka-
sztelan Sandecki wniosł. gdy tak długo iest spor,
aby Jmć Pan Marzatek Wielki Koronny utormo-
wał Propozycyą takową. Czyli Projekt ad Tur-
num ma być względem podatkow wzięty, czy-
li względem Straży Narodowej. Na takowe
wniesienie rumor Izby powstał, i w tym Imć Pan
Grabowski Posel Wolkowyski odezwiał się, że ma-
my tu Marzalka Seymowego, do ktorego iormo-
wać propozycyą należy i dopiero znościć z Imć
Panem Marzalkiem W. Kor. Toż potwierdził
Imć Pan Marzatek Seymowy względem swey
prerogatywy. Jmć Pan Kasztelan Sandecki przy-
wrocil activitatem mowigc, że co innego oświad-
czył usły, a w sercu zawzię poważa Imć Pana
Marzalka Seymowego.

A gdy znowu zalecił Imć Pan Marzatek czy-
tanie projektu Straży Jmć Panu Sekretarzowi, wyż
wspomnieni Posłowie dozwołic niechcieli, lubo Imć

Pan Woiewoda Sieradzki interlocutorie radził, aby już ustanowić propozycją ad Turnum, który Projekt ma być wzięty.

I tu rumor Izby wżeczal się; zabierali znowu głosy. Imć Pan Wawrzecki Poseł Kowieński, Imć Pan Suchorzewski interlocutorie żądając projektu Imć Pana Lubelskiego podatku protunkowego.

Imć Pan Nurcki widząc te spory wniosł, ponieważ prawo już mamy do ustanowienia, aby Kommissya Woyskowa przyśleże wykonała Konfederacyi, więc upraszał o przystąpienie oneyże do Juramentu.

W tym przystąpili J. WW. Hetman Wielki Koronny i Lit: oraz Kommissarze Woyskowi i przed Najiasniejszym Panem wykonali przysięgę. Po ktorey skończoney mieli głosy, Imć Pan Morski Poseł Podolski, Imć Pan Niemcewicz Infantki usilnie żądając o Projekt podatku protunkowego mówiąc, że Rada nam nie potrzebna, gdyż sami tu teraz radziemy bez Woyska i podatku na niego, dosyć będzie czasu pomyśleć o ustanowieniu Rządu na końcu seymowania naszego, a teraz przystąpić do tego, do czego sam porządek seymowania wyciąga.

Imć Pan Marzalek Seymowy widząc strawiony czas całodniowy na samych sporach, w myśli zastanowienia onychże, upraszał J. K. Mci o solwowanie Sessyi, którą J. Wiel: Imć Pan Kanclerz z woli Jego Krolewskiej Mości solwował Sessyą do dnia Czwartkowego na godzinę 10. rano,

SESSYA L.

Dnia 15. Januarii we Czwartek.

PO przyścięciu Najiaśnieyszego Pana do Senatu dał głos Jmć Panu Marszałkowi Konfederacyi Koronney który zagaił wten sens: leżeli dopelnianie Prawa wykonywającemu słodycz sprawuie, do której miłość własna i szlachetna ambicya pobudza, szanuiemy tę okazyą wyffugi zastępując Braci pozostałych żądania, którym miło będzie, gdy z pożytkiem prac naszych do nich powrociemy. Lubo wyznaię że nie co wolnieyszym wczynach naszych postępujemy krotkiem, lecz i to przyznać muszę że zastanowić się nad nimi pilno potrzeba. Dwie materye na dniu o negdayszym były rozroźnienia zdania przyczyną, które dziś do decydowania przychodzą i dla ożywienia pamięci naszey pozwolisz W. K. Mć i Prześwietne Stany iż oneż Jmć Pan Sekretarz przeczyta. A Jmć P. Marszałek W. K. zaprosił Komissarzow Woyfkowych tak z Senatu, iako i z Stanu Rycerskiego, ktorzy wczoray nieprzyśięgali, aby teraz wykonali przyśięgę którą natychmiast dopelnili.

Nim przystąpił Jmć Pan Świętoślawnki Posel Wołyński zabrał głos mowiąc: iż zadney materyi, niedopusci, procz podatku, bo tak potrzebny Kraiowe wyciągają, do których iedna chęć wszyfkich prawie Woiewodztw dążyć zdaie się, i iedna

dną miłość Ojczyzny, powszechnym jest hasłem. Jeżeli utracimy ten czas, utracimy już nadzieję wybicia się z przemocą, wspomniemy, ile to millionow ludzi los swoy powierzyło naszemu Rządowi powierzwszy, pomniemy że oświadczyli, część majątkow swoich oddać, aby byli w własnościach swych bezpieczni i spokojni i aby powiększyć siły na obronę swoją. Dalecy jesteśmy od tego przesądu, że Polska stać może bez Zolnierza, już teraz mamy porę w ktorey z tey toni ostatniey wybrnąć możemy; zgodne są nato wszystkich Woiewodztw Instrukcyje, i prawie zgodne całej Polski zdanie. A jeżeli przeciwie się temu zdaniu będziemy, iakże nas pozostali Bracia przywitają, i iakiey wdzięczności od nich spodziewać się mamy, o to może rozpacz ich przyprowadzi do ostatniego sposobu ratowania się. Podane tu są projekta względem Straży czyli ustanowienia Rządu, lecz ieszcze nato dosyć czasu mamy, t. raz nam należy, iak najszybciej dążyć, do ustanowienia podatku na Woysko, od ktorey propozycyi nieodstąpię, i na żadną inną materiją niepozwole.

Jmć Pan Kasztelan Woynicki podobnież wnośnie swoiey żądał, ażeby przytąpić nieodwrotnie do materyi podatkovania.

A Jmć Pan Woiewoda Łęczycki obstawiał przy projekcie Jmć Pana Wilkomirskiego to jest względem ustanowienia Straży Narodowey.

Jmć Pan Kościalkowski Poseł Wilkomirski w zabranym głosie oświadczył, iż szczególnie miłością Ojczyzny, nie z żadnych innych powodow od podanego przez siebie projektu Straży Narodowey odstępuje dla tego ażeby nieodwło-

cznie do ustanowienia podatkow przyśląpic, a dla zabezpieczenia tego podał projekt, w którym wyraził, że do żadnych materyi niewolno będzie przyśląpic tylko do podatkowych i Woyskow ch po których Straż Narodowa ma być ustanowiona.

Jmć Pan Katiński żądał ażeby nie na same Szlacheckie Dobra, ale na Krolewiczczyny był ustanowiony podatek do czego podał projekt iż wspomniane Krolewiczczyny, jako jest Patrimonium Oycyzny, aby do Skarbu. były powroczone, i plus offerenti potym puszczone na lat 19 z czego Woysko ma bydź placone.

Jmć Pan Matuszewicz Poseł Brzeski Litewski rzekł: zgadzałem się zawze, zgodzę się i teraz na podatek, ale nie protunkowy, przekonany, że to Woysko obrocone bydź może przeciwko Oycyznie, gdy nie będzie wiecznych. Zyte nieprzyjaciółka Obrad naszych córka Gwarancyi, a Matka Rządow naszych Rada Nieustająca, przewiduję to że pozwala Nam tych sit abyśmy sami przeciwko tobie wystawili. Złożmy tylko podatki, znajdzie Rada sposob, iż pod swoią potęgę zagarnie. Wreszcie wyludzeniem naszym boyday czyli nas ztąd niewystraszy, w tedy wyraźną ukaże potrzebę, boyday czy do Seymu 76. sposobu niewtoci się, zechca Rząd dawny przed zniczeniem Rady zabezpieczyć. My zaś rządziemy wszystkim, chcemy Seymu bez vice-Seymu. A przeto stoję przy prawie; i jeżeli wyrok prawa nieznajdzie dla siebie względy, poniosę w akta publiczne zażalenie, czekając przekonania przewidzenia mego.

Jmć Pan Dziekoński Podskarbi Nadworny Litewski w mowie twoiey oświadczył, że na pro-

sekt Jmć Pana Lubelskiego Protunkowy nie-
 pozwoli, i że dochody na Woysko, wieczyſte uſta-
 nowić potrzeba.

Jp. Woiewoda Sieradzki upraszał o przyſta-
 pienie do rozpoczętej matery: podatku Protun-
 kowego, a iezeli nie, o turnum dopraszał się.

Jmć Pan Kochanowski Poseł Sandomirski po-
 dobnież oprzyśpieszenie podatkow nalegał.

Lubo Jmć Pan Marzatek Konfederacyi Ko-
 ronney, zabrawszy głos chciał przyſtąpić aby
 Jmć Pan Sekretarz przeczytał projekta podat-
 kow, lecz znowu zabrał głos Jmć Pan Kafzte-
 lan Łukowski żądając podatkow z Krolewſzczyzn
 uſtanowienia i protunkowego. A Jmć Pan Brzo-
 ſtowski Poseł Trocki, oſwiadczył się, że cała pra-
 wie Prowincya Litewska nie pozwala na podatek
 Protunkowy, obawiając się aby nie był na-
 wie żyty zamieniony.

Tu Jmć Pan Sekretarz chciał czytać projekt
 ofiara, lecz rumor Izby zrobił się i nie pozwala-
 li na czytanie.

Jmć Pan Rzewuski Poseł Podolski rzekł: że
 prawa nie ma, aby zabraniać czytanie proie-
 ktu, lecz po przeczytaniu wolno będzie niepozwo-
 lić gdy się nie podoba.

Jmć Pan Brzoſtowski odezwał się że projekt
 Straży ieſt teraz na ſtole przeto od niego nam
 zaczynać należy.

Jmć Pan Potocki Poseł Lubelski odpowie-
 dział, że iego projekt dawniejszy Protunkowy,
 a przeto nieodſtąpi od tego, ażeby miał bydź
 odrzucony i o Turnum na niego upraszał.

Jmć Pan Zieliński Poseł Nurcki rzekł: że sami-
 sobie ſzkodzić chcemy, gdy na podatek protun-
 kowy niezezwolemy, ieſt to właſnie iak byśmy

wcale mieć Woyska niechcieli, bo stanowiąc
wieszyszy podatek, trzeba nad nim zastanowić
się, i prawie dwu miesięcznego do tego trzeba
czasu, tu zaś wiosna blisko nadchodzi, tym sposo-
bem wynika że bezsilnemi na zgubę naszą zo-
stanjemy. Przeto do niczego nie przystąpię poki
podatek protunkowy nie będzie wzięty.

Jmć Pan Marzałek Konfederacyi Koronney za-
lecił znowu czytanie Jmć Panu Sekretarzowi,
lecz z Prowincyi Litewskiej Posłowie niedo-
zwali. W tym użył słow załączyć że tak
jest niefortunny, iż niemoże pozyskać to co
prawo nakazuje, z pokrzywdzeniem prerogaty-
wy swojej, gdy głos dany Jmć Panu Sekre-
tarzowi do czytania skutku wzięcie nie może
przez wzbranianie onemuż, lecz uprzął aby
raczyli mieć wzgląd, jeżeli nie na Obojętne na
to dostojność na które od nich obrany; wżak
projekt nie innego nie jest tylko od derywacyi
a projicendo, że wolno będzie gdy się na niego
niezgodzą odrzucić, czytać zaś zabraniać nie
należy. Zalecił znowu czytanie projektow Jmć
Pana Sekretarzowi.

Jmć Pan Sekretarz czytał najpierw do La-
ski podany projekt, Ofiera na ten raz uczynio-
na, drugi projekt Jmć Pana Lubelskiego „Nag-
le Rzeczypospolitey potrzeby, Trzeci projekt
Jmć Pana Zielńskiego względem tegoż podat-
ku „Czwarty projekt. Pozwolenie zaciągnięcia
Summ dla Woyska Koronnego To jest dziesięć
milionow Złch. 5ty Pozwolenie Summ zacią-
gnięcia dla W. Xstwa Litewskiego 5. millionow.

Jmć Pan Mofzyński Sekretarz Wielkiego Xie-
stwa Litewskiego, Podał projekt zastępcy Pro-
tunkowy, to jest z Remanentow Skarbu z per-

epty terazniejszey Summy z Kordonu wypłaconey z papieru ściepłowanego, z powiększenia Zydzowskiego pogłownego z Krolewsczyzn; a Jmć Pan Leduchowski Poseł Wizki, podał projekt ażeby Duchowni kwartę z dobr swych dawali.

Po którym przeczytaniu Jmć Pan Butrymowicz Poseł Piński wniósł ażeby raczey pozwolić na zaciągnięcie Summ na początek zrekrutowania Woyska, niżby mieli podatek stanowić protunkowy, uciążliwy, gdyż prędzey Woysko wystawione będzie, i Obywatele widząc skutek sit Kraiowych, przytąpią nieodwłocznie do ukutecznienia podatkow, i ofiar ielzcze na niego składania.

Toż samo zdanie potwierdził w swym zabranyim głowie Jmć Pan Kafztelan Zarnowski.

Po czym Najiaśnie: Pan zaprosił Ministerium do siebie, i Jmć P. Kanclerz Wielki Kor: solwował Seffyę nazaiutrz na godzinę dziesiątą rano.

S E S S Y A L I.

Dnia 16. Januarii w Piątek.

JMć Pan Marzatek Wielki Koronny dawsz y głos Jmć Panu Marzalkowi Konfederacyi Koronney, który w zagaieniu swoim z okoliczności iutrzetżego dnia rocznicy urodzenia J. K. Mei złożył imieniem Stanu Rycerskiego powinśzowanie. Podobneż Jmć Pan Marzatek W. Koronny Jmie

niem Senatu Najiasnieyszemu Panu oświadczył
życzenie, poczym do pocałowania ręki Króla
Jmć przyśfapiono.

Zabrał tedy głos Jmć Pan Kasztelan Miński
radząc a żeby, do podatkw nie czasowych, ale
iuz' wieczystych przyśfapic, a dla początkowego
rekrutowania zapozyczyc pieniędzy za granicą lub
w Kraiu.

Jmć Pan Suchodolki Poseł Chelmski oświad-
czył się, że iuz' od kilku dni względem poda-
tkow protunkowych na proiekt Jmć Pana Lu-
belkiego żada Turnum, a przeto aby nie wycię-
czać więcey daremnie czasu upraszam Jmć Pa-
na Marzaika a żeby chciał podać ad Turnum
takową propozycyą. Czyli materya podatku
protunkowego ma bydź wprzod wzięta, czyli
też podatku trwałego?

Jmć Pan Rzewuski Poseł Podolski, że iako na
dniu wczorayszym, radził Propozycyą ad Tur-
num, tak i dziś ją powtarza to iest, czyli Sum-
ma ma bydź pożyczona ad interim na Woy-
sko? czyli podatek protunkowy ustanowiony?

Jmć Xiądz Garnysz Biskup Chelm: w obszer-
ney mowie swoiey bronil praw Duchownych,
że nienależy się onych podatkami obciążac, wię-
cey iak innych, lecz rowny powinien bydź po-
datek ustanowiony. Przydał, że nie unika Du-
chowienstwo a parte podatku uczynic iakową ofia-
rę na Woysko.

Jmć Pan Potocki Poseł Lubelski rzekł: szustnie
mnie straszly Najiasnieyszy Panie obawa aby
ten odgłos sfotyfcy Woyksa w odgłos smutku
i rozpaczy nie zamienil się; widzę różne wpro-
wadzone materye, lecz i te nie bez zwłoki cza-
su skutku żadnego niebiorą. Przytoczę tu głos

miany do Dyogenesa, gdy się ciekawi badacze pytali, co Filip, myśli o nich, odpowiedział im, zaniechajcie o tym co Filip myśli o was, ale myślcie raczej o tym co wy czynić powinni. Podobnież nie myślmymy o tym co sądziedzi o nas myślą, ale staraymy się to dopełnić co nam potrzeba. Widzę podatkową materiją w dwóch wystawioną względach, lecz sądze gdy pierwszej protunkowey niezłożemy, wieczyſtęy pewno nie doczekamy się. Łaskawe na nas Opatrzności weyzerzenie, przedłuża nam czasu, że ieſzcze cokolwiek zaradzić możemy, lecz gdy przybliży się wiosna, do której czas tylko dwu miesięczny, zapewne nasz zaſtanie bezfilnych, ieżeli Woysko z samego wieczyſtego podatku dopiero mieć chcemy, bo ułożenie onychże, blisko 3. miesięcy zabierze czasu, a z podatku tego zbior pieniędzy, drugie trzy miesięce wyiść musi, bo żaden podatek bez Exekucyi obeysć się niemoże. Pytam się ktoż nam szkodę nadgrodzi opieſzałości naszej, gdy przez to bezfilni będąc, w oczywiſtą niewolą obcych wpadniemy. Niedaymy się uwódzić tym ludzeniom na zgubę naszą dążącym, ktorey przyczyna kto ieſt? o to doſtało się wręce moje, piſmo Króla nieboſzczyka Pruskiego, który tak mowił: że Polska ieſt rządzona od Poſta Moskiewskiego, kto chce wiedzieć co się z Polską stanie, niech się nie pyta ani Króla dobrego, ani w Polſzcze, lecz w Petersburgu dowiedzieć się może.

Bezskuteczne nasze Prawa teraznieysze będą i wſzytko stanie się niczym, ieżeli wczefnego ratunku, z obmyſlenia lub podatku protunkowego, lub pożyczenia pieniędzy na Woysko nie przedſiewezmiemy. Najiaſnieyszy Panie. Dzień

trzydziesty Wafzey Królewskiej Mości urodzenia, niech będzie poświęcony dla Narodu, przez uczynienie mu tey sławy, że W. K. Mość swą stępując do tego wola, zachęciwszy do jednomysłności Zgromadzone Stany w uchwaleniu jednego z wspomnianych odemnie na Woysko prędkich funduszow, a staniesz się W. K. Mśc Oycem kochającym Narod swoy, a my posłusznemi Tobie będziemy Synami.

Imć Pan Rzewuski odezwał się, że do tak dokładnego głosu Imć Pana Lubelskiego nie mam co przydać, lecz upraszam Imć Pana Marzałka o uformowanie propozycyi ad Turnum.

Król Imć zaprosiłszy Ministerium do siebie miał mowę w następującym wyrazie,

G Ł O S.

JEGOKRÓLEWSKIEYMOŚCI

GDy zażyszałem dopiero oświadczenie Imć Pana Marzałka Seymowego i Konfederacyi imieniem Stanu Rycerskiego mnie złożone, tknięte było serce moje tą wdzięcznością oznaki życzliwych serc Obywatelskich, za które należycie na dniu dzisiejszym lepiej wywiązać się nie mogę jak gdy w teraz toczącey się materyi oświadczę to, co dla Narodu mego dobrze myślę i życzę. Jestem w tym przedsięwzięciu, że podatki wieczyste na Woysko, są te które mogą być szczęścia naszego zasada. Poznaię potrzebę wynalezienia funduszu, któreby przed doysciem podatkowych dochodow, był zasileniem na przyspieszenie wystawienia Woyska. Gdy Prześwietne Stany zechcą

choć przyzwolic naprzod na zaciągnięcie Summy, w kraju, do czego uczynią zlecenie Kommissyi Skarbowey, a potym nieodwlocznie przystąpią do ułożenia podatkow trwałych, nie biorąc innych żadnych przed się materyi. Takie jest moje szczerze oświadczenie, iako pragnę widzieć iak nayprędzey filny Narod, to mi Boże świadcz i Was do tego zachęcam.

Imć Pan Marszałek Konfederacyi Koronney zalecił czytanie tychże Projektow Jmć Panu Sekretarzowi, czytał tedy wszystkie cztery Projekta, to jest trzy do Podatku Protunkowego, a jeden pożyczania pieniędzy. Lecz gdy po przeczytaniu wielu Poflow o Turnus profili, Jmć Pan Marszałek udał się do Izby konferencyonalney dla ułożenia z Deputowanemi Projektu. w czasie którym Imć Pan Wolmer Pofel Grodzieński, wniósł, aby na miejsce chorującego Xięcia Imci Marszałka Konfederacyi Litewskiey primus ex ordine był obrany.

Imć Pan Zalewski Posel Trocki odpowiedział, że nie ma żaden Pofel mocy proponowania imieniem Prowincyi o inną selekcyą, druga że Xiążę Imć, iżaliż Bóg pozwoli, że w krotce z tey słabości powstanie, a do tego mam Marszałka Seymowego, który miejsce Jego zastępuje.

Król Imć oświadczył, że w krotce Imć Pan Marszałek powroci z konferencyi, i okaże ten moment nie próżno przepędzony.

Za powrotem Imć Marszałka Konfederacyi Jmć Pan Sekretarz przeczytał Projekt pod tytułem: względem zaciągnięcia summy, po którego przeczytaniu Król Imć zaprosił Imć Pana Marszałka Seymowego do tronu, do którego rzekł: Mci Państwo Marszałku, profilem W. Pana i teraz to po-

wtarzam, ażeby przy tym Projekcie ten przyda-
tek był odemnie umieszczony, to jest, że natych-
miast do żadney inney materyi nie przystąpiemy,
szczegolnie do trwałych podatkow.

Tu się rumor Izby zrobił. Potym Imć Pan Sfa
Szczerzecki rzekł: że iako przy złączeniu się pod
Akt Konfederacyi przepisaliliśmy naypierw ustawę
Woyska, potym Etatu, dopiero rządu, a nareszcie
o podatkach, tak tym samym porządkiem postę-
pować powinniśmy.

Imć Pan Potocki Poseł Lubelski dokładnie wy-
łomaczył też samę myśl w krotkich słowach, że
przystąpiemy do podatkow, gdy dołożemy w tym
Projekcie, że prawo 1775. względem Rady Nieu-
stałejcey ze wżyskim kassuiemy.

Król Imć zaprosiwszy Ministerium do siebie,
sam usły swemi oświadczył; że chcieć zniszcze-
nia Rady roztropna tego nie pozwala uwaga, gdź
byłoby to złamanie Traktatow z 3ma Potencya-
mi zawartych, a niemając sil, na utrzymanie się
przeciw Ich krokom, pytam się czy możemy bydź
od Ich nienawisci beśpiecznemi. Nienależy się
wzruszać onychże, lecz wprzod iak naprzedzey
myśleć o umocowaniu siebie w sily Woyskowe,
iustanowienie na nie trwałego podatku.

Z tego powodu i Imć Pan Wilkomirski odstąpił
na czas od swego Projektu, aby podatkow przy-
spieszyc, nie zaś zabierać czas Elekeya i opisa-
niem rządu krajowego, a potym bez sil zostań
na czas potrzebny. Ten to jest sposob iedyny
kto chce szczerze Woyska, i niewiem ktoby się
znalazł wystawiać cały Narod na oczywiste nie-
beśpieczeństwo. Z tey przyczyny dla zastanowie-
nia się nad tą materya ważną dać czas solwuię
Gessy na Poniedzialek na godzinę 10tą z rana.

SESSYA LII.

Dnia 19. Januarii w Poniedziałek.

PO zwykłym zagaieniu przez Jmć Pana Marzalka Konfederacyi Koronney in continuatione rozpoczętey materyi dał głos Jmć Panu Sekretarzowi Seymowemu do czytania Projektow, który przeczytał Projekt pod tytułem: „nagle Rzeczypospolitey potrzeby, i w teyże materyi inne dwa przeczytał. Po przeczytaniu onychże, Jmć Pan Zieliński Posel Nurki prosił o uformowanie propozycyi i przytąpienie ad Turnum. Jmć Pan Wilkomirski żądał takowey Propozycyi. Czyli prófunkowe podatki, czyli też trwałe mają być wprzod stanowione.

Jmć Pan Marzalek Konfederacyi Koron: takową podał Propozycyą: czyli Projekt przez Jmć Pana Nurkiego podany ma być przyjęty, lub nie?

Jmć Pan Wolmer Posel Grodzieński żądał ineney znowu propozycyi, to jest czyli pożyczanie Summy ma być z przydatkiem przytąpienia do Podatkow trwałych lub formy rządu?

Jmć Pan Woiewoda Sieradzki przymowił się, że gdy tu jest wzmianka znowu o Radzie Nieustaiącey, więc dla zaspokoienia tey materyi, która nam Obrady miejsca już czwarty Miesiąc, iak zawsze tłoczy się z swoim umieszczeniem, a przeto zastanowiwszy się nad tą materiy, nie widzi ani w Traktatach tak umocowaney Rady, ażeby nie

miała być wzruszona. Więc do decyzji o niej nayıpierw radził przystąpić, ażeby iuż dłużej na zawadzie nie była.

Jmć Xiądz Biskup Płocki w zabranym głosie obfzernie i dokładnie wytłomaczył Gwarancyą, że ta jest uczyniona nie na poniżenie Narodu wolnego, ale owszem na zabezpieczenie w Państwie czynienia rządu przyzwoitego i onegoż odmiany lub poprawy &c.

Jmć Pan Zalewski Poseł Trocki w mowie swojej, także obfzernie mianey źródło nieszczęśliwości Kraiu naszego wyprowadził zkąd wypłynęło. Ze w trzech Stanach ustanowiona Rada, ustanowiona niemalym była na wolność Narodu zamachem. Ze strzedz się i teraz nam należy w opisanu Straży Narodowej takowego układu, jaki był w Radzie Nieustającej, gdyż byłoby to na powrot kląć na siebie dobrowolnie te kaydany, które Nam Rada ukula. Naostatek zakończył wniesieniem razem tego Projektu z propozycyą: Czyli Rada Nieustająca ma być wraz z iey opisaną w Roku 1775. i 76. będącemi zniesioną? lub nie?

Xiążę Jmć Marszałek Konfederacyi Lit: miał mowę następującą.

G Ł O S

J. O. Xcia Imci KAZIMIERZA SAPIEHY

Marszałka Konfederacyi W. X. Lit.

K Tokolwiek szczerze kocha swoją Oycyznę,
 ten tyle tylko szacuje własne życie, ile z niego

iey czynić może offiarę; dla tego ja M. Panie nigdy bardziej nie był do dni moich przywiązany iak teraz gdy ie mogę publiczney poświęcać posłudze. Los nieszczęśliwy przez słabość zdrowia wykonywaniu obowiązkow moich uczynił przerwę, lecz wieść po całym iuż rozrzucona Kraiu, o niebezpieczeństwie w którym Rząd wolny zostaie, sił mi nowych dodała. Wracam do tey prawodawczey' Świątyni, a w niey pierwize ułt otworzenie poświęcam winnemu Tronu W. K. Mci użanowaniu.

Znaiąc zaś że wierności holdu dla dobrych Królów nie można istotniey wypłacać, iak ściłym dopełnieniem swoich powinności; przystępuję do wynurzenia mego w toczącej się materyi Zdania.

Z żalem i zadziwieniem przyszło mi N. Panie widzieć iż w czasie mego oddalenia się, ani iednego ieszcze nie napisano Prawa, choć z ukontentowaniem zawsze ieden duch gorliwości, i prawdziwego patryotyizmu w Seymujących znajduję Stanach.

Badałem pilno na nowo przyczyn, które mogą tak zbawienne wstrzymywać Obrady, i na nowo rozmyślna uwaga nie znalazła inney przeszkody do skutecznego w nich postępowania. iak tę która iuż Niedziel 15. nadaremnie struła: to jest gwałtem Panu swoiemu opierającą się Radę Nieuważającą.

Ta Rada rowienniczka podziału Kraiu, skład sprężyn wolał Cudzoziemską kierowanych, ta kuźnia w której ręka przemocy groty na wolność hartowała, wzięwszy siłę swoją od niesławą sławnych Seymow, naycnotliwizemu ze wszystkich ieszcze do czynności staie się tamą.

Przebóg! i czegoż iuż się iej tknąć lekamy

Czyż ona jest jak owe starożytne złe-czynne Bo-
żyzcza które krzywdą ludzką okryte, ieszczę-
ciecic potrzeba było? Lub czyliż My sami iesz-
śmy podobni do owego czleka długo skrępowane-
go, który i po odjęciu mu nawet więzow zdre-
twiałych użyć niemoże członków?

Jużesmy pęta stracili, blizny Nam tylko zosta-
ły, ale moc dawną odwaga przywróci. Użyimy
tylko władzy, którey wolnieyszim teraz oddy-
chającym powietrzem laskawe nam użyczała
Nieba.

Lecz bym się nie zdawał, że sam mną tylko
rządzi zaęed, lubo ta materya tylokrotnie, tak do-
kładnie i na tyle części była rozbierana, w krot-
kości usprawiedliwiając moy sposob myślenia, te-
jedną nacyzyszą będę się starał rozwiązać kwe-
styią: co jest szkodliwzszego, co użytecznieyszego
dla Kraiu? czyli uchylene czyli utrzymanie opi-
sów Rady Nieustaiącej? Mowię opisow, bo sama
Rada jest Artykułem piątym Konstyt: Seymu tera-
znieyszego o Kommisyyi Woy: zupełnie zniešona.

W iakowym czasie wznioła się na rozwalia-
nach dawney formy Rządu Rada Nieustaiąca jest
wszystkim aż nadto wiadomo. Było to wtedy
kiedy Cudzoziemska influencya aż do naydro-
bnieyszych cząstek rządu Polskiego kopiąc sobie
kanały, iprzykrzywszy gwałty, któremi latiedy-
naście się utrzymywała, wykastawiła sobie taką
Magistraturę przez którą wszędzie swoią moc roz-
krzewiaćby mogła.

Jednak ten szcep w 1775. Ru nie zaraz się
przyjął, Ziemia ieszczę resztą niepodległości tra-
ciła. Uprawiono ją zatym krwią i łzami Naszemi
w Ru 1776. i dopiero się wznioło to drzewo któ-
re cierpki tylko wydawało owoc dla dobrych Po-

lakow, a przyjemny dla Cudzoziemcow: pod którego cieniem spokojnie przemyślnie spoczywało bezprawie, ale przy którym niewinność i Sprawiedliwość nieznały dowady schronienia.

Kto tylko z dobrych Polakow pilnie czytał opisy Rady Nieustającej, łatwo pozna, że ie nie tylko obce serce, ale i obce pisalo pioro. Ciemności, kontradycyi, co niemiara: tu zakazują Prawodawstwa, a pierwsze nie iestże rowne drugiemu? Tu zakazują władzy sądowniczej, tu każą sądzić o Eksekucyi Dekretow i dodawania pomocy Woytkomey, tu uznawac forum Sądow Seymowych i wątpliwosc w formach Sądowniczych, która częstokroć obalala Dekreta, a to wszystko nie zawierają w sobie władzy Sądowney?

Dozwalaia suspendować ab Officio, więc iestże lepiej; bo bez Sądu karać. Każą odpowiadać na Obywatelskie Memoryały, a pod tytułem o Departamencie Sprawiedliwości, są te słowa: wyjąwszy tyczących się Dobr Królewskich, Duchownych, i Ziemskich, i iakież może być interes żeby się ich nie tykał?

Słowem: śmiało moge powiedzieć, że pilnie dogładając obowiazkow Konfyliarskich, nie dobrze zrobić niepodobna, chcąc zaś na wszystko się odważyć, wszystko dopuścić się można: bo iest na końcu zawarowana bezkarnosc grzechu; i owszem z mocy Prawa pierwey trzeba podchlebnie Radzie dawać zaświadczenie, niżeli do decydowania o Jey przystępywać czynnościach.

Mowiono tutaj było dla załokoienia troskliwości, iż chcą odjąć Moc tłumaczenia Prawa R. N. Lecz nie zostateż iestże tyle strasznych Jey powierzonych władzy? Moc zawierania Traktatow Handlowych która i same Seymy wykony-

wacjami woli swoiey uczynić i Kray zniszczyć, i czafem w Woynę wprowadzić może; Moc naczyniania Sądów Seymowych teraznieyszym iuż nawet przeciwną Ustawom, Moc napominania i suspendowania, na koniec Zwierzchność nad wszystkimi Juryzdykcyami a przeto i nad Kommissyą Woyskową. Jeżeliby zaś to wszystko iey odjąć i na coż się zda to ciało? ktore iuż będzie tylko *grave inutile pondus*.

Departament Sprawiedliwości nie będzie miał nic do czynienia, iak tylko moc tłumaczenia Praw usuniętą. — Departamentu Woyskowego zastąpiła miejsce Kommissya. — Departamentu interesow Cudzoziemskich Deputacya na iasnieyszych zasadzona fundamentach. — Departament Skarbowy nigdy nie miał inney powinności, iak odbierać Raporta od Kommissyow Obozga Narodow. Niezostaie więc. tylko jeden Departament Policyi, któren zawsze tak chwalebnie swoich dokonywał obowiazkow. że zapewne na teraznieyszym Seymie w osobne zamienić go nieomieszkamy Dykasteryum. Nacoż więc zda się ta Rada? chyba na to by był próżny koszt na nią, i by trzykroć sto tysięcy miała iak dotąd corocznie, do niesprawiedliwego marnotrawstwa.

Zysk zatym iest ten oczewisty z iey uchylenia, że oszczędzi się Skarbu Publicznego i uwolni Narod choćby od samey boiaźni tey Magistratury, która wyższą, nad Prawo, wyższą się nad Seymy stawiała:

Z utrzymania zaś Jey nie może bydź tylko strata. Bo Rada choć nayślabza z Rzeczpospolitą walczyć potrafi. Wiele takich wydarzyć się może przypadkow w których ona i Seymiaznych Stanow kępuje wolę. *Nieszukając daley,*
teraz

teraz mi jeden z pomniejszych na pamięć przy-
chodzi. Dawniej godności Senatorokie i Ministe-
ryja za rekomendacyami Woiewodztw oddawane
były, dziś ich szafunek ślepych losów, wielością
krefek oznaczonych, staie się dziełem. Na tym
Seymie widzimy wiele wakuiących krzesel, ie-
steśmy w prawodawczey pełnomocności, mamy
Króla na czele Naszym, a przecież na oddanie wa-
kanfów, obrania Rady czekać potrzeba.

Napisano iest wyraźnie w Ustawie Rady Nieu-
staiącey: iż za iey zdaniem W. K. Mć extra or-
dynaryjne Seymy masz zwolywać, i ona w czasie
takowych Seymow ma trwać ciągle Widoczne
tedy mamy, iuz dwa ciała, z trzech Stanow zło-
żone, w jedney porze w iednych murach włada-
jące Kraiem.

Jeżeli co Rada przeciwnego wyrokom Seymo-
wym napisze — komuż tu bydź posłusznym? bo
Prawo iey Rezolucyi i Listow napominalnych stu-
chać każe. Wszak Rada i Seymom ordynaryj-
nym Prawidła przepisywać ważyła się, kiedy wy-
dała 1778. Roku w Trakcie iuz Seymu Rezolucyje,
że otrzymane na Senatorach Kondemnaty acti-
vitatem im tamować nie powinny.

A nuż iestcze odważy się na podobny krok iak
w 1776. Ru gdzie ową straszliwą Konfederacyą
zawiązawszy, nadała Seymowi Marszałkow i
pierwey dla niego zaczęła pisać Prawa, niż on
ie mógł stanowić dla Narodu. Tego to się za-
wsze lękać potrzeba, skoro Straż iakakolwiek
między Seymowa z trzech Stanow ziożoną bę-
dzie.

Prześwietny Stanie Rycerski! niemiey to za
prerogatywę, ale za zkrzywdzenie prerogatyw
Twoich, lepiej iest rządzić, niżeli radzić, Da

wniey w Izbie Twoiey była iedyna Prawodawcza Świątynia. W czasie gdy Polska wszystko straciła, i Tyś swoją najsławniejszą postradał własność. Niechże ci się przynajmniej ten ostatni zostanie zaszczyt, że skoro Ty do dwoch przystępuiesz Stanow, tam już nie Rada, nie Straż, ale iedynowładztwo najwyższe i legalne znaydować się powinno. Lękay się by idąc za blyszczącym się światelkiem, nie wpadłeś w tę przepaść którą niedopiero już na Twoją gotuią wolność.

Wy zaś których umyśli, zatruwożyć mogła boiazń nadwężenia Świętości Traktatow, pod którą podżywa się Rada, znikąd dla siebie nie mogąca już znaleźć obrony, zastanowcie się nad różnicą Traktatu od Gwarancyi, nad gatunkiem tey Gwarancyi o ktorey mowa. Zastanowcie się nad poczynionemi już krokami, i nad tym co was czeka.

Gdy przymierze między sobą zawieraią Potencye, iedna dla drugiej nawzajem coś uczynić muszą. Gwarantująca zaś iakowy Traktat staie się tylko pośredniczką onego i firzeże by mu żadna strona w niczym nieuchybiła.

Takowego gatunku są nieszczęśliwe Traktaty tyczące się podziału Kraiu, na ktore spokojnieyszymbym patrzal okiem, gdyby ie Polacy byli choć po przegranej ale na trupach zawarli. Te Traktaty smutnego Naszego Kraiu rozbioru są przez dwie Potencye zawsze trzeciej gwarantowane. Jest w nich zaśite pod Artykułem 7. zawarowano iż wszystkie trzy Potencye mają gwarantować formę Rządu na tym haniebnym ustanowioną Seymie. Lecz dwie Potencye usunęły się od tego ostatniego niewoli Naszey piętna, trze-

cia tylko już na ostatni wolności Naszey targnęła się pozor, i tak w Paragraffie 4. drugiego z Artykułow Aktu osobnego Radę Nieustającą zatwierdziła, iako i całą tę Konfityucyę Artykułem trzecim zawarowała.

Wieleż to odmian wtey Konfityucyi już się porobiło przez te lat 13. nigdy iednak nikt Traktatow nieodważył się zatarcz sobie przywłaszczać. Dziś dopiero gdy idzie o tę nayukochańsze dziecko, ktore, obca Influeucya utworzyła, ochrzciła, hodowała, spowiedała i rozgrzeszała, dziś dopiero nam zadaia, zgwałcaia prawa Narodow.

Nayprzed pytam się: czy można mieć za niezłomne przymierze te ktore zawarli pełnomocnicy nad moc, nad przepis sobie dany? Oto są wyrazy Plenipotencyi do fatalnego 1775. Roku z obcemi traktowania. „Tym mianowanym i umocowanym przez nas Delegatom ninieyszą Plenipotencyą naszą daemy, zupełną moc i władzę z wyż wspomnionemi WW. Baronem Rewytskim, Baronem Stackelbergem, Benoît, Dworow Wiedeńskiego, Petersburgskiego i Berlińskiego pełnomocnemi Ministrami, lub z temi ktorzyby byli na to od tychże Wiedeńskiego, Petersburgskiego i Berlińskiego Dworow, mianowani i umocowani wchodzić w wszelkie rozmowy, i umowy, przekłady i wykłady, czynności i negocyacye z każdym z osobna, lecz pod Gwarancyą drugich dwoch względem pretensyi do Kraiow Naszych zagarnionych respective pod każdego z nich Panowanie itych ustąpienia prawem wieczystym przyznania, tudzież, względem formy Rządow, ku iak naytrwalszemu, i o, naylepszemu, powszechnemu dobru za ich przy-

iacielskim przyłożeniem się i pod Gwarancyą
wszystkich trzech konkludować i podpisać.

Teraz niech Prześwietne Skonfederowane Sta-
ny zobaczą czy może mieć artykuł osobny wzglę-
dem Rady Nieustającej ważność legalnego Tra-
ktatu? iak tylko nie ma dopełnionych tych kon-
dycyi, pod ktorými moc traktowania Pełnomo-
cnikom nadana była.

Ale wreszcie pozwolmy na moment niechby-
też i wszystkie naydokładniejszye formalności ten
Akt osobny w sobie zawierał. Jeżeli tę Gwaran-
cyą mamy za krok przyiaźni przyjmować, nie
może być inaczej wyobrażaną tylko tak że
ma służyć wtedy, gdyby kto obcy chciał wzru-
szać gwałtem formę Rządu Naszego i wtedy po-
tencya co jest zaręczycielką bronić iey powinna.
Lecz niemożna zabezpieczać nikogo przeciw nie-
mu samemu, bo iak prędko Rzeczpospolita Sa-
mowładna, chce swoy sposób Rządu, odmienić,
nikt iey tego wzbronć nie może, chyba, żeby
przez zostawanie pod Gwarancyą, chciano ro-
zumieć niewolę, a przez oswiadczone przyiaźni,
kroki, chęć władania despotycznie Naszym
Narodem.

Atoli ja daleki jestem i od mniemania tego że-
by Dwór Petersburgski miało tak dalece zatru-
dnić to: czyli w tey lub inney formie będzie
nasza Straż między Seymowa, o ktorey zapew-
ne niema teraz czasu i dowiadywać się. Ra-
czej wolę to partykularnym intryg przypisy-
wać rządzeniom.

Bym zaś mowienia moiego boiaźliwej Rady
nie splamił pozorem, głośno to wyznam: że gdy-
bym widział iakowakolwiek bądź Potencyą bio-
rącą za cel miłości własney, iżby w Polsce, rzą-

dziła, powiedziałbym: "Współ-Obywatele moi!

„ Inż nas do ostatniej zguby roztropność przy-
 „ widła, oddaliśmy część znaczną Kraiów, aby
 „ ocalić resztę, a My ani swobod domowych,
 „ ani Wolności nieocalili. Cierpielśmy iazmo
 „ cudze przez lat kilkanaście, a ciężar iego co-
 „ dzień się wzmagał. Idźmyż bronić reszty Oyc-
 „ czyzny! nie zważaymy iaka siła, ale iaka po-
 „ winność Obywatelska! lepiej zginąć od razu,
 „ niż czuć w cierpieniu każdy krok zbliżający
 „ się śmierci. Tych co nas gnębić będą, przy-
 „ musimy do nieodmowienia Nam szacunku; a
 „ jeżeli nie potrafiemy nayukochańszey ocalić
 „ Oyczyzny, to przynajmniej mogiły Nasze przy-
 „ wrocą Polizcze tę sławę, która zwyciężkie
 „ Przodków Naszych okrywa popioły.,,

N. Panie! W. K. Mość radząc Nam postępować uważnie, czyniż iak ten dobry Oyciec, który ostrożność dzieciom swoim choć zaleca, cieszy się jednak w duszy gdy w nich widzy odwagę i stałość. Wiem że choć roztropności i polityki przepisy inaczej mówić Ciebie Nayiasnieyszy, Panie przymuszają, miło Ci jest widzieć gorliwość w tej panującej Izbie. Racz wierzyć że ta nigdy nie wygaśnie. Znajdziesz w Nas Synów przywiązanych do Oyczyzny, a wiernych swojemu Królowi, którzy z pierś swoich zrobią wał dla Tronu W. K. Mei, i albo trupem wszyscy polegna, albo W. K. Mść, zobaczą swobodnie, niepodległemu żadney Potencyi, Panującemu Narodowi.

Leez Królu Nayiasnieyszy! zostaw inż temu Narodowi wolność czynności, nieoglądaj się na nic, gdzie idzie ozbawienie Oyczyzny. Samiśmy inż sobie przepisali sposob szlachetny, którym postępować wolnemu przystoi Narodowi-

Wspomniemy sobie wyrazy, któreśmy się chlubi-
bili z Naszey niepodległej samowładności, w
odpowiednich notach Królowi Jmci Pruskiemu, i
iakoż Gwarancyą uznawaliśmy byź przyzwo-
itą, znaiącey swoią powagę Rzeczypospolitey.
Kommunikowaliśmy z pośpiechem te noty przy-
tomnym tutaj Ministrom, pyśni z tego że po
dwudzieſto cztero letnim uleganiu, choć raz iak
Narod przemowićeśmy mogli. Zmiana krokow
Naszeych prawideł, upodlenie naymańsze, nie-
byłozby dopeinieniem ostatniey hańby? i dawna
imienia Polskiego ſława wſtydem Naszym od lat
wielu przyćmiona, która ledwie eo na tym Sey-
mie, ſabym błyskać zaczęła promieniem, na
wieczne czasy bez zwrotu przytłumionąby
została.

N. Panie! Choć Narod iaki w więzach przez
bezſilność ięczy, Serca Obywatelskie dopoki pa-
łają duchem niepodległości, ieſt ieźsze wolnym
i ſtodycz nadziei dla niego nieznikła. Ale sko-
ro raz iuż tak spodłeni Ziomkowie że z ukon-
tentowaniem dzwigają kaydany, i partykularne-
mi nadgradzają ie sobie zyski, iuż niema wol-
ności, iuż niema i podobieństwa zwrotu doniey.

Nieprzyſzliśmy dzięki Niebom do tak hanie-
bney pory i życie Rzeczpospolita: lecz pokażmy
ſię takowemi iakimi ieſteśmy w gruncie. Po-
każmy ſię takimi iakim ieſt Narod po Prowin-
cyach nie w Warszawie. Bo wtedy gdy Bracia
Nasi w potokach lez ſię topili, błagając Niebios
by im pozwoliły ostatnich dni życia ſwoiego ku
obronie i zemście krzywd ſwoich użyć, Warsza-
wa nadto znaiąca politykę, ſłodką na ſiebie bio-
rąc poſtać, wſzystkie pociſki ſprzyimowała mi-
le, i ztąd ta Narodu Naszego oſſawa którey ka,

żdy co krok uczynił za Granicę pewnie się na-
 słuchał.

Doniesiono mi było iak w swoim mieyscu zwy-
 kłą wymową Jw. Lubelski przytoczył zdanie ie-
 dnego z najmędrszych Królów o sposobie któ-
 rym idą rzeczy w Polszcze.

Może rozumiecie Przeświente Stany! że to
 tylko w przeszłości mowionym było, i że usta-
 nowiwszy stotyściey Woyska na papierze, in-
 żeśmi o tobie zmienili mniemanie. Nie zaiste;
 oto są słowa Walecznego Króla co umiał zrzu-
 cić iarzmo podległości: słowa listu iego pod dniem
 6go Xbra Roku zeszłego do Obywateli Finland-
 zkich wypisane. „Zważaycie przypadki Kraio-
 „ Stan Polski, Kurlandyi i Krymu, które obie-
 „ tnicą uroioney niepodległości przyprowadziła
 „ do niewoli musu i nędzy, niech wam te okro-
 „ pne przykłady będą przestrogą potrzebną.”

Stawiają Nas dotąd za przykład igrzyska, sta-
 bości i nierządu. Staraymy się, byśmy mogli być
 wkrótce przykładem odwagi i miłości Oyczyzny,
 która może w iednym pościć Naszą odmienić
 razie; staraymy się zaś oto iak nayprędzey! Bo
 może szczęśliwa pora i tak dość już od Nas opu-
 szczona niezwrotnym ucieknie lotem. Nadey-
 dzie Wiofna a My ieszcze będziem radzić, wte-
 dy, gdy już siebie bronić i czynić by potrzeba.
 Potwierdzim te mniemanie, co dotąd było: że dla
 niezgody w Polszcze nie dobrego być niemoże.
 Odstąpią Nas Ci ktorzyby pomagać Nam chcieli,
 iako na nic nie użytecznych, naygrawać się bę-
 dą drudzy, i każdy sądząc o Nas z pozoru Naszych
 czynności: rzeknie ze wzgardą iak Tyberysz do
 Senatu Rzymskiego przednim płaszcącego się:
 „ Gens ad servitutum nata, „ Powiedzą mi tu

niektórzy: a wszakżeż chcemy przystępować do podatkow; a Ja odpowiem: kto chce nieuchylenia Rady, ten nie chce ani Woyska, ani Podatkow. Bo któżby dziś mógł dać przeciw sobie i na to, żeby nowe za swoy grosz kupował kaydany, lub zbierał Woysko dla zguby Kraiu i wolności?

Kiedy Rada dotąd mogła Seym terazniejszy w śród Jego naywiększych zapalów beczynnym zrobić, łatwiey potrafi, skoro uchwalony będzie Etat z Podatkami i Konfederacyą rozwiązać. Sama weźmie Jej miejsce, podgarnie pod siebie Woysko; bo mając moc nakazywać wszystkim Jurzydykyom, więc i nad Kommissyą sobie władzę przywłaszczy. Nikt na nią nie zwoła Seymu, Uzyie dawnego i nowo-zaciążnego Zolnierza ku temu celowi, któren ledwie z Aktu Konfederacyi został usunięty, i którego znając skład terazniejszey Izby i proponować nawet nieśmiano. Rodacy Nasi będą dla obcey i bardzo Nam obcey przyssugi krew swoią lali. Zapracowany grosz Rolnika będzie na cudzą posługę utrzymywał Zolnierza, a Rada N. potrafi tym czasem w gniezdzie swoim robić na Obywatelow samolowki i czynić przygotowanie, do zupełnego zniszczenia, wolnego a Jej zawsze niemilego rządu.

To co ja tu mówię M. Panie! nie z własnego mego pochodzi domysłu. Jest to głos Powszechności, który z tysiącznych stron o moie obit się uszy. Trzeba zacząć od uchylecia Rady Nieustaiącey; bo nawet zwłoka jest niebezpieczną; gdyż każdy widząc nad sobą wiszący ten kamień, który w mgnieniu oka zgnieść może Rząd Republikantski, będzie się lękał złożenia podatku, aby ten nie był obrocony ku zgubie Oyczyzny.

Może

Może tu wybieg znajdzie pozor, wstrzymania ostatniego Iosu Rady, w tym, że Examinatorowie Jey czynności, niezdali Nam sprawy. Lecz nigdy się z czynności, niezdali Nam sprawy. Lecz nigdy się z czynności Urzędujących o naturze urzędu nie sądzi, ale z iego opisu.

Nie badaymy w ten moment co czynili Konfysliarze, lecz co czynić mogą. Mowmy teraz o ustawie Rady, potym mówić będziemy o czynnościach tych co Radę dotąd składali. Jedno z drugim nie ma związku, tak i w 1776. Roku na początku Seymu uchylono Kommissyę Woyskową, a na końcu dopiero drabowano Jey działania.

By tutaj ieszcze nie trwożyć gorliwych Obywateli, tym że wpadłszy w obszerne morze opisanania nowey Straży (choć te niepowinno by być naydłuższe) stracimy tyle czasu, ileśmy go stracili przy opisie Kommissyji Woyskowej; można, byle wżyskich chęć istotna dobra powszechnego prowadziła, można mowię nayprzod uchylić Radę i uwolnić się od wszelkney trwogi, potym ustanowić Woysko i Podatki, a na koniec Straż między Seymową. Boć poki jesteśmy w pełnomocney prawodawczey władzy z trzech Stanow złożoney, sami siebie strzedz, sami sobie radzić potrafiemy. A każdy przecie jest pewien iż ustanowiwszy się Narodową, nie splamim Naszego Dzieła zostawieniem Narodu w bezrządney Anarchii. To będzie pieczęć praw Naszych; naypiękniejszą zaś ich cechą to: żeśmy przelamali Magistraturę, którą gwałt postanowił, gwałt utrzymywał i która gwałtu zawżse stawiała się narzędziem.

Gdyby jednak nieszczęśliwym dla Oyczyzny tolesem (czego i spodziewać się nie można) mia-

Ja większością się głosow Rada Nieustająca utrzymać, powiedziałbym: że już szczęście nie jest zrobione dla Polski i nie zostawałoby Nam samym nie więcej do roboty, tylko jak najprędzej powracać do srodkanych a w domach od nas ratunku czekających Braci, donieść im o ich niedoli i żyzy ich odebrać w nagrodę prac naszych. Rzeklibyśmy im: „Współ Ziomkowie! nie mogliśmy „ufrzedz Was od niewoli, lecz niechcieliśmy „przynajmniej wzmocnić Jey sprężyn waszym „małgiem, robcie teraz co możecie, gdy my „mo najlepšíe chęci, i najmocniejszye usiłowania „nie dobrego zrobiliśmy nie zdołali. „

N. Panie! niech kto chce W. K. Mci miłszą choć mniej szczerą stara się przypodoić Radę; niech podchlebne a uroione stawia widoki, ja nie umiem tylko prawdę niosąc do Tronu, wypłacać się z winney Maieństawi wierności. Mowię tak jak czuję, mowię tak jak znam sposob myślenia i uczucia moich Współziomków.

Królu N. Rozpacz już jest w Narodzie, a cierpliwość zupełnie wyniszczonea. Widziałeś już W. K. Mość tylokrotnie krwią zbrozoną i nieszczęściami okrytą tę Ziemię której panujesz; Ratuyżeż ją w tey toni już od ostatney zguby!

Prześwietne Skontederowane Rzeczypospolitey Stany! odrzućmy na bok wszystkie usronne uwagi! a nieśluchajmy tylko głosu miłości Ojczyzny! Weźmy się do iey ratunku połączeni jednością sily! Znieśmy Radę Nieustającą! zguchotajmy ten filar nierządu, tę zawadę tamującą bieg czynnych prac Naszych a złożywizy iey oślatki na ołtarzu, czynimy z nich przyzwolitą dobru Publicznemu ofiarę.

Jeżeli by zas boiaźń dalszych konsekwencyi

(Lubo ja żadnych mniey pomyslnych nieupatruję) wstrzymywać mogła kogo; niech pomniąc na to, że jest Polakiem, weźmie sobie za Hasło tę sławną Rzymskiego Mowcy maxymę „Nullum tantum periculum est, quod amans pro salute Patriæ vitandum arbitretur.

Jmć Pan Potocki Pofel Lubelski w teyże materji dowiodł mocno, że ani Król Imć Pruski, ani Cesarz Imć nie podpisałi tego Artykułu względem Rady Nieustaięcey, w Artykułach oddzielnych, szczegulnie iedna Potencya do tego przytępiła. A przeto nie będzie to złamaniem Traktatów, z trzema Potencyami gdy się dwie na to nie pięaly. O czym iasnie i teraz Król Jmć Pruski dał myśli swoiey iasny dowod w Deklaracyi Nam swoiey podaney, że pozwala ustawy Woyska, pozwala poprawy Rządu Kraiowego, i zabezpiecza wolność Narodu niepodległego. Podobniez są wyrazy i w Notach odpowiednich od Rzeplitey teraz danych, że będąc Narodem wolnym, i niepodległym, podług swey potrzeby Rząd w Kraiu poprawić przedsiębierze &c. W dalszym głosie użył wyrazow mocnych do Nayaśnieyszego Pana, upraszając ażeby okazał się swego Narodu Oycem i prawdziwym Obrońcą, i tego się po nim Narod spodziewa, że w zapalach Jego bronienia wolności stygnąć nie pozwoli, gdy znajdzie Narod w rozpaczey broniący się, a rozpacz częstokroć i sił dodawać zwykła. Nareżcie mowil względem uchylenia Rady Nieustaięcey nieodbitey potrzeby, tey to Magistratury, która uczyniła influencyą do przemocy nad Narodem, która w ostatnią go hańbę wprowadziła, i z wolnego i niepodległego nigdy od nikogo pod swoją przemoc ledwie iuz że wlyżkim niepodbiła. Lecz żyją ieszcze Polacy

którzy drogą krwią Przodków swoich nabytey wolności bronić potrafią, i jeżeli taż Rada Nieustająca piorem zmazana nie będzie, tedy ją żelazem zgładzić przymużeni będą. Zakończył upraszając o Turnum w teyże materyi, którą wniósł Jmć Pan Trocki.

Po skońskonym głosie rumor wielki Izby się zrobił, gdy iedni żądali, ażeby Jmć Pan Marzatek ogłosił wspomnianą, Jmć Pana Trockiego propozycyą drudzy zaś Jmć Pana Grodzieńskiego.

Jmć Pan Marzatek Konfederacyi Koronney zabrał głos, i dopełniając obowiązku swego oraz prawa 1768. na żądanie liczne Posłów wspomnianą propozycyą ogłosił ad Turnum „Czyli Rada Nieustająca z iey opisami w Roku 1775. i 1776. z nayodniejszymi się ma być znieśiona? a to affirmative. Lub nie, negative.

Tu znowu rumor się Izby zrobił. Jchmć Panowie Nakwański, i Ierzmanowski, Łęczyccy, Wolmer Grodzieński, Suchodolski, Smoleński Posłowie, żądali, ażeby do tey propozycyi przydać iż Radę Nieustającą wraz z całą Konsytytucyą 1775. i 1776. znieśliemy.

Lecz Jchmć Panowie Lubelscy, Wolińscy, na to niezgadzałi się. Gdy znowu w obszernych wyrazach mieli mowy Jmć Pan Krasński Starosta Opinogórski, Poseł Podolski, Jmć Pan Suchodolski Poseł Chełmski, naganiając Radę Nieustającą, i popierając propozycyą ad Turnum; nareszcie Xiążę Jmć Sapieha Marzatek Konfederacyi Litewskiej, odpowiedział na żądanie przez Jchmć Panów Łęczyckich umieszczenia przydatku znieśienia całej Konsytytucyi: Iż tamże są umieszczone Traktaty z trzema Poten-

cyami, i tyśiaczne materye aprzeto trzebaby
chyba kilka lat na Turnowanui-strawić, kaźdey
z osobna materyi. Więc ten przydatek za nie-
przyzwoity uźnał i niezgadzaigcy się z prawem.

Agdy znouu „pro et contra„ były spory
wielkie interlocutorie iednych żadaigcych ko-
niecznie Turnum drugich niepozwalaiących, Król
Jmć zaprosiwizy Ministerium do siebie w krot-
kich słowach mowił: że iako zawizze oświadc-
czal się iż naymiley mu iest trzymać z Naro-
dem tak i teraz toż samo ponawia. Lecz zwa-
żaiąc tak gwałtowne popieranie materyi, która
Gwarancyą iest poparta, przestrzegal Narod, aże-
by potym tego nieżałowal gdy nieszczęścia nad
sobą iuż wilyzące do Kraiu sprowadzi. Lepiey
tedy życzył sobie wziąć to na uwage, gdyż ktoż
wie iezeli to nieostatnia będzie Epoka naszego
zaradzenia. Aprzeto ponowił dawniey czynio-
ne żadania swoje, iżby wprzod opatrzyć się w
sily, przystąpić do ustanowienia podatkow, a do-
piero do formy Rządu ułożenia &c.

Po skończonym głosie J. K. Mci, Jmć Pan Wól-
mer Poseł Grodzieński prosił o glos który zabra-
wizy żadał ażeby przystąpić do materyi podat-
kow trwałych, i do pożyczzenia Summ, a nie-
dozwalał traktowania w materyi Rady Nie-
ustaiącey.

Tu znouu Jmć Pan Marzałek W. Koronny
dał glos Jmć Xiędzu Referendarowi Koronnemu
do czytania propozyceyi ad Turnum, i znouu
niechcieli naypryncypalnies zezwolić, Jchmć Pa-
nowie Łęczyccy, agdy takowe dawanie glosu,
przez Jmć Pana Marzałka W. Koronnego po-
razy kilka byto dawane i zawizze od Jchmć Pa-
now Łęczyckich opponowane, nareźcie in ru-

more Jmć Xiądz Referendarz Koronny przeczytał też propozycyę to jest: „Czyli Rada Nieustająca i z iey opisami w Roku 1775. i 1776. ma bydź zniešona. affirmative, lub nie? negative?

Po czym zaczął się Turnus, w którym gdy Xiądz Jmć Prymas dał zdanie swoje takowe. że w tak ważney materyi w której narusza się Gwarancya iż wotować niemoże, więc za iego zdaniem i inni Partyzanci poszli. A Jmć Pan Hetman W Koronny Branicki w zdaniu swoim wyraził: że w Roku 1775. w czasie stanowienia Rady Nieustającej nie znajdował się na Seymie, lecz z woli J. K. Mci, był wysłany w Poselstwie do Imperatorowej Jmści Kossviskiej u której wyiedział te względy że na piśmie posłała dypozycyę do Jmć Pana Sztackelberga do Warszawy, ażeby niepopierał koniecznie ustanowienia Rady. Przeto iako zawize był teyże Radzie przeciwny tak i teraz na zniešenie Rady dał Votum affirmative; toż i Xiądz Jmć Adam Cartoryski Posel Lubelski. Po skończonym Turnus pluralitas była ogłoszona takowa to jest:

Senatu i Ministerium affirmative	- - -	21.
A negative 7. nie dali votum żadnego	- - -	31.
z Stanu Rycerskiego affirmative	- - -	99.
Negative	- - -	4.
Niedali żadnego Votum	- - -	21.
Nieprzytomnych	- - -	43.
In Summa affirmative	- - -	120.
Negative	- - -	11.

Którą to Propozycyę i pluralitatem natychmiast Jchmć Panowie Marszałkowie Konfederacyi Obojga Narodow, i Jchmć Deputowani do Konstytucyi podpisali. A Jmć Xiądz Podkanclerzy Koronny solwował Sessyę na frzodę na godzinę dziesiątą rano.

SESSYA LIII.

Dnia 21. Januarii we Szrodę.

JMć Pan Marszałek Konfederacyi Koronney, w zagaieniu swoim wyraził że na dniu wczorajszym odebrał od Jmć Xiędza Nuncyusza notę oraz Breve przyłączone od Oyca S. do Stanu Rycerskiego, które dla uwiadomienia oświadczył się iż Jmć Pan Sekretarz przeczyta.

Jmć Pan Marszałek W. Koronny podobnież doniósł że także na dniu wczorajszym odebrał takowąż notę od Jmć Xiędza Nuncyusza, oraz Breve od Oyca S. do J. K. Mci i Senatu przyłączone które Jmć Xiędz Referendarz Koronny natychmiast przeczytał. A po nim drugie Brewe do Stanu Rycerskiego Jmć Pan Sekretarz Seymowy przeczytał w których było żądanie Oyca S. ażeby Stany Seymujące mieli w pamięci Religiją Świętą i Duchowieństwo, ażeby w nichzym niebyły pokrzywdzone.

Jmć Pan Marszałek Seymowy i Konfederacyi wniósł, że idąc za zwyczajem używanym, odpis Oyca Świętemu za pozwoleniem Stanow sądzi iż będzie pozwolony i dany, na co chętnie zgoda nastąpiła

Jmć Pan Leduchowski Poseł Wizki rzekł, iako na dniu 15. presentis oddał jeden projekt, tak i teraz drugi stosowny do Łaski, aby był przyięty upraszał.

Jmć Pan Brzostowski Poseł Trocki zabraw-

szty głos wyraził, że już Rady niema, już czas ten słodki nadzedeł gdzie wolność naszą postużna W. K. Mei powinna dać dowody życzenia dobra, i wzmocnienia iak nayspędzszego fil Kraiowych. Sknużywşy kaydany trzeba dobyć przytlumioney mocy, na okazanie dawnego zacyzytu Przodkow swoich, wktórej okoliczności przyştępując do skutku, należy się zacząć od protunkowego podatku, którego Prowincya Litewka lubo przyiąć niechce, w wyrażonym projekcie lecz winny zamienia iposob poboru, do czego stosowny podaie projekt. Po którego dopelnieniu, do trwałych projektow aby nieodwlotcznie przyştąpić iest zdaniem moim.

Jmć Pan Koźnowski Poseł Gnieźnieński wnioff: że już tu publicznie J. P. Jerzmanowski Poseł Łęczycki złożył ofiarę dla Woyska zuştąpioney Krolewşczyzny w Possessyi swey mianey. Toż przezemnie JW. Ankwicz Kasztelan Saudecki czyni oświadczenie, że od wziętey w Roku 1775. Krolewşczyzny odstępuie na Woysko, dając z siebie ten przykład ażeby inni podobnież dla Dobra publicznego uczynili ofiarę.

J. P. Krasński Starosta Opinogorski Poseł Podolski rzekł: że nie w innym zamiarze głos swoy podnosi, szczegulnie mowiąc na fundamencie praw i okoliczności, ażeby na Woysko fundusz iak nayspędzey przyspieszyć, to iest już to są dwa z delibercacyi wychodzące projekta jeden pożyczenia pieniędzy, drugi podatku protunkowego, przeto upraszał Jmć Pana Marzałka ażeby do pierwszego nayspędzey raczył przyştąpić i o zgodę zapytać się.

Jmć Pan Marzałek dopelniając i obowiazku urzędowania, i wniosku Jmć Pana Podlaskiego

zalecił czytanie tegoż projektu Jmć Panu Sekretarzowi, który czytał pod tytułem: „Pozwolenie zaciągnięcia Summ dla Skarbu Koronnego,„ Po przeczytaniu Jmć Pan Kwilecki Poseł Poznański dał przydatek iż natychmiast do ustanowienia podatków trwałych przyśpaliśmy.

Jmć Pan Szymanowski Poseł Czerwski w zabranym głosie wniósł, ażeby Ministrowie i Oficyalistowie cokolwiek od swej pensyi od stąpili, Starostowie Grodowi aby dwie kwarty dawali, Biskupi, Opci, Prałaci, Kapituły, pultory kwarty składali, z beneficjów, subsydjów Charitativow, nie do Kapitułow ani Biskupow, lecz do Skarbu prosto oddawali. Biskupstwa Krakowskiego intrata precz wyznaczoney stotyścicy dla Biskupa pensyi, na Woysko obrocona była; Bankierowie także od kapitalow do skarbow opłacali się.]

Jmć Pan Kasztelan Woynicki podał sposob dwoiaki, zabespiciający traktowanie dalszey materyi podatkow, to jest żeby albo ułożyć osobny warunek, który nie wchodził iednak w Konstytucye, oustanowienie nieodwołczne podatkow, albo aby J. Wielmożny Marzalek zaręczył publicznie z zezwoleniem Stanow, że do innych materyi nieprzyśpając podatek protunkowy a potym zaraz trwały ustanowiony będzie.

Jmć Pan Wojewoda Sieradzki pochwaliwszy zdanie J. P. Kasztelana Woynickiego przydał ieszcze i to, że należy przytym warunku dołożyć, że rownie stanowiąc podatki, do zaciągu Woyska Narodowego przyspieszemy i postąpiemy.

Jmć Pan Potocki Poseł Lubelski obydwu zdania wzwyż rzezzone potwierdziwszy radził, w tymże warunku przydać, że gdy się zdarzy

Okoliczność intereffów Cudzoziemskich expedy-
cyi Not &c. że w tymże trakcie postępowania
ułatwiać oneż będziemy obowiązani.

Xiążę Jmć Sapieha Marzałek Konfederacyi
Litewskiej z tych trzech wniofkow ułożywszy
projekt pod tytułem: „Warunek,, tenże natych-
miał przeczytał.

Po którego przeczytaniu najpierw ze zlecenia
Imć Pana Marzałka Seymowego i Konfederacyi
Koronney, Jmć Pan Sekretarz powtorzył czy-
tanie projektu względem pożyczania Summ
dziesiąciu Millionow Złotych dla Korony, na
który iednomyślnie za zapytaniem się Jmć Pana
Marzałka Seymowego i Konfederacyi Koronney
się zgodzili.

Potym przeczytany był „Warunek w zwyż
rzeszonych trzech punktach i na ten podobnież
zgodzili się, unanimiter.

Toż na projekt pożyczania trzech Milionow
Złotych dla Litwy zgoda iednomyślna na-
stąpiła.

Po czym Jmć Pan Kanclerz Wielki Koronny,
donioś: o wygotowaney Instrukcyi dla Posła
do Dworu Londyńskiego, na której przeczytanie
podług prawa arbitrowie ustąpili.

Po tym skończonym Ministerium natychmiał
poszło do Tronu, przez Jego Krolewską Mość
wokowane, i Seffya z woli Króla Jmci przez
Jmć Pana Kanclerza Wielkiego Koronnego do
dnia poniedziałkowego na godzinę dziesiątą ra-
no solwowana.

SESSYA LIV.

Dnia 26. Januarii w Poniedziałek.

Jmć Pan Marszałek Konfederacyi Koronney po zagaieniu swoim oświadczył: że im chętliwie upragnienia, tym trudniłyże są do ułatwienia okoliczności: i lubo roztrąsalimy Proiekta do ustanowienia Podatku na Prowincyonalnych Sessyach, iednak tychże liczny narzut niepozwoili nam gruntownego na ieden zgodzenia się. Przeto ażaliż w przytomności W. K. Mci, tu wpolnie Zgromadzeni po przeczytaniu onychże, znaydziemy szrodek, który nas do požądanego doprowadzi celu.

Jmć Pan Wojewoda Sieradzki przymowił się: że gdy dla ukutecznienia niezawodnego wystawienia Woyika, uchwaliliśmy ten warunek, iż do niczego nieprzyśląpiemy tylko do podatkow, te atoli gdy w decydowaniu dotąd nie biorą skutku, a bliskość wiofny obawiać się nam każe, ażebyśmy w iakowe niepodali się niebezpieczeństwo, przyspieszając z rekrutowaniem ofobliwie Kawaleryi, podam tu sposób który łatwo byđż ukuteczniony może, to iest ażeby wyznaczyć Osoby po Wojewodztwach, któreby były majątne i zaufanie u Obywatelow mieli. Ci do Kawaleryi Narodowej zaciąg czynić mają, i na ich expens ze Skarbu pieniądze dodawane będą, zrekrutowanych zaś do Brygad odryłać, a Brygardyerowie i Komendnei Raport do Kommissyi z rachunkiem

podadzą &c. W której okoliczności podał do Łaski Projekt.

Jmć Pan Kiciński Posel Liwski zabrał głos w następujące słowa.

G Ł O S.

J. WIELMOZNEGO KICINSKIEGO.

Posła Ziemi Liwskiej.

Ufność Szlachetney Narodu części umieścić, mię w tym szanownym gronie Reprezentantow całego Rzepltey ciała. Tey ufności kochanych współ Braci nie zawiodę, ani próżną wymowę, ani szkodliwym milczeniem, czego Dobro Kraiu, czego wola Ziemi, z której mam honor postować po mnie wyciąga, to jedynie stanowić będzie zamiar głosu moiego i dzisiejszego i dalszych, gdy ich w mieyscu i czasie przyzwoitym potrzebę uznam.

Maiąc względem Cell od towarow zagranicznych, Skarby nasze z Kraiu bez powrotu wprowadzających, obzerniejszy w Instrukcyi przepis, niż Projekt iuż podany do Łaski, tę rzecz obeymnie, mam przedsięwzięcie pomóc nieco o tym: co z materyą wprowadzenia do Kraiu towarow obcych potrzebą i użyciem ich, (a może nie nazbyt śmiało przydam) z obyczajami i rozwolnieniem onychże, naturalnym łączy się związkiem; co rozwiąże i ułatwi wziętość, czyli i jakim sposobem powetować możemy, naszym innym tey utraty, do której do-

browolney w znacznych podatkach ofiary, miłość Ojczyzny, i nieuchronna powinność nas aktualnie prowadzi &c.

Łatwość wprowadzenia w Kray Towarow Zagranicznych, (wyjąwszy służące, do pierwszey potrzeby, lub istotney wygody; jeżeli zwalzcza takich Kray własny dostarczać nie może) iest zniszczeniem majątkow Obywatelskich, podnie-
tą zbytkow, i przeciwney walecznemu Polaka umysłowi miękkości zasileniem. Poznać to może każdy kto z uwagą porównywa zwyczaje Przodkow naszych z terażniejszymi, zwyczaie Stolicy z Prowincjonalnemi, zwyczaie Domow Pańskich z uboższemi. Ktoż nie wie? że Szlachetny Polaka umysł nikomu się w dopełnieniu Praw gościnności przepisać nie da? kto nie zna, że równość urodzenia i zaszczytow. Obywatelstwa sciąga aż do chęci rownania się w sposobie życia? Jak kto w domu Sądzijskim przyjęty, tak wzajemnie gościa u siebie przyjąć usiłuje. Szarpie się każdy częstokroć nad siły własne aby drugiemu wyrownał. Uczta iedna kosztuje czasem więcej, niż wyżywienie roczney ubogiej acz liczney familii. Powoz ieden przenosi dochód majątności: ubranie Domku, wartość Jego: ozdoba iedney sukni całej garderoby szacunek: a odmiana ledwie nie co miesiąc w tym wszystkim mody i tonu, przywłażczyła sobie nazwisko życia przyszłego. Wieleż te takowe wydatki zużywały u nas Domow? wiele Dobr Ziemijskich do nabycia niepewnemi poczyniły? wielu w szczególności zawiodły Wierzycielow? wielu w powinności kredyt Narodowy i wiarę publiczną uszkodziły? wielu z młodzieży bez sposobu do życia nayprzed zostawiły, a potem do utraty sta-

wy, zdrowia, a nawet cnoty przywiodły? Duch miłości Ojczyzny, Duch przekonania o izkolidności zbytkow, przez obcych do nas wprowadzonych, uniescił w Instrukcyi moiey żądania jeżeli nie zupełnego zabronienia, to przynajmniey zatrudnienia, wpięcia do Kraiu mniey potrzebnych, a wiele kosztownych towarow Zagranicznych. Widzieliśmy przykład, w mądrych rozrządzeniach nieboszczyka Króla Pruskiego, zbytki w Państwach swoich, na ow czas naywięcey pokramiającego, gdy podatkami lud swoy obarczać musiał. Sarknął w prawdzie Narod w razie, na odietą używania wielu rzeczy wolność, ale z czasem doznał iż kilkonastoletnia oszczędność powyszecznie w ealy Kraiy wprowadzona, i podatki sprawiła mużnośćniejszymi i wkrótce znacznie go zbogaciła. Co w Monarchicznym Państwie, acz poniewolnie skutek tak pomyślny sprawiło, czemużby u nas dobrowolnie z powodu nayszlachetniejszego miłości Ojczyzny nie miało bydź przyiętym? Uiam, że nas seymnających ieden w tey mierze zagrzewa zapał. Zabronmy sobie sami jeżeli nie na zawże, to przynajmniey poty poki Rzeplta w godną siebie postać zupełnie się nieoblecze, tego wzyfkiego, bez czego wybornie obeysć się możemy. Umartwienie to, niech nareszcie będzie znakiem powzeczney żaloby. po tylu okropnych i w długie czasy pamiętnych Ojczyzny naitzey stratach i ruinach. Niech Kommissya Skarbowa z Taryfey Celney odłaczy wżytłko, co ku potrzebie, lub wygodzie istney nie służy, a zbytkowi szczegolnie pochlebia. Niech tych gatunkow wprowadzenia do Nas, albo wcale zabroni, albo Clem wartość przewyższającym zatrudni. Ale moim zdaniem naykuteczniej byłoby, żeby przytym mi-

Łość Oyczyzny, powszechną jakoby umową, i daniem przykładu od Osób z Urzędu i wziętości pierwszych, na wszelki przepych tak z wielu miar Narodowi szkodliwy, ohydną włożyła cechę: żeby był w pogardzie u wszystkich, kto powszechną okrasą, majątek szczególny i powszechny niszczącą chciałby drugich celować, a na to miejsce, żeby oszczędna przyżytość wszędzie przyzwoity znajdowała szacunek: W tym zapewne celu, obeyscia się bez wielu Towarów Zagranicznych, przydała Ziemia moja w Instrukcyi jeszcze dwa zlecenia, to jest: dopraszając się o powszechną w Kraiu odmianą Stroiu Zagranicznego na Narodowy, i o zabronienie wyjazdu za granicę bez pozwolenia Zwierzchności, pod karą znaczney za to do Skarbu publicznego opłaty. Niewinne i obojętne cace na pierwszy rzut oka zdają się te zwyczaje, lecz z sciflego roztrząsania rzeczy łatwo poznać można, iak wiele nawet w charakter Narodu wpływają &c.

Słyszałem zarzut: „Jakież związku, kroy sukni, z skłonnością serca? „ Mogłbym odpowiedzieć, że tak mocny iak Edukacya z obyczaynością. Polak urodzony do użycia konia i broni ku ratunkowi w potrzebie Oyczyzny własney, ledwie kiedy dla stroiu swęgo innego w pokojach, a innego konno, w tych najistotniejszych zabawach ćwiczyć się może, tak dalece, iż prawie podeyżnienie się wzmaga, jeżeli nie interes obcych, zaszczerpił w nas gust do stroiu zagranicznego, dla wytepienia z sposobem życia i waleczności Przodkow Naszych. Poranki, tę najpiękniejszą dnia każdego chwilę, i do nabycia wielu wiadomości stanowi przyzwoitych, i do użycia nabytych naysposobniejszą na ukła-

daniu w rozmaite kształty włosów trawimy. Ktoby chciał' uczuciwszy się ze snu, zaraz obowiązki lub pożytki społeczeństwa dzielić, musi wprzód więcey niz przez godzinę w domu własnym wykwiutnego stroiu zostawać niewolnikiem. Młodzież od Dzieciństwa do miękkości i piękniejszego się wzwyczaiona, częstokroć zepsutą ma imaginacją. iakoby pierwiza powinność była podobać się, a piękność największą szczęśliwością. częstokroć ma zepsute o rzeczach zdanie, iakoby tylko to było doskonałym, co modnym, co z zagranicy wywiezionym: Czyli w naszym ieszcze gatunku, obyczaje młodzieży z okazji stroiu zagranicznego, nie bywają nadwężone? roztropna uwaga łatwo to pozna. Okiem zaś politycznym na stragę majątku Kraiowego patrząc, któryżby Obywatel niepowinien pragnąć, wyrwać Kraj z opieki mody Paryskiej i Londyńskiej, która nam, ledwie nie co sześć Niedziel, inne dyktuje prawa. Od tego czasu, iak stroi zagraniczny stał się u nas powszechnym, a do niewieskiego zbliżonym, nie tylko że nie domowego na sobie nie nosimy, ale nad to wziął górę gust do cacek i bagatel nieużytecznych z pogardą rzeczy, szacownych i istotnych. Napelniony Kraj irakami, haftami, guzikami, lafeczkami, dewizkami, pierścionkami, lusterkami, i innymi błyskotkami; a zabrakło dzielnych wierzchowych koni, zabrakło broni, którą przedtem wszystkie Domy Szlacheckie bywały ozdobione, zdaje się iakoby przytłumiony był duch Narodowy; Zamiana ta nie jest wcale z naszym pożytkiem. Ludzie służący nawet drożey Kraj kosztują, i bardziej są zepsuci. Człowiek trzymany od fryzury podług urodzenia swego stem Złoty na Rok mogący się
 wyży-

wyżywić, a na roli, u rzemieślnika lub w Woysku pożyteczniey służyć, wyciąga teraz tyleż prawie na miesiąc, aby po godzinnym zatrudnieniu, cały dzień był próżniakiem. Jak wiele tego gatunku nieużytecznych dla Kraiu znajduje się Osob, codzienne uczy doświadczenie. Odmiana zatym stroiu, i dla liberyi, stałaby się dla Kraiu arcy użyteczną. Jeden człowiek mogłby być razem użyty do służby pokojowej i konney: a będąc w broń opatrzonym, mogłby w potrzebie i Pana i siebie od nieszczęścia ratować &c.

Nie dosyć byłoby iednak zabronić Kupcom wprowadzania do Kraiu potrzebnych towarow, gdyby Nam samym została nieograniczona prawem wolność iezdzenia za granicę. Samibyśmy może ubiegali się, szukać tey zarazy, która tak obizernie, tak powszechnie, tak szkodliwie wszędzie się szerzy. Zarazę nazywano gust przemagaający do rzeczy obcych. Bo nie wspominałam ja tu o zaraźliwych chorobach, do Kraiu przez wojażujących wprowadzanych, ani o złym przykładzie, z osłabienia Religii, i zepsucia w obcych Państwach obyczajow, wynikającym, ani o nieznaomości zupełney, lub zapomnieniu własnego Kraiu, a ztąd gorszącey pogardzie rzeczy Oyczytych, ani o innych tyśiącznych szkodliwych dla Rzepłitey skutkach wadach i przywarach, z przyczyny takowych peregrynacyi, częstokroć doświadczanych które Teatra i pisma bez imienne wyżydzają i gromią. W iednym tylko względzie te podróże uważam: iako bliską okazją zbytkow, i sprężynę gustu do tychże zbytkow wiodącego. Kawaler powracający z za granicy, opowiada witającym siebie co widział, pokazuje co przywiozł. Wszytko to nayprzed podziwienie i

pochwałę, a potem chęć mienia w słuchających
wzbudza. Dowiadujemy się po wizytkich Ma-
gazynach, jeżeli w nich czego podobnego znaleźć
by nie można, a nie znalazłszy umyślnie choćby też
najdrożey zapisujemy. Jeden drugiego w tym
naśladowie. Miliony z Kraiu bez potrzeby wycho-
dzą. Zabięłoby się temu wprawdzie nieco, przez
powszechną stroiu odmianę; bo powracający z
za granicy, z należyty m Oczyszczonego stroiu szacun-
kiem, który go dystyngwuje, porzuciliby z chęcią
zaraz na wstępie do Kraiu swego suknią obcą, że-
by się prędzey uprzeymiey i po Bratersku z naj-
pierwszym ufcisnął Rodakiem. Lecz zapewne
jeszcze skuteczniey zabięzy się przez ustawę Pra-
wa, aby nikt za granicę wyieżdżać nie ważył się
bez pozwolenia Zwierzchności; która potrzebę i
konieczność takowego wyjazdu rozezna. Potrze-
ba zaś podobno inna nie byłaby ważną iak tylko
w okolicznościach tyczących się Poselstw publi-
cznych, i przy nich będących Osob, tudzież w in-
teressach handlownych, i wynikłych z wspólney w
dwoch Państwach posesyji; także w przypadku
choroby, niepodeyrzanym świadectwem Dokto-
row zaręczoney, i w potrzebie wyższey Eduka-
cyi, młodzieży, w takich naukach i sztukach któ-
rych doskonałość nie łatwo w Oyczyźnie nabyć
się może. Powracający iednak do Kraiu, znowu
Zwierzchności, o skutku podróży swoiey raport
doskonały czynić byliby obowiązani. A ktoby
dla famey ciekawości, lub dogodzenia szczegol-
nie fantazyi, chciał pieniądze z Kraiu wywozić
i one marnować, takowy na Dobro Oyczyzny
nieczuły oddaniem do Skarbu Rzepltey czwar-
tey części własnego dochodu, przez czas bytno-

ści za granicą strawionego, iako zbytniego i na
 próżną stratę ażardowanego, byłby ukaranym.

Stosownie do tych myśli, przepisem Instrukcy
 moiej wytkniętych, i włafnemu przekonaniu do-
 godnych, a ofiarę Obywatelom znacznych poda-
 tów lżeyszą, i powetować się mogącą, ukazują-
 cych, ułożony Projekt mam honor podać do
 Łaski.

Jmć Pan Radziszewski Pośel Starodubowski
 wniiof: względem Królewfczyzn, Dobr Poiczni-
 ckich, Subfidii Charitativi, i Opaćtw, ażeby poda-
 tek naypierw był uftanowiony.

Jmć Pan Mikorſki Pośel Kalifki explikował, że
 Woiewodztwa Wielko Polſkie lubo nie są tak ma-
 iętne iak Woiewodztwa Ruſkie, atoli przychy-
 laią się do podatku Protunkowego, że także po-
 datek Czopowego gdy podwyższony będzie i ten
 do kilku Milionow uczyni, toż podwyższona na
 Staroſtwa Kwarta, na Stan Duchowny i Opaćtwa,
 te znacznie przyczynią do Skarbu Do czego
 podał Projekt.

Xiążę Jmć Czartoryſki Pośel Lubelſki inter-
 locutorie oświadczył zdanie ſwoie, że nie nale-
 ży nam zanieczywać iak nayprędżzego uchwa-
 lenia podatkow, ażebyśmy iako winſzowali-my
 z radością, uftanowienia ſtotyſięcy Włotyka, tak
 przez ſpozniecie nie przyſzło nam wſtydzić się
 ſamym przed ſobą, i przed obcemi, że przez tak
 długi przeciąg czaſu, nice my dobrego nie zro-
 bili, a przeto niech równość naypierw we wſzy-
 ſkich podatkach zachowana będzie, bo nienale-
 ży i Staroſtw pokrzywdzać (które bona fide raz
 są im oddane) aby miały powracać do Rzepltey.
 Toż względem Duchowieńſtwa, gdyż i ci mają
 ſwoie dawne Przywileie, nie byłoby przyzwocie
 Ma

własności ich odbierać. Także większość i rozległość gruntów nie ma być przyczyną większości płacenia podatków, bo w podobieństwie Talar bity, większością swoją lubo przewyższa Czerwony Złoty, ale izacunek ma mniejszy, tak i grunta lubo w innych Woiewodztwach mniejsze, ale z handlow i sytuacyi miejsca mogą być pożyteczniejsze. A przeto radziłby aby skracając te zwłoki przystąpić z iatraty części każdej Prowincyi; do decydowania podatków choćby i per Turnum.

Imć Pan Marszałek Konfederacyi Koron: oświadczył, iż porządkiem będą czytane Projekta, i dopiero zapytać się zechce o zgodę.

Imć Pan Sekretarz czytał nayıpierw: Ubezpieczenie fabryk Kraiowych: zgi Względem podwoynego pogłownego żydowskiego. zci Ofiara na ten raz uczyniona. Iż podymne podwoyne na ten raz na dwie Raty ma być wypłacone pierwsze w Marcu, drugie w Czerwcu.

Imć Pan Niemcewicz Posel Infantski wniosł, ażeby ci którzy poddanych będą chcieli tym Protnakowym podatkiem obciążać, byli zapozwani od tychże do Ziemstwa, lub Grodu i ukarani, który to wniosek wszystkim się nie podobał i Imć Pan Infantski odstąpił.

Xiżę Imć Biskup Wileński uwiadomił o ułożonym projekcie na Prowincjonalney Litewskiej Saffyi, który Imć Pan Sekretarz przeczytał pod tytułem: „Obmyślenie funduszu na Woysko W. X. Lit: imo Kwarty ze Starostw, z Czopowego, z podymnego podwoynego, ażeby składka była z powrocciem ze Skarbu.

Imć Pan Rzewuski upraszał aby Projekt Imć Pana Woiewody Sieradz: był przeczytany, któ-

ry Jmć Pan Sekretarz przeczytał pod tytułem : „Zaciąg Kawaleryi Narodowey, i Pułkow przedniej Straży : który poszedł ad deliberandum. Po tym powtórzył czytanie projektu Protunkowego podwoynego podymnego : lubo Jmć Pan Seweryn Potocki Poseł Braclawski nieodzwał, że jest z pokrzywdzeniem Woiewodztw Ruskich, i jakoż I. P. Moszyński Braclaw: i I. P. Moriski Podolski temu byli przeciwni. Lecz po przeczytaniu z niektórymi przydatkami tegoż Projektu; Jmć Pan Małachowski Marszałek Seymowy i Konfederacyi Koronney, zapytał się czyli jest zgoda na ten Projekt Protunkowy tyczący się samey tylko Korony.

Na co za każdym razem iedomyślnie zezwolili.

Po czym Król Jmć Ministerium zaprosił do Tronu, i J. Pan Kanclerz Wielki Koronny in ordine kontynuacyi rozpoczętey materyi Projektu Protunkowego dla Prowincyi Litewskiej, solwował Sessyą na dzień następujący na godzinę dziesiątą rano.

SESSYA LV.

Dnia 27. Januarii we Wtorek.

PO zwykłym zagaieniu przez Jmć Pana Marszałka Seymowego i Konfederacyi Koronney, Xiażę Jmć Marszałek Konfederacyi Litewskiej, oświadczył w zabranym głosie że lubo na dniu

wczorajszym, Prowincye Koronne zdały się u-
przedzić gorliwością swoją wuczynioney ofie-
rze podatku protunkowego, iednak Prowincya
W. X. Litt: nie oddala się od okazania teyże ofia-
ry dla Oycyzny, gdy ją na dniu dzisieyszym
chce ogłosić, w przeczytanym proiekcie w któ-
rym ułożony protunkowy podatek z podymne-
go, subfidij charitatiwi i ze Starostw wynosi do
dwoch bliko millionow, a tak okazuje się nie-
mnieyszy dowod teyże Prowincyi kiedy więcey
iak trzecią część składa teyże ofiary na Woy-
ska, a to nawet zważając na dochody Skarbu
i zczuple, bez powrotu czynią, który to proiekt
natychmiast Jmć Pan Sekretarz przeczytał,
pod tytułem „Ofiara na powiększenie Woyska,
W. X. Litewskiego, po ktorego przeczytaniu gdy
Jmć Pan Marzałek Seymowy zapytywał się o
zgode Jmć Pan Jezierski Kafztelan Łukowski
niepozwałał, dając przyczynę, że na Starostwa
inkludowane do ofiary, są inne proiekta, lecz po
perswazyi wielu Jmć z Prowincyi Litewskiej
odstąpił od tego, a zatym na zapytanie się po-
troyne Jmć Pana Marzałka Seymowego i Kon-
federacyi Koronney iednomysłna na tenże pro-
iekt nastąpiła zgoda.

Po czym miał mowę Jmć Pan Kublicki Poset
Instantski następująca.

M O W A

Jaśnie Wielmożnego Jmci Pana.
KUBLICKIEGO.
Posła Inflantskiego.

O Bywateł co swoją Oyczyznę kocha, i poświęcił iey siebie, nie waha się między Oyczyzną i innemi iey względami, przenosi iey usługę nad uleganie, a czysty zamiar chęci swoich wystawia na poświęcenie: na wszystko się ten śmiało naraża, kto sumienie mając wolne, nie lęka się zarzutu od parcjalności i przemocy ni tey ni owey niewolnik, radzi o dobru Oyczyzny swojej, i powfzeczności wyplacając się z tey ufności, którą sobie pozyskał. To Nayias: Stany iest mi powodem, że szukałem rzrodła i szczęśliwości Oyczyzny moiey, szukałem iey bogactw w szrod cierniow i przepaści i wołę sam między ciernie zemfity ugrążyć, bylebym Oyczyzny moiey windykował własności. Pośród tych zamętow, są dochody Rzepltey; Narod się dzwiga z niemocy; trzeba żeby prywata ustąpiła publiczności; stała uchwała Woyfka, trzeba na nie podatku, trzeba takiego, ażeby żadna Klasa Obywateli z swojej nad innych więcej nie cierpiała możności. Przyfępuję zatym do pokazania tych rzrodel, z których bogactwa iako swoje czerpać Oyczyzna powinna.

Ma Rzeplta całkowitego dochodu 19,674,932.
z tego odtrąciwszy Podymne oboysga Narodow
7,090,725. zostanie 12,584,207. przydawify zaś

połtory Kwarty z Koronnych Starostw, a jedną Kwartę z Litewskich, zdublowawszy Subsidium Charitativum od Duchownych, gdyż niepozwoła sobie uprzedzać innym, toż zdublowawszy pogłówne żydowskie w Litwie i w Koronie zrobi się całej małsy 15,739328 zostało nam jeszcze w potrzebie więcej iak drugie tyle, na to zaś taki podaie się sposob.

Nayprzod Podatek z wyfiewu lub inny, wedle pozycyi i zwyczajow Kraiu; w tey okolicznosci są. Proiekta Xcia Jmci Podskarbiego Lit: a ten ma zastąpić podatek podymnego, w tym mieć wzgląd taki należy, ażeby ciężar podatku wszystkich równie dotykał. Kto od Oyczyzny wziął więcej, lub od niej ma wszystko, zostawmy iego własney animozyi, ale idźmy do uzurpowanych Podatkow, które Oyczyźnie wrócić się powinny Tym podatkiem znam przychod Marszałkow Koronnych, do którego już podaem Proiekt: Summy z Ratyfikacyi wypadłe i inne funduszom Xięży zakordonowanych aplikowane, o których coraz się więcej dowiaduję, in ordine czego Proiekt czytam i do Łaski oddaie. Są pozostałe Dobra i grunta tychże Xięży: te ului Reipublicæ wrócić się powinny. Takie Dobra są w Woiewodztwie Połockim, Klasztorowi XX, Bazyljanow Połockich aplikowane, które sprzedane do 80000. roczney importancyi powiększyć Skarb Lit: mogą. Są Summy z intraty Biskupstwa Krakowickiego: nawet krzywdziłbym wdzięczność J. O. Xięcia Jmć Prymasa gdybym o iego wątpił generozyi; owzem rozumiem, że dla tego wziął one w administracyą, ażeby te całkiem Oyczyźnie zwrocil. Biskupstwo Krakowkie nayfluszniej w podatek woyskowy obrócić się

się powinno dla znajdujących się wewnętrznych
ziemi kruszczow, ołowiu i żelaza; zysk z Spe-
ktaklow; gdyż jeżelico, to umysł i uciechy po-
winne być wolne od monopolium, Papier ste-
płowany w Litwie; dochod z żydow do którego
stołowny Proiekt oddaie. Dochody z Miast Sey-
mowych i Juryzdykcyami publicznemi zaszczy-
conych. Cio większe na inwekte zbytкови sa-
memu dogadzaigce, wedle rady sławnego owe-
go Stanisława Lubomirskiego Marszałka Wiel-
Koronnego, wedle zdania którego ten jest naj-
sprawiedliwszy podatek, który zbytke oplaca, a
rolnika nieobciąża. Od Orłow ab hinc to jest:
za papier lub pergamin stepłowany, od Orderu
S. Stanisława 20 dukatow, od Orderu Orła białe-
go 30 dukatow ustanowić. Dochod z Dobr Po-
lezuickich, z którego wyznaczysz na utrzy-
manie dwoch Akademii, Krakowskiej i Wileń-
skiej, i zostawisz pensye prawdziwie zasłu-
żonym, resztę obrócić na Woytko, Klasztorom
zaś wszystkich Xięży Szkoły wydziałowe uczyć
nakazawszy, ma do tego już ułożony Proiekt
Jmć Pan Nowogrodzki Posel, do którego i ja się
stosować będę. Akademia Krakowska ma da-
way swoy fundusz 160000. Dziwno mi jest, że
ten dotąd do obrachunkow nie wchodził. Fundu-
sze Kawalerow Maltańskich poznać; byłem te-
go zawsze mniemania, i nappierwey o skassowa-
nie tego na Sessyi Prowincyonalnej mowilem.
Ten fundusz jest przeciwko równości, jest z krzy-
wdą Rzepltey, bo jest alienacyą dobr ziemskich,
gdyż Kwarta z tego Miłtrzom płaci się, trzeba
zatem, aby był skassowanym. Użycie słow auto-
ra, że tyle Kawalerowie Maltańscy mają do swych
wotow przywiązania, ile Seym 75 Roku miłości

Oczyzny, za którego naywięcey tych urosło funduszow, ile, że te Komanderye i fundusze przez J. O. Xcia Jmć Antoniego Stanisława Czetwertyńskiego Posła Woiew: Braclaw: Męża wiekopomney sławy godnego, są zmanifestowanemi. Fundusz na Garnizon Częstochowski (który blisko 80 tysięcy uczynić może) od pensyi Cywilnych, poczawszy od 10. tysięcy z procentu iaki się Rzeplitey podobać będzie, ustanowić. Propinacya za piwa pomnoży Skarb Rzeplitey. Co zaś gorzałkę życzyłbym skaffować, iako trunk zdrawiu szkodliwy, wolne iey jednak kurzenie dla handlu zagranicznego zostawiwszy. Z składek mieyskich i od Rzeznikow wyznaczyć proporcjonalną płacę, a to wszystko Skarb Rzeplitey znacznie zasilić zdoła.

Tu Najjaśniejszy Panie! obracam do Ciebie prośby Narodu, ażebyś dzielnością wymowy swojej, a mocniejszym nad wszystko przykładem, wszystkie zachęcił Stany do dzwignienia Oyczyzny swojej: życzliwy Ci Polak, życzy mieć twe panowanie i tym rodzajem chwały wstawione: przykładem bowiem zachęcisz Biskupow i Kapituły, że Ci „in to cum Republica Consilio & unita,, z J. O. Xciem Jmć Prymasem i innymi Biskupami w rade, wsparcie Rzeplitey ofiarować nie będą zbronnemi.

Do tej pory mówiłem o podatkach stałych, teraz przyjdzie do jedno czasowych, których pro hac sola vice żądać możemy; Podatek od wziętych już Orderow i wszystkich Dyplomatow i Przywileiow, wszak to nie jest podatek nowy ani wstydzący. Płaciła już podobny Rzeplita w Roku 1673 pod tytułem: „Subsidium Reipublicæ. Nie zapomnę i tych którzy sekretne Dyplomata

pobrali, bo iak się do ratunku Oyczyzny przy-
 łożyc niezerzeg, wywiem się powoli, a potem
 po imieniu i palcem wskazywać ich będę; iuż
 do tego podalem i Projekt od niego nigdy nie-
 odstąpię.

Są po Kościołach srebra i złota, są dzwony, ie-
 dnych użyć możemy biąc z nich pieniądze, dru-
 gich na armaty; ale nie gwałtem tylko z reze-
 rencyą do Rzymu i z iak nayłagodniejszy z
 starzemi Kościoła zpiefieniem się, srebra i inne
 argenterye Kościelne iako i Przywileia Ducho-
 wnych są u mnie chlebem pokładnym, ktorego
 tknąć nie godziło się; lecz w gwałtowney Oy-
 czyzny potrzebie, i ten użytym bydz może. Ie
 mamy przykad Roku 1662. kiedy Białozor Bi-
 skup Wileński na zaspokoienie związku woysko-
 wego i żołdu, srebra Kościelne przedał. Znac
 że Rzeplta chciała mieć ie ului suo, kiedy za Zy-
 gmunta Augusta 1557. Roku postanowiła, ażeby
 wszystkie Kościelne srebra, za wiadomości iey
 były.

Zbierałem ze wszystkich uwag, które rąk mo-
 ich doszły, nie zastanowiłem się na tym, czy ko-
 mu? tylko czy Oyczyźnie moiey podobanym
 będę.

Uwadze i pilnemu Nayiasn: Stanow baczeniu,
 myśli moie powierzam i z nich dla wyciągnienia
 Podatku układ do Łaski oddam.

Wiem iż się nie godzi bydz szperaczem we-
 dle przestrogi: Ne sis curiosus in aliena domo, ale
 do zafilenia Rzepltey, daruycie żem wizyfskie
 przetrzął tainiki, i naykrytszych szukałem
 zrzodeł, bym powszechnemu ulżył ciężarowi.
 Pomniycie do kogo to należeć będzie, że ieżeli
 dla względu osobliwego, co odrzuconym zosta-

nie, że z tego Bogu, sławie, Oyczyźnie i powszechności sprawować się będzie.

Po skończoney mowie Xżę Jmć Czartoryski Poseł Lubelski interlocutorie rzekł: iż oglądając się na czas drogi, ażeby iak nayprędzey podatek trwały stanowiąc, radził, i w tey propozycyi, to iest czyli z ogólnych intrat mają być dawane podatki? upraizał aby było Turnum.

Jmć Pan Zieliński Poseł Płocki mówiąc obfzernie przeciwko Królewsczymom podał Projekt, ażeby naypierw z tychże był ustanowiony podatek.

Jmć Pan Szymanowski Regent Koronny Poseł Sochaczewki podał także Projekt podwyższenia podymnego i Hibernowego.

Imć Pan Bniński Poseł Poznański miał mowę naypierw krytykując Projekt Imć Xiędza Ossowskiego, iż złe iest z intrat Starostw wykalkulowany, explikował iasniey tychże starostw dochody i radził ażeby cztery kwarty były składane rocznie, a przez tego za dziedzictwo procent dziecięć od sta był wyliczony, co uczyni 6. millionow do Skarbu z wyplacenia Kwarty, a 15. millionow za Dziedzictwa i w tey materyi podał do Skarbu Projekt.

Imć Pan Marzałek Konfed: Koron: oświadczył, że Jmć Pan Sekretarz przeczyta porządkiem projektu iuż od dawności do Łaski oddane, aby się innym ufuwały. Czytał tedy Imć P. Sekretarz. 1mo. Projekt „Pomnożenie dochodow z papieru sęplowanego. „

Po ktorego przeczytaniu Imć Pan Potocki Poseł Lubelski przymowił się za uczynionym wnioskiem przez Xcia Czartoryskiego Pofsa Lubelskiego, iż bardzo sflusnie i iedynie z gorliwości dla Oyczy-

zny wspomniony Xżę Jmć Poseł Lubelski żądał, ażeby od intrat ogulnych był dzieiąty grosz płacony, do czego przychylając się uformował projekt stosowny i tenże do Łaski oddał.

Jmć Pan Suchedolski Poseł Chełmski przymówił się z obowiązku Instrukcyi swoiey, że należy ażeby wprzod inne rzrodła na podatki ułatwić, iako to: Starostwa, osiary Duchownych, papier sęplowany, Czopowe i inne podane projekta, a dopiero residuitas która się okaże potrzeby na Woyско pieniądze aby ta na Szlachtę i Dobra ziemskie włożona była.

Jmć Pan Leduchowski Poseł Wizki wnioss interlocutorie aby Czopowe z Miasta Warizawy i innych pryncypalnych Miast odebrać na Skarb sam, który do kilku millionow mieć będzie powiększenie dochodu, i w tey materyi podał projekt.

Poczym Imć Pan Sekretarz kontynuował czytanie projektow iako to: Pomnożenie dochodu Skarbu publicznego. 2. Pomnożenie dochodow z Dobi Królewskich 3 także na Królewsczyzny ułożony przez Imć Pana Radziżewskiego. 4ty względem Starostw podany przez Jmć Pana Roznowskiego Poła Gnieźnieńskiego, po których przeczytaniu Jmć Pan Marzałek Konied: Koron: oświadczył, że na dniu wczorayszym od Jmć Pana Sztackelberga odebrał Notę, którą natychmiast Jmć Pan Sekretarz przeczytał.

N O T A.

Jmć Pana Pośła Rossyjskiego.

Niżey podpisany Poseł Wielki Extraordynaryiny i Pełnomocny Najjaśnieyszey Imperatorowey całej Rossyi, miawizy honor odebrać Notę Przeswiętnych Stanow Skonfederowanych, sądzi byż swoją powinnością odpowiedzieć na nią oświadczając zadziwienie swoje ztąd, iż Komendanci Narodowi mogli raporta czynić ugruntowane na mniemaniu ustanowienia nowych kwater dla Woysk Imperatorowey Ieymci. Niżey podpisany nieomieszkał przesłać Dworowi swemu równie powtorney iako i pierwizyey Noty, i może wczesnie zapewnić, że dwa powody, które ie dyktowały, równie są słofowne do prawideł Najjaśnieyszey Jego Pani, iako i do sentymentow Jego Cesarzskiey Mości. Niepodległość i wolność Najjaśnieyszey Rzeplitey są prawdami nadto oczywistemi, aby potrzebowały przypomnienia lub podpadać mogły naymnieyszey wątpliwości; Święte dla Polski niemniej interesu ią neodmiennie Rossyi Systema i stałą przyiaźń Imperatorowey Jejmości dla J.K. Mci i Rzepltey.

Jak tylko niżey podpisany Poseł Wielki Extraordynaryiny i Pełnomocny Najjaśnieyszey Imperatorowey odbierze odpowiedź, której co momet oczekuje, uczuie prawdziwe ukontentowanie oddając ją Przeswiętnym Stanom.

Po przeczytaniu Noty z woli J. K. Mci przez J. P. Kanclerza Wiel: Koron: solwowana Sessya na Czwartek na godzine 10. rano.

SESSYA LVI.

Dnia 29. Januarii we Czwartek.

JMé Pan Marzałek Seymowy, i Konfederacyi Koronney w zagaieniu swoim wyraził, że na dniu wczorayszym będąc uwolnionym od Sessyi, z Ichmć Deputowanemi do Konstytucyi, i po trzech z kaźdey Prowincyi uproszonymi roztrząsaliśmy licznie oddane w iedney materiy względem Starostw Projekta, z tych iedne były utrzymaniące, w niepociąganiu do podatku większego aż do lat 50. drugich w dopełnieniu płacy czterech kwart, inni wymawiając Posseſsorow od powiększenia Kwarty, mając sobie zapewnienie od Rzeplitey zareczone, nie iaką tylko ofiarę uczynić oświadczyli się, inni aby połowa intrat, podług nowej lustracyi, była na Skarb oddana, inni aby na Dziedzictwa przedane, i procent od nich był placony. Więcej ieszcze Projektow niezdoływam wyszczegolnić, mnogość tych nie dozwolił czas krotki rozebrać; a przeto upraszał o dozwolenie przetrzymania teyże materiy do kilku dni, a Ichmć Panow Starostow upraszał o przychylenie się do ułatwienia tychże Projektow. A teraz Jmć Pan Sekretarz przystąpi do czytania Projektu śteplowanego Papieru.

Jmć Pan Marzałek Wielki Koronny zabrał głos, w którym wyraził, że powołany na Dniu onegdayszym, głosem, względem żądaney z Dochodow Marzałkowskich proweniencyi, chętnie

do tego się przychyliam i upraszam W. K. Meci i Przeświat: Stanow o wyznaczenie Delegacyi do wysłuchania Kommissyi Brukowej. Mówił daley względem Osoby Marszałkowskiej dotyczącej się, to jest Biletow żydowskich łokciowego czyli brukowego, i opłaty różney; z tych dochodow wyliczył różne expensa, na utrzymanie karow, reparacyą brukow, robienie nowych kanałow i studniow &c.

Dany był potym głos Xięciu Imci Woiewodzie Wołyńskiemu, ten namienił względem Starostw, iż te raz oddane nie powinny być odbierane, radził więc przystąpić do podatkow ogulem wszystkich dotyczących.

W teyże materji Starostw miał mowę obfzerną Imć Pan Krasński Starosta Opinogorski, dowodząc gruntownemi przyczynami, że Starostwa i Dobra Duchowne zabezpieczone dobrą wiarą Rzeplitey i na zawsze oddane, nie powinny być naruszone, bo było to iedno, iż i Dziedziczne Dobra wielorakie od Xiążąt i Królów nadane temuż łolowi podpadać by musiały, a tak żadna rzecz prawem obwarowana nie mogła by być trwała, i bescieczna &c. Nakoniec uproszał Imć Pana Marszałka Seymowego ażeby przystąpił do czytania Proiektu papieru śteplowanego, na który jeżeli nie będzie iednomyslności Turum sob e zamawia.

Imć Pan Wawrzecki Posel Braclawski miał głos także względem Starostw, i za Duchowieństwem, obfzernie mówił o ich własności, iż powinna być nienaruszona. Nareszcie wspomniał, że wczasie gdy był Delegowanym od Prowincyi Litewskiej do Prowincyi Wielko-Polskiej, oświadczył chęć Prowincyi, że nie więcej iak

60 tysięcy. Woyska ustanowić pragnie, lecz
 żądanie konieczne było aby przynajmniej ugo-
 da stała na sto tysięcy co i nastąpiło. Teraz
 zaś wszyscy oświadczamy ażarż życia, a pie-
 niędzy na Woysko nikt dawać nie chce. Przeto
 do licznych już podanych Projektow nieśmiał
 już swego dawać, lecz myśl swoją względem po-
 datkow wyraził. Nappierw aby Starostwa polo-
 wę intraty oddawali, Emfiteuses, ażeby były skaf-
 sowane, iako przeciwko wfelkiemu prawu użyte,
 Lennikow ażeby do podwoyney opłaty pociągnąć,
 Propinacye aby na Skarb odebrać. Z Dobr Po-
 Jezuickich ażeby cały dochód był obrocony na
 Woysko, a Jchmć Xięża Biskupi, expens na Kom-
 missyą Edukacyiną, ażeby zastępowali. Procent
 z Dobr Po-Jezuickich ażeby podwyższyć po siedm
 od sta. Nakoniec ażeby z gotowych intrat dzie-
 siąty grosz był na podatek naznaczony &c. Pro-
 iekt Jmć Pana Woiewody Sieradzkiego, wzglę-
 dem zaciągu Kawaleryi przez Cywilne Osoby,
 sądził nieprzyzwoity i w brew Kommissyji Woy-
 skowey.

Jmć Pan Jezierski Kasztelan Łukowki miał
 głos obstarzać po części za Starostami i Duchow-
 nemi, lecz ażeby między sobą sami ułożyli iako-
 wą chcą uczynić dla Oyczyzny ofiarę.

JP. Wojewoda Sieradzki, na wniosek Jmć
 Pana Braclawskiego odpowiedział że niesprawie-
 dliwą czynił suppozycyą, iakoby projekt od nie-
 go podany względem zaciągu Kawaleryi Naro-
 dowey miał być szkodliwy, gdy do tego cywil-
 ne Osoby użyte będą: iż może się ztąd zrobić
 zamieszanie: zapewniał przeciwnie że ten spo-
 sob wystawi prędzey żadaną Kawaleryą Naro-
 dową na następujący May, lecz trzeba mieć za-

ufanie wspólne a niebezpieczeństwo ztąd żadne ani zamieszanie nie nastąpi.

Który to głos Jmć Pana Woiewody Sieradzkiego, Jmć Pan Mierzejewski Posel Podolski zdaniem swoim potwierdził.

Jmć Pan Marzałek Konfederacyi Koronney zalecił czytanie projektow Jmć Panu Sekretarzowi który natychmiast przeczytał projekt pod tytułem: „Pomnożenie Dochodow z papieru śteplowanego. Po którego, przeczytaniu Jmć Pan Krasński Posel Podolski, przymowil się podając na piśmie przydatek w którym od każdego Biskupa Ministra i Senatorsa oraz Urzędnikow wyraził specificie, ile kto powinien opłacać śtepel papieru, biorąc na którą godność przywiley, to jest począwszy od Xięcia Prymasa który ma płacić 1000. Czer: Biskupi po czer: 600. Woiewodowie po czer: 200. Kasztelanowie po czer: 150. niżsi Kasztelanowie po czer: 100. Urzędnicy czyli Dygnitarze każdy od Regenta zaczawszy czer: 25. daley coraz wyższe Urzędy każdy po czer: 5 więcey, toż i Urzędnicy Ziemsy od Skarbnika zaczawszy, który ma dać od śtepla czer: ieden, daley po czerwonym zlocie każdy więcey aż do Podkomorzego który czer: 10. od śtepla wypłaci. Procz tych, Urzędy mające intratę, każdy powinien od czteroletniej intraty po czer: 5. od sta płacić, które to objaśnienie opłaty oddał do Łaski.

Jmć Pan Marzałek gdy chciał zapytać się czy zgoda nato, Jmć Pan Smoleński niepozwał dając przyczynę że Prowincya Litewska nie mająca u siebie papieru śteplowanego niepowinna temu prawu podpadać.

Xiążę Jmć Sapieha Marzałek Konfederacyi

Litewskicy oświadczył w głosie swoim, że winnych projektach gdy były roztrząsane na Prowincjonalnych Seffjach mogli zaręczać imieniem Prowincyi o zdaniu oneyże, teraz zaś gdy fizy rozroznione zdania, rzecz niezawodna, że iako zawsze taż Prowincya dla siebie sama wybierała, i stanowiła podatki tak i teraz toż sobie ostrzeżenie czyni.

Tu się rumor Izby zrobił, Jmć Pan Mikorski, Poseł Kaliski wnioss: że to jest nie żaden ogolny podatek lecz tylko od samey ambicyi opiata, która żądających godność tykać się szczegulnie będzie.

Jmć Pan Suchodolski Poseł Chelmski radził, ażeby Prowincya Litewska iako poszła śladem Korony do dobrowolney ofiary podymnego na Woytko osobnym projektem, tak i teraz spodziewa się iż dla pomnożenia dochodow Skarbu przychylić się zechce.

Xiążę Jmć Sapieha przyrzekł że na dniu iutrzejlym w osobnym projekcie ułożą, a to z przyczyny dystrynkcyi Urzędow licznych, krórych w koronie niemasz

Jmć Pan Dziekoński Podskarbi Nadworny Litewki explikował odmianę podatkow przyiętych w Litwie, i że stęplowany papier nie jest wteyże Prowincyi używany.

Jmć Pan Potocki Poseł Lubeski zatwierdził zdanie Xięcia Marzalka Konfederacyi Litewskicy, że na dzień iutrzejwszy wygotuie, a teraz radził aby dzień nie był daremnie stracony, ażeby Jmć Pan Marzatek Konfederacyi zapytał się o zgodę, do czego gdy wspomniony Jmć Pan Marzatek Seymowy chciał przystąpić, Jmć X. Biskup Inflantski ostrzegł iż Urzędy In-

stantkie do dwóch pieczęci należą, a zatem gdzie mają opłacać? Jmć Pan Marzalek odpowiedział, że na którą Prowincyą alternata przypadnie. Xiążę Jmć Woiewoda Wołyński wniośił żeby spłata od pieczęci już nie była dawana Ministrom.

Jmć Xiądz Biskup Kujawski przymowił się że są inne Biskupstwa, które szczerpy mając dochod, tak wielką opłatą sęplu, byłyby uciążone. Przewo sądził iżby z godnościami Senatorem oneż porównać wopłacie, od sęplu.

Jmć Pan Nakwański popierał Xięcia Woiewody Wołyńskiego wniosek.

Jmć Pan Marzalek Konfederacyi Koronney odpowiedział, że nato trzeba osobnego projektu.

Jmć P. Gnieźnieński żądał ażeby ten przydatek gdy jest tak wielki był ad deliberandum wzięty.

Jmć Pan Suchodolski Poseł Cheński, że nie należy czynić tego zgorżenia, ażeby przydatki na Deliberacyą iść miały, gdyż tym sposobem wieleby czasu trzeba, ażeby do każdego projektu bez czego się nie obejdzie, przydatki szły ad deliberandum.

Podobnie swym zdaniem przeciw temu Xiążę Jmć Sapieha obstawiał, że tu nie idzie o inny gatunek podatku, ale tylko o liczbę powiększenia.

Jmć Xiądz Biskup Inflancki rzekł: że idąc stopniami od Skarbnika, gdy kto przyjdzie do Urzędu Kasztelana Krakowskiego to tam ieden wypłaci od sęplu do 12. tysięcy czer. Żł.

Jmć Pan Krafiński odpowiedział, że ielcze nawet w kronikach ta praktyka nieznanym się, a zatem i ten na iednego wydatek nieprzyjdzie.

Jmć Pan Marzalek chciał się już zapytać o zgodę, Xiądz Biskup Inslantski ostrzeżenie Xiędza Biskupa Kujawskiego wniosł za kontradycyą.

Jmć P. Sita Opinogorski, rzekł że gdy się sprawie dliwe zdaie to ostrzeżenie, więc iak J. X. Biskup Smoleński z porządku ostatni, i z dochodu, da Czer: zł: 200. a daley idąc po czer: zł: 100. wyżey gradatym doydzie do stopnia przereczoney Summy.

Jmć Pan Potocki Poseł Lubelski radził: że Biskup, nie mający 30. tysięcy intraty nie obowiązani będą płacić procentu, który przydatek dołożono, i z tą poprawą przeczytał Jmć Pan Sekretarz, a Jmć Pan Marzalek Konfederacyi zapytał się po trzy razy czyli jest zgoda na ten punkt, pierwszy. Na co iednomysłna nastąpiła zgoda. Potym z woli J. K. Mci Jmć Pan Kanclerz Wiel: Koronny tolowował Sessyą na jutro na godzinę 10tą rano.

SESSYA LVII.

Dnia 30. Januarii w Piątek.

PO przyściu Nayiaśnieyszego Pana do Senatu, Jmć Pan Marzalek Wiel: Koron: dał głos Jmć Panu Marzalkowi Seymowemu i Konfed: Koron: który w zagaieniu swoim wyraził, że na dniu wczorayszym Jehmć PP. Starostowie w kilku zebrani, w domu jego złożyli swe chęci zgodne dla przyssugi Oyczyzny z uczynioney ofiary na Woyśko z dochodow Starostw podług wspólnego mię-

dzy sobą ułożenia, które spodziewają się, iż łaskawie od W. K. Mci i Stanow skonfederowanych będzie przyjęte, na co osobny napisany oddany mam projekt, i tenże w czasie przeczytany będzie, to jest po skończoney rozpoczętej materji papieru śędlowanego i do kontynuacyi czytania tegoż projektu, Jmć Pan Sekretarz przystąpi.

Jmć Pan Suchorzewski Poseł Kaliski mając sobie głos dany obizernie w nim wyexplikował względem pomnożenia podatkow, a to tyczących się ogolnie wszystkich, którego rozmiar z przeświadczenia i rozważi mocney uczyniony J. K. Mci i Skonfederowanym Stanom przelożył, to jest; gdy Stan Szlachecki z swych własności w proporcji dwoch, da grosz jeden, ażeby Ichmć Starostowie i Stan Duchowny dali trzy, co nie będzie żadnego Stanu uciążeniem, przykład sam z siebie dając, gdy w dziewięć Osob Jmienia swego mający dochody 150. tysięcy z majątku trzy miliony wartującego, ofiarują na podatek 12. tysięcy, a więc kiedy ja z swoją familią wraz zaś z żonami i dziećmi do kilkudziesiąt osob wynosząc oddając na Skarb 12. tysięcy od 150. mogę życie swoje przyzwoicie utrzymać. dla czegoż Stan Duchowny w jedney osobie będący gdy da tyle troje od 150. w resztującym 114. tysięcy dochodu nie miałby mieć dolyć na swoje przyzwoite życie. A więc że to co mowi chce dowodami poprzeć, umyślnie dla tego złoży w Kancellaryi tranzakcye swych dochodow i waloru substancyi ogolney familii dziewięciu osob, z którego powodu upraszał Stanow skonfederowanych, ażeby się nad tym swą uwagą zastanowili, w czym sama sprawiedliwość spodziewa się, iż każdego

przeświadczyć powinna, do czego stosowny de Łaski oddał projekt.

Po skończonym tym głosie Xiążę Jmć Czartoryski Posel Lubelski upraszał, ażeby nieodwrotnie przystąpić do zaczętego projektu.

Jmć Pan Kasztelan Woynicki w zabranym głosie obstawiał za Starostwami, oraz względem protunkowego podatku z powrotem uczynionego, że uczyni wielką na dalszy czas trudność do utrzymania w regularności placu Woyska gdy tych pięciu Milionow powrot będzie zawsze decesssem w Skarbie.

Po tym Jmć Pan Sekretarz Seymowy czytał Kontynuacyą projektu, to jest: względem opłaty od Orderow, a nappierw od Orderu Orła białego Czerw: zł: 100. od Orderu Świętego Stanisława, 50. na papier sęplowany. Po przeczytaniu gdy Jmć Pan Marizałek zapytał się czy zgoda na to? lubo większa część zezwoliła, Jmć Pan Drewnowski Posel Łomżyński prosił o głos w którym zabranym dowodził, że Ordery nie powinny być opłacane, gdyż nie mają swego źródła od Rzeczplitey, ale od Królów są nadane, iako to Order Orła białego był ustanowiony dla zasłużonych, przez Władysława Łokietka, a potym zaniebdany, przez Augusta II. wznowiony, Order zaś Sw. Stanisława od Nayiaśn: Pana, także zachęcając do zasług jest erygowany. A przeto byłoby to przeciwko prerogatywom Królów, byłoby to dawać opłatę od zasług i cnoty za którą ordery dawane bywają. Z tych przyczyn na tę opłatę nie pozwalał.

Jmć Pan Krasński Posel Podolski odpowiedział na ten głos, że usłyszawszy iakoby uyma była prerogatyw J. K. Mci przez opłatę orderow, aby

kto nie sądził być winnym tego w czym i my-
 śla grzeźwić niechciałby, tę musi dać z siebie ex-
 plikacyą. Nie będzie to pokrzywdzeniem W. K.
 Mci, gdy przy odebraniu Jego łaski, ktokolwiek
 pozyska ten udział czyli z zachęceniem przez
 załug czyli do załug odda częśćkę opłaty do Skar-
 bu na Woyfko, które całe życie swoje dla Króla
 i Rzeczytę poświęca. A do tego nie myślą mo-
 ią to jest wznowione, lecz z obowiązku Instru-
 kcyi mnie daney, do ktorey licznie rozmnożone
 te błyszczące ozdoby sft niać się na uszkodzenie do-
 bra publicznego, były pobudką. A przeto od tego
 zamiaru odstąpić nie mogę.

Po skończonym tym głosie Jmć Pan Łomżyń-
 ski już był zgodził się na to, jednak Jmć P. Kwi-
 lecki Posel Poznań: upraszał o przydatek, ażeby
 do obowiązku opłaty na szpital, gdy wielu nie do-
 pełniaią Orderowych, byli przyciśnieni, lub karą
 iaką lub amisyą onegoż. Chętnie się na to
 wielu zgodziło, a Jmć Pan Mikorski Posel Kaliski,
 przydał, żeby kto nosił Order zagraniczny ma od
 niego do Skarbu czter: zł: 500. zapłacić; inni zaś
 radzili, ażeby wcale zakazane były Ordery za-
 graniczne. A gdy bardzo długo ten trwał spor
 pro & contra; a Jmć Pan Marzałek Konfederal-
 ceyi Koron: oświadczył, że tak wiele przydatkow
 ma bardziey za appendices, radził więc osobnym
 to potym projektem obwarować. Także Xią-
 żę Jmć Sapieha Marzałek Konfederacyi Litewy
 zabrawszy głos utyskiwał nad stratą czasu na sa-
 mych sporach, i że nie mamy sami względu na
 blisko zbliżającą się Wiosnę, która gdy przydzie
 już w ten czas nie radzić, lecz pierściami swemi za-
 stawiać się będzie trzeba. A my ustanowiwszy
 Stotyścię Woyfka, zamiast stanowienia iak nay-
 pręd-

prędzych podatkow, sami traciemy czas na pro-
 żnych dodatkach, które mogą być potym zguba
 Narodu nie dopełniając tego co jest pilniejszyego.
 Bo ta ozdoba Orderow nie jest naywiększym dla
 Obywatela zaszczytem, lecz nam brać przykład
 trzeba z Amerykanow, którzy tych ozdob w
 kray swoy nie pragną, wołają aby każdy cnotą i
 zasługą dystryngował się, nie zaś powierzchowną
 błyszczącą się ozdobą. Rzekł daley, że gdy przy
 każdym punkcie będziemy tak się zatrudniać, to
 znowu cały czas na niczym nam zeydzie i na ko-
 niec hańba cechą naszey gorliwości będzie.

Xiążę Jmć Czartoryski Posel Lubelski interlo-
 cutorie rzekł: że jeżeli tak iak dziś całodzienny
 czas na sprzeczkach samych o dochod Szpitalu
 przepędzać będziemy, to potym i sami do Szpi-
 tala trafiemy.

Po czym przecież Jmć Pan Marszałek oświad-
 czywszy o odstąpionych przydatkach do innego
 na potym projekcie, zapytał się o zgodę i natych-
 miaś iednomysłnie na opłatę wspomnioną od
 Orderow zezwolono.

Czytał potym Jmć Pan Sekretarz dalszy ten-
 że projekt papieru szeptowanego względem opła-
 ty od innych dostoiestw Duchownych od kto-
 rey po długich także interlocutorie umowach ugo-
 dzona następująca opłata to jest od Sufraganii
 czerwonych Złotych 25. od Opactwa czerw-
 nych Złotych 50. od Prelatur Katedralnych czer-
 wonych Złotych 20. od Prelatur Kollegiackich
 czerwonych Złotych 10 od Kanonii Katedral-
 nych czerwonych Złotych 12. od Kollegiackich
 czerwonych Złotych 6. oraz od intraty prze-
 chodzącej dwa tysiące procent od 4. letniego do-
 chodu po trzy od sta ma być dany, teyże o

placie Episcopi Ritus Græci Uniti obowiązani podlegać, na który to punkt po trzykrotnym przez Jmć Pana Marszałka Konfederacyi Koronney zapytaniu iednomysłna nastąpiła zgoda.

Po czym z woli J. K. Mei Jmć Pan Kanclerz solwował Sessyą na iutro na godzinę 10. rano.

SESSYA LVIII.

Dnia 3. Januarii w Sobotę.

Po zwykłym zagaieniu przez Jmć Pana Marszałka Szymowego i Konfederacyi Koronney Jmć Pan Sekretarz przystąpił do czytania kontynuac. i projektu papieru sęplowanego to iest punktu ósmego względem opłaty sępla od urzędow ziemskich od Podkomorstwa czerwonych Złotych 10. od Starostwa czerwonych Złotych 20. a zacząwszy od Chorążego aż do Skarbnika po czerwonych Złotych 2. na co iednomysłna nastąpiła zgoda. Czytał daley względem Indygenatow opłaty od sępla po czerwonych Złotych 1000. i nato także iednomysłna nastąpiła zgoda. Czytał znowu punkt dziesiąty względem Nobilitacyi opłaty od sępla bez scartabellatu czerwonych Złotych 1000. cum scartabellatu czerwonych Złotych 500. Woyskowi zaś wczasie woyny zasługi mający bez żadney opłaty kleynot izlachectwa podług dawnych praw mieć mogą. I nato iednomysłnie zgodzili się.

A gdy przystąpił do czytania dalszego względem przywileiów, od Konsyliarzów, od Agentów od Teologa, Geometry.

Xiążę Jmć Czartoryski Posel Lubelski interlocutorie odezwał się że takowe wyliczogolnienia i mieścić się niepowinni, aprzeto na nie nie pozwalał, doczego wielu Posłów zdanie swoje przyłączyło i tenże artykuł był wymazany. A gdy Jmć Pan Sekretarz przystąpił do czytania drugiey klasy od stępla, wktorey wyrażone było ażeby Officyaliści Skarbowi od swych pensy placili procent po dwa grosze srebne od sta Jmć Pan Kossowski Podskarbi Nadworny Koronny explikował że nominacya Officyalistów Skarbowych nie idzie za żadnemi patentami, na których możnaby stęplować, lecz szczególnie przez decyzyą w sądzie w protokuł zapisuie się przeto sądził, iż dla tych oplata mieścić się niemoże, na co więkza część Posłów zdala się pozwalać, lecz gdy Jmć Pan Sekretarz przeczytał opłatę dla Officyalistów Grodowych to jest Sędziów i Pisarzów Grodzkich, Burgrabiów Komorników i Susceptantów, podobnież wielu Posłów żądało, ażeby tak tak Officyaliści Skarbowi niepodpadali opłacie stępla, dając prz czynę że są Officyalistami czasowemi to jest tylko do śmierci Starosty, i że żadnych także niebiorą przywileiów; w tey okoliczności wielu dla ugody zgodzić się niemogli. Jmć Pan Marszałek Konfederacyi Koronney wokowany do Tronu, oznaymił potom, że kiedy ta materya po długich sporach niemoże przyisć do zgody. więc na następującą Sessyą od ożyć nam przychodzi z przyczyny także słabości J. K. Mci.

Po czym Jmć Xiądz Podkanclerzy Koronny solwował Sessyą na Wtorek na godzinę 10, rano.

KONTYNUACJA DYARYUSZU

Seymu Ord: Warszaw: in Februario.

SESSYA LIX.

Dnia 3. Februarii we Wtorek.

PO zwykłym zagaieniu przez Jmć Pana Marszałka Konfederacyi Koronney, donioff J. K. Mci i Zgromadzonym Stanom o wygotowaney Instrukcyi wraz z Deputacyą dla Posła do Dworu Wiedeńskiego. Po czym Imć Pan Marszałek Wiel: Koron: podług prawa do czytania teyże Instrukcyi upraszał Arbitrow na usęp. Po przeczytaniu Jmć Pan Lubuski Poseł Sieradzki w zabranym głosie dopraszał się ażeby Proiekt oddany do Laſki J. W. Wąy Sieradzkiego względem zaciągu Kawaleryi Narodowey był czytany.

Toż tamo żądanie powtórzył Xiążę Jmć Jabłonowski Poseł Wołyński.

Jmć Pan Potecki Starosta Szczerzecki Poseł Po-dlaſki mając sobie dany głos dokładnie wyexpli-kował, że prawie iednomyslnie wżyscy żądają, ażeby podatki ustanowione były, lecz umyśli się nie zgadzają na wypłacenie onychże: Czas zaś wycieńczony na niczym schodzi, a Wiosna przy-bliża się; przeto życzył nie puszczać w odwołkę przynajmniey względem rekrutowania po Mia-ſtach i Wsiach Królew: i Duchow: jako też ażeby można dla pokromienia i wstrzymania Buntow Chłopskich użyć Kozaków Nadwornych, i tych na

żołd Rzepltey i pod Kommandę Kommissyi Woyskowej oddać: Nareszcie mowil względem oddanego Proiektu do Łaski przez Jaśnie Wiel: Woiewodę Sieradzkiego, to jest zaciągu Kawaleryi Narodowey, w ktorey materyi przyłączył na piśmie przydatek do tegoż Proiektu, i tenże do Łaski oddał.

Po skończonym tym głosie miał mowę, Jmć Pan Kurdwanowski Poseł Czerniechowski, który potwierdził doniesienie dawniejsze przez Xięcia Jmci Jabłonowskiego Posta Wołyńskiego uczynione względem buntow Chłopsstwa od Czercow wzniesionych z przyłączeniem się do nich Kozaków Smielańskich, i że we wsi Mankowce na Ukrainie zebrane było liczne Chłopsstwo dla namowy na bunt, i te od kommandy Jmć Pana Generała Artyleryi Koron: zabrane, za daną ekstruzą, że to na zaręczyny pewne zebrali się wszystkich uwolniono. Lecz to jest rzecz nieomylna, gdy nie tylko w Dubnie będąc od wielu Osob z Ukrainy przybyłych to było potwierdzone. A do tego jest nie małym dowodem list z Humania pod dnieniem 10. Januarii od Jmć X. Sierakowskiego Proboszcza Humaniańskiego, do Jaśnie Wiel: Hetmana Wiel: Koron. pisany, donosząc o mocno wzniesających się w bliskości tamże buntach chłopskich. Na koniec wniosł, ażeby dla przedszego zabezpieczenia temu niebezpieczeństwu, przyjąć Kozaków Nadwornych różnych samteyizych Obywatelow, na żołd Rzepltey, i onychże pod Kommandę Kommissyi Woyskowej oddać, w ktorey materyi oddał Proiekt do Łaski.

Jmć Pan Woiewoda Sieradzki przymowil się żądając przeczytania nieodwlocznego nie tylko swego, ale i dopiero oddanego do Łaski Proiektu,

Jmć Pana Podlaskiego względem zaciągu Kawaleryi Narodowey.

Jmć Pan Marzałek Konfederacyi Koronney oświadczył się, że iak tylko dopełniając z obowiązku prawa rozpoczęta materya sęplowanego papieru dokończona będzie, tak zaraz do czytania obydwu Projektow tak Jaśnie Wielmożnego Podlaskiego, iako i Jmć Pana Czerniechowskiego przystąpi.

Jmć Pan Moszczeński Posel Poznański rzekł, że dla udecydowania Komputu Kawaleryi, trzeba wprzod podać Etat, dla utwierdzenia w wiadomościach wspomnionych buntow, ażeby Raporta Kommissyi Woyskowej przyflane byty podług obowiązku stanom doniesione.

Xiążę Jmć Sapieha Marzałek Konfed: Lit: powołany głosem Jmć Pana Poznańskiego odpowiedział, że Raporta od Kommissyi Woyskowej są oddane, lecz że w tychże nie widzieli okoliczności znacznych zapewniających, temi niechcieli zatrudnić Stany Zgromadzone i przerywać przyspieszenie obrad. Jmć Pan Generał Artyleryi Koronney, Kommandant Partyi Ukraińskiej, pisał z Ostroga żądając zwiększenia tamże Kommandy z przyczyny, iż w tymże czasie iuki z Ekspedycyami zginęły między Ostrogiem i Cudnowem. Był także Raport od Jmć Pana Warxama-
na donoszący iakoby na 15. Lutego Woysko więk-
sze Rosyiskie miało tam przybyć, a Jmć Pan Ge-
nerał Artyleryi przeciwnie pisał. Daley mowil
za Projektem J. Wielmo: Woiewody Sieradzkie-
go, który iako żołnierz iuż z praktyki doświad-
czony dobrze radzi przyspieszenie zaciągu Ka-
waleryi Narodowey, gdy ta wiele czasu potrze-
buje do wydoskonalenia się. Toż explikował, że

nie koniecznie poprzedniczo potrzebne jest podanie Etatu, który roztrząsaniem i układaniem wiele czasu zabrać może, lecz radził, aby niewymieniać z wielu osób składać się mają Regimenta, że łatwo potym będzie z rekrutowanych ludzi podzielić &c. Nakoniec Projekt Imć Pana Kurdwanowskiego Poffa Czerniechowskiego sądził za sprawiedliwy, i onegoż iako zaśluzonego J. K. Mci, i Stanom Skonfederowanym rekomendował, &c. Po czym tenże Imć Pan Czerniechowski, o przystąpienie do kontynuacyi Projektu Papieru ściepowanego domawiał się, aby infze materye mogły bydz natychmiast wzięte.

Czytał tedy Imć Pan Sekretarz punkt względem Officyalistow Grodzkich, na który iednomysłna nastąpiła zgoda. Lecz były ostrzeżenia tak przez Imć Pana Chelmskiego iako i innych, ażeby za osobnym Projektem rownie na Officyalistow Skarbowych wyznaczona była opłata

Czytał daley Imć Pan Sekretarz względem Generała Poczty, na którego czer: zł: 100 od ściepla naznaczono i Jego Officyalistow. I ten punkt mimo kontrydycyi Imć Pana Czerskiego Kafztelana, po tym odstąpioney iest iednomysłnie ugodzony. Nareszcie czytane były ostrzeżenia zabezpieczające powyższą ustawę opłaty, które także były iednomysłnie ugodzone. Po tych skończonych Xiążę Imć Sapieha Marzałek Konfederacyi Litewskiej doniośł o ułożonym także Projekcie dla Prowincyi Litewskiej, względem tegoż ściepla, który to Projekt, Imć Sekretarz Litewski przeczytał pod tytułem: „Ustanowienie opłaty od Urzędow Litewkich.” W tym Projekcie mało co odmiany było, lecz wżysfko po większey części podług Projektu Koronnego opi-

sane. Po przeczytaniu onegoż Jmć Pan Mar-
szalek Seymowy i Konfederacyi Koronney zapy-
tał się czy zgoda? Na co iednomyślnie zezwoli-
li. Po czym tenże Jmć Pan Marszałek doniósł,
że Projekt Jmć Pana Woiewody i Jmć Pana Po-
dlańskiego, gdy nie co potrzebuie poprawy, więc
do dnia iutrzejszego go odkłada do ugodzenia,
szczegolnie zalecił onegoż Jmć Panu Sekretarzo-
wi przeczytanie: Który natychmiast przeczytał
pod tytułem: „Zaciąg Kawaleryi Narodowey i
Pułkow przedney Straży. „ Drugi Projekt Jmć
Pana Czerniechowskiego pod tytułem: „ Wzięcie
na żold Rzeczypospolitey Kozaków Nadwor-
nych: „ Trzeci: „ Pomnożenie dochodow na
Woytko z Krolewsczyczn.

Po tych przeczytaniu Król Jmć upraszał Mi-
nisterium do siebie i Jmć Xiadz Podkancelerzy
Koronny z woli J.K. Mei dopełniając tegoż Nay-
iaśnieyszego Pana rozkazow solwował do dnia
iutrzejszego na godzinę dziesiątą rano.

SESSYA LX.

Dnia 4. Lutego we Srodę.

PO zagaieniu przez Jmć Pana Marszałka Sey-
mowego i Konfederacyi Koronney, miał głos
Jmć Pan Kraśński Starosta Opinogorki Poseł
Podolski w którym wyraził ażeby na Kancelia-
ryę i Subalternow, przy Deputacyi Interessow
Cudzo-

Czudzoziemskich zostających już drugi miesiąc bez nagrody pracujących była pensya wyznaczona, do czego stosowny podał projekt i tenże natychmiast Imć Pan Sekretarz Seymowy przeczytał. Po ktorego przeczytaniu jedni rzekli zgoda, drudzy nie pozwalali żądając ad deliberandum. Naypierw tego zdania był Imć Pan Woynicki. Po nim Xiążę Imć Sapieha Marzałek Konfederacyi Litewski, przymowił się że lubo projekt dopiero czytany, lecz ta rzecz nie jest nowością gdy w Roku 1776. Konstytucya naznaczyła fundusz dla gabinetowey Kancelaryi, a przeto i Deputacyi Subalterni niepowinni być bez pensyi.

Xiążę Imć Czartoryski Poseł Lubelski interlocutorie odpowiedział, skoro Rzeczpospolita Jchmć Panom Marzałkom Konfederacyi pozwoili wydawać assygnacye, zdaie mi się iż to tylko delikatność Imć Pana Marzałka czyni te kroki, że za wiadomością nawet Stanow chce na to zezwolenia. A do tego jeżeli my tu będziemy brać ad deliberandum i Jchmć niepłatni Subalterni wezmą ad deliberandum, czy mają darmo pracować, więc Deputacya zostanie bez Pomocników w intereffach swoich bezczynna.

W teyże okoliczności Imć X. Garnysz Podkanclerzy Koronny, Imć Pan Potocki Marzałek Nadworny Litewski mowił za Subalternami. A Imć Pan Kafztelan Czerkci przeciwnie. Przeto Imć Pan Marzałek Konfederacyi Koronney widząc rozroznione zdania, aby ta materya nie zabierała czasu oświadczył, że na żądanie wielu tenże projekt idzie ad deliberandum.

Poczym Imć Pan Woiewoda Sieradzki upraszał o czytanie swego projektu. A Imć Pan Me-

szczeński Pośel Braclawski w zabranym głosie explikował względem zaciągu Kawaleryi Narodowej, że tu jest potrzeba, lecz ażeby nie Cywilno Wojskowi, ale Wojskowi, to jest Rotmistrze i Szefowie mieli zlecenie do czynienia tegoż zaciągu, w ktorey materyi podał swoy projekt do Łaski.

Imé Pan Suchodolski Pośel Chelmski mając dany głos wyraził: że w wątpliwym losie Obywatelów zostawiać, słysząc o nieszczęściach onychże, a nie zabiegać temu, jest to stać się nie czułym, i niegodnym swego Obowiązku. Wielokrotnie powtarzane głosy, na iedno zgadzające się już Nas przekonać dotąd powinny, o nieomyślney, wczynających się buntow prawdzię, którą i ja mam listownie od mego Porucznika Imé Pana Zarzyckiego przy Raporcie doniesioną (który to list czytał) że z tego powodu już majątnieysi Szlachta na Wołyn się wyprowadzają: Rzekł daley, że dla zapobieżenia temu złemu, gdy wyślane będą Kommendy na Ukrainę, można będzie podług projektu Imé Pana Kurdwanowskiego Posła Czerniechowskiego użyć Nadwornych Kozaków na Zold Rzeplitey pod Kommendę Kommissyi Wojskowej onych oddawszy, i ei mieysca Kommend zastąpić mogą: Co nie jest żadną nowością gdy użycie tego sposobu w Konstytucyach 1611. i 1613. jest wyrażone. Nakoniec żąda uwiadomienia z iakiey przyczyny ielzcze od Departamentu Wojskowego Szwadron Kawaleryi Narodowej z Ukrainy do Łabunia ściągnięty, gdy tam po nad granicą do Straży był potrzebny. Upraszał więc tak za projektem Imé Pana Czerniechowskiego, iako i Imé Pana Woiewody Sieradzkiego względem iak

głosie
Naro-
ie Cy-
Rot-
zynie-
fwoy

nayprędzego zaciągu Kawaleryi Narodowey.
Imć Pan Szyrma Poseł Piński w zabranym
głosie był przeciwnego zdania, ażeby nieuży-
wać Kozaków na żołd Rzeplitey, gdyż przez
to prędzify bunt bydź może.

Imć Pan Potocki Poseł Lubelski przymowil
się w dwoch wprowadzonych materyach co do
pierwszey, że przezorność nigdy naganiona
bydź nie może, gdy zaradzimy zawczasu nie-
szczęściu przez buntv wŹczynaiącemu się; co
do drugiey, że naywiększą widzi potrzebę iak
nayprędzey dzwignienia sił Narodu przez zaciąg
Kawaleryi Narodowey, która iako z wolney ro-
dowitey Szlachty składaiąca się, tak naylepiey po-
trafi bronić wolności swoiey. Zgadzał się na ten
projekt Imć Pana Woiewody Sieradzkiego i że
względem użycia wyboru Osob Cywilnych, któ-
rzyby mieli usność u Obywatelów i kredyt, mo-
żnaby i z Seymuiących Osob do każdego Wo-
jewodztwa uprosić i wyznaczyć, którzyby li-
stownie to dopełnić mogli nieoddalając się od Obo-
wiązkow swoich. Mowil daley, że tak leni-
wym w tey okoliczności zrekrutowania Woy-
ska postępujemy krokiem, iakobyśmy pragneli
wrocić się zostawać pod obcą przemocą, i cięż-
kami brząkać káydanami niewoli. Zakończył
ażeby nieodwłocznie przystąpić do udecydowa-
nia materyi względem tegoż zaciągu.

Xiążę Imć Czartoryski Poseł Lubelski przy-
mowil się, że w naszym Narodzie dwoiako dyn-
styngwue pomnożenie Woyśka, gdyż Kawale-
rya Narodowa ta zaciąga się, a piechota rekru-
tuie; te Imie zaciąg bierze swoy skutek, przez
związki honoru, przyiaźni, na hasło Oyczyzny,
z tego powodu sądził, że naylepszy byłby Pro-

iekt ten który Imć Pan Woiewoda Sieradzki podał rozumiejąc, że każdy Obywatel bardzo by prędko dokompletował się, bo ani godzi się myśleć, aby Obywatel był przeciwny Narodowi własnemu. Względem Kozakow, ieźliby formować Pułki Kozackie było rzeczą potrzebną i naylepszą, zaś na żołd brać Rzeczypospolitey zdaie się rzeczą niepodobną i niepewną. Explikował daley Kozakow, że ci się składają z Czynnowników którzy na czas odbywają powinności Pańskich słuchając rozkazow. Względem zaś Ukraińskich dawnych buntownikami, była poczęści przyczyna, i z Nas samych, gdyśmy się im okazali wiarołomnemi. Nakoniec o przyśta-
 pienie do projektu Imć Pana Woiewody Sieradzkiego doptrazał się

Xiążę Jmć Sapiieha Marszałek Konfederacyi Litewskiej rzekł: że iest to losem powszechnym, iż nie można wszystkich ludzi chęciom dogodzić. Toż i projekt dosyć chwalebny JW. Woiewody Sieradzkiego gdy niedogodnym drugim się zdaie, iest to bardziey przyczyną niechęci przyspieszenia aukcyi Woyska, bo zaciąg czynić przez samych Rotmistrzow byłoby trudno, gdy ci niektórzy są tu i za granicą rozsypani, drudzy nie mający tyle sposobności. Lecz J. K. Mość aby wybrać raczył Osoby z pomiędzy tychże Rotmistrzow, i im zalecenie zaciągu z rygorem wydał. Rzekł daley względem Rappor-
 tow Jmć Pana Generała Artyleryi Koronney, iż ten donosi, że wiele bardzo pokazuje się Czercow, którzy wypędzeni z Wołofzczyzny, po Wsiach po żebraniu chodzą, i ci buntują Chłp-
 stwo; że tenże żąda powiększenia Korpusu dla

opatrzenia granic, i zabezpieczenia tymże rozruchom. A przeto Projekt Imię Pana Czerniechowskiego sądził być użyteczny, gdy Kozacy Nadworni na żółd Rzeplitey wzięci, będą na miejscy wyślanych Kommend do innych Woiewodztw posłani, gdy tam między obcym ludem nie będą mieli mocy do wzmagania i pomagania buntom swoich społeczników, i przystąpienie do tych Projektów radził.

Król Imię profiwszy Ministerium do siebie, miał mowę w następującej ośnowie.

G Ł O S.

J. Królewskiej Mci.

MAm czego winiszować Oyczyźnie, mam czego winiszować i sobie, gdy widzę, że jednostajnie umyśli w zarządzeniu względem zaciągu Woyska zgadzają się, i w tym tylko różnią się, które są lepsze Projekta. Wszakże i tym winieniem dać pochwałę, którzy do tego pierwsze otworzyli myśli, aby przyspieszyć zaciąg Kawaleryi, i Pułkow lekkiej Straży, iako Imię Panu Woiewodzie Sieradzkiemu, który znalazł te w nas uczucie i zezwolenie, i sam to mówię, że tego życzę i pragnę. Jdzie tu tylko o sposoby, którym te partykularne powierzyć starania powinniśmy, którzy są Woyskowi tym jest nayprzyzwoiciej dać komis dywizyami komenderującym, ci mogą się prędzey przyłożyć do tego zamiaru, to jest, że zaciąg ten tym prędzsy i pewniejszy będzie, gdy już zaraz u Chergwi umieszczony zostanie, po-

dlug Projektu Jmć Pana Poznańskiego i dla tych bez pieniędzy wyznaczenia obeysć się nie może. Naznaczyła iuż Rzeczpospolita, na początek rekrutu, lubo Etau nie miała, należy i teraz wyznaczyć Summę iakąkolwiek, lecz poki ta Summa w rękę dywizyi znaydować się nie będzie, ten żołnierz, stałby się ciężarem oczywistym.

Ruszenie Woyska na Ukrainie z przyczyny przez Xięcia Marszałka Konfed: Lit: wyrażoney, mowię że część iakowa Woyska mogła by być użyta czyniąc zabezpieczenie Obywatelow, ale sżeby miało być ruszone całe Woysko w tamte okolice, i zimowa pora, i niewygotowanie do podróży, byłoby przyspieszać zguby tey garstce Woyska, którą nam ochraniać należy.

Względem Kozaków Nadwornych użycia na żołd Rzeczypospolitey, i ich w inne Woiewodztwa przeniesienia, nie mogę zataić myśli moiey. Jest powszechną troskliwością naszą, aby zapobiec buntom wszczynającym się, zaiste ta troskliwość jest sprawiedliwa, ale strzeżmy się abyśmy chcąc uniknąć złego, sami do tego nie byli okazją przyspieszenia. Znaiomi są dobrze Kozaki Horodowi zwani, iaka jest ich Religia, wiemy że ich usługa jest w bliskości swych krewnych, którą dla Panow swych odbywaią, i do której w tym mieyscu od dawna są przyzwyczajeni, ale gdyby chciano ich przenosić w inne Woiewodztwa, to samo mogłoby wzniecić bunt, gdy będąc innego obrządku Kościelnego i innych obyczajow, toby zaraz ich wzruszyło, że może na iaką zgubę byłiby wyprowadzeni. Cożby się działo gdybyśmy z innych Woiewodztw Woyska wyciągnąwszy, ten Kozak niewidząc przeciwko

sobie tamże mocy zbroyney, mogłoby użyć siły swoiey na uszkodzenie Obywatelow.

A do tego Kawalerya Narodowa jest to kwiat żołnierstwa Polskiego, która iak jest dzielna, tak z drugiey strony niekarność dyscypliny żołnierskiej nieutrzymująca. Jeżeli teraz na Ukrainie na kilka Kommend są sarkania, cożby to było, gdyby nierównie więcej tam sprowadziliśmy, toż samo mogłoby wzniecić w tamtejszych stronach bunt.

Jako spodziewać się nam należy, iż za kilka dni Jmć Pan General Artyleryi, albo nas zapo-koj w troskliwości ustaiących buntow, albo ile sukursu potrzeba będzie, uwiadomi.

Wracam się do materiy Zaciągu Kawaleryi Narodowey, ażebyśmy się iak nayprzedzey do tey brali. A teraz w uszczegulnieniu sposobu zdaię się na rostropną znajomość i gorliwość seymniących Stanow.

Po skończoney mowie Krola Jmci, Jmć Pan Sekretarz czytał wszystkie trzy Projekta, względem zaciągu Kawaleryi Narodowey i Pułkow przedniey Straży. 1wszy to jest Jmć Pana Sieradzkiego. 2gi Jmć Pana Starosty Szczerzeckiego. 3ci Jmć Pana Mofczeńskiego, we wszystkich iedna liczba po 150 osob do Chorągwi, a 135 w Pułkach i to na dzień 15. Kwietnia aby były kompletowane pod utratą sarzy.

Tu były rozdwoione zdania, gdy iedni żądali czasu dłuższego, drudzy umnieyszenia osob dając przyczynę, że iefzcze nie masz Etatu.

W tym Jmć Pan Hetman Wielki Koron: przymówił się: że widzę tu wszystkich w iednym celu mowiących aby powiększona była Kawalerya Narodowa. Lecz ci którzy chcą aby było po-

rządkiem podług Etatu, który w tych dniach będzie oddany, tych myśli jest, nie mieć prędko wystawione Woysko. Tych zaś, którzy przychyła się do Projektu J. W. Woiewody Sieradzkiego zdaje się przyspieszać życzenie swoje oglądać iak nayprędzey Woysko, który zaciąg Kawaleryi nayprzyzwoiciey i nayzręczniey przez rzucone osoby w Woiewodztwach może być dopelniony &c.

W tym mieyscu Król Imć z Tronu rzekł te słowa. Jeżeli idzie o wybor do tego osob, sądcę, że Imć Pan Generał Artylleryi Koron: może to nayzręczniey wykonać.

Imć Pan Hetman W Koron: na to odpowiedział, że pozwalam iż na Ukrainie może to wykonać, lecz do innych Woiewodztw inne osoby wyznaczyć należy.

Imć Pan Rzewuski Posel Podolki interlocutorie rzekł, że zamiar wynalezienia osob po Woiewodztwach do zaciągu czynienia iako jest potrzebny, tak Imć Pan Generał Artylleryi tego dopelnićby nie mógł, będąc obowiązany z Urzędu Posła wyjechać do Petersburga, lecz zdaje mi się aby podług Projektu Imć Pana Woiewody Sieradzkiego, Imć Pan Marzałek zapytał się, czyli jest zgoda lub też podał propozycyą ad Turnum.

Po czym przymowił się w teyże materii Imć Pan Weysenhoff Posel Infant: ażeby znajdujący się Posłowie i Senatorowie Woiewodztw tym się zatrudnili. Potwierdził toż zdanie Xiąże Imć Sanguszko Woiewoda Wołyński, a ponim Imć P. Mierzeiewski w zabranym głosie o toż dopraszal się lub o Turnum.

Xiąże Imć Poniński Podskarbi W. Koron: doniosł, że Kommissya Skarbowa lubo starała się w Kraiu

Kraiu o pożyczenie pieniędzy, lecz kredytu tego nie znalazła; szczególnie Imć Pan Tepper Bankier Warszawski oświadczył się dać sto tysięcy czer: zł: ale z kondycją ażeby mógł pozyskać dla swoiey familii dzieci i Imć Pana Schulza Xięcia swego pozwolenie i potwierdzenie mienia dobr i possessyi dziedzicznej.

Imć Pan Potocki Posel Lubelski podziękował nayspierw Królowi Imć za Imć Pana Generała Artyleryi Jmiennika i krewnego swego iż go w wyborze zaufanych obywatelow umieścił. Potym odpowiedział na doniesienie Xięcia Podskarbiego Wielkiego Koronnego, ze zgłoszenie się do Obywatelow maężnych Narodowych o pożyczenie pieniędzy nie było przyzwoite, gdy tylko w Dubnie po domach na różnych ulicach byly kartki przylepiane z tą rek wizycją, która gdyby innym sposobem przyzwoicie była czyniona, sądził iżby znaleźć można i w Kraiu kredytorow, nareszcie Imć Pan Teppera i Schulza iako dla ozdoby Mialsta wiele czyniących rekomendował

Imć Pan Wawrzecki Posel Braclawski miał glos, że Prowincya Litewska niebędzie wstanie na pierwszego Maia wystawienia zaciągu Kawaleryi Narodowej, bo niema nato pieniędzy.

Imć Pan Butrymowicz Posel Piński wniósł, ażeby Skarb Koronny dla przyspieszenia tegoż zaciągu pozyczył po 10 tysięcy na każdy Regiment i dotego przyłączył swoy na piśmie przydatek.

Xiążę Imć Poniatowski Podskarbi W. X. Litt. doniósł, że ieszcze Kommissya Skarbowa Litewska nie wygotowała pożyczenie pieniędzy, nieznać się teraz extra cadentiam w komplecie, do-

piero ma to nastąpić, i oskutku tego potym uwiadomi.

Jmć Pan Sekretarz przeczytał poprawiony projekt zaciągu, że tylko sto Osob ma bydź kompletowanych a termin aż do ostatniego Maia.

Tu znowu wszczął się rumor Izby pro et contra odzywających się Posłow, wtym Krol Jmć zaprofit Ministryum dosiebie i z woli J. K. Mci Jmć X. Podkanclerzy solwował Seflyą na jutro na godzinę 10. rano.

S E S S Y A LXI.

Dnia 5. Lutego we Czwartek.

JMć Pan Marzalek Seymowy i Konfederacyi Koronney po zagaieniu zalecił Jmć Pana Sekretarzowi czytanie projektu „Zaciąg Woyska, a Jmć Pan Woiewoda Sieradzki upraszał o glos wktórym danym wyraził, że projekt zaciągu Kawaleryi Narodowey odemnie podany daleki był od wszelkiew suspicyi, gdyż iedynie myśla przyspieszenia prędzey wystawienia Woyska; rzekł daley za projektem względem affygnacyi pensyi na Subalternow w Deputacyi, iż i ci powinni zyskać sprawiedliwe względy, nakońcu oświadczył że lękać się nam potrzeba aby przeciwna zagraniczna Intrzyga chęciom naszym utrzymywać się wniepodległości nie przeszkodziła, niewygrała to wszystko co zechce, a my podlemi staniemy się tey niewolnikami, żalą się już

po Prowincyach na opieszalosc nasza i zdale sie, zcsmy sami na przeciwko siebie sprzyflegali sie z naszemi nieprzyziacielami &c. Nareszcie dopraszal sie o przeczytanie swego projektu.

Jmc Pan Kafztelan Woynicki przymowil sie z obowiazku iako Rotmistrz Kawaleryi Narodowej, iz swoiaz przyfuge czynienia zaciagu ofiaruje, oraz na wyznaczoną liczbę chorągwie swojej broń dać przyrzeka.

Jmc Pan Madaliński Poseł Gnieznieński radzil, azeby tylko uniwersalami obwieścić, przez co latwo zaciąg Kawaleryi nastapi.

Jmc Pan Mofzczeński Poseł Poznański dogadzając przedszemu załatwieniu od swego Projektu podanego odstapil.

Jmc Pan Kublicki, Poseł Inflantski mial Glos w ktorym wyrazil, ze iako byla z początku chęć jednomyślna na uchwałę sto tysięcy Woyska, tak teraz Ci sami znowu go mieć niechcą i przyfpieszzenia wystawienia onegoż zabraniaią. Rzekł daley. ze jezeli z tego powodu zdarzyło mu sie przyganiac niektore wady, tedy na ten zarzut użyie zdania S. Hieronima " Ze mowiac o „ wadach i naganiając oneż, niechce nikogo w „ tym urażac, lecz ktoby sie gniewal oto na „ mnie, tym sie samym wyda ze musi bydz „ takim &c. „ Nakoniec żadal azeby Projekt J.P. Woiewody Sieradzkiego byl czytany i o zgodę lub o Turnum dopraszal sie.

Jmc Pan Sekretarz przeczytal tenze Projekt " Zaciąg Kawaleryi Narodowej &c. „ w ktorym byly przydane poprawki i odmiany to jest, ze nie 150 osob ale tylko 100. &c. Po przeczytaniu Jmc Pan Hetman Branicki przymowil sie ze uformowanie Kawaleryi Narodowej azeby by-

to po 150. Osob podług projektu JP. Woiewody Sieradzkiego jest sprawiedliwe, gdyż i wtey liczbie poda opisanie Etatu; zyczenie zaś umniejszenia Osob jest to myśl, ażeby to Woysko było zmieszane które się z famey Szlachty składa, i które iako za swoją własnością i wolnością zawsze naygorliwiey broniąc Oyczyzny obstawala i obstawia. Kto wie, co jest przed nami, i iaka nastąpić może burza, a przeto czekać tego ażeby kantonami rekrutować Woysko, jest to jedno co niechcieć mieć prętko Woyska. Słyszałem tu że radzą aby każdy Towarzysz z dwoma Szeregowemi zaciągał się, dla czegoż to jest żądanie? oto żeby niebyło wiele Towarzystwa i Szlachty się niemiesciło, a któreż Woysko więcej dalo dowodu za Jana III. Sobieskiego, jeżeli nie Towarzystwo, którzy rzekli, że gdyby obłoki padać na nas miały, to ie na kopiiach na powietrzu wstrzymać gotowi &c. Pracam się do tego, że od projekttu przez Jmć Wana Woiewodę Sieradzkiego podanego nie odstąpię i jeżeli zgody na niego niebędzie upraszać będę o Turnum.

Jmć Pan Sekretarz powtórzył czytanie tegoż projektu.

Jmć Pan Seweryn Potocki Poseł ŁBrawski przemówił się dając swoy przydatek, ażeby był rygor opisany na tenże zaciąg, gdyby iakie uciążenie po dobrach miał czynić, iżby wolno było nim ustanowione będą sądy woyskowo Cywilne do Grodu naybliższego pozwać.

Jmć Pan Jerzmanowski Łęczycki, Roznowski Gnieźnieński, Połlowie, niepozwalali na liczbę 150. Osob w Chorągwi, gdyż ieszcze niema Etatu ustanowionego, ato byloby właśnie iuż przepisem dla Etatu,

Xiążę Jmć Sapięha Marszałek [Konfederacyi Litewskiej oświadczył Imieniem Prowincyi Litewskiej, że po ustanowieniu zaciągu Kawaleryi Narodowej, ażeby do czego innego nieprzystępować a szczególnie do trwałych podatkow to jest zaczynając od pierwszego zródła od Starostw, dobr Duchownych apotym do Ziemskich. Rzekł dalej, że uchwalivszy stotyście Woyska teraz tylko do sześćdziesiąt ściągamy, dając przyczynę, że trzeba stosować do okoliczności. Naeoz protunkowa składka, pożyczone pieniądze, jeżeli nie dla tego okazuje się, że Rzeczpospolita chce więkzszego zaciągu Woyska. Niemam tu co więcej przydać do wywoodu uczynionego w głosie JW. Hetmana W. Koronnego tak względem Szeregowych iako też i liczby 150. Osob w każdej Chorągwi, szczególnie ażeby do Pułkow lekkich i Tatarzy mogli być zaciągani, wszak mają Prawo niedawne po sobie 86. Roku, które oddalające Cudzoziemcow, onych przy Pułkach mając wzgląd na zasługi utrzymało. Upraszam więc ażeby jeżeli zgody niebędzie iednomyślney na tamtenże, projekt był do decyzyi czytany..

JP. Hetman W. Koronny przymowił się odpowiadając na wniosek Jmć Pana Gnieźnieńskiego, że Etat wygotowany wkrótce poda, i że względem transformowania Regimentow Dragoonii na Pułki lekkie, już otym wprzod zapytywał się Jmć Pana Szydłowskiego Generała który nato zezwolił, spodziewam się, że i Stany Zgromadzone do tego się przychylią. Tu się rumor Izby zrobił; iedni żądali turnum drudzy uformowanie propozycyi między dwiema projektami.

Jmć Pan Marszałek Konfed. Koron. zabrawszy głos rzekł: że dwa czytane Projekta te odmiany

w sobie znajduią, iż w iednym iest umieszczone transformowanie Dragonii na Pulki lekkie, oraz po 150. ofob w Chorągwi umieszczenie z terminem wystawienia zaciągu na pierwszy dzień Maja. W drugim, że tylko sto ofob tym czasem chce mieć zaciągu do kaźdey Chorągwi, termin dalszy aż do ostatniego Maja wyznacza, oraz Seymujących Rotmistrzow od obowiązku zaciągu uwalnia. Rzekł daley, że na dziewiętnaście tysięcy Kawaleryi protunkowy podatek dwa milliony czyniący iedney raty nie wystarczy, a pożyczone pieniądze nie mogą bydź prędzey od Imć Pana Teppera przydeklarowane, iak Mense Junio. Przeto nie wie do ktorego z tych dwóch Proiektow ma się przychylić.

Jmć Pan Potocki Poseł Lubelski explikował, że nie widzi tu dwa Proiekta, szczegulnie ieden to iest, J. P. Woiewody Sieradzkiego i przydatek J. P. Starosty Szczerzeckiego Posła Podlaskiego, i że nie tak się tu oglądać trzeba na możność, ale na potrzebę ktora nas przyciska, gdyż lękać się nam trzeba burzy na nas się formującey, abyśmy potym po niewczasie tey opieślności nieżałowali. Radził więc aby Proiekt J. P. Woiewody Sieradzkiego był decydowany.

Jmć Pan Woiewoda Sieradzki oświadczył się, że na żadną poprawę Proiektu swego nie pozwalał procz przydatku Jmć Pana Podlaskiego, i że w tey okoliczności tak w domu J. P. Marszałka uprzązał, iako i tutaj będąc na wczorayszey Sessyi, że odmian tych nieprzyimuie.

Jmć Pan Potocki Starosta Szczerzecki Poseł Podlaski potwierdził, że procz danego od siebie przydatku innych odmian nie czynił, i że do Proiektu J. P. Woiewody przylącza się.

Jmć Pan Suchodolski Poseł Chełmski w zabranym głosie rzekł: że gdy okrzyknęliśmy flot yfięcy Woyska, zapewne Rzeplta nie żądała zmniejszenia onegoż. Lękam się tego widząc co dokażnie intryga obca; gdy wchodził Departament, na odparcie onegoż zdrowie nasze i pierśi nie raz zrywaliśmy, gdy wchodziła Rada Nieustająca, tę ledwie przekonać mogliśmy, lękać się tu należy ażeby taż obca Potencya nie wzięła na siebie odzieży Etatu i w nim naszych zamyśłow nie popsuła. Przychodzi Projekt Kawaleryi Narodowey, ażebym nie zatrudniał tu zdaniem moim, wiem iż każdy przekonany bydź powinien, że bez Kawaleryi Woysko bydź nie może i ta podług ułożenia powszechnego nawet i w zagranicznych Woyskach trzecia część znaydować się powinna względem Infanteryi. Więc Projekt stosownie do tego podany J. W. Woiewody Sieradzkiego sprawiedliwie po 150. Osob wyznacza, i ia w tey okoliczności podaję do Łaski propozycyą ad Turnum czyli sto pięćdziesiąt ma bydź w każdej Chorągwi, czy sto tym czasem.

Tu się Rumor Izby zrobił, J. P. Woiewoda Sieradzki nie pozwalał na tę propozycyą.

Xiążę Czartoryski Poseł Lubelski interlocutorie niepozwalal na takową propozycyą, lecz radził aby bez żadnego dokladu nie wchodząc w ustanowienie Etatu, wyznaczyć 150. Osob do każdej Chorągwi Kawaleryi Narodowey, ile że to Woysko nayzdadniejszy jest w Kraiu naszym i nayprędzey zaciągnione bydź może.

Tu lubo powszechna zdała się słyszeć z goda na 150. Osob; atoli względem transformowania Dragonii niektórzy nie pozwalali.

Jmć Pan Grabowski Poseł Wolkowyski rzekł:

że przeformowaniem Woyska w ubior Polski iuż tym samym skaffowana Dragonia, a przeto na Pułki lekkie zamieniona być powinna.

Xiążę Jmć Poniałowski Podskarbi Litewski w zabranym głosie obszernie explikował, że nie należy nam decydować takową liczbę Osob która w Etacie nie będzie utrzymana, ile że Kawalerya Narodowa jest Żołnierz kosztowny, do subordynacyi ciężki, sustentacyi wiele potrzebujący, raczey starać się Nam trzeba opatrzyć się dobrze w Infanteryą, która jest murem stawiającym przeciw nieprzyjacielowi, Kawalerya zaś ani do fortec do bywania, ani w wytrzymaniu ataku piechoty nie wydeła, która mając Armaty choć liczne Woysko konne przełamie. Rzekł daley aby po dwóch Szeregowych zaciąganych było, gdyż łatwiej tego przymusić do posłuszeństwa; iż młodzież zaciągająca się niechce być tak posłuszna subordynacyi, i wiadomo dobrze ile od tey bezkarney zgrał po Konsystencyach dzieje się przykrości (tu na te słowa Zgraia, rumor się Jzby zrobił, i nieukontentowanie w wielu Połach i publiczności.) Po skończonym głosie Xięcia Podskarbiego zabrał głos Jmć Pan Suchodolski Posel Chelmski, który czule na wyraz Xięcia Podskarbiego Lit: słowa użytego Zgraia odpowiedział upominając się za honorem Szlacheictwa wrowności każdemu będącego. Mówił względem Subordynacyi, że sam o nią upraszać będzie, aby iak nayscisley była opisana. Zwrocił mowę swoją do Jmć Pana Marszałka Konfederacyi upraszając o Turnum w podaney inney propozycyi to jest, ponieważ iuż na 150. osob zda się być powzięczna zgoda, więc względem reformowania

Dragonii, czyli ma bydź reformowana na Pułki lekkie? lub n.e.

Tu się znowu rumor Jzby zrobił, a po długich bardzo pro & contra sporach Jmć Pan Marszałek Konfed: Koron: przeczytał takową ad Turnum propozycyą: „ Czyli 3. Regimenta Dragonii maig bydź na Pułki przedniey Straży przeistoczone? „ affirmative, lub nie? negative. Po skończonym Turnus wota ogłoszone z Senatu i Ministerium affirmative 39. negative 2. Z Stanu Rycerskiego affirmative 113, negative 1. Ogółem affirmative na przeistoczenie Dragonii na Pułki przedniey Straży było Wotow 152. a negative 3. Po czym solwowana Sessya, na jutro na godzinę 10. rano.

SESSYA LXII.

Dnia 6. Februarii w Piątek.

PO przyściu Nayiaśn: Pana do Senatu, Imć Pan Marszałek Konfed: Koron: in continuatione rozpoczętego proiektu zalecił czytanie Imć Panu Sekretarzowi, który natychmiast dopełnił czytając Proiekt pod tytułem, „Zaciąg Kawaleryi Narodowey &c., „ Jmć Pan Woiewoda Sieradzki interlocutorie wniósł żądanie, ażeby Proiekt od niego podany bez żadney poprawki był czytany, do czego ma Prawo po sobie 68. R. o którego także przeczytanie upraszał.

Jmć Pan Marszałek Konfed: Koron: oświadczył, iż wżyskie trzy Proiekta do Łaski oddane, będą

ieden po drugim czytane. A Imć Pan Woiewoda Sieradzki nieuznawał Proiektu czytanego z poprawami za swoy; narefcie pokilkokrotnych pro & contra sporach, Imć Pan Woiewoda odstąpił swego wniosku i Imć Pan Sekretarz wsfytkie trzy ieden po drugim przeczytał. Po przeczytaniu onychże, Imć Pan Krafiński Poseł Podolski w zabranym glosie wyraził o obowiazkach Rotmistrzow, ktorych urząd przez intrygi poniżony został. Zdaie mu się aby Kommissya uczynila wybor Rotmistrzow ktorzyby połączeniem krwi, kredytu i ufnosci mogli przedzey dopełnić włożonego obowiazku. Ja chociaż Poseł od zaciągu nie wymawiam się, i pragnę aby pierwiastkową chwałę Narodu i Rangom sława przywrocona była.

Xiążę Imć Sapieha Marszałek Konfed. Lit: w mianym glosie naypierw wspomniął względem wczorayszych sporow, w ktorych gdy Imć Pan Woiewoda Sieradzki odstąpił, zdawało mu się aby w drugiey Kategoriy przystąpić do decyzyi to jest, czyli w Chorągwi Kawaleryi Narodowey ma bydź sto glow lub sto piędziesiąt, i ieżeli zgo-dy nie będzie, do Turnum udać się należy.

Imć P. Popiel Kasztelan Sandomirski przymowił się względem obietnicy przez J. P. Hetmana o uczynioney oddania na dniu dzisieyszym Etatu, który ma bydź w dwoch gatunkach podany.

Imć Pan Potocki Starosta Szezerzecki Poseł Podlaski rzekł: że łączylbym się z zdaniem Imć Pana Kasztelana Sandomirskiego, lecz gdy Prawo nam zabrania, ażeby zaczęty Proiekt był inżną materyą przegrodzony, nie mogę na to pozwolić i o Kontynuacyą onegoż Imć Pana Marszałka upraszam.

A gdy przeczytał Imć Pan Sekretarz wspo-

mniony Projekt, Imć Pan Jerzmanowski Poseł Łęczycki żądał ufilnie ażeby przydeklarowany na dzień dzisiejszy Etat był komunikowany podług którego łatwiey będzie liczbę głow Kawalerii w Chorągwi udecydować.

Imć Pan Woiewoda Nowogrodzki iako w Kommissyi Woyskowej zasiadający doniósł o gotowości iuż Etatu, którego ieden Exemplarz oddał tym czaſem piſany Królowi Imci, drugi do Łaski.

Imć Pan Hetman Wielki Koronny zabrawszy głos rzekł: Z woli prawa mając zlecony Etat do układania, wraz z zasiadającemi to dopełniałem. Aże rozroźniliśmy w niektorych zdaniach te w kilku tylko są zdarzone to iest. Pierwsze, że na fundamencie dawniejszych praw az do 1764. które Rotmistrzow mieli płatnemi, sądziłem ażeby każdy pracujący nie był bez nadgrody, i przytomny zawsze w Chorągwi znajdował się, nie wielką naznaczyłem placę bo tylko 4000. złotych. Druga dyfferencya, że forma Brygardy Kawalerii Narodowej nie zrobiła Kasę Narodową, na którą ia ułożyłem, aby z tyſiąca dwóch set złotych sto na abcugi. Trzecia iuż iest rozwiązana przez wczorayszą więkſzość głosow. Czwarta że zoſtawiłem do każdego Szwadronu 12. koni remanentowych, które zawsze mogą bydź zdadne gdy czyli to w manewrach czyli to w potyczkach zginą, że nie mający nagle na to Towarzysz będzie miał w remoncie. Napisałem ieden na sto drugi na sześćdziesiąt tyſięcy lubo nie widzę potrzeby tey odmiany. Ale widzę że ta iest przerwa wczorayszey materii tajemnicz, ażeby Kawalerii Narodowej nie była liczba więcey nad sto głow podwyższona, ia zaś w tey okoliczności gdy nie będzie zgody, upraszam o Turnum.

J. Pan Marzałek Konieſ: Koron: oświadczył się że podług J.P. Chelm: propozycyi czy ma być Turnu-

Jmć Pan Grabowski Posel Wolkowski rzekł, że na dniu wczorayszym Jmć Pan Chelmski odstąpił od tego słowa tymczasem sto Osob, więc bez tego przydanego słowa ma być podana propozycya.

Tu się wszczęły spory; jedni żądali ztym przydatkiem, drudzy niepozwalali, narefzcznie po długich kontradykcyach Jmć Pan Marszałek Konfederacyi Koronney ogłosił takową propozycyą ad Turnum: czyli Chorągwie Kawaleryi Narodowej mają być złożone z głow 150. ato affirmative, czyli z głow sto, ato negative.

Zaczął się Turnus poktorym skończonym wota ogłoszone z Senatu i Ministeryum affirmative 24. negative 21 z Stanu Rycerskiego affirmative 96. negative 30. ogolem affirmative 120. negative 51. Potym Jmć Pan Sekretarz przystąpił do dalszego czytania projektu i ten na kategorye każdą z osobna zapytując się o zgodę aż do końca przeczytany i jednomyslnie ugodzony został.

Król Jmć zaprosiłszy Ministeryum do siebie Jmć X. Podkanclerzy Koronny z woli J. K. Mci solwował Seffyą na Poniedziałek na godzinę 10. rano.

S E S S Y A LXII.

Dnia 16. Februarii w Poniedziałek.

PO zagaieniu przez Jmć Pana Marszałka Seymowego i Konfederacyi Koronney Jmć Pan Se-

ekretarz Seymowy przytąpił do czytania konwencyi daney, przez Jmć Pana Teppera, Kommissyi Skarbowey Koronney w ktorey oświadcza dostawienie Summy dzieścię millionow z Zagranicy in mense Julio, lecz wprzod ieżeli zyka zapewnienie, donieść otym Kommissyi Skarbowey, żądał zaś nadgrody aby Rzeplita pozwoliła iemu z całą familią i Zięciami kupować dobra Ziemskie i nato aby miał zapewnienie.

Jmć Pan Stroynowski Poseł Wołyński takowey konwencyi przeciwil się ktora nie zapewnia Rzeczypospolitey lecz wątpliwość zostawia, ieżeli dostanie za granicą, a przeto radził aby wnieść w inrze umowy lub z Panem Blankiem lub zmaiętnemi w Kraiu Obywatelami. To samo Jmć Pan Rzewuski Poseł Podolski potwierdził.

Tu różne były przymowienia się ieđnych za Panem Tepperem, że można onemuż zawieńczyć, drudzy, że raczey w innym mieyscu aby sobie zabezpieczyć te Summy. Wtym Jmć Pan Potocki Poseł Lubelski uwiadomił, i oddał inną submissyą Jmci Pana Teppera, że natychmiast chce wyliczyć 5. milionow Złotych, a drugie 5. millionow w papierach swoich zapewnienie czyni.

Jmć Pan Marzałek Konfederacyi Koronney oświadczył, że ta Submissya idzie ad deliberandum.

Potym Jmć Pan Sekretarz Litewski przeczytał proiekt pod tytułem zlecenie Podskarbin W. X. Litewskiego zaciągnięnie Summy 3. milionow iato z przyczyny nieagituującey się teraz Kommissyi Skarbu Litt.

Jmć Pan Branicki Hetman W. Koronny przyznawil się, i upraszal J. K. Mci i Stanow zgroma-

dzonych ażeby dla objaśnienia i roztrząśnienia
 Etatu wyznaczona była Delegacya z Senatu i
 z Stanu Rycerskiego, z kąd wypadnie łatwiejszy
 układ podatków.

W teyże materyi Jmć Pan Marszałek Konfe-
 deracyi Koronney do Króla wniósł prozbę, aże-
 by raczył z Senatu wyznaczyć Delegatów.

Król Jmć przychyliając się do tego żądania za-
 prosiwszy Ministeryum do siebie przez Jmć X.
 Podkanclerzego Koronnego nominował Delega-
 tow z Senatu następujących.

z Prowincyi Mało Polskiej

Jmć Pana Ożarowskiego Kasztelana Woynickiego

z Prowincyi Wielko-Polskiej

Jmć Pan Gadomskiego Woiewodę Łęczyckiego

z Prowincyi Wiel: Xięst: Litt:

Jmć Pana Kossakowskiego Woiewodę Witeb:

Poczym Jmć Pan Marszałek Seymowy i Kon-
 federacyi Koronney nominował z Stanu Rycer-
 skiego.

z Mało Polskiej

Xięcia Jabłonowskiego Posła Wołyńskiego.

Jmć Pana Rzewulskiego Posła Podolskiego.

Jmć Pana Mierzeiewskiego Posła Podolskiego.

Xięcia Czartoryskiego Posła Lubelskiego.

Jmć Pana Mczżyńskiego Sekretarza W. X. Lit:
 Posła Braclawickiego

z *Wielko-Polskiej*

Jmć Pana Gorzeńskiego Pośła Poznańskiego.
 Jmć Pana Moszczeńskiego Pośła Poznańskiego.
 Jmć Pana Liwskiego Pośła Poznańskiego.
 Jmć Pana Byławskiego Pośła Warszawskiego.
 Jmć P. Mokranowskiego Pośła Wyszogrodzkiego.

z *Prowincyi W. X. Lit:*

Imć P. Gutakowskiego Pośła Orszańskiego.
 Imć P. Butrymowicza Pośła Pińskiego.
 Imć P. Okierkę Pośła Morzyńskiego.
 Imć P. Morawskiego Pośła Rzeczyckiego.
 Imć P. Zabelło Pośła Inflantkiego.

Imć P. Rzewuski czynił ostrzeżenie ażeby można procz tego do siebie zaprosić innych Wojskowych znających się dobrze na obowiązku swoim.

Jmć P. Marzalek Konfederacyi Koronney doniósł o oddaney sobie nocie przez Imć P. Sztachelberga Pośła Rossyjskiego którą natychmiast Imć P. Sekretarz Seymowy przeczytał. Contenta wniesy następujące, że Imperatorowa Jmć Rossyjska gdy odebrała zezwolenie Rady Nieustającej na weyście Woysk swoich i zakładanie magazynow, sądzi iż ta przyiacielska czynność Rzeczypospolitey niepokrzywdza, gdy też Woyska nietylko, że zaścianiają granice Polskie od napaści Tatarow i Turkow, ale nawet za gotową pieniądze kupując Prowianty znaczny dochodła Obywatelow czynią, aprzeto spodziewa się, że niebędzie miała Rzeczypospolita za urazę gdy tymże Woyskom w Kraiu swoim pozwoli Konsystencyą dotąd dopoki Woyna z Turkiem zaatwiona niebędzie &c.

Imć Xiądz Biskup Kujawki zabrał głos wktorym patryotycznie twierdził, naypierw, że Rada Nieustająca jako już jest ganiona nie miała mocy dawania pozwolonia weyscia Woyskom zagranicznym; że teraz Rzeczpospolita żąda ustąpienia onychże przez wzgląd nienaruszania Traktatów z Turkiem i niedania okazji poszukiwania nieprzyaciół w Kraiu swoim aprzeto wzatargi nieprzyjazne wprowadzenia. Podobnież w teyże materyi miał głos Imć P. Suchodolski Poseł Chełmski. Imć P. Grabowski Poseł Wolkowycki żądał, ażeby dać zleczenie Xięciu Imć Stolnikowi Litewskiemu Czartoryskiemu Posłowi u Dworu Berlińskiego będącemu, ażeby Króla Imci Pruskiego upraszał o Interesowanie się względem Ewakuacyi Woyska Rosyjskiego.

Imć P. Sekretarz Seymowy przeczytał zlecenie Marszałkom Obojga Narodow Konfederacyi, aby wyznaczyl iustratorow do wyznaczenia Lufracyi Fortecy Kamienieckiey i innych Woysk Konsystencyi na co wydadzą affynacyą na czer: 1000.

Imć Pan Niemcewicz Poseł Insantiski rzekł, że Xiążę Imć Sułkowski Inspektor Kawaleryi ponieważ lat 6. za granicą siedzi i obowiązku niedopelnia, aby pensya iego na Lufratorow była obrocona.

Agdy wielu chciało zabierać glosy, Król Imć zaprosiwszy Ministeryum do siebie w krotkiej mowie swoiey oświadczył, że dla słabości zdrowia mając zabronienie od Doktorow siedzenia dlugiego na Seffyach, przeto wyznaczył te trzy dni na Seffy, to jest Wtorek Czwartek i Piątek. Poczym solwował Seffyą do Czwartku na godzinę 10. rano.

SESSYA LXIV.

Dnia 19. Februarii we Czwartek.

PO zagaieniu przez Jmć Pana Marzałka Seymowego i Konfe: Koron: Jmć Pan Sekretarz Seymowy przeczytał po Łacinie List odpowiedni od Stanow Zgromadzonych na breve Oyca Św. Po czym na żądanie wielu Posłow tenże Jmć Pan Sekretarz przystąpił do czytania Raportów. Imo Raport Superintendenta Prowineyi Ukrainiskiey do Kommissyi Skarbowey z Cudnowa dnia 12. Februarii datowany; naypierw donosi o spadłych tamże wielkich śniegach dla których Komory zwyczajnych Raportow regularnie mieć nie mogą. Powtore iż Pułk Rossyjski pod Kommandą Pułkownika de Sztau ludzi 300. wozow z karabinami ładownych cztery, podwod z pistoletami ledewer kami &c. 136. do Wereszczak przyzło, te mówią iż przewożą do Szmiły Potrzecie, iż Pułki konne i piełze Rossyi: tędy maszerują, na Targach Nurzańskich Szlachcie kupować zboża niedopuszczaia; W. Kucharłki do Kniazy przyechawszy na Jarmark, tamże slyszal przegrażaiących się chłopow, iż aby tylko śniegi opadły, że Szlachtę Ukrainiską wyrzrą, tamże przy święceniū Jordanu Wielka zgrai Chłopsłwa z bronią strzelaiąc znaydowała się, czego tu nigdy nie bywało. Poczwarłte Komora Trewissy doniosła, że do pięciu tyśięcy ludzi Woyska Rossyjskiego tamtędy przechodziło z Wo-

Ioszczyny pod Komendą Graffa Sołtykowa i Kamieńsko; i tamże na fałszywe pogłoski iakoby Konfederacya nowa podobna dawniejszey wżczyniała się po wsiach buntują się Chłopi i Woysko Rosyilkie wielu tychże sposobem werbowym zabierają. Po piąte Obywatele Woiewodztwa Kijowskiego z pomiędzy których Jmć Pan Karsniecki Kawaler Orderu S. Stanisława powziąwszy pewne wiadomości o wspomnionych buntach z swych Dobr o mile od Berdyczewa odległych dla bezpieczeństwa wyprowadzać się zaczął, oczym i inni Obywatele zamysłają. Narefzcie doniośł że zadofyć czyniąc także Przeświat: Kommissyi uczynił odezwę do Obywatelow majątniejszych o pożyczenie pieniędzy, lecz tych dać nie chcą.

Tenże Jmć Pan Sekretarz czytał Kontynuacyą Raportu J. W. Potockiego-Generała Artyleryi Koronney Komendanta Partyi Ukrainskiej pod dniem 9. Lutego z Tulczyna, w którym donosi, iż Generał Witt wylechał za Urlopem, że Pulownik Hanicki odebrał na iego miejsce Komendę, który nadgłosł się do mnie iezeli Szeff Jeliński do Kamieńca przybędzie czyli ma onemuż ustąpić Komendy? na co responsowałem ażeby Dyspozycyi Kommissyi Woyskowej czekał. O buntach Chłopskich na Humańszczyźnie, iż żadne do tąd widzieć się nie dają, zapewnić może procz niektórych doniesień P. Dunajewskiego Gubernatora Humańskiego, lecz i ten ma zalecenie bacności na wszelkie kupienia się Chłopsiwa. Raport Jmć Pana Jerlicza z Krzywi datowany donosi, iż złapano tam czterech Czerncow, którzy Chłopsiwo bu. towali.

Po skończonym czytaniu Raportow Jmć Pan Stronowski Posel Wo. yński w zabranym głosie

wyraził, iż na uśmierzenie pomienionych buntów lubo Kommissya Woykowa wydała już ordynanse do Brygardy i Pułkow Wielko-Polskich, lecz gdy dla ciężkiej przeprawy iako też odległości miejsca przeszło 120. mil, toż Woytko na Ukrainie ledwie za dwa miesiące stanąć może, przeto dla dania iak nayprędzszego trokliwym Obywatelom Woiewodztw Kiiowskich ratunku, do podanego już od kilku Niedziel Proiektu względem popisów Woiewodzkich na fundamencie praw dawniejszych, ułożył Uniwersał do wszystkich Woiewodztw w Koronie i Litwie będących, ażeby każdy Szlachcic nieodwłocznie starał się mieć konia lub dał szeregowego iednego z bronią i wszelką amunicyą potrzebną, a to pod utraceniem activitatis na Seymikach, który to Uniwersał natychmiał aby Xięża Plebani na Parafiach publikowali pod zapozwaniem do Grodu bliższego o zadość uczynienie i ukaraniem tyśiąca grzywien, który to Uniwersał oddał do Łaski i upraszał Jmć Pana Marzałka o zapytanie zgody na niego.

A gdy Jmć Pan Sekretarz przystąpił do czytania tegoż Uniwersału, wielu Posłów na czytanie nie pozwalało; w tym Jmć Pan Stroynowski interlocutorie odezwał się, że zabraniać czytania i danego od Jmć Pana Marzałka głosu Jmć Panu Sekretarzowi podług opisu prawa nie można, lecz po przeczytaniu wolnego będzie przyjąć lub nie?

Ktore to zdanie Jmć Pan Chetmski potwierdził, lecz gdy znowu do czytania Uniwersału, Jmć P. Sekretarz zbliżał się, Ichmć Panowie Suchodolski, Smoleński, Sielicki, Połocki Posłowie niecheieli dozwolić; w tym rumor Izby wielki się zrobił przeciw tymże Posłom, Król Jmć widząc rozro-

żnione bardzo umyſły zaprosiwszy Miniſterium do ſiebie, mowił w naſtępujący ſens: iż mam za powinność moją iednoſtąną ile kroć widzę iakąkolwiek okazyą mięſzającą ſpokoyność Obywatelów, abym w ich zaufaniu iedną zgodę dążącą do dobra publicznego, toż i teraz widząc rozroznione umyſły zaklinam i obliguję aby to mieli przed oczyma, że gdyby na Obradach Seymowych miała upadać wzajemna uſność i zgoda, nigdybyśmy nie trafili do zamierzonego końca. Nie dziw że materya ktora cały Narod dotyka, ſprawia dzielność w Obywatelach, tym bardziey oneż roztrząſać należy, ale niemniey rozumiem że tą uwagą każdy czynić będzie, który chce zapobiegać nowo mającym naſtąpić niebezpieczeńſtwom, iżby to nie ſtało ſię z wzruleniem całego Państwa. Nie tamuję wolności czytania, i owszem ſam ieſtem oneyże obrońcą, ale rozumiem że iak rzekłem, iż ſlegną i powolnością to wſzytko czynić należy; tak do tego aby przyſtąpili, zachęcam wſzytkich ſeymujących. Po ſkończoney mowie Królewskiej Jmć Pan Marſzałek Seymowy zalecił czytanie wspomnionego U-niwerſału. Po którego przeczytaniu przez Jmć Pana Sekretarza, zabrał głos Xiążę Jmć Sapieha Marſzałek Konfed: Lit: w którym naypierw mowił o wſzechzynających ſię buntach Chłopskich, że na zahiezenie wylania niewinney krwi Szlacheckiey nie tylko radzić iak naylepiey, ale i życiem wſpolnie bronić winniſmy; chcemy ſtawo-wić podatki na Woiewodztwa Kiiowſkie, Wołyńskie, iak ci oneż opłacać będą, gdy od buntownikow z majątkow złupieni będą? A przeto gdy pomoc Woyfkowa tak prędko dana byż nie może, ſprawiedliwa, aby Woiewodzkie popisy wy-

znaczone iak nayprędzey były. Niech każdy Szlachcic broni majątku swego i poki dawniey ustanowione też popisy trwały, poty Polak nie był zniewieściał, i gotow do bronienia swey Oyczyzny; rzekł daley: że Prowincya Litewska Rotmistrzow Woiewodzkich mająca, tak osobnym na to Projektem oddzielić się zechce, &c. namienił, iż odebrał listowną wiadomość od Jmć Pana Rybickiego Sędziego Trybunalskiego, że w Dobrach iego widziano kilku przebranych w Cyfsterskich sukniach, ktorzy po karczmach po Rusku z Chłopami rozmawiali się i tychże do buntow namawiali. Nareszcie explikował Notę Rossyiską niedawno czytana, która z pokrzywdzeniem Narodu Polskiego jest wyrażona, przeto żądał aby Deputacya miała zlecenie komunikacyi teyże Noty Ministrom Dworow Cudzoziemskich i ażeby zostającemu Xiążęciu Stolnikowi Lit: Posłowi u Dworu Berlin: była przyślana, a ten Króla Imć Pruskiego o intereffowanie się względem Ewakuacyi Woyzka Rossyiskiego do Imperatorowey Imć upraszał.

Jmć Pan Rzewuski Poseł Podolski wnieśli, ażeby na tę Notę odpowiedź przez Imć Pana Debolego dotąd w Petersburgu zostającego Ministra Polskiego, była samey Imperatorowey Jmć oddana z przelożeniem proźby od Stanow Zgromadzonych o ewakuacyą Woyzka.

Xiążę Jmć Jabłonowski Poseł Wołyński w teyże materyi przymowił się, iż wspomniona Nota nie jest dana przyzwoicie iako do Narodu wolnego, lecz iakoby od Moskwy dependującego, podobnież o kommunikacyą oneyże Dworom Cudzoziemskim dopraszał się.

Jmć Pan Kublicki Pofel Inflantski w zabranym głosie naypierw żądał ustanowienia popisow Woiewodzkich podług Proiektu Jmć Pana Wołyńskiego przydaiąc do tego dawniejszy Proiekt J. P. Ogińskiego Hetmana W. X. Lit: Na końcu wyraził iako za Jana Kaźmierza gdy chorował w Ujazdowie, tamże onemuż wczasie Seymu Stany o wszystkim donosity, tak upraszał J. K. Mci ażeby zdrowie swoje ochraniając pozwolić raczył bez przytomności iego seymowania

W teyże materii Jmć P. Jezierski Kasztelan Łukowski rzekł, że Doktorowie zle J. K. Mci radzą, gdy pozwalają zostającemu w słabości zdrowia trzy dni w tydzień koniecznie zasiadać na Seffyi, że łatwiej im pacyentow, ale nam o tego dobrego Pana życie iak naydłuższe wszystkim chodzi. A przeto upraszał ażeby bez przytomności iego seymować mogli, wipomniał daley, że nikt pewnym bydz nie może przyszłego zwycięstwa dalszey Woyny, czy Moskai, czy Turek, czyli kogo przekona; że nie należy posponować Szlachę czyniąc ją zgraią, gdy ta Xiążętom i Królom lustru dodaie; nakoniec oświadczył, że na prowincjonalnych Sefsyach były takowe zdania iż jeżeli nie pozwolą nam uskutecznić pomnożenia Woyfka, więc do pospolitego ruzenia zabierać się będą, &c.

Jmć Pan Wda Sieradzki przymowił się za Uniwersalem względem popisow Woiewodzkich przez Jmć Pana Wołyńskiego podanym, aby był decydowanym, także względem komunikacyi Noty Rossyiskiey Dworom Cudzoziemskim, narzeczcie radził aby utrzymując zaprzysiężnienie z Imperatorową Rossyiską pozwolić na 200. lub 300. żołnierzy, którzyby przy Magazynach aż

do wyprowadzenia onych na czas nieiaki zostali się, a to za danemi osobnemi od Kommissyi pa-
szportami tak iak teraz na skupienie koni dla Pru-
skich żołnierzy było pozwolone.

Jmć P. Kościalkowski Poseł Wołkowyski w mo-
wie swoiey radził, ażeby Starostwa połowe intrat-
ty do Skarbu oddawały, Duchowni groźsty, a
dobra Ziemskie roty placili.

Jmć Pan Marzalek Konfed: Koron: oświadczył:
a ponieważ dwie materye zdaia się być ugodzo-
ne, jedna ażeby Kommissya Woyskowa wydała
Ordynans iuż do marszu Brygardzie i Pułkom
Wielko-Polskim na Ukrainę, druga, Komunikacya
Noty Rossyiskiey Dworom Cudzoziemskim, na
co zapytawszy się o zgodę, iednomyslnie nastą-
piła. Po czym przedsięwziął przystąpić do materyi
stanowienia podatkow.

Jmć Pan Potocki Poseł Lubelski w głosie swoim
poprzednio iuż innych Posłow żądania względem
popisow Woiewodzkich dla zabiezenia buntom
chłopskimi komunikacyi Noty Rossyiskiey po-
nowił.

Xiążę Jmć Sapieha Marzalek Konfederacyi
Lit: wnioss, ażeby gdy względem zaciągu Kawa-
leryi Narodowey Prowincye Koronne zakończyły,
podobnież Prowincya Litewska nieodstępnie za-
wsze idąca swoy teraz Projekt przeczytany mieć
mogła, w którym iuż to z przyyczyny mnieyszych
dochodow Skarbu iuż to trudności kupienia koni
że mnieyszą liczbę, to iest do 100. Osob Chorąg-
wiy ułożyła a 60. w pułkach letkich, który to Pro-
jekt Jmć Pan Sekretarz Lit: przeczytał.

Xiążę Jmć Czartoryski Poseł Lubelski radził,
ażeby dla pewnieyszego zaspokoienia i dowie-
dzenia się o buntach na Ukrainie, wysłać tamże

e gremio sui, Jmć Pana Lipkiego Generała, przy-
dawszy onemuż Imć Pana Berkow Podpułko-
wnika który dokładnie potym Stany uwiadomić
może.

Jmć Pan Suchorzewski Poseł Kaliski i wielu in-
nych nie pozwalali na zmnieyszenie ofob w Cho-
gwicach Kawaleryi Narodowej Lit: tylko iak w
Koronie iest ugodzone.

Tegoż zdania byli Jmć P. Stroynowski Wołyński
i Mikorski Kaliski Posłowie, który na reszcie podał
dwa Projekta do I aski, i te natychmiast prze-
czytał Imć P. Sekretarz Seymowy pierwszy pod
tytułem „Pomnożenie Skarbu z Dobr Naszych
Królewskich,„ drugi względem papieru Stęplowa-
nego opłaty przez Dyssydentow; po tych skończo-
nych Król Jmć zaprosiwszy Ministerium do sie-
bie, Jmć Pan Kanclerz Wielki Koronny solwo-
wał Seffiyę na zaiutrz na godzinę 10. rano.

S E S S Y A LXV.

Dnia 20. Februarii w Piątek.

PO przyściu Nayiaśnieyszego Pana do Sena-
tu i zagaieniu przez Imć P. Marszałka Seymo-
wego zabrał głos Imć P. Świętosławski Poseł
Wołyński który obfzernie wyraził początek
praw i zrzodło z ktorego Starostwa i Krolew-
fzczyzny wypływaią; aby Emphiteuzes były
zniesione, a potroyna kwarta, że Starostw pla-
cona &c.

Jmć

Imć P. Rożnowski Posel Gnieźnieński w teyże materyi Krolewsczyzn w mowie swoiey explainował iak wielkie zyski i dochody zostałyby ięszcze z Starostw, gdyby i cztery kwarty placili. Albowiem przekonany wiadomością dochodow niektórych Starostw, iż z tych tak są lekko wyciągnięte kwarty, że które czyni in-traty 18. tysięcy, ledwie z tegoż Starostwa czy-li Krolewsczyzny 500. Złt: płaci, przeto ażeby wspomniane Starostwa na Skarb odebrane były iako patrimonium Oyczyzny, a Starostom i Tenu-taryuszom Krolewsczyzn trzy kwarty ze Skar-bu były płacone, nową zaś lufracją aby na-znaczyć ze trzech Lufratorów składając się i z zaprzyjężeniem Possessorow, w ktorey to oko-liczności podał do Laski projekt.

Imć P. Mięczyński Posel Czarniechowski ża-dał ażeby nie czyniąc dalszey zwłoki, Imć P. Potocki iako Posel do Petersburga wyznaczony wyjechał. Tudzież sądził usilną bydź potrze-bą wysłanie Posłow do Dworu Szwedzkiego, i Drezdeńskiego, ażeby ta materya była zaraz decydowana unaminiter lub per turnum.

Kiążę Imć Czartoryjski Posel Lubelski pono-wił swe żądanie ktore na dniu wczorayszym o-świadczył, ażeby wyśłać è gremio sui na U-krainę dla doświadczenia się o rozgłoszonych buntach, sądząc iż ta podróż nie wiecey iak 3. tygodnie z powrotem zabierze i Skarb nie wie-le kosztować będzie, a troskliwość tak Obywate-łow w niebezpieczeństwie zostających iako i na-sza zaspokoi się.

Imć P. Sekretarz Seymowy przystąpił do czy-tania projektu pod tytułem „Pomnożenie Skar-bu Publicznego ze Starostw,„ aby Starostowie puł

trzeciej kwarty ze Starostw płacili, a ze Starostw w Dziedzictwo zamienionych z kwarty dawali i nowa lustracya uczyniona była.

Jmć P. Morfki Podolski, Zieliński Zakroczymski Połowie, i Xiążę Woiewoda Wołyński w iedneyże materji przymowili się, naypierw popierając głos Xięcia Imć Czartoryskiego Połba Lubelskiego o wyflanie widza na Ukrainę nie radząc wydawania uniwersału gdyżby tym sposobem może prędzey większe bunt y wżczę y.

Xiążę Imć Sapieha Marszałek Konfederacyi Litewskiej explikował doniesienie Raportow, że od Imć P. Generała Artylleryi poprzedniczo wyflany pod dnim ętego Lutego, i to kursem ordynaryney poczty Raport od Imć P. Superintendenta jest późniejszy, bo pod dnim 1. Lutego i przez iztafetę umyślną przyflany, któremu zawierzyć można, gdyż dobrze jest z stateczności swego umyślu Kommissyi Skarbowey znaiomy, dla czego iako niepłonne są wieści tak sprawiedliwie Kommissya Woyskowa wydała teżaz ordynanse do Brygady i pułkow Wielkopolskich; nakoniec oświadczył się; że po ułatwieniu tey materji, gdy go dochodzą głosy żałujące na Starostw, iż oni wstrzymują ustanowienie podatkow, przeto sam pierwizy, będąc Starostą chętnie dla dobra publicznego poświęca z niego tę ofiarę którą Stany zgromadzone przed się wezmą.

Jmć P. Potocki Poseł Lubelski zabrawszy głos oświadczył się, że nie jest przeciwny projekto wi podanemu od Jmć P. Wołyńskiego, lecz gdy tenże i w wielu zdaniach czyni zażanowienie, chcąc zaś iak nayprędzey przyspieszyć ratunek Obywatelom Woiewodztw pogranicznych

umysłił podać przez siebie ułożony projekt na który iako iasnie ułożony spodziewa się iż iednomysłna nastąpi zgoda.

Imć P. Chełmski w głosie swoim wyraził, że bronić się od obcych prześladowań, a przedsię wziętym sposobem zabraniać skutku, jest rzeczą niepodobną, uchronić się i wyjść z niebezpieczeństwa; kto komu do bronienia ręce wiąże, ten przeciw samey naturze swojej oburza się, podany przez Imć P. Wołyńskiego uniwersał nie jest on tylko przeciwko samey rzezbie Ukrainskiej, ale zabezpiecza cały Narod, gdy każdy Szlachcic kiedy tylko będzie potrzeba, gotowym i uzbroionym stawia się do boju przeciw Nieprzyjacielowi. A kto tey gotowości przeciwny bydź się zdaie, przez to samo okazuje, iż bronić Oyczyzny własney nie dopuszcza. Rzekł daley, radbym wiedział, kto jest przyczyną iż wolne wejście pozwolono Woluntaryuszom Mołkiewskim; i z czyiego rozkazu Szwadron Kawalerii Narodowej od Granicy zciągnął na Korsyftencyą do Łabunia &c. Nakoniec popieraiąc wspomniony uniwersał Imć P. Wołyńskiego upraszał o Decyzyą onegoż unanimitate lub per Turnum.

Tu się wielu Posłow odezwalo dopraszając się o przeczytanie projektu przez Imć P. Lubelskiego Potockiego podanego, a w tym za zaleceniem Imć P. Marzałka Seymowego, Imć P. Sekretarz przeczytał, w którym zaleca naypierw, aby dawniey ustanowione Kommissye po Woiewodztwach pogranicznych od wyznaczenia iurazów dla Woyska, które i per Landa są potwierdzone rzeczzone porządkowe Woiewodzkie Kommissye miały pilny wzgląd na zaczynające się

bądź gdzie kolwiek Chłopskie bunty, które gdy postrzegą, za uwiadomieniem o tym najbliższej Komendy, powinny wysłanym Woyskiem buntujących uśmierzać, a Jchmość Panowie Marzalkowie Konfederacyi Natychmiast wydadzą Uniwersały, do wspomnionych Woiewodztw Kiiowskiego, Braclawskiego, Podolskiego, i Wołyńskiego, aby wszyscy Possessorowie mieli pilną baczość na swych Poddanych i za najmniejszy okazją jakowego zamieszania niezwłocznie do Kommissyi Woiewodzkiej referowali się i o tym uwiadomili &c.

Po przeczytaniu tego projektu, lubo większa część jednomyślnie zezwalała jednak, niektórzy przeciwni temu byli, jedni popierając projekt Jmć P. Wołyńskiego, drudzy mieniąc wspomnianą porządkową Kommissyą nieważną gdy przez Kadę Nieustającą już skasowaną była ustanowiona, i to dla furazowania Woyska Rossyjskiego, przez co samo zdawalibyśmy się potwierdzić tęż Kommissyą, która więcej już nie jest potrzebna z przyczyny, że o Ewakuacyą Woyska Rossyjskiego usilnie nalegamy. Powtore, że i Kommissarzow wiele jest którzy jedni są Possami, inni tutaj w Warszawie potrzebni, a przeto chyba nowych Elekeyą złożyć by trzeba. Na takowe wniesienie poprawiono ten projekt w kilku słowach i znowu z poprawkami gdy Jmć Pan Sekretarz przeczytał, Jmć Pan Matufzewicz Poseł Brzeski Litewski do tegoż projektu podał na piśmie przydatek, ażeby każdy Possessor, któryby nie uwiadomił i nie doniósł o wszczynających się w dobrach jego buntach był za nieprzyjaciela Oyczyzny osądzony i dobra jego skonfiskowane zostały.

Na takowy przydatek liczne były pro et contra głosy a po długich sporach Imć Pan Marzałek Konfederacyi Koronney oświadczył się, że przymuszonym się bydź widzi aby uformował propozycyą ad Turnum, gdy projekt już ze wszystkim ugodzony, a na przydatek zezwolić niechcąc. Po ułożeniu propozycyi ogłosił ją natychmiast czyli projekt Imć Pana Lubelskiego ma bydź z przydatkiem? a to affirmative; bez przydatku negative. Nastąpił tedy turnus po którym skończonym Imć Xiądz Referendarz Koronny ogłosił kreski z Senatu i Ministerium affirmative 1. a negative 33. z Stanu Rycerskiego Imć Pan Marzałek Konfederacyi Koronney ogłosił affirmative 38. negative 65. nieprzytomnych 74. ogulem było wotow affirmative 39. negative 98. Ichmć Panowie Matuszewicz Brzeski Litewski, Kublicki Inflantski, Zieleński Nurski, Posłowie zamowiwszy in turno sekretne wota dopraszali się onychże. Dla których expedyowania Arbitrowie podług prawa z Izby ustąpili. Po skończonym sekretnym wotowaniu Imć Pan Marzałek Konfederacyi Koronney ogłosił pluralitatem sekretnych wotow, to jest aby projekt Imć Pana Lubelskiego, z przydatkiem Imć Pana Brzeskiego Litewskiego był przyjęty; affirmative było wotow 56. żeby bez przydatku negative było wotow 80. pluralitas utrzymana iż wspomniony projekt został bez przydatku.

Poczym Imć Pan Marzałek Konfederacyi Koronney wniósł żądanie do J. K. Mci i Stanow Zgromadzonych ażeby względem wyjscia z Kraiu. Woluntaryuszow i kilkaset Woyska Rossyiskiego ułożył wraz z Kolegą swoim i Deputacyą nową do Imperatorowey Imci o ewakuacyą onych-

że. Na co jednomyślna natąpiła zgoda.

A Imć Xiądz Podkanclerzy Koronny z woli J. K. Mei. solwował Seffiyą na Poniedziałek na godzinę 10. rano.

SESSYA LXVI.

Dnia 23. Februari w Poniedziałek.

PO zwykłym zagaieniu przez Imć Pana Marszałka Seymowego i Konfederacyi Koronney Xiążę Imć Poniński Podskarbi W. Koronny zabrał głos w którym wyraził, że Kommissya Skarbowa dopełniając zlecenia od Stanow zgromadzonych, uczyniła konwencyą względem pożyczania pieniędzy z Imć Panem Tepperem Bankierem Warzawskim, do ktorey negocyacyi przyjęty jest Imć Pan Prot Potocki Starosta Guzowski i Imć PP. Szulc i Arend Zięciowie Imć Pana Teppera, którą tą negocyacyą i aprobaczą oneyze oddano do Łaski, aby Jmć Pan Marszałek Seymowy raczył zalecić przeczytać. Na ktore to żądanie dopełniając natychmiast Imć Pan Sekretarz Seymowy zlecenia Imć Pana Marszałka Konfederacyi Koronney wspomnioną Konwencyą przeczytał w ktorey naypierw Imć Pan Tepper obowiązuie się in instanti to jest w następującym Miesiącu Marcu wyliczyć cz. 21. sto tysięcy, a w Mcu. Aprylu dziewięććroć stotyfięcy Zło: w Auguscie dziewięććroć stotyfięcy Zło: a resztę w Septembrze do zupełney Sum-

my pięciu Millionow doliczyć, a że żądanie jest Rzeczypospolitey Summy dziesięciu Millionow Zło: więc jeżeli tego konieczna wyciągać potrzeba będzie, obliguje się wystarać pożyczanie za granicą, te tylko ostrzeżenie czyniąc, że w czasie zamietzkow lub Woyny nie będzie obowiązany dostawiać tychże pieniędzy. Czytana była potym approbacya teyże konwencyi, w ktorey procz naznaczoney po siedm od sita przwizyi nadgradzając Imć Panu Tepperowi tę przysługę pożyczania, pozwala się zięciom iego Imć Panu Szulcowi i Arentowi kupienie dobr ziemskich, potwierdzając nabycia gruntu Ziemskiego w Warszawie Tłomackie zwanego.

Po przeczytaniu konwencyi i approbacyi oneyże, liczne bardzo rożnych Posłow były przymowiana się, iedni pozwalając na tę aprobacyą, drudzy niepozwalając nabywania dobr Ziemskich wspomnionym Zięciom Imć Pana Teppera.

Po długich sporach pro & contra Imć Pan Krański Sita Opinogorski Posel Podolski w głosie zabranym explikował, że nie widzi tu żadney pewności potrzebnych pieniędzy dla Rzeplitey, gdy Imć Pan Tepper kładzie to ostrzeżenie, że w czasie Woyny nie będzie obowiązany dostawiać tychże pieniędzy. Takowa clausula czyni zawod dla Rzeplitey, która w gorliwości swoiey tchnąc ustanowiła liczbę stotyścięcy Woyska na obrone Kraiu swego, iakżeby mogła skutecznie swoy zamiśl, gdyby na potrzeby Woyskowe nie miała pieniędzy, a przeto oświadczył się, iż nie może na tęż konwencyą i approbacyą pozwolić.

Tu wielu nie tracąc czasu, żądali aby Imć Pan Marszałek Seymowy uformował propozycyą ad Turnum, którą na żądanie onychże podał nastę-

puiącą „czyli Konwencya z Jmć P. Teperem ma być przyjeta? „, a to affirmative; lub nie? a to negative.

Lubo Jmć Pan Krasński Poseł Podolski niechciał pozwolić na tę propozycyę i Jmć Pan Chelmski idąc in sensum onegoż uformował inszą, atoli po długich perfwazyach odstąpili, i na drugą propozycyę był Turnus, po którym skończonym Jmć Pan Referendarz Koron: ogłosił pluralitatem z Senatu i Ministerium, affirmative było wotow 35. negative 1. z Stanu Rycerskiego. Jmć Pan Marszałek Seymowy ogłosił, iż „affirmative unanimitas wszystkich nastąpiła, gdyż Jemć Panowie Krasński, Podolski, i Suchodolski, Chelmski Posłowie, lubo przed Turnum nie pozwalali, w czasie Turnowania zgodnemi głosami zezwolili affirmative.

Po czym Jmć Pan Marszałek Konfed: Koron: zapytał się czy jest zgoda na App obacyą teyż konwencyi, na co jednomyślna nastąpiła zgoda.

Miał głos potym Jmć Pan Śląski Poseł Krakow: w którym wniósł, ażeby odpowiednia Nota na podaną niedawno od Jmperatorowey Jmci Notę była przeczytana.

Jmć Pan Marszałek Konfed: Koron: zalecił czytanie teyż Noty odpowiednię Jmć Panu Sekretarzowi Seymowemu, który natychmiast onę przeczytał, w wyrazach pokazujących neutralność, że Rzeplta przymuszona jest ponowić swe żądanie do Jmperatorowey Jmci, ażeby raczyła nie dawno weszła swe Woysko do Kraiu Polskiego, wyciągnąć, a to z przyczyny, iż Rzeplta nienaruszając żadney sąsiedzkiej przyiaźni, nie może pozwolić w swym Państwie mieszcząc się iey Woysku, oświadcza się jednak zachowując przy-

iazń potrzebną z Imperatorową Imcią, iż pozwala utrzymywanie magazynow a przy nim oznaczoną liczbę Żołnierzy, także wolnego skupowania Prowiantow nie zabrania.

Po przeczytaniu teyże Noty odpowiedniy miał głos nappierw Jmć Pan Potocki Marzałek Nadworny Lit: który radził, że neutralność zachowując o kupienie żywności i utrzymywanie magazynow z przydanemi do straży Żołnierzami nie jest dla Kraiu szkodliwa. A Imć Pan Chelmski w zabranyim głosie przeciwnie tłumaczył, że nawet magazynow utrzymywanie dla Woysk obcych nie należy pozwalać chcąc zachować neutralność, a przeto nie może na to pozwolić, ażeby w teyże Nocie pozwolenie magazynow było wyrażone.

Król Jmć zaprosiłszy Ministerium do siebie, Jmć Xiądz Pod-Kanclerzy Koronny z woli J. K. Mci solwował Seffyą na Cyartek na godzinę 10. rano.

S E S S Y A L X V I I .

Dnia 26. Februarii we Czwartek

JMć Pan Marzałek Seymowy Konfed: Koron: w zagaieniu swoim wyraził, zachęcając do przyspieszenia ustanowienia podatkow, biorąc wzor z Seymuiących Stanow w Szweceyi, które niedawno obrady swoje rozpoczęły, a iuż nowych podatkow sześć milionow ustanowiły. Jeżeli w kilku miesięcznym czasie niedozłiśmy naszego zamiaru, przynajmniey teraz nieodwłocznie przystąpić nam na-

leży do podaney już materyi Starostw i Królew-
szczyzn, w którey Projekta do Łaski oddane Imć
Pan Sekretarz przeczyta. Co natychmiast do-
pełnił tenże Imć Pan Sekretarz, gdy przeczytał
Projekt względem Starostw, w którym zamiast
pułtory Kwarty dotąd płaconey dwie kwarty
odtąd płacić mają, oraz lustracye nowe z dyspo-
zycyi Kommissyi Skarbowey od pierwszego Maia
w Roku niniejszym zaczną się, a najdaley do
30. Augusta konczyć się powinny. Ze Starostw
zaś Dziedzicznych dwie kwarty wypłacać obo-
wiązani będą.

Zabrał potym głos Imć Pan Małachowski Sta-
rosta Opoczyński Poseł Sandomirski, w którym
wyraził, że Obywatele pozostali, którzy tu nas
wyśiali nie obowiazali nas dla podwyższoney au-
kcyi Woyska, ażebyśmy tylko czasowe podatki
stanowili, ale trwale i wieczyste do których gdy
przedsiębierzemy Starostwa i Królewszczyzny, nie
należy nam cały ciężar tychże podatkow na nich
zwaląć, ale równą ważność zachować, albowiem
Rzeplta wyzula się z Prawa odebrania tego co
im raz na zawsze nadała &c. Nakoniec podał
projekt pod tytułem. „Ustanowienie pod-
tku wieczystego. „

Po czym zabrał głos Imć Pan Zieliński Poseł
Nurski; ten najpierw od Projektu przez siebie po-
danego, a od Imć Xiędza Offowskiego ułożonego
względem Starostw odstąpił; potym explikował,
że Królewszczyzny lubo nazywały się „Panis be-
ne merentium, „ iednak nie wszystkie są w rękę
założonych. Ze dawniey Starostwa i Króle-
wshczyzny były szczegulnym funduszem na Woy-
sko. Ze Starostowie pragnący dotrzymania wia-
ry od Rzepltey, sami pierwey oneż przelamali,

gdyż w ich Starostwach Zamki popuśczone, ani Kancellarye, ani Archiwa nie są w porządku utrzymywane &c. Nakoniec do poprzednich Proiektow względem skafowania Emfiteuzes i expektatyw domawiał się.

Jmć Pan Niemcewicz Poseł Inflantki przymowił się interlocutorie: żeśmy na czas zabezpieczyli się protunkowym podatkiem, teraz nam należy ułożyć Starostwa, Duchowieństwo, Żydow i Dobra pojezuickie; sądzę, że Starostowie nie uchylaią się od powiększenia podatkow, odbierać zaś wcale im nie należy. Toż samo Prawo służy i Duchowieństwu, względem zaś Dobra pojezuickich te, że są przez Delegatow rozebrane, to chyba za ich chwalebne czyny w Roku 1775. przynajmniejby im należało. Nareszcie uprzątał o przeczytanie Proiektu Jmć Pana Gnieźnińskiego i zapytanie się o zgodę lub ad Turnum, ażeby przystąpić.

W teyże materji miał głos Jmć Pan Czyż Poseł Wileński, po którym Jmć Pan Sekretarz czytał Proiekt Jmć Pana Wileńskiego pod tytułem: Ustanowienie podatkow w Koronie i Wiel: Xieństwie Lit: względem Starostw, ażeby dwie kwarty dawali, oraz w dziedzictwo zamienionych z Emfiteutycznych trzy kwarty, z Dobra Duchownych 20. od sta, z Dobra Ziemskich 10. od sta. Sposob wybierania tychże Podatkow Skarbowi Koronnemu zalecono. Drugi Proiekt pod tytułem: Urządzenie Królewszczyzn. Po przeczytaniu tychże Proiektow miał głos Jmć Pan Czacki Podczas Koron: Poseł Czarniechowski, który po skończonym głosie względem Starostw mianym, podał stosowny do tego Proiekt.

Jmć Pan Krzyżanowski Poseł Gniezn: utyskiwał na zwłokę próżną czasu, że przez kilkomięsi-

czną bytność wielu jest takich, którzy dla Dobra publicznego majątek swoy sakryfikują nieudając się za odorem dobrych fosow, dla których przewożki zdania poświęcają, a przeto upraszają Imć Pana Marzalka Seymowego, ażeby na Proiekt względem Starostw od dawności przez Imć Pana Różnowskiego Posła Gnieżn: podany, było zapytanie się o zgodę lub ad Turnum przystąpić.

Były także potom innych Posłow pro & contra glosy względem Starostw, między któremi Imć Pan Stroynowski Poseł Wołyński mówił, ażeby Krolewsczyzny iako są własnością Oyczyzny, tak na Skarb powinny być odebrane i które czynią teraz do 10 milionow w dalszym czasie do 40. milionow uczynić mogą; rzekł daley, że Delegacya w Roku 1775. wymogła na Królu odstąpienie Starostw i te zyski rozebrane, były okazją utracenia Kraiu przez potwierdzenie zaboru. Te to zyski Starostw potwierdziły Gwarancyą, do czego Delegacya nawet nie miała danej sobie mocy; że przeciwko tym wszystkim bezprawnościom pozachodziły protestacye iako to przez Xięcia Jmci Czetwertyńskiego Posłem na ten czas będącego i innych, toż Woiewodztwo Wołyńskie w Roku 1778 podało do Instrukcyi na Seym, ażeby wspomniane Krolewsczyzny bezprawnie i niefluznie rozebrane, były na Skarb Rzeplitey obrocone, którą to materią w tenczas Imć Pan Knucki będący Posłem, oraz Imć Xiążę Sapieha popierał. O co przed Stanami Zgromadzonemi były oświadczone Protestacye. Inny gatunek i rodzaj jest dobr Królewskich z Rąk Najjaśniejszego Pana rozdanych, z których iako i w dziedzictwo zamienionych, ażeby dwie kwarty

placili, dopraszał się, oraz o przeczytanie Proiektu Imię Pana Czerniechowskiego.

A gdy liczne Ichmć Panow Posłow o toż same dały się słyszeć głosy, Jmć Pan Sekretarz przeczytał wspomniany Proiekt, w którym wszelkie Emfiteuzes i Expektatywy, ażeby były skałowane jest wyrażono.

Po przeczytaniu Jmć Pan Marzałek Konfederacyi oświadczywszy, że ten Proiekt idzie ad deliberandum, Jmć Pan Stroynowski explikował że to nie jest żadnym nowem proiektem, ale szczególnie excerpt z innych Proiektow z deliberacyi wychodzących. A gdy wielu na to się odezwało, zgoda, Król Jmć zaprosiłszy Ministerium do siebie przez Imię Xiędza Podkanclerzego Koronnego, solwował Sessyą nazajutrz na godzinie dziesiątej rano.

S E S S Y A LXVIII.

Dnia 27. Februarii w Piątek.

JMć Pan Marzałek Seymowy zagał w ten sens. Jeżeli w wszelkich okolicznościach zastranowienie się nie jest naganne; to szczególnie w większey wagi czynnościach z uwagą postępowanie pomyslny przynosi skutek. Jako Rząd Republikantki spiera swą zasadę na cnocie i sprawiedliwości, tak wątpić nam nie należy, iż od tego kroku nie odstąpiemy rozpoczętej materii względem wymiaru podatku z Krolewsczyzn w

ktorey okoliczności podany na dniu wczoraj-
 fzy projekt, i nieiako wielu już do smaku przy-
 padły dla ożywienia pamięci naszey, Jmć Pan Se-
 kretarz przeczyta.

Co natychmiast dopełnił tenże Jmć Pan Sekre-
 tarz przeczytałszy Projekt pod tytułem „Podatki
 wieczyste w Koronie „, w którym to projekcie
 przez Jmć Pana Małachowskiego Sifę Opoczyń-
 skiego Posła Sandomirskiego podanym na dniu
 wczorajszym wyraża naypierw, ażeby Króle-
 wsczyny w dożywotnim dzierżeniu będące 2.
 kwarty od tąd wypłacały, a od resztujących do-
 chodów podatek Ziemski znosiły, Dobra zaś Em-
 fiteutyczne i expektatywy 3. kwarty płacić obowią-
 zane będą. Z Dobr Duchownych po 20. procent
 od sta zdobr ziemskich po 10. od sta roczney intraty
 podatek ustanawiając Lustratorów nowych do
 Dobr Królewskich po trzech od każdego Wo-
 iewodztwa wyznaczeni będą, jeden od Stan-
 now Zgromadzonych, drugi od Kommissyi
 Skarbowey, a trzeci od Woiewodztw obra-
 ny, na których rygor sołenny jest opisany &c.

Pó przeczytaniu Projektu Jmć Pan Kublicki Po-
 seł Infantki wniósł ośrzeżenie, że Projekt tera-
 źniejszy iako zgadza się z poprzedniczą iego
 myślą na prowincjonalney Seffyi podaną, tak chę-
 tnie na niego zezwolić gotow, excypując tylko pod
 ofobnym projektem materyą względem Dobr Emfi-
 teutycznych i expektatyw, ktore iako nie są za przy-
 wilejami, lecz tylko przez delegacyą w Roku 1775
 i przez Sancita rozebrane, tak w teyże mate-
 ryi większość głosu decydowania, gdy nie przy-
 dzie unanimitate wraz z sekretneimi krefkami za-
 mawia i ośrzeża fobie.

Potym mieli głosu Ichmć Panowie Ryszczewski
 Lubaczewski, Załuski Buski Kafztelanowie, ktorzy

utrzymowali interes Starostw, ażeby podatkiem nie byli obciążeni, przy swoich prawach utrzymywali się. Podobnież Xiążę Jmć Czartoryski Poseł Lubelski w zabranym głosie obstawiał mocno za Starostami, iż im sprawiedliwość ta okazana być powinna, ażeby co im publiczna wiara zaręczyła, to teraz w tym sławnym Seymowaniu nie było z krzywdą uczyniono, coby mogło sprawić rozroznienie umysłów i jedność dotąd chwalebnie dla Dobra publicznego utrzymaną rozerwać. A przeto radził ażeby projekt Jmć P. Sandomirskiego lub iednomyslnie lub per Tunum był udecydowany.

W teyże materii mieli zdania swoje idąc in sensum Xięcia Jmci Czartoryskiego Posła Lubelskiego, Imć Xiądz Szembek Biskup Płocki, i Jmć Pan Ożarowski Kafztelan Woynicki; przeciwnie zas opponowali się, Imć Pan Rożnowski Poseł Gnieźnień: i Jmć Pan Zieliński Poseł Nurcki, który w mowie swoiey naypierw explikował się, że każdy podług przekonania swego, a nie za uprzedzeniem iakowym, bydź powinien tego zdania, zawsze będąc przekonany, iż iako ułożony Projekt przez Jmć Pana Sandomirskiego trzy gatunki podatkovania w sobie zawiera, tak do decyzii więkzości głosow inaczey przyść nie może tylko ażeby był punktami na Kategorje rozebrany. I lubo przystać na opłatę połowy dochodu z Królewsczyzn, iednak niektore uwagi moie myślę Stanom przelożyć. Użył tedy na poparcie myśli swoiey czytając oryginalne prawo za Zygmunta Augusta przy nadawaniu Królewsczyzn opisane, które tłomaczył, że iasnie okazuje się, iż Possessorowie Królewsczyzn są tylko Tenetaryuszami czyli Dzier-

zawcami onychże, tak iak bywaią Dobr Ziemskich, albowiem odrzuciwszy sobie na wychowanie z intraty tychże Królewsczyzn, obligowani resztę do Stołu Królewskiego oddawać &c. A gdy takowa natura i prawo jest Dobr Królewskich, więc sprawiedliwie dopomnić się należy nie tylko połowy intraty, ale ażeby od drugiey połowy podatek Ziemski opłacali. Dopraszał się przeto o uformowanie takowey ad Turnum propozycyi czyniąc sobie ostrzeżenie, że Dobra Emfiteutyczne i expektatywy razem w teyże propozycyi mieścić się nie mogą.

Jmć Pan Potocki Poseł Lubelski łącząc się ze zdaniem iuż od wielu innych godnych Posłow oświadczoneym za projektem Jmć P. Sandomirskiego, który razem obeymuie na 3. Stany czyli gatunki, podatek potrzebny dla Rzeczypospolitey i Rusznie, gdyż z przekonania swego Ichmć Pano wie Starostwie zezwalaiaż na połowę opłaty z Intrat Królewsczyzn. Tak co dziś naganiamy prawo Roku 1775. względem rozebranych emfiteufes i expektatyw, ia w nim pochwały godne wspomnienie wyznać muszę, iż w tymże czasie nadanego przez toż Prawo Starostw a posługacy pod ow czas Xiążę Jmć Czetwertyński przyiąć nie chciał, lecz nikt nie był skory do naśladowania iego w tak chwalebney encie. A przeto lub o to, nie profzony iestem idąc za sprawiedliwością nadgrodyżasług wspomnionego wielkiego w Oyczyźnie Męża Xięcia Jmci Czetwertyńskiego, upraszam ażeby Rzeplta onemuż przyrzeczone Starostwo od niego dla szczególnego dobra publicznego nie przyięte, in vim zasług teraz przywrocila &c. Narazście upraszał ażeby przystąpić do żądaney propozycyi ad Turnum.

Jmć

Jmć Pan Marzałek Konfederacyi Koronney wyrazil, że gdy wolnego głosu ubeśpieczenie przez czas niemały nie tylko do nasycenia ułzow ale i do ukontentowania prawie ziednomysłności zgody swoy odebrało skutek, przeto przystępując do rozwiązania teyże materyi, Jmć Pan Sekretarz ponowi czytanie wspomnionego projektu który natychmiast Jmć Pan Sekretarz przeczytał. Po przeczytaniu iedni pozwalali, drudzy profili o Turnum.

Jmć Pan Jezierski Kasztelan Łukowski miał mowę w następującej osnowie. Kto tu jest w tey praw świątnicy, któryby był tak uparty ażeby powiedział, że teraz miesiąc a nie słońce świeci; któż nie przyzna, że Seym Roku 1775. nie był Seymem zaradczającym dla dobra publicznego ale z niego odzierającym i rozboyniczym, gdy ogołociwizy W. K. Mć z prerogatywy rozdawniczey Starostw i Krolewsczyzn, ci tylko oneż rozegrali między siebie których magna nomina et numina tu'gent. Nie był to Seym ale Jarmark który przywileie mocniejszym i Oyczynę swoią przedającym, a nie zadnym zaśluzonym rozdawał, i kto na tym Jarmarku wyfrymarczył to już przepadło.

Mowią wspomnieni Dzierzyciele Krolewsczyzn, iż im publiczna wiara dotrzymana bydź powinna, a iakże należy się im dotrzymać, gdy oni sami obowiązkow swoich niedopełniaią? Frangenti fidei frangitur eidem. Mówił daley, że poszedlbym za projektem Jmć Pana Gnieźnieńskiego, ale przeciwko Starostom mała jest siła nasza, bo ich przeszło 130. kalkulnie, ktorzy za sobą utrzymywać będą, a za Rzeplitą któż się zostanie? &c. Nakoniec podał od siebie takową pro-

pozycyą ad turnum: czyli Possessorowie Krolew-
szczyzn mają płacić dwie kwarty czyli trzy
kwarty?

Po skończonym głosie iedni żądali podług pro-
jektu Imć Pana Sandomirskiego propozycyi; dru-
dzy iakoto Imć Pan Stroynowski Poseł Wołyń-
ski kilkakrotnie przymawiał się, ażeby wteyże
propozycyi Emfiteuses i Expektatywy nie by-
ły umieszczone.

Imć Pan Kasztelan Biecki był przeciwnym tey
propozycyi dając przyczynę, że cały Senat te-
go projektu drukowanego nie miał sobie rozda-
nego ad deliberandum. Lecz potym odłąpił
wniosku swego dając przyczynę, że gdy Stan
Rycerski miał go sobie rozdany na trokliwości
iego ugruntowany byź może.

Po długich sporach narezcie Imć Pan Marza-
łek Seymowy i Konfederacyi Koronney ogłosił
takową propozycyą ad turnum: czyli dobra u-
przywileiowane Krolewskie w dzierżeniu doży-
wotnim będące procz płacenia 2. kwart obowiąz-
zane będą z reszty intraty płacić podatek Ziem-
ski? ato affirmative; czyli niemają płacić poda-
tku Ziemskiego? ato negative.

Po skończonym turnus ogłoszona była plura-
litas affirmative wotów 86. negative 116. Po-
czym zwoli J. K. Mei, Imć Xiądz Podkancele-
rzy Koronny sółwował Seffyą na poniedziałek
na godzinę 10. rano.

Koniec Miesiąca Lutego

KONTYNUACYA DYARYUSZU

Seymu Ordynaryinego Warszawskiego in Martio.

S E S S Y A L X I X .

Dnia 3. Marca we Wtorek.

PO przyściu Najiaśnieyszego Pana do Senatu i zagaieniu przez Jmć Pana Marzałka Seymowego i Konfederacyi Koronney, zabrał głos Jmć Pan Kraficki Poseł Czarniechowski, w którym zdaniem swoim twierdził, że Krolewyszczyny Prawem Emfiteutycznym i Expektatywy Roku 1775. nadane, powinny być wplaceniu podatku tylko dwoch kwart iak inne uprzywileiowane utrzymane.

Jmć Pan Miączyński Poseł Czarniechowski żądał ażeby Raporta do Kommissyi Woytkowey przyssane, były czytane.

Jmć Pan Świętosławski Poseł Wolyński w zabranym głosie explikował naturę dobr Emfiteutycznych i Expektatyw, że też bezprawnie na Seymie 1775. rozdane, powinny być uchylone.

Jmć Pan Krasński Starosta Opinogorski Poseł Podolski radził, ażeby niezabierając czasu nadaremnie, była podług projektu uformowana ad turnum propozycya czyli Possessorowie Emfiteutyczni po przeżyciu dożywotnich i Expektatywy mających dwie kwarty lub pułtrzeciej płacić mają.

Imć Pan Stroynowski Posel Wołyński przypomniał ośtrzeżenie na dniu ostatniey sessyi czynione, że Expektatywy i Emfiteuses jako bezprawne, tak powinny być uchylone. I w tym projekcie niewidzi tego wyluszczenia, że przeto zdawało mu się, ażeby się wtey materyi wrocić do projektu przez Imć Pana Czackiego Posła Czerniechowskięgo podanego i podług tego propozycyę ad turnum uformować.

Imć Pan Wybranowski Posel Lubelski wniósł nową materiją Starostw do podatku, ułożenia potrzebny to jest ażeby Starostwa Brzezickie i Kłobuckie od Rzeplitey XX. Paulinom nadane, adaleko większą intratę czyniące niżeli opłacają, były na Skarb odebrane lub nową wyprowadzoną lustracyą, do ktorey sam się ofiarował bez żadney nadgrody.

Imć Pan Suchorzewski Posel Kaliski natoż wnieślenie odpowiedział, że XX. Paulini mają nadane w obowiązkach tych wspomnionę Starostwa to jest wypłacają na garnizon fortcey Częstochowskiey 25. tysięcy, na utrzymanie fortyfikacyi 10. tysięcy i 24. Arelziantów swym kosztem odziewać i żywić powinni, aprzeto gdy mają te Konwencyę z Imć Panem Bruhlem podenczas Lufratorem zawartą, ieżeliby była inna lustracya, oświadczaią, ażeby od tey Konwencyi byli uwolnieni.

Imć Pan Leduchowski Posel Wizki dał dodatek do projektu ażeby Possessorowie Krolewiczczyzn ktorzyby sami ofiarowali płacić cztery kwarty, mieli prawem dziedzicznym nadane. Tu wiele żądało propozycyi ad turnum.

Imć Pan Marzalek Seymowy na żądanie onychże przeczytał ułożoną następującą propozycyą:

czyli Expektatywy mający po skoń zonym dożywociu Possessorowie mają płacić pułtrzedcy kwarty lub trzy.

Imć Pan Zieleński Nurcki, Imć Pan Suchorzewski Kaliński i Imć Pan Stroyrowski Wołyński byli przeciwni teyże propozycyi żądając ażeby trzy lub cztery kwarty było wpropozycyi podane.

Gdy takowe spory w interlocutoriach różnych pro et contra trwały, Imć Pan Marzałek Konfederacyi Koronney oświadczył propozycyą względem trzech kwart opłaty. nató więkza część iuz się zgadzała. Lecz Jchmć Panowie Zmudzczy, żądali, ażeby wpropozycyi tak było ułożone: czyli Possessorowie terażnieysi expektatywy mają płacić trzy kwarty, czyli post ich deceffum biorący. Nato tumor lzby się zrobił.

Imć Pan Marzałek Konfederacyi Koronney uw adomionym będąc od Tronu o słabości J K. Mci upraszał o solwowanie Sessyi ktore natychmiast przez Imć Xiędza Podkanclerzego Koronnego było ogłoszone na Czwartek na godzinę 10. rano.

S E S S Y A LXX.

Dnia 5. Marca we Czwartek.

PO zwykłym zagaieniu przez Imć Pana Marzałka Konfederacyi Koronney w zabranym głosie Imć Pan Straż Poseł Sandomierski wyraził, iak ochotnie wżyscy iednomyslnie uchwaliliśmy

stotyściey Woyska, tak trudność ledwie niekażdy okazuje ustanowienia natoż Woysko podatku i więcej o obronienie naszych majątkow niżeli o obronienie Oyczyzny staramy się &c. Nareszcie w kategorii teraz toczący się względem expektatyw sądził, że na dwóch kwartach podług świeżo ustanowionego przetać powinisny.

Jmć Pan Krasniński Poseł Podolski upraszał Jmć Pana Marszałka o podniesienie podaney przez niego propozycyi ad turnum: Jmć Pan Leduchowski Poseł Wizki w głosie mianym wyraził, że propozycya czasu upłynionego do zbliżającej się już wiosny okropną wmyślach naszych wystawia sytuacją; ale jeżeli weźniemy się szczerze i zjednoczymy się bez polzukiwania zjednoczenia, pokrzywdzenia, obciążania drugich sprawiedliwej szali układu, dojdziemy do zamierzonego stawu Narodu celu &c. Mówił daley, że znaleźć możemy natomiast inne źródła podatkow, iako to, z Propinacyi: miast osobliwie znaczniejszych, z Kupcow i Rzemieślnikow i innego rodzaju, do czego także przydatek swoy teraz stosowny aby był przeczytany dopraszał się.

Jmć Pan Butrymowicz Poseł Piński radził najpierw, ażeby w materyi Emfiteutow i Expektantow gdy Turnus przyidzie były sekretne wota pozwolone, powtore, ażeby Emfiteuses przemienione były na dożywocie, tym sposobem Rzeplita przedzy do swoiey przywroci własności i nią zarządzać będzie. Nareszcie względem Expektatyw radził, ażeby wszystkich do trzech kwart porównać.

Jmć Pan Marszałek Konfed: Koron: podniósł propozycyą przez Jmć Pana Podolskiego podaną,

czyli expektatyw Prawem 1775. nadanych Possefforowie dwie Kwarty wypłacać mają, a to affirmative, czyli pultrzeciej Kwarty, negative.

Jmć Pan Kublicki Posel Inslantiski utrzymywał expektatywy, iż przy dwóch Kwart opłaceniu zofać powinni podług Prawa z tego Proiektu na Krolewzczyzny ustanowionego.

Jmć Pan Suchorzewski Posel Kaliski żądał, ażeby był Turnus pomiędzy propozycjami, to jest: Jmć P. Podolskiego i drugą od niego podaną. Jmć Pan Marzałek Seymowy zalecił Jmć P. Sekretarzowi czytanie obydwóch propozycyi, pierwszey wyżey wspomnioney Jmć Pana Podolskiego, to jest czyli Possefforowie teraz zofcający expektatywy mają płacić Kwartę, czyli następcy onychże.

Jmć Pan Kaliski żądał przydatku od niego założonego do propozycyi, to jest trzech Kwart, na co jedni zezwalali, drudzy przeciwni byli temu.

Jmć Pan Woiewoda Sieradzki, Wownicki, Zarnowski Kasztelanowie obstawali przy dwóch kwart opłacie dla mających expektatyw. Jmć Xiądz Naruszewicz Biskup Smoleński w mowie swoiey wytłomaczył nature dobr przez expektatywne nadanych, i innych Krolewzczyzn, że expektant bierze wznaczeniu niepewnym na przeżycie drugiego sam niewiedząc długości życia swego, że wspomniane expektatywy Zygmunt August zniósł, i za to co my mamy za nowy przykład hańby godny z uchwały Konstytucyi 1775. wypływającej, to jest: od dwóch set lat Oyczyzna Nasza miała swoich drapieżnych Weresów, którzy zwykiwali intrygą wyciśnione przywileie. Lecz bardzo była baczna na przyszłość przeszłych Seymow czynności zabiegając tym bezprawiom, gdy za Zygmunta Augusta ustanowiła za nieważne Staro-

stwa nieprawnie wzięte. Lecz zapomniemy o tym co było, myślimy raczey teraz co bydź powinno, albowiem gdy dobr Krolewskich jedna jest natura jeden jest zamiar, a dla czego poszukiwać mamy kary na osobach, które nie przewiniły &c. Należcie rzekł, że dosyć będzie natym gdy dokładnie opisujemy nową lustracyą a wszystkich podobną sprawiedliwości opacie porównamy &c.

Jmć Pan Potocki Poseł Lubelski też żądanie Jmć X. Biskupa Smoleńskiego potwierdził, Jmć Pan Suchodołski Poseł Chełmski swym głosem przychylił się przydając, że jeżeli potrzeba nam powiększenia Skarbow i dochodow, ale niemniej potrzeba i ostrożności, żebyśmy przez gwałtowne uciesnienie tychże Possessorow nie spowodziliśmy w Kray nasz przez przeciwne intrzygi większego uszkodzenia. Tu nam się raczey należy obrocic przeciwko temu, który był autorem tego rozszarpania tak Kraju iako Krolewszczyzn ażeby sprawiedliwą na nim okazać karę, iżby w dalszym takowi zdrajcy Oyczyzny więcej nie znaydowali się. Ten to jest naypierwszym dowodem tej zguby Narodu, który podniosszy Laskę nie miał względu na wspól Braci swoich, ledwie nie u nog ścielających się i w pośród liberyi bezwstydnie odważył się na trzy dni solwować Seffyą, a zatym oświadczył się od opłaty większey expektatyw, aby tylko przestępca naywiększy był i sprawiedliwie ukarany. W teyże materyi przymowil się Jmć Pan Suchorzewski Poseł Kaliski ponawiając na przeszley Seffyi swoy wyraz, ażeby żywych Autorow niezczęścia 1773. Roku wywieźć a umarłych wygrześć i sfluzną nad nimi okazać karę, o co wczasie dalszym dopraszać się będzie, teraz dla

dla publiczney iedności odstąpił od swey propozycji.

Jmć Pan Marzałek Konfed: Koron: zaleciwszy przeczytanie Proiektu tego Jmć Panu Sekretarzowi, który w tych wyrazach: iż expektatywy posiadać mający Possessorowie ktorzy są, „in Volumine Legum, 1775. i 76. umieszczeni opłacać puł trzeciej Kwarty będą podług nowej lustracji. Po przeczytaniu Jmć Pan Marzałek zapytał się czyli jest zgoda, na co iednomysłna nastąpiła, i Seffya przez Jmć Xiędza Podkanclerzego Koronnego solwowaną została nazajutrz na godzinę 10. rano^o

S E S S Y A LXXI.

Dnia 6. Marca w Piątek.

PO przyściu Najiaśnieyszego Pana do Senatu i zwykłym zagatieniu przez Jmć Pana Marzałka Konfed: Kor: Jmć Pan Stroynowski Poseł Wołyński zabrał głos w którym rzekl, gdy była materia Expektatywy, byłem tego zdania aby uchylone zostały, lecz z powodu oszczędzenia czasu i mając wgląd na bardzo małą liczbę tychże expektatyw odstąpiłem onegoż. Teraz zaś gdy przychodzi decyzya względem Emfiteufes, przypominieć muszę poprzednicze moje ostrzeżenie, iż te iako są nieprawnie nadane i z pokrzywdzeniem Rzeplitey rozebrane, tak ażeby na Skarb publiczny były powrocone, wszak pamiętno jest jakim sposobem są rozdane, naypierw odebrane z

szafunku J. K. Mc i przywłaszczoną sobie mocą na delegacyi bez przytomności pierwszego Stanu Króla Jmci, tudzież w szczupley liczbie Senatu oraz z Stanu Rycerskiego rozebrane i rozdane były; oświadczone głosy względem zamieszania Kraiu ztąd wypaść mogącego, nie obawiam się bynajmniej tego, aby liczba posiadających Królewiczynny miała przewyżzyć swoją mocą Obywatelow całego Państwa, a przeto słuszność do tego każdego pobudzać powinna, ażeby na potrzeby Rzeplitey gdy dziedzicznych majątkow ochraniać nie chcemy, tym bardziej z iey własności dawać powinniśmy, i z tego powodu upraszam Jmć Pana Marzałka, ażeby uformować propozycyą, czyli Emfiteuses mają bydź skaffowane lub nie?

Jmć Pan Zieliński Poseł Nurki wniósł zapytanie, czyli posiadające Królewiczynny przez „jus communicativum. „ Possessoriki nakażą do expektantow Prawa ustanowionego lub nie?

Jmć Pan Potocki Starosta Szczerzecki Poseł Podlaski w mowie swoiey wyraził obfzernie dowodząc czynności Seymu R. 1775. ktorego hasłem było „dajmy obcym, bierzmy sobie,„ tym sposobem zaszła zgoda dla ucisnienia nadgroń zbrodnią zaszlonych &c. Jakże takowi śmiało żądać mogą dotrzymania im więcey, gdy sami na wolności na dobra Rzeplitey uszkodzenie nastawali, i jeżeli niektórych do tegoż rozdziału pociągnę i to wielu bez ich wiadomości innych prawdziwie zasłużonych za cel swych zasług položyli. Lecz gdy dystyngwować należy, ktorzy w tey czarney Xiędze dla samego zysku są umieszczeni, do której pociągany Xiążę Jmć Sangulzko Marzałek W. X. Lit: i Xiążę Czetwertyński zrzekłszy się ofiarowanego datku Królewiczynny wpisaniem

bydź niechcieli, a przeto upraszał Jmć Pana Mar-
szałka, ażeby Regestr tychże Emfiteutow był
przeczytany, i ktorzy na podział Kraiu podpisali
się, niech się publicznie rumienią i wstydzą tych
zbrodni, które całemu Narodowi są obrzydłe i spra-
wiedliwe za nie kary zaciągać powinni.

Przymowili się potym w teyże materyi inter-
locutorie, Jmć Pan Zieliński Nurcki, Suchorzewski
Kaliski, Rzewulki Podolski, Koziele Osmiański Po-
ssowie, ktorzy żądali usilnie wspomnionego Rege-
stru, Jmć P. Suchodolski Poseł Chelmu rzekł wzglę-
dem wniosku Jmć Pana Nurckiego o Krolewsczy-
zny, które są przez „jus communicativum,„ posia-
dane, że rownie z expektantami opłacać powinni.
Jmć Pan Moszczeński Poseł Poznania: przeciwnie
temu zdaniu sądził, że raczey umieszczone bydź
powinny z uprzywilejowanemi J. K. Mci. Tu ode-
zwowało się wielu Possow dopraszając się o przeczy-
tanie ante omnia Regestru Emfiteutow w prawie
1775. umieszczonech. A gdy już Jmć Pan Sekre-
tarz Seymowy do czytania przystępował, Jmć P.
Sumiński Kasztelan Brzeski Kujawski explkował
się, że lubo w tym czasie był Posłem i wziął per
Emfiteusim Krolewsczyznę, lecz niechęcią dare-
mnego zysku izczegulnie ocalaiać już mianey
w Possessyi swojej, a gdy żądanie jest czytania
Regestru w którym się także znajduje, bynaj-
mniey to mnie nie za wstydza, gdyż wiadomo do-
brze powszechności, ile w ten czas przemoc trzech
Potency dokazywała i gwałtem do tego przymu-
szała. Jest świadkiem tych gwałtow, Jmć Xiądz
Biskup Łucki w którego pokojach kilkudziesiąt
Huzarow Pruskich na exekuc. i znajdowało się,
lecz zasięgnijmy raczey poprzedniczey czynności
na zgubę Ojczyzny uknowaney, która się ieszcze

w R. 1768. zaczęła. Przeczytajmy wniewyże znajdujące się osoby z których potym wynikła Konfederacya Barska Kray niszcząca, i do Zaboru onegoż powodem będąca &c. Od ktorey Konfitytucyi przeczytania ażeby zaczęto dopraszał się. Król Jmć zaprosiwszy Ministerium do siebie, mowil w następującym wyrazie.

G Ł O S.

J. Królewskiey Mci.

JAko mam to za powinność moją iednostayną i nigdy nieodmienną zapobiegać temu wszystkimu co niechęć pomiędzy Obywatelami porużać może, z tego powodu widząc że czytanie rozdzawnicze tak Prawa 1768. iak 1775. nie do czego innego zaprowadzi tylko do straty czasu i roziątrzenia zdań i umysłow Seymujących, przeto przelożyć tu umyśliłem światłym mężom konfkwencyą do czego by nas zaprowadzić mog o. Tandem radzę i proszę imieniem dobra publicznego, aby raczey przyspieszyć do rozpoczęty m ateryi, a wstrzymać się od żadanego czytania z amyssu; smiem sobie podchlebiać że głos moy prawdziwie Oycowski znajdzie te względy u Seymujących, i upraszam Jmć Pana Marzałka, że przystąpić raczy do Kontynuacyi czytania Projektu zaczętego.

Po skończonym głosie Królewskim, gdy iefzcze nieco pro & contra względem jus communicativum przez wniosek Jmć Pana Nurskiego trwały spory, przecież natym prześtali unikać straty

czasu, iż te które są po Roku 1775 otrzymane podług Prawa na expektantow serowanego podlegać opłacie powinny. Po czym Jmć Pan Sekretarz przeczytał Projekt o Emfiteutach, iż trzy Kwarty opłacać będą, na co gdy pozwolić nie chciano, po długich bardzo sporach w teyże materyi, iednych żądających czterech Kwart,acz tandem rozroznione zgodziły się przeciw zdania, iż na zapytanie potroyne Jmć Pana Marszałka Konfed: Koron: czyli Emfiteuci podług nowey lufracyi puł czwarty Kwarty opłacać mają iednomysłnie zgodzili się. Po tym Jmć Pan Marszałek Seymowy uwiadomił o odebraney Notcie od Rezydenta Szwedzkiego którą Jmć Pan Sekretarz przeczytał w bardzo pięknych wyrazach i oświadczeniach Króla Jmci Szwedzkiego uznającego wolną Rzeczpospolitą i na obronę teyże wolności igdy będzie tego potrzeba pomoc dać przyrzekającego. Po przeczytaniu noty Jmć X. Podkanclerzy solwował Seffią na poniedziałek na godzinę 10. rano.

S E S S Y A LXXII.

Dnia 9. Marca w Poniedziałek.

JMć Pan Marszałek Seymowy i Konfederacyi Koronney oświadczył, iż gdy następnie wypadą okoliczność ułożenia podatkow na Duchowienstwo spodziewa się, że ten Stan iako zawżse był i jest gorliwy dla swoiey Oyczyzny, tak zechce

się łatwo do tego ciężaru potrzebnego przyłożyć. Do czego przyśiępując Imć Panu Sekretarzowi zalecił czytanie kontynuacji projektu, lecz Imć Xiądz Biskup' Kujawski zabrał głos w którym z powodu czytanej na dniu onegdajszym noty Imieniem Króla Jmci Szwedzkiego podanej i okazanej wteyże chęci jego do łączenia się z Polską w zamiarze wspólnej obrony, dopraszał się J. K. Mei i Stanow Zgromadzonych, ażeby natychmiast Posłowie do Szwecyi i Danii i Saxonii byli wysłani &c. Wteyże materii mieli głosy Imć Pan Hetman W. X. Lit: Imć P. Butrymowicz Posel Pół: Suchorzewski Kaliski, Rzewuski, Podolski Posłowie rekomendując na Poselstwo Imć Pan Małachowskiemu Staroście Opoczyńskiego do Saxonii, Adama Rzewuskiego do Szwecyi, Danii. Poczym Imć Pan Marzatek oświadczył Imieniem Najjaśniejszego Pana (będnąc wprzód przefony do Tronu) iż J. K. Mć chętnie przychylić się raczy do nominowania do wspomnianych Dworów Posłów lecz ieszcze niektóre okoliczności wstrzymują do krotkiego bar-dzo czasu &c. Zalecił potym Imć Panu Sekretarzowi czytanie projektu. Agdy Imć Pan Sekretarz zabierał się do czytania, Imć Pan Wybranowski Posel Lubelski przymowił się o podanej swoy projekt względem Królewiczyn do Fortecy Iasnogorskiej przyłączonych. Zaś Imć Pan Wołowicz Posel Ciechanowski podał projekt względem odebrania na Skarb propinacyi w Miastach.

Imć Pan Ieziński Kasztelan Łukowski wzbrawnym głosem wyraził, że nie schodzi Oyczyźnie na Oratorach, ale brakuje na prawdziwych oneyże obrońcach. Rzekł daley względem czyn-

ności 1775. i 1776. że nasienie, ale nie płód sądzić należy. Był to Seym ten naypowaźniejszy gdy trzech mocarstw Połkowie z przydanym po 10. tysięcy Woytkiem onemuż asystowali, gdyby teraz było choć 10. Moskalow pewnie byśmy niebyli tak gorliwi i śmieli iak widzimy, że tylko ieden test Moskał. Ale Emfiteuci nie mieli żadney broni, aprzecie ich intrydze oprzeć się niezdolaliśmy &c. Żądamy ażeby sprawiedliwość okazać nad w R. 1768. i 1775. zle postępującemi Obywatelami, lecz gdyby nam przytżło wszystkich powołać winowaycow, tu niebyłoby komu sądzić i nie wieleby ich zożtało &c. Explikował daley względem podatkw i rządu nowego.

Po skończonym tym głosie Jmć Pan Leduchowski, Wizki i Jmć Pan Nurki mowil względem Starostw lennych ile mają płacić.

Jmć Pan Wileński i Jmć Pan Krakowski Połkowie żądali, ażeby lustracye, przy obięciu nowego Emfiteuczynego Possessora byly wyprawdzone lecz nato wielu pozwolic niechcieli ale podług nowej teraznieyszey lustracyi na prożbę Jmć Pana Marszałka wzwyż wspomnieni kontradykujący ustąpili od swego wniosku, Jmć Pan Sekretarz przeczytał kontynuacyę projektu lustracyi nowej na którą iednomysłnie zgodzili się.

Jmć Pan Mołżyński Poseł Braclawski miał bardzo obszerną mowę względem podatkw do których ułożenia podał projekt i tenże Jmć Pan Sekretarz przeczytał pod tytułem: „Ofiara podatku z Stanu Rycerskiego na stotyficzy Woytka,„ Poprzczytaniu projektu Jmć Xiądz Podkanclerzy Koronny donioś, iż pragnie donieść

Relacyie i Korespondencye od Posłow zagranicę wyślanych, dla których czytanie podług prawa Arbitrowie ustąpili. Po skończoney tey Relacyi Sessya solwowana na zaiutrz na godzinę 10. rano.

SESSYA LXXIII.

Dnia 10. Marca we Wtorek.

PO zwykłym zagaieniu przez Imć Pana Marszałka Seymowego i Konfederacyi Koronney, zabrał głos Imć Xiądz Podkanclerzy Koronny wktorym wyraził, iż Deputacya dopełniając woli J. K. Mci i Stanow Skonfederowanych odmieniła to wszystko w odpowiedzi nocie Imć Panu Stackelbergowi Posłowi Rossyiskiemu dać mianey co miała zlecone, upraszał zatym aby Imć Pan Sekrerarz oneż przeczytał co natychmiast dopełnił. Wktorey to nocie odmienione jest iż Rzeczpospolita pozwalając zakupienie żywności wswoin Kraiu dla Woyska Rossyiskiego, chce mieć tylko składy tych zboz nie zaś magazyny i ażeby szczegulnie dozorecy bez żadney broni nie Zolnierze do pilnowania onychże byli wyznaczeni. Po przeczytaniu teyże noty, zezwolenie iednomysłne nastąpiło ażeby była podpisana i oddana.

Imć Pan Suchodolski Poseł Chelmski upraszał o przeczytanie Rapportu, czego i inni Posłowie dopraszali się.

Imć

Jmé Pan Potocki Poseł Lubelski dopraszał się o kontynuacyą materyi względem rozpoczętego projektu względem podatku.

Jmé Pan Marszałek Konfederacyi Koronney odpowiadając na dwojakie żądanie oświadczył, iż nayıpierw przystąpi do przeczytania raportow a potym do kontynuacyi rozpoczętego dzieła. Wtym Jmé Pan Sekretarz zaczął czytać wspomniane raporta nayıpierw raport od Brygardyi i Komendy Jmé Pana Lubowickiego pod dniem 25. Februarii wktorym donosi, iż poszedł ordynans na Pobereże dwóm Szwadronom będącym na powiększenie Komendy przy granicy będącej. Imé Pan Ostaszewski Porucznik doniósł, że się musiał wrozić na swoy posterunek, że drogość wielka i koni wyżywić niemożna tak dalece, iż może od głodu ginąć będą musieli, powtore list od Imé Pana Szyrkowa żądającego zwrocenia Jmé Pana Kazimierskiego, który podobnież donosił do Imé Pana Lubowickiego o wkroczeniu Woyska Rossyjskiego przeciwko Traktatom i wciągnięcia się do Jarlika aż do Mohilowa. Także wspomniany Imé Pan Szyrkow doniósł o konwoiowaniu przez tegoż Imé Pana Kazimierskiego w niewoli Turkow będących wprowadzonych i zaprowadzeniu aż do Kworyntyna. Potrzebie raport Imé Pana Kazimierskiego wktorym donosił o odebranych ordynansie od Jmé Pana Potockiego Generała Artyleryi, ażeby swoy Szwadron pociągnął aż do Mielnicy, gdzie przy granicy, ażeby nie dozwalał wejściu Woyskom Rossyjskim chociażby do Potyczki przyiść miało. Poczwarcie raport z Humania, że Kommissya niechce kończyć. do Jmé P. Naręczycza Generała Leutnanta Rossyi.

skiego posłanych trzech Dziaków i Popow złapano którzy dawali Błogosławieństwo Chłopom do buntow się bierącym, przy tych znaleźli paki cztery papierow. Po skończoney z nich Inkwizycyi dowie się co się w nich zawierało. Popiąte kopia listu Naręczycza do Lubowickiego, wktorym donosi o zabraney amunicyi przez Uzarow którzy uciekli zagranicę, w Złotopolu meldowali się, iż Polacy są woluntaryusze, ażeby tych przytrzymać i Inkwizycye z nich zrobić. Pożostę raport z Targowicy, iż powracając z Liśanki Generał Naręczycze komenderował Maiora ktory aby stanął na granicy tam przymaszerowawizy krzychał na Towarzysza, ażeby wydał dezertrow, ktory się oświadczył, iż oddać ich nie może; w tym wspomniony Maior strzelił do Towarzysza do ktorego Towarzysz od strzeliwizy przyszło do potyczki, wktorey potyczce Uzar jeden zabity, trzech postrzelonych i broni kilka odebrali. Pośiodme raport z pod Złotopola, iż z Kommendy Generała Naręczycze dopominał się Maior u Kommendanta Polskiego Imię Pana Horzowskiego o wydanie dezertrow lecz ten się oświadczył, iż oddać nie mógł bez wyższey wiedzy Kommendy, gdy tenże Maior oświadczył atakować, wspomniony Towarzysz Horzowski Namieśnik Chorągwi Skurkowskiego, z 10. ludzmi Pocztowemi z siadizy zkonni uszykował onych we dwa plutoniki, agdy o kilka Krokow wspomniony Maior wystrzelił do niego, on wzaiemnie odstrzelił, przyszło potym do potyczki, a gdy obydwu plotony wystrzeliwizy udali się na Pałasze, zwielką odwagą owych 20. ludzi z Towarzyszem rzucili się na całą Kommendę wzwyż rzezzonego Maiora Rossyi-

skiego, tak dobrze onychże atakowali, iż ze wstydem uciekać musieli: wtey potyczce, ile z strony Moskiewskiey zginęło niema iezcze pewney wiadomości. Polacy zaś żaden nawet pleyzerowany nie został, zabrali nawet kilka broni nabitych i z zwycięstwem na swoją konsystencyą powrocili. Jmć Pan General Naręczyć dowiedziawszy się o tey akcyi niepomyślney zżalu wielkiego chorował.

Jmć Pan Niemcewicz Posel Insantki wniósł, ażeby nadgradzając odwagę wspomnionych Towarzysza i Pocztowych dla okazania sprawiedliwości, tegoż Towarzysza na Szarzę Porucznika a Pocztowych na Towarzyszow promowować; otoż samo dopraszali się Jmć Pan Suchorzewski Kaliski, Sandomierski, Potocki Lubelski i inni, Posłowie a Jmć Pan Kzewulki Posel Podolski oświadczył się na nadgrodeę wspomnionych dzielnych Woyzkowych ustąpić swey polroczoney pensyi 10000. Zł:

Jmć Pan Niemcewicz oddał wtym punkcie napisany projekt ażeby wspomnieni Pocztowi iezeli nie są Szlachtą, byli nobilitowani i na Towarzyszow promowowani.

Jmć Pan Marszałek Konfederacyi Koronney wyraził, że sprawiedliwie wspomniona odwaga powinna być nadgrodzona, lecz dosyć jest natym, aby Stany Zgromadzone zalecili Kommissyi Woyzkowey onychże forsztelowania, pisać zaś Konstytucyą do Nobilitacyi bez wyrażenia Imion i przezwisk o ktorych niema wiadomości nie można. Rzekł daley zapytując się iezeli jest wola Zgromadzonych Stanow zalecić Deputacyi względem ułożenia nowey noty o ewakuacyą świeżo wyszłego Woyzka Rossyi-

skiego. Nakoniec ofiarę wspaniałą Jmć Pana Rzewuskiego pochwalil.

Jmć Pan Krasński Posel Podolski przymowil się względem sprawiedliwej nadgrody wspomnionych zwycięzców. Jmć Pan Niemcewicz ponowil swe żądanie mówiąc, że gdy wR. 1775. Rzeczpospolita wyznaczała nadgrode za występki, sprawiedliwie teraz za cnotę nadgrodzić powinna.

Jmć Pan Chełmski żądał czytania kontynuacyi raportow. Xiążę Jmć Sapiela Marzalek Kontederacyi Litewskiej wzabranym głosem oświadczył sprawiedliwą czulość nad odważnym tak małym garstką przeciwko nie równie większey nieprzyjacielu postępkiem lubo takowe zdarzenie dawniey trafilo się, gdy Jmć P. Gurkowski w kilkanaście Osob znaczną liczbę Moskallow poraził, i Chłopow zabranych odebrał, a przeciez za tę czynność zamiast nadgrody ukarany w kaydankach siedział. Radził iednak dać ażeby wstrzymać na czas wspomnioną sprawiedliwą nadgrode, a dopiero za lepszym doniesieniem o nazwisku Osob i onychże działaniu oneż uskutecznić. A teraz do przeczytania ieszcze trzech raportow ażeby Jmć Pan Sekretarz przystąpił.

Jmć Pan Sekretarz zaczął czytać wspomniane raporta, pierwszy z krzywego Ieziora pod dniem 26. Lutego, iż z Kommendy Graffa Romansowa stanęło w Szlakowie w Dobrach Xiążąt Lubomirskich, z za Dniestru pod Kommendą Pułkownika Bukowa dwa Pulki Kozakow ktorych rozstawiono w Gozdowie, w Krymkach na Kressfach itam aż dotąd do Marca zostawać mieli dektorego gdy była posłana expedycya o rezolu-

cyą dla czego stanęli, odpisał, że dla rozsyłania Poczty potrzebney, Także donosi ozabranych kilkunastu wolontaryuszach między kotremi tylko jeden Polak znajdował się. Oraz, że przy stawiał do Kommendy 5. Czerncow wloczégow z kotrych gdynic się z Inkwizycyi nie pokazało, po zaręczeniu z teyże wsi Chłopow Unitow wypuszczeni byli.

Powtore czytany był List Imé P. Stempkowskiego Porucznika z Kaluza nad Dniestrem pod Mohilowem, iż ze wsi Kozłowa kilku ludzi przeszło w krzaki dla narąbania chruštu, kotrych gdy Cesarscy postrzegli, za niemi strzelili i dwóch zabili, natychmiast zaniefioną była skarga do Kapitana nad granicą stojącego upraszając o indagacyą; odpowiedział Kapitan, że ma Ordynans od Kommendanta Chocimskiego, ażeby wpadających do lasow pogranicznych łapać ludzi lub strzelac; podobnież Imé Pan Baranowski Kozłowa dziedzie trzech ludzi Cesarzkich w swym lesie złapawszy, o to że las Jego wycinali związanych do Chocima odesłał. Czytana także była rezolucya na Rapport. Jmc Pan Potocki General Artyleryi, zaleca ażeby gdziekolwiek w Jego Dobrach dała się widzieć okazya z Chłopow do buntow. więc tychże gromady same z teyże wsi imać powinni i do Sądu Gubernatora oddawać.

Potrzenie czytane były lokacye Magazynow Rossyjskich, kotrych liczba do kilkanaście mieyse wynosi a w każdym prawie po kilka tysięcy czertwerni różnego zboża znajduie się, i potychże mieyscach po dwie rot, w innych po kilka set Moskalow zbroynnych znajduie się, a gdy specykacyą ogólną Magazynow, Jmc Pan Sekretarz zaczął czytać, Jmc Pan Suchodolski Posel Chetmski

przerwał czytanie, i zabrał głos w którym wyraził, że nie dostrzega tu kilku rapportow, w których iednym jest umieszczenie iak ieden Officer Polak od Moskalow zabrany po mieście był wlozczony związany na cò Komenda Polska tamże będąca nie czułym okiem patrzała, żądał przytym przeczytania Listu Jmć Pana Generała Artyleryi do Jmć Pana Müllera Generała Rossyjskiego pisanego, a gdy Jmć Pan Marszałek Konfederacyi Koronney oświadczył, że tu nie ma przyniesionego, tedy Jmć Pan Suchodolski Poseł Chelmski in continuatione głosu dobywszy Kopii wspomnionego Listu Kategoriatiem, tenże tak explikował: „Kilkorakie w dopiero przeczytany Listie przeciw Subordynacyi Woyskowej dozieraiąc grzechy, zastanawiam się najmocniey nad tym, że wszystko, iak widzę, u nas od oswoienia się zależy; i gdyby dawniejszych czasow Komendant, tym bardziey Poseł, tak decydowane na siebie obcey Potencyi przyjął znamię, przestałby bydź Polakiem, i nie dozdedłby niezadzrosnego szczęścia swojego, iak zostać Moskalem; bo nie rozumiem, iak dogodnie Interessom Polski, bydź można Moskiewsko-Polskim Posslem, lub Moskiewsko-Polskim Kommandantem, tandem tak się dzieie, oto jest „propria oris confessio „ i dla tego też ginieemy.

Nim mi przydzie wyiaśnić występek przeciw Woyskowości, trudne jest przemilczyc tego kroku, ktoren nie tyle mnie na ostatek dziwi, że tak myśli J. P. Generał Artylleryi Koronney, ale tym mnie najmocniey obrufza, że taką sobie postępowania przepisawszy regule, chce ją dać dla Stanow Rzeplitey za uniwersalną i imponującą; a że ta szczęśliwym Niebios przeznaczeniem nie została,

nagania i^z publicznie przed Kommandantem Mo-
skiewskim, tłumaczy się przez ręce Zwierzchniey
swoiey władzy Woyskowej, Stanom Rzeplitey
otwarcie to przesyła, i tam gdzie posłuszeństwo i
uszanowanie winien, nieposłuszeństwo i obrazę
popełnia i okazuje.

Dla tego o końcu Listu mówić zacząłem, bo ko-
niec najmocniejszy znalazłszy. patrzę na począ-
tek jak na skutek wyiawionego swego sposobu my-
ślenia; ale że o grzechach przeciw subordynacyi
mówić z początku głosu mego przyrzekłem, do
tych przystępuję, okazując się za każdym Listu te-
go wyrazem dowodzić, że zgrzeszył J. P. Gene-
rał Artylleryi przeciwko Zwierzchniey swoiey
władzy Kommissyi Woyskowej.

Zaczyna List J. P. Generał Artylleryi od tego :
„Odebrawszy Rapport od J. P. Jerlicza z donie-
„szeniem, iż Regiment lekko-konny Chersoński
„wiedział w Polskę do Dobr Szmiły końcem wy-
„szukania Kwater dla całego Regimentu „ Okazu-
„je że nie dopełnił rozkazu teyże Kommissyi Woys-
„kowej, bo niewczesna odezwa nie już do będą-
„cego w granicach Polski, ale przed granicą ieszcze
„nastąpić była powinna, bo iakim przynajmniej
„zakrył, Ordynans Kommissyi Woyskowej ma
„bydź w te słowa wydany : „Masz W. Pan obwie-
„ścić Woyska do Polski wchodzić chcące o ode-
„brany ordynansie, że ich wpuszcząć nie bę-
„dziesz, co gdy by nie wstrzymało, masz się W. Pan
„bronić i ślad gwałtu zostawić „ Wzięc postępie-
„nie jest w brew Ordynansowi, bo J. P. Generał Ar-
„tylleryi nie obwieścił wchodzącego J. P. Generała
„Müllera, a do weszłego już w Kray Polski ten List
„pisał, bo J. P. Jerlicz Podkommendny J. P. Genera-
„ła znać że nie miał Ordynansu wydanego wstrzy-

mywania Moskalow, znać że ci bez oppozycyi i łatwo bardzo weszli, bo Generał Jerlicz w swoim do J. P. Generała Artylleryi Raporcie byłby to wszystko wyraził.

Ze takowe od Kommissyi wyszły Ordynanse, dowodzi to drugi Artykuł wzmiankowanego J. P. Generała Artylleryi Listu: „Y odebrawszy rozkazy „Kommissyi nowo ustanowioney na teraźniejszy „Seymie opponowania się wniyściu Woy „skom Rossyiskim, „ i czyliż dla tego, że nowo ustanowiona Komissya, słuhać Jey nie należy? Wszakże Kommissya Woyskowa zaraz po ustanowieniu i odebraniu Kommandy takowe Ordynanse wydała, a Pułk Chersoński w tym czasie dopiero wżedł do Polski; więc nayiasniey powinność subordynacyi Woyskowej przez Kommenderującego Generała przeżstąpioną została.

Jdźmy dalej, pisze J. P. Generał Artylleryi: „Wydałem rozkazy stosowne do powinności moich; o czym mam honor uwiadomić WP. prosząc go, abys raczył dać mi prędką odpowiedź „ Gdyby na tym J. P. Generał Artylleryi był skończył, poddałby był wyraz ten iefzcze obojętnemu tłumaczeniu, że choć kiedykolwiek rozkazy Zwierzchności Woyskowej dopełniać będzie; ale z żalem powiedzieć mi to przychodzi, że inaczey ia rzecz tę wiadzę czytając wyraz Listu tego daley, że dla tego day mi W. Pan prędką odpowiedź: „ktorąbym mógł komunikować Kommissyi. „ A przeto nie obojętne wypada tłumaczenie, tylko że nie mając zlecenia przysyłania Kommissyi odpowiedzi Moskiewskiey, lecz koniecznie ślad gwałtu, pierwszą przystał dla okazania krnąbrney swoiey do Woysk tych przychylności, drugiego nie dopełnił

pełnił dla nie przestąpienia w najmniejszym punkcie systemu swego; gdzież jest dopełniona powinność? gdzież była opozycja przy wejściu Wojsk w Granicę? gdzież jest zalecony przez Komendę ślad gwałtu?

W końcu Listu tego ta otwarta dla Dworu Petersburskiego i całego Kraju Moskiewskiego przyznanie w słowach: „Upraszam łaski W. Pana, abyś był upewnionym o przywiązaniu niewzruszonym, które poświęciłem Najjaśniejszemu Imperatorowi, świątyni i wspaniałej Monarchii i Jey Państwu, które powinniśmy byli uważać jako wsparcie egzystencji i wolności naszej Rzeczypospolitej, „Coż zostawiła dla W. K. Mci i Rzeczypospolitej? oto ja jasno powiem, smutek szczególnie z oddziału J. P. Generała Artylerji, zgorzelenie, gdyby się nam wolno było przywiązać do obcych, a zapominać o sobie, w takim przypadku uchowały Boże nasładowanym, kiedy jeden dla tej, drugi dla innej oświadczają się zacznie Potency, skończymy na tym, że znikną w tych tu murach Polacy.

Jak Żołnierzowi ślepo tylko rozkazy dopełniać w tamtym miejscu należy, iak Posłowi, choćby tutaj, mówić tak nie przyjdzie. Lepiej, pięknie, i ozdobnie zrobimy, kiedy postawimy sto tysięcy Wojska na nogach, i jednogłośnie krzyknijemy: że niewzruszone przywiązanie Nasze poświęciliśmy W. K. Mci i całej Rzeczypospolitej, które uważać powinniśmy byli, iako jedynę i najsłabszą. I te wsparcie egzystencji i wolności Naszej; tak gadamy, a W. K. Mość stań na czele Narodu, a choćby też po trupach Naszych do tej szczęśliwości doprowadzisz Siebie i Polskę.

Jdąc zatem za zdaniem samego J. P. Generała Artylerji a Posła Braclawskiego, abysmy nie

byli podobni do wietkiewy trzciny, ale raczy do tych wspaniałych i nieporuszonych Dębów, abyśmy wprzód do obowiązkow Funkcyi Seymowania sposobili się, a niżeli obowiązki te dzwigać odważemy się, dowodzę, że umiem powinności moie pełnić, bo czuję tę nieprzyzwoitość prześłania tey ekspedycyi do Stanow, powiem i to, że należałoby Stanom Nayias: rozkazać stawic się Jmć Panu Generalowi do explikacyi tego wszystkiego, ale gdy to przez zwykłą Wafzą powolność Nayiasnieysze Stany oddalonym bydź postrzegam, żądam przynajmniej i dopraszam się, aby Deputacya Interessow Cudzoziemskich przyspieszała wyprawienie J. P. Generała Artylleryi na przeznaczone Poselstwo Jego do Dworu Petersburkiego.

Sądzę niemniej potrzebą, ażeby zalecić Kommissyi Woykowey, aby ta ściagnęła Kommandy i ruszyć im w tamte rozkazała strony, inaczy nie umiem tutaj radzić, nie widząc tam, gdzie największy zapala się ogień, najmniejszego dla mnie i dla Kraiu bezpieczeństwa.

Slyszalem tu okrzyk na wyraz krąbrnego. Niech sobie Stany Nayias: przypomną, iż tych słow używał J. P. Generał Artylleryi do Was Nayiasnieysze Stany mówiąc: „Prowadź W.K. Mość krąbrnych, nie oglądając się na nic, do szczęścia. „ A mniemam, iż użyty odemnie na wzajem usprawiedliwionym zostaie.

Jmć Pan Potocki Poseł Lubelski miał następującą mowę.

M O W A

J. W. STANISŁAWA POTOCKIEGO

Posła Lubelskiego.

NAżywysz przejęty czulością na słyszane dopiero zażalenie Męża Cnotą i Obywatelstwem znakomitego, z którym mnie Krew, przyjaźń, i szacunek łączą, z żalem głos moy do Was Najjaśnieysze Rzeczypospolitey Stany podnoszę. Milczałbym raczey, bo ten cios niespodziewany, prawie mi sposobność mowienia odbiera, smutkiem i zadumieniem napelniając duszę moją tkliwą na krzywdę przyjaźni i Cnoty. Lecz też przyjaźń i cnota, też, związki krwi i szacunku, mowić mi każą, milczenie za występki, najmnieyse nawet słuszney obrony opóźnienie, zażalenie Jmieniowi memu wskazując. Świadcze się jednak Wami o Zaciwi Współ-Obywatele! - świadczę się też o Ojczyznę moją! że do tego przymuszony, z wstrętem widzę trwonionym na wstydlivych rozterkach czas, tyłu, i tak ważnym potrzebom Ojczyzny poświęcony, czas od użycia którego szczęście Jey, lub wieczny zawisł upadek. Panowała niegdyś, panowała w sercu Polaków jedność, miłość Ojczyzny, i zgoda. Temi kruszyli Przodkowie Nasi niezliczone Nieprzyjaciół szyki, temi sławnym Jmie Polskie uczynili, z temi upadła dawna wielkość Nasza, i nadszedł stan ohydzoney, w którym żyjemy. Kłócono Nas, by nad Nami panować; teraz gdy się Nam kupić i łączyć, gdy gromadzić należy, Myż się sami dzielić i szarpać będziemy? Nikt większey Nieprzy-

iaciolom Naszym nie uczyni przyślugi, iak ten, który tego dokaże, czyli go proźna gorliwość u-niesie, czy nieprzeblagana niechęć pociągnie. Przebóg Polacy! zgubi Nas, zgubi siebie, zgubi Oyczyznę. Ja bronić Cnotę i przyiaźń przymu-fzony, odpowiem na ciężkie i tkliwe nader J. P. Chelmskiego zaskarżenia (które iak mniemam gorliwość natchnęła) oczyszczając Cnotę, nie iey pożyczając imienia, bym trul świętą Obywatelow jedność, na której iedynie całość Oyczyzny i przysze Jey szczęście zagruntować możemy.

Chcieycie nayprzod zważyć Nayiaśnieysze Sta-ny! w iak przykrym, w iak ciężkim znajduję się razię, byście to, co braknie wymowie moiey rze-czy przypisać niechcieli. Oto odpowiadać natych-miaśt przymuszony iestem na ciężkie nader ob- winienie z nienacka i niespodziewanie, iż tak rze- kę, nagabniony wtedy, kiedy się tego naymniey spodziewać mogłem. Oto odpowiadać muszę, żalem iefzcze i zadumieniem przeięty, nie na- gotowany, nieostrzeżony, nie mając innych do od- poru sposobow, procz tych, które mi sama Cnota oskarżonego poddaie; odpowiadać na długie i z- dawna, iak widać, przygotowane doniesienie, kto- rego dowody przebiegle wyszukiwanemi, słowo każde zaostrzonym iest bodźcem.

Gdyby tu zły człowiek przed nami stanął i Cnotliwego oskarżył, lub gdyby Cnotliwy wystę- pnego donosił, łatwoby zgromić występek, a Cno- tę świętą niewinności okryć szatą. Lecz powsta- łe wzięty gorliwością Poseł, przeciw Obywatelo- wi Cnotą znakomitemu, za którym tylokrotne mówią przyślugi, dla którego nie dawno, zdało się, iż Polska cała, dość zaufania, dość pochwał wynaleść nie mogła. Nie szuka zapewne oczer-

nić pierwszy drugiego, ani podłym stać się chce Delatorem, bo się temu i osobisty jego charakter, i publiczny Posła sprzeciwia, lecz zbytnią pewnie gorliwością Dobra publicznego uniesiony, ściga występki, gdzie mu się tylko cień jego widzieć zdaje, donosi, iak widzi, a omylony, w podeyrzenie cnotę nacyjstszą podaje; w podeyrzenie z natury swoiey nacyjstszé, najszkodliwszé, do starcia prawie niepodobne, bo ten, który go rzuci ocalonym jest. i mieszcem, z którego to czyni, i samym sposobem czynienia, ten, na którego pada, nie ma nawet bronienia się przyzwoitych środków, gdy zamiast formalney skargi przed Sądem, któryby ją mógł rozpoznać, doniesienie i podevrzenie w oczach całego Narodu jest rzuconym sposobem najzręczniejszym dla skarżącego. nayokrutniejszy dla oskarżonego.

Do ciebie się tu nayprzed samego odwołuję MP. Chelmski, i pytam: niesieszli otwartą skargę na Generała Artylleryi przed Zgromadzeniem Stanami? myślisz że ją popierać? chceszli sądu? chceszli pogromienia występku? nie zaś! ręczy mi to głos twój dopiero słyżany. Jnaczej byłbyś zapewnie iawnie występki wymienił, i o sąd, prosił nie zastaniając się godnością Poselską, ani wstydzając się Delatora imienia; gdyby o całość Oyczyzny chodziło, rzekłbyś z szlachetnym zaufaniem: Mam oczywiste dowody zdrady przeciw Rzeplitey knowaney, niechcąc iey ostatecznego upadku; niech kruszna kara padnie na winnego; lub gdy występku dowieść nie zdołam, niech i na moją zwali się głowę, dość dla mnie, żem całości Oyczyzny przestrzegam; Lecz iak dalekim przebóg! od tak iasnego, tak Obywatelskiego zakarżenia jest uczynione tu de-

nieśnienie, ta głucha skarga bez skargi, zadany niezmierny iakiś, lecz nie wymieniony występpek, bez prośzenia o Sąd, o karę, słowem, podeyrzenie i oczernienie na cnotę rzucone, nie iak przystało pogromiony występpek, a to wszystko śmiało powiem; nie w mieyscu i w czasie swoim uczynione, tak dalece, iż zbyt pewnym, iak ia, trzeba bydz o gorliwości Jmci Pana Chelmskiego, by taki zapęd, by to doniesienie skutkiem gorliwości o dobro Publiczne, nie iakiey osobistej niechęci osądzić.

Gdy kto skarży, gdy kto donosi, a nie dowodzi, gdy nieściga karą występku, ośmiela go, nie gromi, psuje, i nie naprawia interess publiczny, i jeżeli nie złym, to przynajmniej nieważnym i szkodzącym staie się Obywatelem. Mogłbym dodać, kto skarży, a nie dowodzi, a Sądu nie żąda, znać, że ma większą zarzucania, iak dowodzenia zreczność, że mu łatwiej zgubić na sławie niewynnego, niż występnego mieczem Praw ukarać; słowem: że osobistą zemstę naywygodniejszy dla siebie popiera sposobem; bo czy prawdę twierdzi, czy fałsz, równie się gorliwym mieni Obywatelem; żadney nie podpada karze, a gdy się niewinność okaże, gorliwą niby mylką kryie iad skryty. W partykularnym pożyciu winić nieprzytomnego, jest to iedno, co zdięta z niego winę na siebie przyjmować; strzedz się tego radzi delikatność i honor, których próznie w Społeczności obrazić nie można. Coż dopiero w życiu publicznym, gdzie szlachetna otwartość zawsze Obywatelstwu towarzyzyć powinna; gdzie to, co nie jest przykładem, zgorżeniem się staie. Łatwoby mi za wielką Generała Artylleryi liczyć krzywdę, że nieprzytom-

nego, że bez obrony będącego obwiniono, lecz ja
mniey to iego. iak winiących go mniemam nie-
szczęściem. Bo czyż Publiczność, ten sprawie-
dliwy czynow Należych Sędzia, takiego nie uczy-
ni wniosku? Przytomnego w tych murach, wraz
z Nami Seymującego, czy się bano cnoty, czy
szanowano niewinność, zmilczala zawiść, uci-
chła niechęć, nie tknęła go nawet gorliwość. Nie-
przytomnego dopiero ściga, i krzywdzi sławę
tego, który na straż iey, odgłos tylko Cnoty swo-
iey zostawił. W tym porównaniu pytam Was
Najiaśn: Stany dla kogo mniemanie Publiczno-
ści szczęśliwzym nazwać się może, czy dla te-
go, co nieprzytomny nie bał się czyny swoje
pod Cnoty opiekę na wszelkie wystawić pociski-
czyli dla tego, co moment nieprzytomności upa-
trzywszy, wtedy go skarży, wtedy go najwinniey-
szym sądzi, kiedy do obrony najmniey ma spo-
sobow? Nie tak ja mniemam ogorliwości Jmć
Pana Chełmskiego, bó choć ią nie na swoim
mieyscu bydź sądzę, umiem ią cenić, lecz chcę
okazać mniey od niego wziętym iak nieprzy-
tomną Cnotę szanować należy, iak strasznym
jest Sąd Publiczności, wtedy nawet, gdy ią so-
bie nayprzychylnieyszą mniemamy. To tedy nie-
przytomność od wśzystkiego wymawia? Nie za-
iste! umie Publiczność słuszne skargi i żal przy-
czyny od pozornych rozroznic; Wie, że jeżeli
skarga, jeżeli żal jest rzetelnym, nie na słowach
kończyć się powinny, lecz ścigać występnego, i
mocą dowodow przed Sądem go pogromić, gdy
nie tak czyni, czezą jest, albo krzywdzącą taką
górliwość; w pierwżym przypadku nieskuteczną
dla Oyczyyny, w drugim aż nader skuteczną
przeciw temu, który niewinną jest iey ofiarą.

Zgrzeszył-li General Artylleryi przeciw Subordynacyi? iest Kommissya Woyskowa, iest Sąd na niego gotowy i Prawem wskazany. Tu iego winę wymieniwszy, tam ię ściagać natychmiast należy. Zgrzeszył-li przeciwko całej Oyczyźnie, o Sąd publiczniejszy ieszcze, o Sąd Seymowy prosić należało; stawi się zapewne, ręczę za niego, ani się dobrodzieystwem Prawa i godności Poselkney zastaniać będzie; nie żąda nawet podobney od skarżącego ofiary, i za to śmiem bydz rękoymią, bo wiem, że w szlachetny sposob myślenia szukać zemsty nie wchodzi.

Chciejcie się pilnie Nayiasnieysze Stany nad tą uwagą zastanowić, iż to czego skarżący zwyczaj żąda, oskarżony strzeże się, to iest: Sądu i wyswiecenia występku; oto Was oskarżony usilnie azis prosi, tego skarżący w oskarżeniu swoim nawet unika. Zarzucone są wielorakie przeciw Oyczyźnie występkki Generałow i Artylleryi, nie przeto Sąd i kara na niego wnoszona, lecz na szkodliwsze Poselstwo nad Kommandę w kraiu, za Kray go iak nayśpiesniey sam oskarżyciel wysyła. Nie zrozumianey dla mnie przeciwności skutkiem, nowy mu (iezeli go złym mniemam) zle czynienia podaje sposob; nie zdaież się, że wydrzeć mu Kommandę, nie moc uszkodzenia Oyczyźnie, iego iest zamiarem? lecz nie. ścierpi cienia nawet podeyrzenia Mąż, co nie zna winy, nieścierpi go Jmie nasze, które nieskażone od Przodkow odebrawszy, nieskażonym, Dzieciom Naszym oddać zdamy. Śmiem więc Was prosić Nayiasnieysze Stany! imieniem tak lekce obwinionego, a tak znakomitego cnotą Obywatela, śmiem prosić imieniem całego Domu naszego, który w

Oczy-

Oczywiście ma swoje zasługi, i zaświadczoną dla niej od wieków wierność, nie o łaskę żadną, nie o względy, lecz o Sąd najostrzejszy, o słuźność, którą ostatniemu Obywatelowi winniście. Prawdy tylko, tego światła przyjaźnego niewinności żądamy. Niech skarżący czyni śmiało, niech sobie zachowa bezpieczny honor pogromienia (jeżeli go znajdzie) występku, byleby dał miejsce usprawiedliwienia się Cnocie.

Nie sposób, nie cel, nie ciężkość, i nieprzywitość zaskarżenia dłużey Wam Nayiaśniejze Stany dowodzić będę, bo to wszystko, iak mniemam, odkryłem, lecz samo zniszczę obwinienie. Pomieszana jego osnowa przynagla mnie treść iey zebrać, i iasną uczynić. Oto niby z powodu słyżanych dopiero raportow Wojskowych, Jmć Pan Chelmski list Generała Artylleryi do wkraczającego w Polskę Generała Moskiewskiego Müllera pisany sam przeczytawszy, na nim doniesienie swoje gruntuie, upatrując w tym liście znowę z obcą Potencyą, i iawną Oczyzny zdradę. Na to doniesienie nie jeden mniema (i czyż kto inaczey mniemać może?) iż list sekretnie pisany, iż pod ręką knowaną między Generałem Moskiewskim, a Polskim Komendantem zdradę odkrywszy Jmć Pan Chelmski, donosi nayszczerniejszy przeciw Oczyźnie spisek, list od siebie przeięty czyta, i na wsparcie podeyrzenia swego przed oczy nam kładzie list, do którego się Generał Artylleryi przyznać ani chce, ani może. W tym uprzedzeniu Jmć Pan Chelmski naypięknieyszą bierze na siebie postać Obywatela, który pragnie zbawić Oczyznę, nayhańbieńszą wkładając na tego, ktorego donosi. Lecz zmienia się to uprzedzenie, i jednym słowem

upada, gdy kto wie, że ten list na zdradę, na zgubę niyb Oyczyzny pisany, nie oskarżający przei-
 iął, lecz sam oskarżony Stanom Zgromadzoným
 przesłał. Icoż z tąd wynika? oto, że albo Ge-
 neral Artylleryi iest, iak był dotąd wzorem ot-
 wartości, Obywatelstwa i cnoty, lub że źle czy-
 nic chcącemu, źle czynić nie podobna, gdy sam
 ostrzega Oyczyznę o występkach, które przeciw
 nię knuie. Bogday-by Polska nigdy innyeh
 nie znała! bogday-by każdy śmiał tak na iaw
 czyny swoje wystawić! Bogday-by każdego tak
 łatwo winić, bronić i niewinnym okazać było?
 Przesyła sam General Artylleryi bez konieczney
 nawet potrzeby list do Generala Moskiewkiego
 pisany, i to iest ciemną i niedościgłą zdradą. Wie
 onim i ma go wręku swoich od kilku tygodni
 Publiczność, dziś dopiero, dziś tak niewczesnie
 iest zażkarżonym, i to się gorliwością, to Oby-
 watelstwem zowie? Pytam, czy iawnie czy ot-
 warcie czynić, czy ostrzegać tego, przeciw ko-
 mu spisek się robi, iest właściwą zbrodni cechą,
 czy przeciwnie wiedzieć o tym, a milczyć gorli-
 wością i cnotą? Za coż dziś stało się to występ-
 kiem, co nim dotąd nie było? albo za coż dziś
 dopiero doniesionym iest to, co milczeć, i mo-
 ment żadnym nie należało sposobem? Gubię się
 w tych myślach, może ie przeczornieysza ode-
 mnie rozwiąże Publiczność.

Lecz wracam do listu samego; na dwie go
 części dzielić należy. W pierwzisiej mowi Ge-
 neral Artylleryi iako człowiek publiczny, oznay-
 muie odebrane od Kommiffyi rozkazy, i oświad-
 cza, iż wydał Ordynanse stosowne do powinno-
 ści swoiey; to uczyniwłszy, iuż obowiązek Czło-
 wieka publicznego i Kommendanta dopełnil. W

duugiey mowi iak partykularna Osoba, i swo-
 ie czucie, z którym się, nigdy nie tail odkrywa.
 Tu tylko Nayiasnieysze Stany Człowieka na Urzę-
 dzie, Człowieka publicznego, od partykularney
 Osoby rozróżnić, trzeba, tu tylko nie mieścić,
 eo widocznie iest oddzielnym, i niechcieć konie-
 cznie osobiste czucie wolnego Obywatela, z U-
 rzędem, zpowinnością iego łączyć, a cień nawet
 podeyrzenia i winy upadnie. Wyraża, iak rze-
 kłem, w pierwfzey części listu swego Genera-
 l Artylleryi, że się dowiedział o wkroczeniu Regi-
 mentu Chersonskiego, że ma rozkaz nie pufzczać
 Woysk Rossyjskich w Granicę Nalzą, i że sto-
 sowne do swojej powinności wydał Ordynan-
 se. To są słowa Kommandanta Generała, Czło-
 wieka publicznego, lecz nie proźnie iak bywa
 rzeczone, liczne Raporta dopiero czytane do-
 wodzą, że im skutek odpowiada; gromią wszę-
 dzie Podkommendni iego Zołnierzy Moskiew-
 skich; dowodem tego iest waleczność Towarzy-
 sza i Szeregowych na dzisieyszy Seffyi od Nay-
 iasnieyszych Stanow chwalebna załczyconych
 nadgroda. Pytam, zpod czyieyż Kommendy
 byli ci ludzie? za czym czynili rozkazem? pew-
 nie Moskiewsko-Polski Generał, odpierać i ści-
 góć kazal przyiaznych sobie Moskalow? To są
 czyny, nie słowa, to są niezbite dowody, któ-
 rym odpowiedzieć należało, i zapewne nie iest
 to zapomnienie, odpowiedzianoby im, gdyby na
 nie co odpowiedzieć można, lecz gdy wygod-
 nieyszemi czeze zdały się wnioski, ia i słowom
 odpowiem.

Przypomniemy sobie Nayiasnieysze Stany po-
 czątek Seymu dzisieyszego, różniły Nas zdania
 (niezczęściem może różnią i dotąd) ci w tym,

ci wtamtym Sąsiedzie, naylepszy związek dla Polski widzieli. Ci się jedney, tamci drugiey chwytali frony, wszyscy, iak mniemam, dobra Oyczyzny żądaiąc. Kto się pomylił, kto dobrze widział, to czas odkrycie; My zachęcać dopelnienie powinności, powściągać przestępstwa, nie badać sposob myślenia Współ-Obywatelów winniśmy. Nie jestem ani Austryakiem, ani Prusakiem, ani Moskalem, wielu tu iednak wtey Izbie za niem; lub przeciw nim mowiących slyszalem. Nikomu to występkiem, nikomu winą nie było, bo w wolnym Kraiu sposob widzenia rzeczy i mówienia o nich wolnym bydź powinien, ieszcze i w naydespotyczniefzych inkwizycya na sposob myślenia ustanowiona nie jest i nigdy nie była. Myż ią na łonie wolney Rzeczypospolitey stanowiąc dozwolem, i naycięższe na siebie, bo Monarchicznym Kraiom nieznane wkładać będziemy iarzmo? stanie się to iednak, iezeli złemu nie zaradzimy w początkach. Iezeli wyrazy listu Generała Artylleryi, podobne tym, ktore tu z Tronu slyzane były, iezeli wysledzać myśl iego damy, choć iak się to iawnie z czynow okazało, że osobiste iego mniemanie, nic powinności nie uszkadza. Myż z tego mu zbrodnią robić będziemy, że może innego od wielu jest zdania? drzę na samo wspomnienie takiey przemocy, i iezeli ona skutkiem ma bydź Wolności, mam taką Wolność za nayokrutniefszą niewolą.

Możemyż, nie mówię już przy wolności, lecz przy rozsądku, ktory jest wszystkim Kraiom pospolity, myśl czyią chcieć tłumaczyć? nie podług czynow. nawet o niey sądzić, lecz to, co jest, pomiiając, kłaść to, co nam się zdaie, lub

cobysmy chcieli by bylo? ktoż wie, czy General Artylleryi do wkraczającego na czele znaczego Woyska Generała Moskiewskiego przyiaznego użył wyrazow, żeby go zniewolił do przyiaznego obchodzenia się z Kraiem, ktorego mocą bronić nie czuł się w stanie? Jeżeli wolno na zle myśl czyią tłumaczyć, nie wiem za coby rownie na dobre, ile w cnotliwym Obywatelu, tłumaczoną nie była, i to nie przeważyło mniemanie, ktore Cnocie zawierza, co z siebie sądzi o innych. Dokonywać Prawa i wyrokow Oyczyzny swoiey, to jest nayściśleyszą powinnością Obywatela, myśleć głośno iak mu się podoba, to nayświętszym iego Prawem. Przy tym ia staię, i gwałcić go, nie tylko na Krewnym, na Przyiacielu, na iednym z naypierwszych Obywatelow, lecz na ostatnim nie dam, poki się wolnym, poki się Polakiem zwać będę, bo czuię, że na tym całość każdego i bezpieczeństwo zawisło.

Nie takiego Nayiasnieysze Stany obawiać Nam się należy Obywatela, co iawnie czyni i myśli, lecz takiego, ktory maską Patryotyzmu okryty, i zedłby w szrod cieni ku niedościgłemu celowi, ktoryby szatą Obywatelstwa odziany, mylną zwodził Nas postacią, i tym stał się niebezpieczniejszym, imby się Nam pewnieyszym wydawał Nie masz tu takiego między Nami. Lecz przyznaymy, iż gdyby General Artylleryi takim byl, iakim go Nam tu wystawić szukano, tą by nie inną szedł drogą. Komuż w tedy łatwieyby Nas zwiesić i zgubić, iak temu, ktoremu na ukrycie zbrodni swoiey dosyć bylo nie bydź do tego punktu otwartym, by się z niczym nie tail. Nie wchodzilo w układ cnotliwego umysłu choć na moment, i jeżeli nie ukryć, to przynaymniej zamilczeć swoy

sposob myślenia, by Publiczność ze wżyskim za sobą pociągnąć; Wolał coś utracić z słuźnego mniemania, ktore o nim cała Polska powzięła, niż na moment sobie nie być podobnym. Y takieyże to otwartości, takiey cnoty Męża w podeyrzeniu mieć chcemy, iakby ciemne knuł przeciw Oyczyźnie spiski, gdy głośno myśli iak Człowiek wolny, czyni iak mu Obywatelstwo, iak mu każe powinność? Kto tey prawdy nie czuie, dowieść mu iey nie podobna, woli dziwną przeciwnością Moskiewsko-Polskim Generałem zwać tego, który szczęśliwie walczy z Moskalam, iak znać niepodobney dla siebie wierzyć prawdzie. Tak nie zawsze podług swego sposobu myślenia sądzić drugich można! wniesć się niekiedy trzeba, i do ich zdania przybliżyć, lecz tu ciężkość zachodzi, tu nie zawsze siła chęci odpowiada. Dla tego często mylemy się (rzekł ieden z dawnych) że siebie w drugich, drugich w sobie widzimy.

Panią będąc zamknięcia lub otwarcia granic swoich komu się iey podoba, zamknęła ie Rzeczpospolita z powodu neutralności Woyskom Moskiewskim; nie przeto wydała Rossyi Woynę, nie przeto ogłosiła winnym i występnyim tego, który by mniemał, iż z iey przyiaźni Polska kiedyś korzystać może. Jesteśmy dziś z Moskwą w tym stopniu, w którym od wiekow byliśmy z innemi Sąsiadami naszymi, Granice nasze są im zamknięte, żyjemy iednak z niemi w pokoju. Wszak podchlebnie sobie o nich wrożyć i głośno to mówić nikomu nie było występkiem; za coź iedynym przykładem ma być dziś temu, który mężnie odpierając wdzierających się w granicę naszą Moskalow, powinności swojej zadofyc czyni?

lecz mowi do nich przyjaźnie, czy by własnemu dogodził czuciu, czy by zafoną przyjaźnią Krzyż okrył od gwałtów. W pierwszym razie widzę myśl wolną wolnego Obywatela, w drugim fiaranność Wodza, lecz nigdzie występku, nigdzie zdrady, nigdzie zimowy widzieć nie mogę.

Od ogólnych zażkarzeń do szczegółnych gdy mi przytąpić przychodzi, iść będę krok w krok za każdym Imię Pana Chełmskiego zarzutem, żadnego nie opuścę, ile mi pamięć obiać pozwoli. Naypierwey od najfrozszego i naypozornieyszego zacznę, niedopełnienia niby Ordynansow Kommissyi Woykowej wpuśczeniem Pułku Cherfońskiego w Państwa Rzeplitey; ten rownie frogi, iak lekko uczyniony zarzut, gdy się falszywym okaże, wszystkie inne na nim tylko wsparte przez się upadną. Słyszał Imię Pan Chełmski, słyszeliśmy wszyscy Rapport Generała Lubowickiego, iż we trzy dni po weyściu do Szmyły Moskalow odebrał Ordynans niepuszczania ich w Granicę Rzeplitey. Wiemy rownie z tychże Rapportów, że zpoźnione Ordynanse Kommissyi Woykowej, co datami dowiesć jest łatwo, iedyną tego były przyczyną. (a) Czyli więc wydać takowe Ordynanse zapoźno zaleciły Stany, czy w drodze opoźnione zostały? w to nie wchodę, bo to wzytko jest obcym mowie moiey. Lecz że iak przed-

(a) Jakoż to w głowie Xcia Imci Sapielhy Marszałka Konfederacyi W. X. Lit: dowiedzienym, datami, dniami, i prawie godzinami było, których to dowodow Zacny ten Mąż na obronę Kolegi w Kommissyi zaciągnął; miał ie więc z źródła, i to świadectwo podeyrzanym bydz nie może.

ko takowe odebrał Ordynanse General Artylleryi, natychmiast ie exekwować kazał to wiem, to liczne świadczą Rapporta, tośmy wszysej dopiero slyszeli; iest tego świadkiem i Kommissyi milczenie, któraby zapewne nie omieszkała dostrzedz i ukarać Podkomendnego nieposluszeństwa. Chyba że Jegomość Pan Chełmski sam się tylko gorliwym mniema, wszystkich obojętni, a raczej sądzi winnemi i zmownemi? Jeżeli tego zaprzecza, iakżeż przytomny temu wszystkiemu chce mniemać koniecznie, i to wbiiać w umysł Publiczności, o czym sam przekonany być nie może? i jeżeli slycha dopiero czytanych Rapportow, że General Artylleryi nie dopełnił Ordynansow Kommissyi, że wpuścił mimo nich Pułk Moskiewski do Polski, kiedy wszystko iawnie dowodzi, że po wejściu iuż tego Pułku, doszedł go rzeczony Ordynans nieprzepuszczania Woysk Moskiewskich, i że od tego czasu nie tylko Pułk żaden, lecz i ieden Zolnierz obcy nie przeszedł granicy naszej.

Zarzut Jmci Pana Chełmskiego, ile mogłem, wyjaśniłem, ciężko iednak temu, który wie, iak szły rzeczy, pojąć kogo prawdziwie dotyka. Skarżyż Generała Artylleryi, że zapożno Ordynanse odebrał? Skarżyż Kommissyę, że go nie wczesnie doszły? skarżyż na Nas, na siebie, na Stany, że zapożno to Jch wyszło zlecenie, czyli też błąd cały i winę na Generała zwała, i chce go mieć w odpowiedzi za wszystkich, dla tego chyba, że nie dopełnił wczesnie Ordynansow, o których nie wiedział, to iest: których dopełnić nie mógł. W żadnym Kraiu nie slyszalem, w żadnych nie czytałem dziejach, by General był w odpowiedzi za to, że niewczesnie odebrane Ordynanse wieszczym nie przewidział duchem. Znajdźmyż pierwey
Gene-

Generalow, którzyby się tego podiąć chcieli, nim tych, którzy się tego nie podeymowali, winić o zdradę będziemy. Nie okazuje się tedy, iak twierdzi Jmć Pan Chełmski, że nie dopełnił General Artylleryi danych sobie od Kommissyi Ordynansow; a zatym że winnym, że występny. Lecz z tak frogiego oskarżenia śmieszny nader wypada wniosek, że nie jest prorokiem. Jle z dawnych pominę Dzieiow, nie na tych co się wieszczym nie chepili duchem; lecz na fałszywych prorokow kara padała,

Idźmy daley, nie dla tego nie słuchał General Artylleryi (iak mowi Jmć Pan Chełmski) nowo ustanowioney Kommissyi, że jest nową, choć iey tego zaprzec nie można, bo ią tak zowie samo Prawo, które nam wzorem bydź powinno, lecz dla tego, że Ordynanse nowo ustanowioney Kommissyi, iak się dowiodło, zapóźno czy doszły, czy wydane były. Tu iuż nie rzecz, nie żadne przewinienie, lecz oczywiście słowo nowo ustanowioney Kommissyi, występkiem się Generalowi Artylleryi staie. Jeżeli w tym słowie jest występek, my go wszyscy dziejemy, i Prawo od nas ustanowione, które tego wyrazu używa, jest winnym. Lecz nie wiem, za coby to było dla nas występkiem, a wymówką raczey, iak pochwałą dla Kommissyi, że jest świeżo na tym Seymie ustanowiona. Czyliż rozumieć się będzie, że w czasie swobody, nie przemocy powstała, że jest złączona z chwalebnią Epoką day Boże! powstania Należego?

Takiey wagi Nayaśnieysze Stany są inne dowody zawfze z iednego niby wypływające źródła, nieposłuszeństwa Ordynansom Kommissyi. Ze nieposłuszeństwa bydź nie może, gdzie nie masz rozkazu; że nie doszły Ordynans, nie jest

rozkazem, bo wola bez uwiadomienia jest niczym, tom dowiodł, to sam rozrdek dowodzi. Kiedy więc mniemanym niedopełnieniem Ordynansow Kommissyi nie jest i nie mogło byż dowiedzionym uleganie Generala Artylleryi Moskwie, pytam się, czemu go nie dowiedziono dalżemi Jego postępkami? bo te są nayrzetelnieyże myśli naszych tłumacze. Czemuż na wsparcie niedokonanych niby Ordynansów nie przydano to, co nie z koniektur niepewnych, lecz z czynow Rapportami zaświadczonych pewnie wiemy: że zaraz po odebranych Ordynansach nayścisleyze wyszły rozkazy zamknięcia granic Naszych, że gdzie tylko obca broń zabłyła, nie tylko ślad gwałtu zostawiony, lecz gwałt odepchniętym dzielnie został. Nie wspomniano mowię o tym wszystkim, bo ciężko byłoby takie przeciwności z sobą pogodzić. Ciężko nazwać Moskiewsko-Polskim Generalem tego, co tak przeciw Moskwie granic Polki strzeże, ciężko twierdzić, że wpuścił tych, których nie pułzcza, ciężko na koniec to, co się zdawało, na przeciw temu, co jest, wystawić, i własnego tym nie zniszczyć dzieła; Lecz też przyczyny, ktore skarżącemu zmilczyć to wszystko radziły, mnie mowić każą, Niech mi daruie; zbytnia, iak mniemam, troskliwość uprzedzeniu jego miejsce dała, o tym nie wątpię, lecz że uprzedzenie oczywistości ustąpi, iak, ktory zle trzymać o ludziach nie umiem, wątpić także nie mogę; inaczey nie obronę Oyczyzny, lecz nieprzyjaciela osobistego Generala Artylleryi widzieć w nim tylko przymuszony będę.

Radbym wiedzieć Nayiaśnieysze Stany za co, gdy Generał Artylleryi ma tak łatwe, tak oczy-

wiste sposoby wytłumaczenia się przed Wami z ciemnych nader i podejrzliwych zarzutów, gdy tego żąda, Oskarżyciel sam go od tego odłuwa, i śmie ielszeze w tym winić powolność Waszą, kiedy się nią sam widocznie załłania. „Należałoby (są to słowa własne Jmci Pana Chelmskiego) „Nayiaśnieysze Stany, rozkazać stawic się J. Panu Generalowi do explikacyi tego wwszytkiego, ale gdy to przez zwykłą Waszą powolność oddalonym bydź spostrzegam, żadam przynajmniey, i dopraszam się, aby Deputacya Interessów Cudzoziemskich przyśpieszyła wyprawienie Jmci Pana Generała Artylleryi na przeznaczone Pofelstwo Jego do Dworu Petersburkiego,, Kto te słowa pamiętne dobrze rozważy, treść całą i cel załłarzenia w nich znajdzie, i rzecz, nie jaką się wydaie, lecz jaką jest, zobaczy. Ktoż prosił Jmci Pana Chelmskiego o wezłne przewiedzenie zwykłej Stanow powolności, gdy nikt przed nim o tym interesie słowa nie mowił. Pewnie Generał Artylleryi, który do Sądu nie powołany, o Sąd woła, i który iuż dowiodł, że go się nie boi, lecz żąda? Przewidywałże tę Stanow powolność i głosił zawczasu J. Pan Chelmski dla tego, że mu potrzebną była, przewidywałże ją przeciwnie dla tego, że iey nie chciał, że żadał Nas przeciw niey uprzedzić? Jeżeli, iak mniemam, tę myśl ostatnią swoją bydź przyzna, za coż natychmiałta nie przelamana tegośc iego upada, i niby Waszą słabością Nayias: Stany swoją okrywa? Ze przy takich zarzutach wygodniey jest winić, iak dowodzić, to rozumiem: że szuka Skarżący ulunąć się pod pozorem Generała Artylleryi, który mu głośno za tę rzadką dziekuie uczynność i tego domyslic się można: Lecz że to wwszytko

powolnością niby Wazę, przed Wami samemi okryć szuka, że siebie samego tylko czułym i gorliwym mniema, słabość, nie czułość powszechną, łagodniejszym niby „zwykley Wazey powolności „ kształcząc imieniem, że tę powolność zawczasu ipotrzeza, i nie spotrzezoną gwałtem chce w Nas wmówić, tego zrozumieć, tego pojąć nie mogę? Niech wie, że tę łaskę, którą wymawia powolności Wazey dla Generała Artylleryi, Generał Artyl: bez żadney mymowki iemu tylko samemu potrzebną chyba bydź sądzi. Bo raz ieszcze Nayias: Stany o Sąd Was, nie skarżąc, lecz oskarżona profi Strona o Sąd szlachezny, bo na siebie tylko spaść mający, o Sąd któryby niewinność okazał, bez mżczenia iev krzywdy. Daruie ią tym Duchem Obywatelstwa, który był powinien, w tak nagłym Oyczyzny Naszey razie, choć na ten moment, zamknąć wstęp osobistościom, zawiści, prywacie. Niemi dotąd Polska ginęła! opaszmy się, ieżeli szczęśliwzemi, ieżeli lepszemi bydź chcemy, łańcuchem iedności, i zgody, ktorego żadna przemoc zerwać nie zdoła.

Zdaie się znać Jmci Panu Chelmskiemu nayłatwiejszym sposobem uniknienia nie miłych sporow po rzuconym iuż podeyrzeniu (sporow, ktoreby to podeyrzenie zniszczyły) tego, ktorego w Kraiu szkodliwym Obywatelém ogłasza, za Kray na większą chyba i łatwieyszą Oyczyzny szkodę wysyłać iak nayprędzey. Kiedy tego chce, kiedy się tego domaga, kiedy się na tym iedynie kończy i opiera gorliwe lego zaskarżenie; Jakżeż nayprzod śmie z oką spuścić niebezpiecznego Obywatela, ktorego sam tylko wyświecać tayne innym umie występki? Jakżeż w

godności Poselskiej do Dworu z którym Go złączonym mniema, zawierza temu, któremu w Kraiu. pod Kommendą będącemu, Woyskiem Naszym otoczonemu wierzyć niechce? Sam iak widzę, General Artylleryi te mniemane knuie spiski, bom o współcznikach z ust Jmć Pana Chelmskiego do winienia skorych, nic nie slyszal. Więc ieden w Kraiu Naszym przeciw wszystkim, niebezpiecznym mu się zdaie; za granicą, gdzie ieden imieniem wszystkich czynić będzie, z tym Dworem, z którym iest w zmwowie, tam go spokojnym dla Oyczyzny widzi okiem, tam go wyprawic, iak nayspieszniey radzi? Iakby ciężey było w Kraiu, w szrod Woyska naszego, Podkommendnego Obywatela śmiałość ukrocić, o Osobie się iego zapewnić, iak w szrod Dworu tak oddalonego, tak potężnego, z którym na zgubę naszą ma być złączonym, gdzie czynić imieniem Rzeczypospolitey mocen będzie, bez widza, bez świadka, bez poskromienia, bez mocy nad sobą, na los, iż tak powiem, rzuczony, gdzie nakoniec, iezeli takim iest, iakim go tu dopiero wystawiono, gdy zechce nayszkodliwze dla Nas zawrzec może Konwencye? Nie wiem za co Jmć Pan Chelmski za granicą zawierza tego Cnocie, ktorego w własnym Kraiu występnym być sędzi? Chyba że mniema, iż w niewolniczym Kraiu nabierze sentymentow Republikanta ten, ktorego w wolnym despotyzmu mniema podporą. Odrzucam od siebie to podeyrzenie, które się może choć niewinnie w umyśl nie iednego wcisnie, to iest: że zlym w miemaniu Jmć Pana Chelmskiego być przestanie General Artylleryi, gdy Kommendę porzuci, że dobrym będzie na każdym innym mieyscu,

gdy muszę iawnie złym i niebezpiecznym na tym tylko wydać. Bo gdy go ten gorliwy Posel, złej rady dać swoiey Oyczyźnie zapewne niechcący, iak nayspieszniej do Petersburga wyprawić radzi, za Pośa, sam iawnie wyznać, iż ow Moskiewko-Polski (iak go zowie) Komendant, nie będzie Moskiewsko-Polskim Pośem, boby go rownie za Pośa, iak za Kommandanta odrzucał. Obawiać się więc słusznie można, by to zle do miejsca, nie do Osoby przywiązane, nie ogarnęło i tego, którego Kommandy godniejszym, iak General Artylleryi, sam Jmć Pan Chełmski sądzi. Zbyt iasno dowiedzionym takie zdałoby mi się mniemanie, bym się czuł w stanie odpowiedzieć na niego, lecz zbyt krzywdzące gorliwość, którey wierzyć lubię, bym go od siebie wszelką siłą nie odrzucał.

Darujcie mi Nayaśniefze Stany pozorną małość uwagi, którą Wam iefzcze uczynię, bo i za tą nitką prawdy doysć możecie. Nie wymawiam ja Jmć Panu Chełmskiemu; że krnąbrnym nazwał Generala Artylleryi, boby miał setne w tym rodzaju do czynienia mu wymowki, bo w zdaniu moim przykry sposób mowienia tego tylko krzywdzi, który go używa: bo Publiczność, iak sam doznał Jmć Pan Chełmski, niecierpliwie go znosi, i bardziej go miejscu, iak Osobie przebacza. Lecz iezeli na osobistość wrzeczach publicznych nie baczę, prawdy przemilczyć nie mogę. Nie powiedział General Artylleryi, iak twierdzi Jmć Pan Chełmski: „Prowadź W. K. Mość krnąbrnych, nie oglądając się na nic, do szczęścia, lecz powiedział: „Król wolnego Narodu bardziej iest Oycem, niż Panem, wybaczając dzieciom iest tego podziałem, a i krnąbrne ku szczęściu pro-

wadzić jest Jego powinnością. (b) Nie mogli nie czuć Jmć Pan Chelmski, iak to slowo Dzieci wyraz krągbrnych ofiada. Wyrzucił go, znać żeby Generała Artylleryi krągbrniejszy w zdaniu swoim uczynił. Gdy to, co publicznie mówionym, co drukowanym, co jest i było przed oczami Naszemi, do woli odmieniać sobie pozwalamy, sądzicie ztąd Najjaśnieysze Stany! iakie nieuprzedzenie, iaka wierność, iaka slowem gorliwość w przytaczaniu innych dowodow przeciw Generałowi bydź mogła, gdy w najmniejszym ze wszystkich taką się bydź okazuje?

Już odpowiedziałem, iak mniemam, Najjaśnieysze Stany na wszystkie JP. Chelmskiego zaruty; niech mi wzajemnie na ieden tylko, iezeli może, odpowie, to jest: na Cnotę i Obywatelstwo, ktorymi Generał Artylleryi, iak nikt więcej, dotąd życie swoje zalazczył. Proszę Jmci Pana Chelmskiego, niech sam liczy iego dla Oyczyzny dary, a choćby i co z nich przepomniał, znajdzie iezsze zapewne, że nie tylko Iemu pierwsze winniśmy przykłady wzmagającego się dziś Obywatelstwa, lecz tak szlachetne ofiary, iakich inż Polska z dawna nie znała. Czas, w ktorym czynione były, nie mało im ozdoby, nie mało wielkości przydaie. Był to czas Najjaśnieysze Stany, w ktorym iedni ze wszystkim o losie Oyczyzny zwątpili, drudzy tylko o swoim, myśleli. Pomniemy więc, że najgorliwsi z Nas idą dziś torem od niego wskazanym. Zarzucony on był zdawna, i rozwalinami Oyczyzny okryty, nie łatwo wśród tey okropney samotności, wśród gru-

(b) Mowa JW. Generała Artylleryi Koronney
Dnia 5. Listopada Roku 1788. miana wierz 14

zow wolności, wynaleść i wskazać go Nam by-
 ło. Gdybym nie był Krewnym, gdybym nie był
 przyjacielem Generała Artyleryi, umiałbym mo-
 że tę część Publicznego życia iego, tak, iak
 jest warta, wystawić. Lecz te związki, które
 mnie w bronieniu go żarliwym czynią, stają mi
 się w bronieniu zawadą. Jeżeli mnie czucie unie-
 sie, wiem, że to sronnością, jeżeli zapał, to
 gniewem, jeżeli zafużona pochwała, to dumą na-
 zwanym będzie. W ściśłym nawet dochodzeniu
 prawdy odrzucać muszę to, coby skarżącą stro-
 nę czuley dotknąć mogło. bym się nie zdawał
 bardziey zemsty, iak prawdy szukać. Dziwna
 rzecz Nayjaśnieysze Stany, że gdy oskarżoną
 Stronę bronić wtey mowie tylko myślałem,
 nie raz i oskarżającą bronić mi przyszło.

Poświęcił nie tylko część znaczną majątku
 swego na usługę Oyczyzny Generał Artylleryi,
 lecz siebie i życie swoje, kiedy bądź uśmierza-
 iąc dawnieysze rozruchy chłopstwa na Ukrainie,
 bądź powietrze na granicach naszych wstrzymu-
 iąc, umiał dla siebie gardzić niebezpieczeństwem,
 odktorego Nas wżyskich zafaniał. Świadkiem
 są tego ci, którzy pod nim służyli, świadkiem
 Woysko całe, świadkiem Ukraina, świadkiem ta
 wdzięczność i poszanowanie, z którym dotąd ca-
 ła Polska Imie iego wspominała. Wiednym
 momencie, iednym oskarżeniem, Mąż, który so-
 bie tak szlachetnie u Oyczyzny zafużył, zmie-
 nia się w podle narzędzie iey zguby. Ten co
 majątek, ten co życie dla nieyłożył, nienawi-
 sną postacją naygorzszego Obywatela jest okry-
 tym! Lecz dodać do tego należy, iż ten który
 podobnego losu, iak w własney Oyczyźnie, w
 żadnym nie znajdzie Kraiu, krewnych, Przyja-
 ciol

ciot, wielkiego majątku, i nad życie droższey Wolności, zrzekał się tego wszytkiego, by był dość szczęśliwym, żeby go w obcych niewolników Zapisano liczbę, ten mówię, który siedliśko Dziadów swoich już raz porzucił, by żył wolnym i Polakiem? te rzeczy nie są do wiary podobne, zdrowy ie odrzuca rozsadek. Czemuż nie wymieniono nadgod, które go za to czekają, nie wiem iakieby były dla Obywatela, który więcęcy dał Oyczyźnie swoiey, iakby się mogli spodziewać za zgubę iey od naypotężniejszego Monarchy? Krolestwa chyba iakie lub Państwa dać mu należało? kogo się ta nierozsądna myśl chwyci, niech pomni, że ieżeli podeyściem czasem Monarchowie, Prowincye i Państwa dla siebie nabywali, nigdy Prowincye i Państwa nadgodą Zdraycom nie były.

Liczne dowody, rozsadek, i sama konieczność już Wam okazały Nayaśniefze Stany! Cnotę i niewinność Generała Artylleryi. Bogday-by On był pierwfzym i ostatnim z dobrych Obywatelów, na którego tak srogie padło zaskarzenie. Bogday ta iskierka niezgody między Nas rzucona, natychmiał przydufzoną zostala! Boże, który władaś losami Narodów, niech zginie nie tylko każdy Zdrayca Oyczyzny, ale i ten, co szuka zerwać świętą jedność Obywatelów! Nie ochraniaj Potężny Boże (ieżeli ieś takim) Przyiaciela, krewnego, Brata, i Syna moiego!

Jmć Pan Moszczeński Poseł Poznański przymówił się nie celem brónienia Jmć Pana Generała bo przeświadczoneym bliskim zawsze będąc świadkiem czynów iego, iż życie swoje, majątek wraz z Zoną, i Dzieciami gotow poświęcić na obronę Oyczyzny, iasno widzieć się daie, że

Dd

dopełnił Ordynansu Kommissyi Woyskowej gdy 23. wydany, wżeć dni onegoż dopełnił; ieżeli myśl J. W. Generała ma bydź posądzona, dla czego tak pisał do Jmć Pana Myllera, to podobnież należałoby dochodzić myśli, gdzie kto bywał? po co ieździł do Petersburga, Kaniowa dla czego bywał w Mohilowie? niechby się z tey myśli Jmć Pan Chelmski tłumaczył.

Jmć Pan Marszałek Konfed: Koronney obstaiając za posądzieniem nieprzytomnego Jmć P. Generała zdaie się, iż tam nie należy nawet przypominać co w dawniejszym głosie od niego użyte było. Lecz przystępuiąc do pełnienia obowiązkow moich materiy rozpoczętey podatkowania, Jmć Pan Sekretarz czytać Proiekt będzie. W tym Król Jmć zaprosiwszy Ministeryum do siebie, miał mowę naypierw potwierdzaiąc rostropną i sprawiedliwą zacnego Meża Jmć Pana Potockiego Pośła Lubelskiego explikacyą, który nie iako za krewnym, ale bardziey za słusnością gorliwego i zawsze cnotliwego Obywatela Jmć Pana Generała Artylleryi obstawał, rzekł daley, że nie wykroczył bynaymniey przeciw Ordynansom Kommissyi, gdy dopełnił to co mu było zalecono. A że iako Człowiek myśl swoią przyłączył w liście, nie należy w tym go posądzać, ażeby miał bydź niewiernym dla swoiey Oyczyzny, i owszem tey rostropności użył, którey nam wszyltkim utrzymać się przystoi. Albowiem Bogu niech będą dzięki, że Sąfedzkie Potencye nas otaczające, zatrudnione Nam pozwalaią tego narażenia, nie trzeba Nam drażnić któreykolwiek z nich a zwłaszcza tak mocney Potencyi, lecz użyć Nam potrzeba tego drogiego czasu na przyspieszenie umocowania się w sily i Woysko kto-

rym moglibyśmy stać się coźkolwiek w konfyderacyi Sąsiedzkiej mocniejszymi. A przeto odłożywszy na stronę wszelkie niesnaski, kłotnie i niewiści, upraszam Imię P. Marzałka Seymowego i wszystkich Seymujących oblięnie, ażeby przystąpili do rozpoczętej Materyi Podatkow. Imię P. Marszałek Konfed: Koronney zalecił czytanie J. Panu Sekretarzowi. A Imię Pan Suchodolski dopraszał się ufilnie głosu, który zabrawszy na zarzut przez Imię P. Poznańskiego uczyniony, ażeby explikował się, taką dał odpowiedź.

PRZYMOWIENIE SIĘ

J. W. Imię Pana SUCHODOLSKIEGO

Chorażęgo i Pošta Chełmskiego dnia 10. Marca
1789. R. miane.

Nayiasnieyszy Królu Panie moy Miłościwy
Nayiasnieysze Skonfederowane Stany Rzeplitey.

Niewinnym chcąc mieć kogo, winnym się samemu okazać ani na minutę nie godzi.

Chociaż z gwałtem wolności przytlumiony głos moy przedziera się do Tronu W. K. Mci i Nayias: Rzeplitey Stanow, głos żalu pełen, głos głębi na siebie wołający, głos który w twoją utając niewinność, surowości kary waszey nie lęka się.

Na zarzut, po com był w Peterzburgu? krótko odpowiadam. Woiażowałem — czegom tam szukał? znać że niczego. kiedym nic nie znalazł. Na co mi do cudzych udawać się kraioiw; gdy-

bym był chciwy szukania czegoś iako Obywatel, iako Szlacheć i Polak, mając rowny ze wszystkimi przystęp, szedłbym do Króla swego, ale wzywam chlubnego W. K. Mci tu w Stanach świadectwa, czyli Go kiedy moimi obciążał prozbami, day mi go Miłościwy Panie, pierwsze te do Ciebie zanoszę prozbę, którey przez swoją znaną Nam sprawiedliwość, pewnie my dla ulgi odmowić nie raczysz.

Nie masz żadney obcey Potencyi, ktoraby charakter i poczciwość moją kupić potrafiła, nigdy podłym, płatnym i dependującym nikomu nie byłem.

O gdyby Wszzechmocność mogła to na czas rządzić, abyście Nayias: Stany myśli moie przeniknąć zdołały, nie wylaczałbym ich zpod Sądu Wazzego, bobym zyskał na tym, lecz połudzku mówiąc, gdy to jest nipodobnym, na skutki patrzajcie, a te niechay mówią za mną.

Posel który o występku mowi z dokumentu tak oczywistego iak jest list przy Rappórcie przyślany, Delatorem być nie może, mowi iak Prawodawca o widocznym grzechu, naylepszym Delatorem jest list; naybliższym Sędzią Kommissyja Woyfkowa, ale Posel który ukryte iakieś występki Posłowi pod tajemnicą zapytywania się w Stanach, gdzieś był? i czegoś szukał zadaie? delatorem być musi; im niewinniejszy, tym tkliwszy, dla oczyszczenia mego dowodu.

Targnął się Jmć Pan Poznański celem straszenia mnie na honor moy, trafił na śmiałego, bo do żadnego grzechu nie poczuwałącego się.

Jdę odważnie pod Łaskę, idę pod wyroki Wazze Nayias: Stany; zapraszam i Jego na tamte mieysce, niechay tam dowodzi iak chce przestępa-

stwa, jeżeli przekona o niewierność Oyczyzny,
 am na siebie feruię Dekret, niechay mi głowę
 utną, i na przykład tu w stanach niechay ją
 sprzyniesą i pod Tron W. K. Mei złożą, albo
 ten kto pomoją pociągnął, niechay swoiey nadflawi.

Jmć Xiążę Sapieha przymowił się za Jmć Pa-
 nem Chelmskim dając świadectwo że z nim ra-
 zem woiaż do Kiiowa odprawiał, a przeto sądzić
 zle o tym nie należy.

A gdy Jmć Pan Suchodolski zpod Laski chciał
 głos zabrać, Jmć Pan Marszałek nie dozwolił,
 więc znowu z swego miejsca żądał od Jmć Pana
 Poznańskiego dowodow zadanego zarzutu lub o-
 czyszczenia, ażeby godnym był zafadania w tym
 miejscu między wspólnie radzącemi Obywa-
 telami. Tu Król Jmć w krotkich wyrazach prze-
 łożył Ichmć Panom Marszałkom zgodzenie tych
 rozrożeń, dając czas tylko jeszcze Jmć Panu
 Poznańskiemu do odpowiedzi.

Ten explikował się, że nie miał nawet myśli
 posądzenia zawsze cnotliwego i gorliwego Oby-
 watela Jmć Pana Chelmskiego, lecz tylko przy-
 rownał wolność myśli pisania do wolnego woia-
 żowania. Po czym Jmć Xiądz Podkanclerzy
 Koron: solwował Seffiyą na Czwartek na godzi-
 nę 10, rano.

SESSYA LXXIV.

Dnia 12. Marca 1700 Czwartek.

PO przyściu Najjaśniejszego Pana do Senatu i zagaieniu przez Jmć Pana Marszałka Seymowego i Konfed: Koron: Jmć Pan Potocki Marszałek Nadworny Lit: w zabranym głosie do onegdajszego zarzutu Jmć Panu Generalowi Artyleryi Koron: uczynionego swoją przelożył Zgromadzonym Stanom Uwagę.

DOPRASZANIE SIĘ

JW. JGNACEGO POTOCKIEGO

Marszałka Nadwornego W.X.Lit:

Doniesienie w tey tu Izbie na dniu onegdajszym słyszane, doniesienie, które za cel miało Osobę JW. Generała Artyleryi Koronney a za powód list jego do Generała Müllera pisany; było głosem szarownego Pośła, i tym samym uchodzić za delacyą nie może, którą przypisywać Poślowi, byłoby gwałcić rzecz dla Nas naydroższą, nayszarownieyszą, to jest: głos wolny Lecz jeżeli prawo mówienia konieczney wymaga wolności, jeżeli świętą Pośla Osobę od nayniejszey z: szania nagany, a tym bardzley od wizerelkiy opowiedzi; Prawo to nie

może bydź tak okrutne, aby tarczą będąc dla
 iednego, mieczem było na przeciw drugiego O-
 bywatela, chooby i nie w Poselskim charakterze.
 Ogarniająca nieprzytomnego Braclawskiego Posła,
 Jmć Pana Generała Artyleryi przez Oskarżycie-
 la skarga, naysmutniejszy, nayokropniejszy
 dla niewinności losem, nie surowości, lecz po-
 blażania i powolności Rzeczypospolitey wy-
 wała, która powolność w przypadkach, gdzie
 idzie o zarzut przeciw bezpieczeństwu Oyczyzny,
 mieysca mieć niemoze. Takowe skargi do ie-
 dney sprawiedliwości prawo mają. Ieżeli z
 przyczyny pomnienionego doniesienia JW.
 Generał Artylleryi naymniejszymu podey-
 rzeniu w czynach swoich Urzędowych podpada,
 wyrokiem Waszym Prześwietne Rzeczypospo-
 litey Stany Sądowi podpadać powinien; ieżeli zaś
 wolny w czynach swoich Urzędowych od wszel-
 kiego podeyrzenia zostaie; wolnym i od posta-
 ci oskarżonego zostać powinien, a wolnym przez
 taki sposob, któryby mu Was szacunek, i zasłu-
 żone powrocił zaufanie. Rękoymą Wam iestem
 Prześwietne Rzeczypospolitey Stany, że JW.
 Generał Artylleryi nieodwłocznie stawi się przed
 Sądem, złożywszy wszelkie Poselskiey Funkeyi
 prerogatywy, a Cnotą tylko przybrany, śmiem
 przepowiedzić, że znikną niepopularne słowa przy
 Patriotycznych czynach. Sądziłi Ateńczycy
 Arystydasa, Polacy Jerzego Lubomirskiego; któż
 Imion tych, choć nayszlachetniejszy, nościćby nie-
 chciał? nie postać Sądu, ale pozor winy straszny
 iest Cnotliwemu. Proźba iest moia, a proźba
 połączoną z Jmienikami i Krewnemi moiemi do
 W. K. Mei P. M. Mił: do Was Prześwietne Rze-
 czypospolitey Stany! abyście JW. Generalowi

Artylleryi albo dali sposob okazania swey niewinności, albo dali dowod nieodmiennego Waznego szacunku i zaufania.

Po skończonym tymże głosie Król Jmć zaprosił Ministerium do siebie powtórzył miane na onegdajszej Seffyi swe czule wyrazy dążące do utrzymania spokojności, i zgodzie Obywatelow: dziwił się, że dotąd nie są ulatwione, i nie przekonane zdania o prawdziwie cnotliwym zacnym Mężu Jmci Panu Potockim Generale Artylleryi, a przeto upraszał, na miłość Ojczyzny, ażeby już te podeyrzenia ustały, a Jmć Pana Marszałka Seymowego upraszał, iżby imieniem Stanow Zgromadzonych napisał, do Jmć Pana Potockiego Generała zapewniając go, że zawsze są przekonani o prawdziwym i Patriotycznym umyśle onegoż, na koniec usilnie obligował, ażeby już nic nie wspominając o Jmć Panu Generale raczyli przystąpić do kontynuacyi materyi względem podatkow.

Jmć P. Suchodolski Posel Chelmski, oświadczył, że gdy jest jednomyślna zgoda na pisanie listu, do Jmć Pana Generała, to i on zezwala.

Jmć Pan Wybranowski Posel Lubelski, w obszernym głosie explikował, rozne źródła, podatkow, i podał w tey materyi Projekt.

Xiążę Jmć Prymas miał mowę całą interesującą za Duchowieństwem, ażeby nie było podatkami uciążone, że wtey okoliczności sami ofiarują dwudziesty od sta procent, który to przydatek do projektu oddał do Łaski, a Jmć Pan Sekretarz przeczytał go natychmiast. Po przeczytaniu tego przydatku, Jmć Pan Ieziński Kasztelan Łukowski, w głosie swoim wyraził, że nic nowego pod słońcem, a dokąd ludzie na świecie

cię dotąd sprzeczki nie uftanę. Toż samo okaza-
 znie się w podeyrzeniu mianym, na Jmć Pana Ge-
 nerała, o którym więcey mowić niechcę maizę
 iuż dekretem Nayiasnieyszego Pana mowienia
 zabronione. Rzekł daley względem spodziewa-
 nanej medycacyi sąsiedzkich Potencyi, iż nam dla
 tego samego starać się trzeba iak payprzedzey
 siły powiększyć, abyśmy się od nich zapewnili,
 mowit o Summie 400,000. z Césarskich dobr Du-
 chownych, tudzież owyderkajach do 9. milio-
 now, oraz o Biskupstwie Krakowskim, aby to na
 Skarb odebrane było i na to podał projekt.

Mieli potym w teyże materyi głosy obftaię,
 za Duchowieństwem, JP. Koscialkowski, Wilkomir
 Radziwiński Gniezn: Pofłowie, Krakowski, Mazo-
 wiecki, Wojewodowie, i Jmć Xiądz Biskup Łucki,
 ażeby tylko 20. procent od sta płacili, i o subfi-
 dium Charitativum uwolnieni byli: Jmć Pan Bu-
 trymowicz Poseł Piński nieprzeciwił się tak li-
 cznemu zdaniu, lecz radził, ażeby uczy-
 nie klasztykacyą dochodow, to jest Proboszczowie
 niemający do dwóch tysięcy, Zakony Szkoły da-
 ięce, ci ażeby tylko podatek ziemski płacili; in-
 ni zaś Prałaci i Biskupi iako nie rownie mająt-
 nieysi, aby po 25. od sta inkludując w to Sub-
 sidium Charitativum optacali, a Kameduli Cister-
 si i inni nieuzyteczni po 30. od sta płacili.

Jmć Pan Kublicki Poseł Infantki na ofiarę
 czynioną od Duchowieństwa zezwalał, lecz aże-
 by akcydensa Kościelne od ślubow, pogrzebow
 były zniesione, ktore nie zmiernie poddanych ni-
 szczą, względem zaś Biskupstwa Krakowskiego,
 oświadczył się wten czas przymowie gdy, Po-
 słowie mający w Instrukcyi obftawać będą, aże-
 by Xiązę Prymas Jmć na zawzse przyńim zo-

stał. Potym przymowil się w podobney materyi, Jmć Pan Núrski Zisleński oraz oddał proiekt, ażeby w sporach Starostw z Miałtami Kommiffye były wyznaczone. Poczym z woli J. K. Mci przez Jmć Xiędza Podkanclerzego Koronnego była solwowana Seffya na dzień iutrzejczy na godzinę 10. rano.

S E S S Y A LXXV.

Dnia 13. Marca w Piątek.

PO zwykłym zagaieniu przez Jmć Pana Marzalka Konfederacyi Koronney, Xiążę Jmć Sanguzko Woiewoda Wolyński w zabranym głosie mowil za Stanem Duchownym, ażeby nie był uciążony. Po nim Jmć Pan Starosta Opinogorski Posel Podolski, w teyże materyi podatkow na Duchownych explikował klasyfikacyą dochodow, ażeby Klafztory ktore zatrudniaią się edukacyą młodzieży, były uwolnione od 20 procentu i do ziemskich tylko podatkow należały. Xiążę Jmć Jabłonowski Kasztelan Krakowski, w mowie swoiey wyraził, że bezpieczeństwo własności każdego powinno bydź zapewnione, a przeto i Duchowni nie mają bydź pokrzywdzeni.

Jmć Pan Rożnowski Posel Gnieźnieński, najpierw połączył swe zdanie zpoprzedniczemi, ażeby Klafztory edukujące podatek ziemski tylko oplacaly. Powtore Jmć Xiędza Kołomowikie-

go Opata Trzemeszynieckiego rekomendował JK Meci i Stanom Zgromadzonym, ażeby fundusz onegoż uczyniony w Trzemeszynie, na szkoły i na trzydziestu Szlachty ubogich był aprobowany oraz, ażeby tylko ziemski za to opłacał podatek w którey okoliczności, podał projekt.

Jmć Pan Jezierski Kasztelan Łukowski mówił w ten sens: że nikt się urażać nie powinien, kto zna obowiązek i powinność człowieka, chyba sam zły, że za złe mieć będzie. Imię Polaka wolnego potrzebuie wolnych podatkow. Ustanowiliśwy stotyścię Woyska na te trzecie 50. millionow podatku, a z kądże go mieć będziemy kiedy Starostowie się uchylili, Duchowni dać niechęć, chyba same dobra Szlacheckie opłacać będą musiały. Mowic za Duchowieństwem, W. K. Meci pobożność radziła, mowic zaś za ulgą Szlachty ubogiej sama sprawiedliwość każe &c. Woysko bez ochotnika byź nie może, a ochotnik duchowny z workiem z placu ucieka &c. Rzekł daley do Biskupow, ażeby sami między sobą uczynili rozrządzenie, porównanie dochodow Parafialnych, fundusze na szkoły, ażeby weszli w dochody bogatych zakonow. Opactwa zażyte na użytek Kraiu, aby oddane były, explikowawsz iż domaga się Duchowieństwo, aby wiara Publiczna była zachowana a sami Duchowni iey niechęć gdy pragną uchwalone subsidium charitativum uchylić &c. Po skończonym głosie, Jm Pan Butrymowicz Poseł Piński przymowil się, ażeby dziesięciny snopowe dla poddanych i possessorow szkodliwe, były na pieniądze zamienione, akcydensa Kościelne od ślubow, Pogrzebow, chrztow skasowane.

Jmć Pan Kasztelan Rypiński i Xiążę Jabłoński

nowski Poseł Wołyński. za projektem Xięcia Prymasa utrzymowali

Xiążę Adam Czartoryski Poseł Lubelski przemówił się, że do poprzedniczych łączy się głosów za Duchowieństwem, którego Stan Rycerski nie myśli pokrzywdzać, ile widząc że sam dosyć znaczną z siebie czyni ofiarę 20. procent od sta. Lecz słyszane tu przydatki, te w mnożwie gdy rozpoznać nie można. aby to ułożyć przez kompozycyą z Jemc XX Biskupami zdawałoby mi się, i zgotową rzeczą przysć do decyzji.

Jmć Pan Zieliński Poseł Zakroczymski, w zabranyim głosie wyraził, że Starostwa od podatku bronila wiara publiczna, Duchownych zaś teraz bronią prawa Kościelne. Otoż ci z których spodziewaliśmy się największe go dla Oyczyzny wsparcia najmniejszy teraz gorliwości swoiey dają dowody. Ta to a nie inna na wygubienie Stanu Szlacheckiego jest samolówka, ktorey jeżeli nie zapobieżemy zginąc nam będzie potrzeba. Bo nie dosyć gdy nam przydzie dać grosz dziesiąty z intraty lecz ustanowione popisy, odbywanie funkcyi, inne podatki wyniosą do trzydziestu procentu. Czego Duchowieństwo, dopełnić nie będzie obowiązane. Aprzeto wnioś, ażeby Duchowni nie 20. lecz 30. procent placili i o turnus na to dopraszal się.

Jmć Pan Straż Poseł Sandomirski, mowil za Duchowieństwem oraz Jmć Xięcia Soltyka Sekretarza na Biskupstwo Krakowskie rekomendował.

Jmć Pan Suchodolski Poseł Chełmski, rzeki, że przyspieszając rozpoczęty materyi przymowić się jest obowiązany i wyraziłszy winne Du-

chowieństwu uszanowanie podług religii iako Oby-
 wateł za Stanem Rycerskim upewnić się musi, a
 najpierw explikował Przydatek do Proiektu Xcia
 Prymasa, iż z Duchownych dobr zachowując po-
 datek dawny i terazniejszy dać usiłują: temi
 słowy nie zda się wylamywać od dawnych po-
 datkow, a przeciw subfidium charitativum chcą,
 ażeby było zniesione. My zaś mamy w Instru-
 kcyach na pomnożenie podatkow, nie zaś na ska-
 sowanie onychże. Powtore wyraz, iż „salvo be-
 neplacito sedis Apostolicæ”, nie jest koniecznie
 potrzebny, gdy Rzeplta w swoiey własności rzą-
 dzić i stanowić może podatki bez referencyi do
 Rzymu. Potrzebie wzmianka o Stanie Ducho-
 wnym w proiekcie uczyniona, nie mogę być
 przekonany, ażeby Stan czwarty miał się znay-
 dować, gdy tylko od dawności w trzech Stanach
 Rzeplitą uznaiemy: te odmiany poprawiwszy,
 za zakonami edukującemi łączę głos moy z po-
 przedniczymi zdaniem. A względem uchylenia
 się od podatku dawnego upraszam Jmć Pana Mar-
 szalka, ażeby podług tey propozycyi do Turnum
 przystąpił, czyli prawo Subfidii Charitativi ma
 być zniesione lub nie?

Po tym mówili w zabranych głosach za Du-
 chowieństwem utrzymując, Jmć Pan Kasztelan
 Woynicki, Jerzmanowski, Poseł Łęczycki, Xiądz
 Biskup Infantki, Wawrzecki, Poseł Braclawki i
 Potocki, Poseł Lubelski, jednomyślnie w swych zda-
 niach zezwalali na czynioną ofiarę 20. procentu
 na podatek, lecz wspomniony Imć Pan Lubelski
 upraszał Duchowieństwa, ażeby Summę siedm
 kroć sto tysięcy na lat sześć ieszcze naznaczoną
 przez subfidium charitativum na opłacenie dłu-
 gow J. K. Mci raczyli się podjąć na te tylko lata

choć pod innym imieniem wypłacać, a potem od tego podatku będą już wolni, oco upraszał J. K. Mci, ażeby swoją srodką wywową raczył zachęcić do tej dobrowolney ofiary zastąpienia „subsidiu charitatiwi”, na lat tylko sześć.

Król Jmć zaprosiwszy Ministerium do siebie w krotkiej mowie mianey wyraził najpierw: że nie jest myślą jego czynić uciążenie Stanowi Duchownemu. „Rzekł Stanowi Duchownemu”, bo od kilka wieków tego używano nazwiska, ażeby miał po tak znaczney uczynioney ofierze 20. procentu i opłaty od siępla czteroletniej intryaty po pięć od sta, ieszcze subsidium charitativum opłacać. Lecz upraszał iż by Skarb Koronny i Lit: raczyło zastąpić to co iemu ofiarował, i za co wdzięcznością zawsze wypłacać się winien. Rzekł daley, że „salvo beneplacito fedis Apostolicæ”, nie ma być odmienione, gdyż iak Król Katolicki i Orthodox, tak teyże Religii zawsze uszanowanie dotrzymać zeche, do czego przez pakta iest obowiazany. Na reszcie upraszał Jmć Pana Marszałka Seymowego, ażeby przystąpił do przeczytania przydatków Xięcia Prymasa, Xiędza Biskupa Łuckiego, i Jmć Pana Braclawskiego, a potem zapytał się o zgodę. Jmć Pan Marszałek Konfed: Koron: dopełniając zlecenia Nayiasn: Pana i Jego żądania zalecił J.P. Sekretarzowi przeczytanie proiektu wraz z przydatkami wspomnionemi. Jmć Pan Sekretarz natychmiast proiekt przeczytał, i przydatek Xięcia Jmci Prymasa, to iest, że Duchowieństwo tyle drugie ile na Dobra Ziemskie będzie postanowionego podatku wypłacać obowiazane będzie, szczerzownie Zakony Szkoły uczące Mendicantes Bonifratray i Szpitale, ktore od podatków wolnemi

czynią, subsidium zaś charitativum na zawsze kassują.

Imię Pan Suchorzewski Posel Kaliski w zabranym głosie idąc za swym przekonaniem lubo wienien uszanowanie Duchowieństwu, lecz tym nie zgrzeszy, że gdzie idzie o sprawiedliwość dopomni się. Zna dowodnie, że dobra Duchowne od dawności zawsze podatek rowny z Dobrami Królewskimi ponosily, i że w zabranym zakordonowanym Kraiu nie 20. procentu od sta, lecz bliżko do siedmdziesiąt opłacać muszą. Niech wspomną iak w Niderlandzkim Państwie i innych obowiązani są do podatkow. Starostwa i Królewsczynny zniąc potrzebę gwałtowną Rzeczypospolitey lubo nieco starali się od uchylenia zbytniego podatku, lecz nie używali protekcyi Nayiasn: Pana ktorey Duchowieństwo poszukiwało, i ktorzy, iako nikomu dobroci ferca Król Jmć nie odmawia, tak raczey mieć wzgląd powinni na ubogą w Domach pozostałą Szlachtę, ażeby uwolniwszy Duchowieństwo, ktore posiada Dobra darowizną nadane nie byli dziedzice z swych fczupłych majątkow pokrzywdzeni. A przeto jeżeli ustępie od dawnego wnieśienia ażeby trzeci grosz dawali, to od opłaty Subsidii charitativi żadnym sposobem ustąpić nie może, będąc obowiązany do powiększenia podatkow nie zaś ich znofzenia.

Jmć Pan Matuszewicz Posel Brzeski Litewski podobnie dopraszał się, ażeby ta materya względem ustanowionego podatku subsidii charitativi nie była uchylona. Toż samo potwierdził Imię Pan Kublicki Posel Infantki przydając swoy dawny projekt względem sumy na Horzeczyźnie i Panien Dominikanek które do kilku Millionow wynoszą, aby to na Skarb było obroczone.

Jmć Pan Tymowski Posel Sieradzki radził, aże by nie tracąc czasu Jmć Pan Marzalek uformował propozycyą ad Turnum podług przydatku Xięcia Imci Prymasa

Jmć Pan Marzalek Konfed: Koron: oświadczył, że gotow jest przystąpić ad Turnum, i tenże projekt na Kategorye rozebrać, ieżeli wola Najiaś: Pana będzie, po długim przeciągu Seffyi iefzcze dalsze godziny w cierpliwości poświęcić.

Jmć Pan Zieliński Posel Nurcki wyraził, że przydatek Xięcia Imci Prymasa obeymujący razem i podatek Ziemski, potrzebuie ażeby był rozdwojony, i nie może pozwolić obitając przy prawie na uformowanie iedney propozycyi.

Król Jmć zaprosiłwszy Ministerium do siebie przez Imć Xiędza Podkanclerzego Koronnego solwował Seffyą na dzień następujący na godzinę 10. rano.

SESSYA LXXVI.

Dnia 24. Marca w Sobotę.

PO zagaieniu przez Jmć Pana Marzałka Seymowego, zabral glos Jmć Xiądz Garnisz Podkanclerzy Koron: a po nim Imć Pan Ostrowiki Kajetan Czercki obydwu w materyi za Duchowienstwem, aby nie było obciążone mowiąc. Po tym Jmć Pan Słaski Posel Krakow: przeciwnego był zdania, także Jmć P. Mierzejewski Posel Podolski, ktorzy rzekli, iż przeciwko wszelkiej sprawie

dliwo

dliwości iest, ażeby prawo 1784. subsidium charitativum było skasowane. Także wniosł, Jmć Pan Podolski, ażeby Jchmć Xięża Biskupi uwiadomili o odpadłych a corpore Rzeplitey przez zakordonowanie Summach wdobrach Duchownych, które do Skarbu Rzeczypospolitey należeć powinny, narefczie żądał, ażeby w materyi o subsidium był turnus.

Jmć Pan Marzałek Konfederacyi Koronney, wyraził że propozycya nie może bydź formowana, lecz wprzod, J. P. Sekretarz przeczytał projekt który natychmiast przeczytał.

Jmć Pan Weyssenhoff Posel Inflantski, uczynił uwagę nad tymże projektem, czyli Stan Duchowny dając 20. od sta da więcej nad Stan Szlachecki mający procz rozlicznych obowiązkow i funkcyi różne na familie wydatki ktorym osoba Duchowna nigdy nie podpada. aprzeto żadnego by dobrodzieystwa nie okazał, z ktorym się slyszec daie. Daley tłumaczył względem beneplacitum o ktore referencya ma bydź czyniona, do Papieża, którą explikował, że nie jest to materya względem zbawienia, ale względem podatkow Kraiowych do których Rzym należeć wcale nie może. Narefczie o subsidium charitativum iezeli niema bydź jednomyślności, ażeby uformować propozycyą ad turnum.

Jmć Pan Jezierski Kasztelan Łukowski w zabranym głosie wyraził, że nieiestśmy tak dokładnie wiadomi czyli sąiedzkie Potencye układają między sobą pokoy czyli kontynuacyą wojny mieć będą, lecz W. K. Mc lepiej od nas wiadomy tychże gabinetow sekreta, racz nas przefrzec, ażebyśmy nie mając potrzeby gwałtowney Woyska ani Duchownych, ani siebie nie

obciążali &c. Rzekł daley lubo przeswiadczyły mnie głosy tak W. K. Mei iako i Jmć Pana Potockiego Pośła Lubelskiego za Duchowieństwem miane, atoli nie tak mnie nie przekona iak przykłady; bo cuda iuż ustaty a naśladować w dobrych uczynkach niema widzę kogo &c. Kto był przyczyną zwiniecia chorągwi w Roku 1717. o to bogaty Biskup Krakowski, kto skleił Konfederacyą Radomską i dalsze z niey wynikające czynności, Prymas Podolski, kto w dalszym czasie był pomocą, Radą i zezwoleniem do rozebrania Kraiu? Kanclerz Młodzieiowski, Prymas Ostrowski. O Narodzie! zastanow się nad tym przyk'adem Duchowieństwa, przypomni sobie, że Starostowie dla dobra publicznego cośmy sami żądali na to zezwoli. A tu Duchowieństwo ieszcze prawo 1784. chce znosić uchylając się od subsidium charitativum; zakończył podaną propozycyą ad turnum, czyli prawo 1784. ma być zniesione lub nie

Jmć Pan Zieliński Poseł Nurcki ponowił na ostatniej Seffyi swoje zdanie twierdząc, że Duchowieństwo od tego aktu heroicznego, który ich charakterowi nayprzywoitfzy, nie czyni zgorzienia, nie uchyla się i chętnie subsidium charitativum iako dar miłości opłacać będzie. Rzekł daley względem placenia 20 procentu, że nie więcej nad stan Szlachecki, opłacać będą, gdy od tychże biorąc dziesięciny z nich 10. grosz powracać będą &c. Nakoniec upraszał Jmć Pana Marszałka o przyśtąpienie ad turnum, podług propozycyi Jmć P. Chełmskiego.

Jmć Pan Suchodolski Poseł Chełmski utrzymywał projekt Jmć Pana Sandomirskiego pod-

ug ktorego propozycya ad turnum powinna bydź formowana, względem zas beneplacitum apostolicum iż to koniecznie powinno bydź odrzucone, z przyczyny że to nie idzie o Religią, ale o podatek, agdyby stolica Apostolska nie aprobowała beneplacitum, wcozby się ustanowione prawo zamieniło i iaki skutek za sobą pociągnęło; spodziewa się więc, że bez tych słow prawo będzie napisane.

Jm Pan Butrymowicz Poseł Piński dopraszał się o przeczytanie swego dodatku do projektu.

Jmć Pan Marzałek Konfederacyi Koronney, dopełniając żądanie Kolegow, zalecił Jmć Panu Sekretarzowi, czytanie wszystkich przydatkow. Po ktorych przeczytaniu były różne pro et contra głosy, iakoto Jmć Pana Zalewskiego Posła Trockiego, JP. Ostrowskiego Kasztelna Czerskiego Jmć X. Naruszewicza Biskupa Smoleńskiego, który w obszerney i długiey mowie swojej dowiódł od początku ieszcze za Xiążąt udzielnych panowania, iż Duchowieństwo dobra sobie nadane prawem Ziemskim miało, explikował, że toż Duchowieństwo iako nigdy nie oddaliło się od ratunku Oyczyzny tak i teraz ofiarę swoją składają ile może &c.

Po skończonym głosie Jmć Pan Krasński Poseł Podolski wniósł, że jeżeli Duchowieństwo przyimie opłatę subsidj charitativi więc dosyć będzie gdy da 15. procent od sta i o takową upraszał propozycyą czyli mają płacić od sta 15. lub 20. Toż samo pótwierdził Jmć Pan Mofzyński Poseł Braclawski.

Jmć Pan Marzałek Konfederacyi Koronney, na żądanie wielu usformował wspomnioną propozycyą czyli 15. lub 20. od sta płacić mają. Agdy na to niebyło, zgody, Jmć Pan Zieleński

Posel Nurski rzekł, że na takową propozycyę zezwolic nie może, lecz ażeby między 20. i 30. procentem było turnowanie.

Jmć Pan Świętoślawnski Posel Wołyński, w mowie swoiey obszernie mianey z pisma Świętego dowodził, iak dobra od Duchownych posiadane mają być używane osobliwie na fundamencie Kanonow ktore resztuiący dochod od swey potrzeby na ubogich obracać każą, teraz zaś Rzeczplita w nayuboższym Stanie zostaiąca naybliższą jest tychże dochodow.

A gdy zafiaduiący Jemć Xięza Biskupi w Senacie większość zdania Seymuiących widzieli, iż od 20. procentu nie odstąpią, przeto niechcąc czasu wycieńczać ani się pod większość głosu poddawać, zezwolili na tenże 20. procent i opłacenie subsidii charitativi ktore zdanie swoje Jmć Panu Marszałkowi Konfederacyi Koronney powierzyli, a tenże natychmiast doniósł Skonfederowanym Stanom i zapytał się potrzy razy czyli jest zgoda na te ofiarę 20. procent od sta przez Duchowienstwo czynioną. Na co iednomysłna nastąpiła zgoda.

Król Jmć zaprosiwszy Ministerium do siebie przez Jmć Xiędza Podkanclerzego Koronnego solwował Sessyą na zaiutrz na godzinę 10. rano

S E S S Y A LXXVII.

Dnia 17. Marca we Wtorek.

PO zwykłym zagaieniu przez Imć P. Marszałka Seymowego i Konfed: Koron: Imć Pan Kafzellan Biecki w zabranym głosie wyraził, że bronąć swoiey własności, każdego miłość pociąga, lecz ta częstokroć bywa zawodna. Jest zaś iedna własność, która naywięcey każdemu bywa obroną, to iest, cnoty zdobiące stan ludzki, w których Duchowieństwo Polskie dosyć nam dało dowodu na dniu wczorayszym iak się dystyngwuje, należy tedy nam teraz nie dać się upadać w ich naśladowaniu, gdy przystąpiemy do Ziemskich podatkow &c. Nareszcie podał do łaski przydatek do tegoż projektu.

Imć P. Marszałek Seymowy oświadczył, że lubo na dniu wczorayszyszym, co do projektu od Duchowieństwa wypłacać mającego iest liczba u-determinowana iednak istota sflow nie iest zupełnie ułożona, a przeto Imć Pan Sekretarz tenże projekt przeczyta, który natychmiast przeczytał, po przeczytaniu Imć Pan Chelmski radził, ażeby dołożyć te słowa, ażeby ze wszelkich dobr i dochodow Duchownych procent 20. był opłacony.

Xiążę Imć Biskup Wileński na ten wniosek odpowiedział, że Duchowieństwo zawzse okazując swoią powolność pozwoliło iuż na podatek, który wczoraj ogłoszony iednomyślnością, lecz zadziwia mnie mocno aby miało bydź umie-

szczone to słowo od wszelkich dochodów, gdyż tym wyrazem można będzie żądać, ażeby i od iałmużnow i osiar dobrowolnych ubodzy Plebani opłacali się, takowe stanowić Prawo byłoby największe czynić na Duchownych obarczenie. A przeto na podatek tego słowa wszelkich nie-pozwalam.

Jmć Xiądz Biskup Poznań: łączył zdanie swoje z poprzedzającym Xięcia Imci Biskupa Wileńskiego, że wielkim byłoby pokrzywdzeniem, gdyby ten wyraz „od dochodów wszelkich”, miał się utrzymać. Albowiem czy można ażeby od wyderkaffowych Summ od których procent tylko po puł czwarta placony, i ten często w wielu mieyscach niewypłacany, nie biorze z nich dochodu, corocznie opłacać się. A iako wielu gorliwych słyszałem Poślow, za ubogimi Ducho-chownymi obstarających, tak ośmielam się upraszać Jmć Pana Chełmskiego, ażeby od swego wniosku raczył odstąpić.

Jmć Pan Kochanowski Posel Sandomirski wniosł, ażeby lustracya do dobr Duchownych tak iak do Królewskich i do Ziemskich była wyznaczona w którey okoliczności podał swoy przydatek.

Jmć Pan Chełmski rzekł, że prawo stało na Starośtow, ażeby 50. procentu opłacali, od korego zadziwiłoby nas gdyby się teraz chcieli excypować, podobnież na dniu wczorayszym na wszelkie dochody Duchowne stała ugoda, dla czego dziś od tego chcą się usuwać, i łatwiej żeby do-bra nadawcze z nadawczemi, które darmo posiadają jednemu prawu podlegały nie równając ich z dobrami ziemskimi, które za własne pieniądze są kupowane i słyszałem na dniu wczorayszym Jmć Pana Mierzeiewskiego Pośla Podolskiego

go oddany przydatek w którym do dziewięciu Milionow znajduje się wynaleziony fundusz z Dobr Duchownych odpadłych, w Kordon szczerze-
 gulnie, upraszać mi przychodzi J. O. J. W. Ichmć Xieży Biskupow, ażeby chcieli podać tych Re-
 gestr, takowe źródło powiększy dochody na po-
 mnożenie Woyska. Ale że nawet znajduią się
 takowe summy, o których sami Ichmć Xieża Bi-
 skupi może nie wiedzą. Czyż nie jest przyzwoicie
 ażeby dochody iako właściwe były Rzeplitey po-
 wroczone. A przeto tenże przydatek popierać nie
 omieszkiwam

Tu znowu Imć Pan Marszałek Seymowy za-
 Iecił Imć Panu Sekretarzowi czytanie projektu
 wspomnionego, lecz po przeczytaniu Xżę Imć
 Czetwertyński przymowił się, że nienależy po-
 ciągać do tak wielkiej opłaty ubogie Klasztory,
 i owlżem wcale uwolnić je od tego, w ktorey o-
 koliczności oddał swoy przydatek do łaski.

Imć Pan Podlański Kuczyński rekomendował J.
 K. Mci na Biskupstwo Krakowskie J. W. J. Xdza
 Turckiego Biskupa Łuckiego, a na Biskupstwo Łu-
 ckie Imć Xdza Sekretarza Soltyka.

Imć Pan Szymanowski Posel Sochaczewski po-
 dał projekt, ażeby za wniesieniem prożby J.
 K. Mci do Oyca Świętego wyjednane było breve do
 składania tu na ręce Nuncyusza Sakry, od którego
 opłata tak wielka ażeby nie była.

Imć Pan Sieradzki Tymowski ubolewając nad
 stratą czasu upraszał Imć Pana Marszałka, aże-
 by raczył zapytać się o zgodę na uchwalone już
 prawo szczerze o słowo jedno spor utrzymu-
 jące, ażeby Ichmć Xieża Biskupi już niechcieli
 więcej czynić trudności.

A gdy tak Ichmć Xieża Biskupi Kiłowski, Łu-

cki, Wileński niechcieli odstąpić tego, ażeby umieszczono było słowo wszelkich. Jmć Pan Szymanowski Posel Czercki odezwał się, że więcey jest Oratorów iak gorliwych dla Woyska Obróncow, żądał więc ażeby Turnum było w tey materyi, i dla prędszey decyzyi.

Jmć Pan Kublicki Posel Inflantski radził dolożyć, że „od wszelkich dochodow stałych i pewnych,, na takowy wyraz Ichmć Xięza Biskupi pozwolili, i Imć Pan Marszałek z tym przydatkiem zalecił Imć Panu Sekretarzowi czytanie wspomnianego proiektu, po czym trzy razy zapytawszy się o zgodę, iednomyslnie zezwolili.

Jmć Pan Marzalek Seymowy zalecił dalsze czytanie Proiektu Imc Panu Sekretarzowi; po przeczytaniu zabrał głos Jmć Pan Krasniński Posel Podolski utrzymując, że iuż na cały tenże Proiekt, iako ofiarę od Duchowieństwa złożoną powinnyaby iednomyslna nastąpić zgoda.

Jmć Pan Zalewski Posel Trocki wyraził, że na ten warunek nie może pozwolić abyśmy zamiast podatkow czynili tylko obietnice, na ten czas dopiero przydatnym będzie, gdy się obaczemy że iuż mamy ustanowiony dochod. Imć Pan Potocki Posel Lubelski rzekł, że w tym warunku nie oto chodzi, aby nie dali, lecz ażeby napotym z Ziemiańskimi podatkami porównani byli.

Jmć Pan Marzalek chcąc przyspieszyć dokończenie tey materyi zalecił czytanie wszystkich przydatkow, Jmć Panu Sekretarzowi, po czym Jmć Pan Kanclerz Koronny wzabranym głose wyraził przystąpienie do czytania wiadomości, od Posłow ze Dworow zagraniecznych ato semotis arbitris. Po przeczytaniu onychże Sessya solwowana na Czwartek na godzinę 10. rano.

S E S S Y A LXXVIII.

Dnia 19. Marca we Czwartek.

PO zagaieniu przez Jmć Pana Marszałka Seymowego i Konfederacyi Koronney Jmć Pan Sekretarz przeczytał kontynuacyę projektu o Duchowieństwie. Po czym zabrał głos Xiążę Jmć Prymas w którym wyexplikował względem spadku dochodów od Duchowieństwa w Xięstwie Gallicyi i o uczynioney konwencyi z ktorey naznaczona Summa czterekroć stotyścięcy odebrana i ulokowana jest na dobrach Jmć Pana Prota Potockiego, a ztey fundusze są wsparte to jest na reperacyę zruinowania Akademii Krakowskiej i kupienie domu od Xięży Karmelitow dla uczących się w teyże Akademii Chirurgii &c. wspominał daley o pozostałych ieszcze Summach okolo dwóch milionow, które Rzeplita ma moe do windykowania i oneż podług woli swoiey rozrządzenia &c.

Jmć Pan Kublicki Poseł Insantiski przymowil się względem skasowanego Klasztoru Paniem Karmelitek, których posagi na dobrach lokowane, zapytać się należy, kto ie wręku swoich trzyma. Mowil także przypominając swoy dodatek względem deputacyi do Ichmć XX. Biskupow o porozumienie się i zainformowanie o wszelkich zaległych dochodach w zakordonowanym Kraiu.

Przymawiali się niektorzy Posłowie za ubogie-
Gg

mi Klasztorami i Plebanami, ażeby z ziemskim tylko podatkiem porównane byli.

Jmć Pan Zakrzewiki Starosta Radzieiowski Posel Brzeski Kujawski przymowił się za Klasztorami Xieży Piarow, którzy bardzo szczupłe mają fundusze a obowiązek swoy w uczeniu i edukowaiu młodzieży pilnie dopełniają; przeto ażeby od podatku 20. procentowego, byli uwolnieni.

Jmć Pan Potocki Posel Lubelski przymowił się za ubogimi Plebanami, że uciążając onychże nie wiele Rzeplita do Skarbu użytku przynieście, i że Plebana mimo dopełnienia obowiązkow sam honor wiąże, ażeby miał przyzwoite Stanowi swemu życie, przeto radził, ażeby nie mający dwóch tysięcy dochodow z dobrami ziemskimi w podatkowaniu byli porównani.

Jmć Pan Sekretarz przeczytał wspomniony projekt z poprawą, że Plebani nie mający dochodow iak dwa tysiące, podatkom tylko ziemskim podlegać będą. O co Jmć Pan Marzałek Seymowy zapytał się po trzy razy czyli jest zgoda. Anato jednomyślnie wszyscy zgodzili się.

Czytał potym daley Jmć Pan Sekretarz kontynuacją tegoż projektu, to iest: Zakony zatrudniające się edukacją Młodzieży, iż podobnież podatek tylko dobr ziemskich opłacać maig.

Jmć Pan Matuszewicz Posel Brzeski Litewski wniosł, że gdy pozwolenie będzie ogolne dla Zakonow dawania edukacyi młodzieży, może się wielu dla uniknienia podatkow namnożyć, a zdatnych do tego ludzi mieć może nie będą.

Jmć Pan Potocki Posel Lubelski osądził to zdanie za sprawiedliwe, dał swoy dodatek z ostrzeżeniem, iż chcące Zakony zatrudnić się

edukacją mają się referować do Kommissyi edukacyjney i dopiero od niey na to pozwolenia wyjednać.

Jmć Pan Kasztelan Rogoziński wniósł za Jmć Xiędzem Opatem Trzemeszyńskim który na dwunastu alumnów swym kosztem szkoły wystawił, i szpital na 30. ubogich, ażeby od tegoż podatku był uwolniony. Na to Jmć Pan Marzałek odpowiedział, że za osobnym projektem ta rzecz będzie udecydowana, a gdy długi czas interlocutorie tak za ubogimi Zakonami iako i za edukującymi trwały spory, Jmć Pan Niemcewicz Posel Inflantski wniósł, ażeby w edukacji najmocniej wbiłali w pamięć, iż strata czasu iest droga a osobliwie w obradach publicznych. Po czym na tenże punkt Jmć Pan Marzałek Seymowy za potroynym zapytaniem się o zgodę jednomyślne zezwolenie otrzymał i Sessya solwowana na zaiutrz na godzinę 10. rano.

S E S S Y A LXXIX.

Dnia 20. Marca w Piątek.

Po przyściu Najiaśniejszego Pana do Senatu, i zagaieniu przez Jmć Pana Marzałka Seymowego i Konfederacyi Koronney Jmć Pan Sekretarz przystąpił do czytania kontynuacyi projektu to iest względem Seminariów do edukacyi Kapłanów Swieckich ustanowionych, tudzież szpitalow na podrzutki, i dla chorych iakoto Xię-

ży Bonifratrow i Panien Miłosiernych &c. uwalniając wspomniane zgromadzenia od podatku te-raz ustanowionego.

Po przeczytaniu tegoż projektu Jmć Xiądz Biskup Kiiowski przymowił się, ażeby Jchmć XX. Wikaryusze którzy bardzo szczupły mają dochod a bez nich parafii obeysć się nie mogą, iako to i w iego dyccezyi wiele jest takich mieysć w których wspomniony Wikaryusz ledwie 100. kilkadziesiąt Zł. ma do Roku i z tych przyzwoicie utrzymać się nie może. Przeto żądał, ażeby od podatku byli wolni.

Xiążę Jmć Czetwertyński Kasztelan Czernichowski upraszał, ażeby przydatek iego i osfrzeżenie przy początku tegoż projektu uczynione względem ubogich Klasztorow, które z samych prowizyi żyją a nie mają dochodu więcej na dwa tysiące podobnież od tego podatku byli uwolnieni. Na takowy wniosek wielu Jchmć Panow Posłow pozwolić niechcieli.

Jmć Pan Krasiniki Poseł Podolski potwierdził za sprawiedliwy wniosek Xięcia Jmci Kasztelana Czerniechowskiego. A Jmć Pan Gutakowski Starosta Kapinowski dawniejsze osfrzeżenie swoje przypomniał, ażeby Zakony prożnujące miały wyznaczone iakowe rękodzieła ktoremi by się zatrudniały.

Jmć Pan Matufzewicz Poseł Brzeski Litewski ubolewał nad stratą czasu w tak małej materyi, a wielkiej wagi ustanowienie podatkow ziemskich, Etabu Woyska i inne w odwołki idą, za czym upraszał Jmci Pana Marszałka o zapytanie się zgody na przeczytany projekt.

Po przeczytaniu powtornie przez Jmć P. Sekretarza wspomnionego projektu Jmć Pan Marszałek

Seymowy po trzy razy zapytał się o zgodę, na co lubo Xiążę Jmć Kasztelan Czernichowski nie chciał pozwolić dopoki jego wniosek nie będzie umieszczony; atoli widząc większość głosu zgadzających się, musiał odstąpić, i iednomyślna nastąpiła zgoda. Czytał potym dalszą kontynuacyę tegoż projektu Imć Pan Sekretarz, to jest względem ułożenia przez Ichmć Xięży Biskupow każdej Dyecezyi subfidii charitativi, ażeby nie było z uciążeniem Plebanow ubogich, które to subsidium odtąd do Skarbu Koron: w Koronie, a Litewskiego w Litwie wypłacać mają, na co lubo nieco były niezgadzaiące się zdania, iednak w krotce odmienione zostały zezwalając iednomyślnie na tenże punkt.

Przystąpił potym Imć Pan Sekretarz do czytania dalszego, to jest, przydatku przez Imć Pana Mierzejewskiego Posła Podolskiego oddanego względem sumy czterekroć sto tysięcy zł: z Koronu Cesarzkiego przez Konwencyę wypłaconych tudzież innych tamże zaległych &c. Po przeczytaniu onegoż i przymowieniu się do tegoż przydatku przez Imć Pana Mierzejewskiego, Xiążę Jmć Sapieha Marszałek Konfed: Lit: radził, ażeby przez te dwa dni Sobotę i Niedziele Ichmć deputowani do Konfityucyi wraz z nami Marszałkami u Xiążęcia Jmci Prymasa na Konferencyi z Kollegium Episcopale złożoney o wspomnianych Kapitałach ułożyli się; po czym in ordine tegoż Imć Xiądz Pod-Kancelerzy Koron: solwował Seffyę na Poniedziałek na godzinę 10. rano.

SESSYA LXXX.

Dnia 23. Marca w Poniedziałek

JMc Pan Marszałek Seymowy i Konfed: Koron b w zagaieniu swoim wyraził względem Summ i dochodow z Dobr Duchownych zaiętych konwencyą, w ktorey okolicznosci z zlecenia J. K. Mei i Stanow Zgromadzonych na ostatniey Sessyi na Konferencyi Xięcia Jmci Prymasa mianey z Ichmć Xięży Biskupami, iż z doniczenia onychże uwiadomić przedsięwziął, że Kapituła Łucka utraciła za Kordon do sto tysięcy. Imć Xiądz Biskup Łucki, na utrzymanie Seminarium ofiaruje 50,000. a drugie 50,000. tysięcy przydania Stanow Rzeplitey doprasza się. Podobnież Imć Xiądz Biskup Kłowski, Imć Xiądz Biskup Chełmski za swemi Seminariami ubogimi dopraszali się, ażeby z tychże pozostałych Summ po 50,000. mogli pozyskać od Rzeczypospolitey wsparcie, rownie i Biskupstwo Kamienieckie, które przez zakordonowanie znaczną poniosło stratę, w ktorey to okolicznosci ułożony Projekt zalecił Jmć Panu Sekretarzowi przeczytać.

Jmć Sekretarz przeczytał wspomniony Projekt, tak względem Summy 400. sto tysięcy przez Konwencyą od Cesarza Jmci wypłaconey i na fundusz Akademii Krakowskiej użytey, oraz Szpitalu S. Łazarza w Krakowie, tudzież względem Summ zaległych.

Po przeczytaniu tego Projektu Imć Pan Jezier-

ski Kasztelan Łukowski w zabranym głosie naj-
 przed chęć J. O. Xięcia Jmci Prymasa okazaną
 na utrzymanie Akademii Krakowskiej pochwa-
 lił, że do znacznego okoliczności stopnia przy-
 szła. Rzekł daley że Akademia Krakowska ieże-
 li utraciła 70. tysięcy przez zakordonowanie, lecz
 więcej zyskała nad 400, sto tysięcy zł: więc ra-
 dził ażeby ta Summa na Skarb była odebrana,
 a trzy Klasztory po Jezuickie w Krakowie były
 na użytek Akademii przedane. Także gdy iest
 54. Opactw możnaby bezpiecznie dwa Opactwa
 dla Akademii poświęcić i oddać. Przypomniiał
 Xięstwo Siewierskie, które żadnego Podatku ani
 od stepla Papieru nie opłaca &c.

Jmć Pan Chelmski w zabranym głosie dowo-
 dnie explikował względem funduszu odpadłych
 Dóbr Duchownych w kordon. Rzekł daley 46.
 Milionow potrzeba na Woysko, a z kądże czerpać
 będziemy tak znaczną Summę, kiedy Starostowie
 uchylili się od podatku, naturalnie Duchowni po
 ludzku, a Ziemianie sprawiedliwie uchylać się ze-
 chęą, i skończy się na tym, że Woyska mieć nie
 będziemy. Do zapalu chęci Woyska, potrzebny
 iest zapal umysłu ustanowienia funduszu na niego
 &c. Na koniec radził, ażeby przystąpić ad Tur-
 num tey propozycji, czyli Summy zakordonowa-
 ne odpadłe do Rzepliiy należące, maiz poyść na
 podatek Woyska lub nie?

Jmć Pan Jezierski Kasztelan Łukowski obstawiał
 przy Proieckie Jmć Pana Mierzelewskiego Posła
 Podolskiego podobnież popierał Jmć Pan Chelmski
 tenże Proiekt. Xiążę Adam Czartoryski Poseł
 Lubelski rzekł: że rozrządzenie summy cztery kroć
 sto tysięcy przez Xięcia Prymasa iest chwalebne,
 tu zaś strata czasu próżna na sporach, raczey na-

żeby iak nayspędzey przystąpić do podatkw Ziemskich, a dopiero okaże się dowod prawdziwego Patryotyizmu.

Jmć Pan Sekretarz przeczytał powtornie wspomniony Proiekt, lecz iedni żądali Turnum, inni ażeby uchylili wzmiankę o summie przez Konwencyą wypłaconey cztery kroć sto tysięcy, a na reszcie dochodow zakordonowanych na Skarb aby byly odebrane pozwalali; inni excecpcye względem niektórych Plebanii czynili. A gdy na samych sporach i do ugodyenia nie przychodziło, Król Jmć zaprosiwszy Ministerium do siebie przez Jmć Xiędza Pod-Kanclerzego Koron: solwował Sessyą na dzień iutrzeyszy na godzinę 10. rano.

SESSYA LXXXI.

Dnia 24. Marca we Wtorek.

PO zwykłym zagaieniu przez Jmć Pana Marszałka Seymowego i Konfed: Koron: Jmć Pan Sekretarz przystąpił do czytania Proiektu na dniu wczorayszym rozpoczętego, po którego przeczytaniu Jmć Pan Jezieriki Kasztelan Łukowski w zabrany głosie w krotkości słow explicował: że zatrudniać tego Proiektu strach z prywatą wstrzymuie, którą okoliczność chyba przez Turnum podług propozycyi na dniu wczorayszym od Jmć Pana Chelmskiego podaney załatwić będzie można.

Jmć

Jmé Xiądz Biskup Kiiowski tłumaczył się, że iako wczasie podatku na Duchowieństwo stanowiącego nie usuwali się od tey ofiary, tak gdzie sprawiedliwość zachodzi spodziewają się, iż Najjaśniejsza Rzeczpospolita, na pokrzywdzone Dycezye przez odpadle Dobra w kordon mieć będzie względy.

Jmé Pan Kaliski wniósł, ażeby przydatek iego niepociągając pod te prawo Probostwa, Prebendy, i wikarye w Polsce będące, umieszczony był.

Jmé Pan Sekretarz z tymże przydatkiem, przeczytał wspomniony projekt względem Summ i dobr odpadłych za Kordon, a przez Konwencyę z Cesarzem Jmcią w Roku 1773. Rzeczypospolitey ustąpionych i R. 1776. do rozrządzenia Xięciu Jmci Prymasowi pozwolonych, iż te na Skarb Rzeplitey dla Woyska mają być odebrane nie podciągając pod te prawo Probostw, Prebendow, i Altaryow, w Polsce będących.

Po przeczytaniu projektu z przydatkiem Jmé Pan Chelmski nie chciał na to pozwolić, Jmé X. Biskup Smoleński wzabranym głosem dowiódł obfzernie historyę nadania wsi Koscielney zwaney beneficium ktore do Opactwa Tynieckiego Kollacyi należało i przez czas długi Xięza Benedyktyni w tymże Probostwie curam animarum utrzymywali, dopiero po odebranych zakordonowaniu do kollacyi J. K. Mci podpadło i te Jmé Xiądz Sierakowski in vim zasług od Najjaśniejszego Pana pożyłkał, sądził więc iż ani przywileie J. K. Mci ani zasługi tak zacnego męża nie powinny podpadać odmianie.

Podobneyże myśli i zdania Xiążę Jmé Sapiaha Marzałek Konfederacyi Litewskiej, Jmé

pan Kaliski, i Łomziński utrzymywali, za Jmć Xiędzem Sierakowkim, lecz gdy nato wielu Posłow zezwolić niechcieli, Jmć Pan Suchorzewski Poseł Kaliski, ponowił wczoraysze swoje oświadczenia, że ieżeliby nad temi szczegółami drugi dzień nadaremnie przepędzali, które dla Rzeczypospolitey dodalszego postępowania Materyi podatkow są zawałą, obawać się trzeba, ażebyśmy na wityd całej Europy nieprzyzili, gdy na Woysko uchwalone podatki nie ustanowimy, a zatym o propozycyą ad turnum upraszał, czyli ma bydź z przydatkiem lub bez przydatku.

Gdy potym bardzo długie trwały spory żądających iednych przydatkow, drugich nie pozwalających, po kilkakrotnym czytaniu wspomnionego projektu, gdy jednomyslność niebyła, Jmć Pan Marzałak Seymowy przedfiewził formować propozycyą ad turnum przed którą Jm Pan Zalewski Poseł Trocki przymowił się interlocutione, że pokilkakrotnym czytaniu gdy porozumiał tenże projekt i przeciw niemu spory, zdaiemu się tym środkiem załatwić, ażeby odłożywszy na dalszy czas decyzyą Summy Xiążęciu Jmć Prymasowi do rozrządzenia daney, oraz żądania X ęży Biskupow, iż w samym ogulnym rozumieniu dobr i Summ przez konwencyą należących, ustanowić teraz prawo z przydatkiem, Jmć Pana Kaliskiego względem zabezpieczenia Probstw, Prebend i Alataryow na mocy erekcyi i funduszow w Polfczeze zostających.

Na takowy wniosek wszyscy zezwolili, i Jmć Pan Marzałak Seymowy oświadczył, iż cały projekt idzie wdelatę szczegulnie pierwszy punkt za osobny projekt podług zdania Jmć Pana Tro-

ckiego przepisać każe któryby natychmiast przepisany i przez Jmć Pana Sekretarza przeczytany, po potroynym zapytaniu się przez Jmć Pana Marszałka czyli iest zgoda na niego iednomyślnie wszyscy zgodzili się. Poczym Jmć X. Podkanclerzy Koronny solwował Sessyą na Czwartek na godzinę 10. rano.

S E S S Y A LXXXII.

Dnia 26. Marca we Czwartek.

Jmć Pan Marszałek Seymowy i Konfederacyi Koronney w zagaieniu swoim wyraził, że gdy iuz ustaiemy wstopniu wktorym się Oyczyźnie wywiązywać należy, ieżeli uprzedzeni, iesteśmy od Starostw i Duchowieństwa, wuczynioney ofierze podatkow, to uprzedzić się niedamy wchęci iednomyślney złożenia zdobr ziemskich zasilenia na utrzymanie stotyfięcznego uchwalonego Woyska, do ktorego celu przybliżając się dokontynaacyi rozpoczętego projektu Jmć Pana Sandomirskiego opodatkach ziemskich. Jmć Pan Sekretarz przystąpił do czytania.

W tym zabrał głos Jmć Pan Kasztelan Biecki wktorym usilnie domagał się, ażeby nim się przystąpi dopodatkow ziemskich wprzod wrocwszy do artykułu 17. Kommissyi Woyskowej, potrzebne dla bezpieczeństwa, Obywatelow całego Państwa zabiegając wszelkim uciążliwośćiom Woyskowym ustanowione były sądy Cywilno-Woyskowe, wktorey materyi uprzązał Jmć Pa-

na Marszałka Seymowego, ażeby natychmiast ten wniosek jego sprawiedliwy jeżeli nie będzie iednomyślny nato zgody, per iuram i formowanie propozycyi takowey, czyli wprzod podatki ziemskie, czyli sądy Cywilno-Woyskowe decydować się mają, był ułatwiony.

Na takowy wniosek iednomyślnie wszyscy nie pozwalali, lecz o przystąpienie do czytania projektu o podatkach dopraszali się.

Dany był potym głos Jmć Panu Bierzyńskiemu Pośłowi Kiiowskiemu, który doniośł zgromadzonim Stanom, o ułożonym w Zytomierzu liście i podpisanym przez Senatora i Urzędnikow, oraz Obywatelow Woiewodztwa Kiiowskiego 56. i tegoż listu do JW. Marszałka Seymowego i Konfederacyi Koronney przesłanego, oprze czytanie przez Jmć Pana Sekretarza dopraszał się, który natychmiast przeczytał, zawierający wsobie zażalenie, wraz z prozbą złączone, od Nayaśniefzych Stanow Rzeczypospolitey, ażeby nie odwlocznie raczyły przychylić się do dania Woyskowej pomocy przeciw szerczącym się buntom Chłopskim, które gdy w początkach niebędą usmierzone, nietylko toż Woiewodztwo Kiiowskie, lecz i inne w sąsiedztwie znajdujące się staną się ofiarą, i lupem zbuntowanego pospolstwa. Po przeczytanyim tym liście, wspomniony Jmć Pan Bierzyński, kończąc swoy głos upraszał imieniem tegoż Woiewodztwa, ażeby Stany zgromadzone iak nayprędzey posilki Woyskowe tamże wysłać raczyły, gdyż przymuszeni będą opuszczać majątki swoje ocalając życie, przez co iak wielka Rzeczypospolitey bydź może szkoda, każdy osądzić może.

Jmć Pan Marszałek Seymowy i Konfed: Koron: odpowiedział na żądanie Jmć Pana Kiiowkiego, iż iak tylko odebrał wspomniony list, tak zaraz zniósłszy się z Kommissyą Woyskową, ponowił zdane sobie zlecenie dawney od zgromadzonych Stanow, ażeby taż Kommissya wysłała tamże posilki Woyskowe; ma honor donieść, iż swoy skutek wzięło, gdy po wydanych Ordynansach dwa Pułki z Litwy, ieden Jmć Pana Bielaka, drugi Jmć Pana Byszewskiego, iuż z mieysc swoich ruszyli i w aktualnym są marszu ku Ukrainie; także Pułk z Wielkiej-Polski Jmć Pana Byfzewskiego tamże wymaszerował, doniósł także Jmć Pan Marszałek Seymowy, iż na podobne żądanie Obywatelow Woiewodztwa Wołyńskiego od Kommissyi porządkowey Przeswiętna Kommissya wydała Ordynanse do wykomenderowania z Kamieńca Podolskiego i z Dubna konsystujących niektórych Regimentow na zabezpieczenie tegoż Woiewodztwa, wspomniął oraz o Raporcie od Imć Pana Generała Artylleryi Koronney, iż w tym czasie żadnych nowych buntow widzieć się nie dało na Ukrainie. Jmć Pan Kasztelan Rypiński przymowił się, ażeby przed podatkiem Ziemiańskim wprzod ieszcze na Kawalerow Maltańskich był uchwalony. Jmć Pan Marszałek Konfederacyi Koron: odpowiedział, że nie jest tu teraz mieysce, bardziey przy Duchownych podatkach należało się to ośrżeżenie uczynić, w tym zalecił Imć Panu Sekretarzowi czytanie Proiektu o podatkach Ziemskich.

Jmć Pan Kasztelan Biecki na czytanie onegoż nie pozwalał; Imć Pan Małachowiki Posel Sandomirski przymowił się za swoim Proiektem, że ten rozpoczęty nie może bydź porzucony, gdyż-

by to było oczywistym zgwałceniem Prawa Roku 1768. a przeto o czytanie onegoż dopraszał się. Jmć Pan Kasztelan Biecki obstawiał przy swoim wniosku i upraszał o Turnum.

Xiążę Jmć Sapięha Marszałek Konfed: Lit: w zabranym głosie wyraził, że dosyć niezdolnościami różnemi obarczeni jesteśmy, ieszcze dziś chcą gwałtem od zysku sławy nas oddzielać, gdy się już zbliżamy do tey miłej pory od ktorey uszczęśliwienie całego Narodu zawisło, iuż tu widzę pogłoska Zagranicznych poteneyi sprawdzają się zdaie, że gdy przyidzie do podatku Ziemskiego chęć Patryotyizmu początkowa ostygnie i zgaśnie, nie uznaie tu potrzeby złożenia Sądow Cywilno Woyskowych, bo chcemy sądzić, a nie mamy kogo, wiem że dawne prawa nie są zniesione, iest Kommissya Woyskowa, a tym bardziey że iest ieszcze Sejm, gdzie prędko każdy sprawiedliwość może znaleść, były i dawniey sądy i Cywilno Woyskowe, były Regestra, ale nie iest tak zły Polak aby było kogo sądzić. Okazali gorliwość swoią Starostowie i Duchowni, niech teraz okaże każdy Obywatel iak iest czuły i gorliwy Patryota dla swoiey Oyczyzny względem wniesienia Jmć Pana Kasztelana o Kawalerach Maltańskich nie iest tu teraz miejsce, lecz trzeba nam trwałych i znaczniejszych Ziemskich podatkow, a dopiero potym wszelkie źrózła, które tylko podadzą się do pomnożenia Skarbu czerpać będzie można. Przyidzie Etat, znajdzie swoje miejsce zabezpieczenia dla Obywatela od Woyskowych, nie chcemy teraz od tak zbawiennego oddalać się momentu, i o czytanie Proiektu podatkow Ziemskich dopraszam się.

Jmć Pan Sekretarz zaczął czytać wspomniony

Projekt, lecz Imć Pan Kasztelan Biecki nie pozwa-
 lał, na którą kontradycyą Imć Pan Potocki Poseł
 Lubelski odpowiedział, że byłoby to naywiększą
 ochydą dla każdego Obywatela, któryby w tym
 momencie gdzie przychodzi naywiększy okazać
 powód gorliwości i Patriotyźmu iść wstecz
 zdaniem swoim, niepozwalając na podatki Ziem-
 skie; mogli takowy stanąć w początku tego Pro-
 iektu z opozycyą, ale gdy już uchwalone są z
 tegoż Projektu podatki na Starostów i Duchowien-
 stwo, izaliż godziwa rzecz jest, ażeby tych obar-
 czywszy podatkami, samym się teraz uchylać?
 Niech ta niesława na samych nieprzyjaciół pada
 Oyczyzny, kto dobrze życzący, tego nigdy żądać
 nie będzie, upraszał więc Imć Pana Marszałka
 Seymowego do przystąpienia do rozpoczętey ma-
 teryi.

A gdy Imć Pan Kasztelan Biecki długo trwając
 przy swoim wniosku żadaiąc Turnum, Król Imć
 zaprosił go do Tronu, i tam słownie upraszał te-
 goż Imć Pana Kasztelana Bieckiego, ażeby gdy
 jednomyślna Izby zgoda na Projekt podatkowy i
 on raczył swego wniosku odstąpić, zapewniając,
 że po skończonym tymże Projekcie do ustanowie-
 nia Sądow Cywilnych przystąpią, na które żada-
 nie J. K. Mci, Imć Pan Kasztelan uczynił oświad-
 czenie odstępując swego wniosku, ile zapewnio-
 nym będąc, że po skończonym tym Projekcie Sądy
 Cywilno Woyskowe będą ustanowione.

Imć Pan Sekretarz Seymowy przeczytał ten
 Projekt Imć Pana Sandomirskiego stanowiący 10.
 procent od sta z dochodow wszelkich dobr Ziem-
 skich na utrzymanie Woyska.

Imć Pan Matuszewicz Brzeski Lit: przymowił
 się, że się bynajmniej nie przeciwi temu Proie-

ktowi, i chętnie na niego zezwala szczególnie odmieniając słowa onegoż okazujące wolność Szlachetną, podał w innych wyrazach tenże Projekt dając mu najpierw tytuł: Ofiara wieczysta Stanu Rycerskiego Obojga Narodow na Wojsko; daley wyraził, że widząc tyle niefortunności obciążoną Oyczyznę własną przekładając miłość dobra publicznego nad swoje majątki, chętnie dla ratunku teyże Oyczyzny, ofiaruje wieczyście z dochodow pewnych i stałych swych Ziemskich 10. procent od sta, a to na Wojsko zabezpieczając majątki Szlacheckie.

Po przeczytaniu tego Projektu Jmé Pan Marzałek Seymowy i Konied: Koron: po trzy razy zapytał się, czyli jest na niego zgoda, na który jednomyślnie wzysecy i z ukontentowaniem wzysecy zezwolili. A tu Jmé Pan Marzałek Seymowy w zabranym głowie rzekł: nim wsciągnę rękę do podpisu wyroku Przeswietnych Stanow najpierwszym dla mnie jest obowiazki-m z głębokim uszanowaniem złożyć u Tronu W. K. Mci powinszowanie, że w przeciągu 25, letniego panowania, przyszedł ten moment szczęśliwy, w którym sława całego Narodu jasnie zaczyna, gdy na utrzymanie swey powagi ustanowione Wojsko sto tyśiączne dziś pozyskało skutek iego potwierdzenia przez zaślki uchwalone; nie mniej i wam winszować należy Zgromadzone Stany, że duch jednomyślności zgodnie, jednomyślnie z ukontentowaniem w tey uchwale ofiary wieczystey na wasze majątki uczynioney okazując gorliwość Patryotyczną w przytomności publiczney, jest potwierdzony; niech i mnie czastkę tey sławy wiekopomney utrzymującemu na dopełnienie
wewnę-

wewnętrznego ukontentowania wolno będzie zafilić się dobroczynney W. K. Mci ręk i ucałowaniem. **P**oczym Jchmć Panowie Marzałkowie Konfederacyi Oboygá Narodow przyftąpili do pocałowania ręki J. K. Mci, oraz Jchmć Xięża Biskupi, Senatorowie, wraz z Ministrami. A tu Król Jmć potwierdzając wewnętrzne ukontentowanie swoje miał mowę w następujący sposob.

Jeżeli z rozrzewnienia wrywały mi się słowa, wtedy gdy Prześwietne zgromadzone Stany, uchwałyły stotyfięczne Woysko, któreby wyrównywało sławie przyzwoitey tego Narodu. To wdniu dzisieyszym z tym więkzą radością i uczuciem mówić mi do was przychodzi, gdy przyszedł moment szczęśliwy, w którym iednomysłna na utrzymanie tegoż Woyka przez ufundowane zdobr waszych ziemiańskich dochody nastąpiła zgoda. Od lat 25. włożoną mi na głowę od was Koronę, gdy mogę mówić, iż dotąd ciernistemi miałem przesłaną kolcami przez zdarzające się niezczęśliwości kraiove, atoli dziś tenże Narod ulubiony lustrem sławy wiekopomney ią przyozdabia, przez okazanie swey iednomysłności, i gorliwości dla swoiey Oyczyzny wraz z Królem łączący się. Do Boga nosę dzięki, że raczył nam przychylić te okoliczności, które dziś są skutecznione; uwielbiać was zawsze winien jestem, Prześwietne Stany i równie potomność uwielbiać was będzie z dopełnionego teraz chwalonego dzieła, taż sama potomność uwielbiać będzie tego Marzałka Seymowego, który umiał do tak szczęśliwego swym styrem i roztropnością przyprowadzić końca; z tym godnym Marzałkiem, zaiste mieścić się powinien Marzałek Konfederacyi Litewskiej, gdy zostawiwszy wolnemu

zaradzeniu i dysceptacyi Prowincyom Koronnym, Prowincya Litewka na wszystkie układy, iednomysłnie zezwolila, niech ieszcze raz będą dzięki Bogu, abyśmy oddalili nastronę wszelkie niesnaski, nienawiści, z miłości zobopolney ratowali podupadłą naszą Oyczyznę, a mam w tym Bogu nadzieie, iż zakwitnie ieszcze ta Oyczyzna wdawney Przodkow sławie. Tu zelzami z uczucia pochodzącemi skończył swoy głos. A przeto nietracmy czasu do ulzczęśliwienia dobra naszego, ustnowmy cokiiedy ta pora zdaie się. Po skończonym głosie Królewskim Xiążę Jmć Marszałek Konfederacyi Litewkiey podziękował J. K. Mci za łaskawe oświadczenie. Po czym wżyscy Połkowie, całowali rękę Królewską i Sessya solwowana na dzień iutrzejfzy na godzinę 10. rano.

S E S S Y A LXXXIII.

Dnia 27. Marca w Piątek.

PO zwykłym zagaieniu przez Jmć Pana Marszałka Seymowego i Konfederacyi Koronney Jmć Pan Jezierki Kasztelan Łukowki, wżabranym głosie wyraził, że lubo na dniu wczorajszym uchwaliliśmy podatek ziemki iednak iak ia rozumieć mogę, gdy przydzie do kalkulacyi to ledwie na 40. tysięcy wystarczy, stanęliśmy teraz iak z zawiązanemi oczyma, że namacać ale nie narachować będzie można i zaden rachmitrz przez swoy rachunek nie przyczyni &c.

Rzekł daley, że należy ieszcze nam szukać z innych rzrdeł dochodow iakoto z Indygenatow z Opactw i t. d. Po skończonym głosie miał mowę Jmć Pan Stroynowski Poseł Wołyński, który obszernie explikował sposob wybierania dochodow ziemskich na 10. procentu ustanowionych. Przyłączył zdanie swoje do projektu przez Jmć Pana Moszyńskiego, Posła Braclawskiego podanego, októrego podniesienie dopraszał się, lecz na to nie było zgody.

Jmć Pan Kublicki Poseł Inflantski wniósł, żeby Król Jmć który zawsze dla swe y Oyczyzny iest z niewygasłym i przychylnym sercem raczył na wsparcie dochodow ustąpić z dobr swych stolarowych iaką cząstkę ofiary.

Jmć Pan Roznowski Poseł Gnieźnieński przemówił się względem buntow Chlopskich, co lubo extra materiam wnosić mu przychodzi, lecz potrzebne osfrzeżenie dla Stanow zgromadzonych uczynić ma za obowiązek, to iest: iż ma pewną wiadomość, że w dobrach pewnych protunkowy podatek cało roczny, na Chłopow od dziedzica iest nałożony; co nietylko przeciwko prawu teraz ustanowionemu, lecz ta nawet przyczyna, iest nie małą pobudką do wzniecenia buntow poddaństwu, niefortunnie podatkami uciśnionemu. Azatym upraszał, ażeby rygor kary na takich przez prawo był ustanowiony. Tez same zdanie potwierdził Jmć Pan Czacki Poseł Czarniechowski.

Xiążę Jmć Czartoryfski Poseł Lubelski podobnież naganil takowy postępek nieludzki z poddanemi uczyniony i o wyznaczenie kary na takowych upraszał. Względem zaś porozumienia dochodow dobr ziemskich w tey okoliczno-

ści radził, ażeby z każdey Prowincyi wyznaczyć delegowanych do traktowania z Kommissyą Skarbową i ułożenia sposobu wybierania procentu od tychże należącego.

Xiążę Jmć Sapięha Marszałek Konfederacyi Litewkiew, podobnież zdanie swoje oświadczył, na doniesione uciążenia podatkami poddanych. Przypomniał sprawiedliwy dawny wniosek i żądanie Jmć P. Pośła Inslantskiego, który radził przy wspomnionym projekcie protunkowym przydać rygor na uciążających, w tymże podatku poddanych, aże niebył przyjęty, doydzimy teraz skutki tego, sądził więc nieodwłocznie przez prawo karę na takowych ustanowić.

Król Jmć zaprosiwszy Ministeryum do siebie wkrótkich słowach miał mowę, w ktorey wyraził, że do uczucia na dniu wczorayszym ukontentowania z zażądawioney uwagi myślą przedsięwziął tę małą ofiarę dla swey ukochaney Oyczyzny uczynić, iż czopowe z miast swych Grodna i Brześcia Litewskiego na dochod dla Woyska wieczyście Skarbowi Wielkiego Xięstwa Litewkiego oddaie, którą to ofiarę chce, aby w prawach Stany umieścily &c. Przymowił się oraz za uciążonemi Chłopami, ażeby natychmiast dla nich sprawiedliwość przez prawo oznaczona była.

Liczne potym byly głosy w teyże materiy żądające sprawiedliwości, na uciążających poddanych, między któremi Jmć Pan Krasincki Posel Podolski podał stosowny do tego projekt w którym przydatku zdarzonych takowych uciążliwości, ażeby wolno bylo dziedzica lub Possessora ad instantiam cuiusvis do Kommissy Skarbowey pozwać, który przekonany dowo-

dem, trzema tyfiacami grzywien i dwie Niedzel wiezy ukarany bydz powinien.

Jmć Pan Potocki Poseł Lubelski dał swoy przydatek do tegoż projektu, ażeby nie tylko do Kommissyi Skarbowey, ale dla prędzey i sprawiedliwosci do Grodu lub Ziemstwa w każdym Woiewodztwie wolno było pozwać i z rejestru penaliu sędzić. Po przeczytaniu Projektu i przydatku tego, Jmć Pan Zalewski. Poseł Trocki upraszał, ażeby tenże projekt poszedł ad deliberandum sędząc ważność przyczyny, żeby ztąd i niewinni Dziedzice nie byli uciążeni.

Jmć Pan Sekretarz czytał Kontynuacyą projektu Imć Pana Sandomirskiego względem podatkow od Duchowienstwa Dyffydenckiego i ritus gráci żądany. Po czym Jmć Pan Weysenhoff Infantki, Rożnowski Gnieźnieński Posłowie, przymowili się w tey materyi, a Imć Pan Kublicki przypomniał swoy projekt względem Dyplomatow.

Po czym Król Jmć zaprosiwszy do siebie Ministerium przez Imć Xiędza Pod-Kanclerzego Koronnego, solwował Sessyą na Poniedziałek na godzinę 10. rano.

S E S S Y A LXXXIV.

Dnia 30. Marca w Poniedziałek.

PO przyściu Nayiaśn: Pana do Senatu i zagaieniu przez Imć Pana Marszałka Seymowego i Konfed: Koron: Xiążę Jmć Marszałek Konfedet:

Lit: oświadczył, iż lubo pierwszy głos wypada na Prowincyą Małopolską, lecz z przyczyny na ostatney Seffyi zatamowania materji przez Imć Pana Trockiego, za pozwoleniem Imć Pana Marszałka Seymowego, daie głos temuż Imć Panu Trockiemu Zalewkiemu do explikowania się, który dosyć obszernie mówiąc tłumaczył się, iż nie z innego powodu na wniesioną materją za poddaństwem, nie pozwalał, szczególnie mając Prawo za sobą, iż takowy Proiekt konsekwencye wielkie za sobą pociągający powinien być dobrze rozważony. Jakoż z mocney nad treścią rozwagi i teraz toż potwierdzić ośmiela się zdanie, chcieć utwierdzić prawem buntu iących się poddanych, iest to zachęcić onych do większych pokrzywdzeń. Słowem wiele iest takich których umyśly nie nie zastanowia, choćby było co największego. Godne iest skutkow i uwagi aby złych karac prawem i wstrzymać od przestępstw, lecz delatoremczęsto może tenby był, któryby delatora na siebie czekał. Większe to iest złe, że drugi sam szukać będzie tego delatorstwa i poddanych podniecać przeciwko swym Panom, i tenże delator stanie się nad dziedzicem Tyranem, a poddanych uczyni teyże Tyrannii Protektorami. Mamy dobra w których nie ma samych Possessorow iako to w Dobrach Królewskich i Starostwach, coż ztąd wypada za konsekwencya, oto com na ostatney Seffyi względem wydania Uniwersałow nie przeszkadzałem, to teraz na to pozwolić nie mogę, bo przez to większe uciemienie, wynika, nie przez Dziedzicow na poddanych ale większe zuchwałstwo wznieci się w buntujących, a sami dla siebie i dla całej Oyczyzny ostatnią uścielemy zgubę; uczmy wprzod poddanych być lu-

dźmi, nim im wolność przyspieszemy, w innym czasie o śmrotnym tychże losie zaradzić możemy, teraz o ogulney wolności i bezpieczeństwie radzić nam potrzeba. A przeto zdanie jest moje, ażeby Kommissyie Skarbowe uczyniły zalecenia po Woiewodztwach swym Offycyalistom, którzyby mieli baczną na uciążających poddanych protunkowym podatkiem dziedziców, i o tych nieodwłocznie donosili, a Kommissyja natych miast onychże pozywiała i karała.

Dany był potym głos Jmć Xiędzu Biskupowi Inflantkiemu a po nim Imć Panu Krafińskiemu Podolskiemu, Niemcewiczowi Inflantkiemu Poflom, którzy w jedneyże myśli zdanie swoje mieli utrzymując za poddanemi. Imć Pan Inflantki w swoim głosie wyraził, iż nie są to fałszywe doniesienia o uciążliwości podatkami protunkowemi poddanych, bo procz na piśmie przysłanych do Kommissyji Skarbowey Rapportow Jmć Pan Potocki Starosta Babimoński powracaiający z Rusi, sam jest świadkiem tych uciążliwych od Dziedziców na poddanych włożonych podatkow, skądże dawniejsze bunt na Ukrainie wynikły jeżeli nie z przemocy własnych Panow nad poddanemi czynionych. Można rachować do sześciu Milionow tegoż ludu nieszczęśliwego, na ktorego w ucisku obronę, żadnego nie mamy postanowionego Prawa. Nie jest tu mowa o przywrocenie Chłopom wolności, ale o zakłonienie ich od przemocy i ucisku nielitościwych Panow. Będzie zabezpieczenie w delatorach, będzie równie i przeciw fałszywym delatorom obostrzenie; na końcu obrócił mowę swoją do Króla Imci upraszając onegoż, ażeby raczył przemówić potwornie za obronę tegoż poddaństwa idąc torem

poprzednika swego Kazimierza Wielkiego, który Oycem poddanych był nazwany, dla swoiey nad ubogiem iitości. Potym Jmć Pan Kазtellan Rypński krotko przymowil się za poddanemi, a wtym Król Jmć zaprosil Ministerium do siebie, i w krotkich wyrazach ponowil na przyszley Sefsy oswiadczoną myśl swoią, że iest sprawiedliwa rzecz, ażeby ten lud który się swoią pracą do ufzczęśliwienia całego Kraiu przykładał, miał w uciśnieniu swoim od uciemieżających Panow przez Delatorow obronę, upraszał zatym aby ta materya mogła byđz ułatwiona.

Jmć Pan Rzewuski Poseł Podolski rzekł, że wniesiona materya zdaniem swoim wykroczenie przeciw Prawu, może się tym środkiem załatwić, idąc za szanownym głosem Najjaśnieyszego Pana, otoż dopraszał się, aby zarządzenie to nastąpiło, lecz zdało mu się iż osobnym Proiektem z uwagą dłuższą może to byđz ułatwione, teraz zaś do rozpoczętey dawney materyi względem podatkow ażeby powrócić.

Jmć Pan Weysenhoff Poseł Inflantski w obszernym swym głosie explikował, że na chciwych i neliitościwych dziedzicow, nic nie pomoże ustanowione Prawo zapożyczania przez Delatorow, gdyż tenże może zawsze wynaleść inszy pretext włożonego podatku, bądź przez podniesienie czynszu, bądź przez podwyższenie pańszczyzny, i tak zawżze u chciwego Pana niefzczęśliwym byđz musi poddany, i pierwey dłuze niewolnicze z ciemney niewiadomości wyprowadzić należy, a dopiero ciała ich do wolności przysposobić &c. Nareszcie nie pozwalal na ten Proiekt.

Jmć Pan Chelmski dopraszał się o głos, lecz Jmć Pan Marszałek Seymowy oświadczył, iż sam mowić

mówić będzie, lecz gdy Xiążę Jmć Biskup Wileński odpowiedział, iżezeli to może być, iż Posel zabierający głos pożyteczniejszy dla Narodu myśli swoje odkrye, więc ustępuje onemuż. Jmć Pan Marzałek Seymowy, podobnież ustepił, i dał głos Jmć Panu Chełmkiemu, który w obizerney mowie swoiey wyraził zdanie swoje, w materyi żadanego prawa za poddanemi, że nie sądził tak nagłą potrzebą popierania wolności onychże, niepomyślnie ztąd dalsze wnoszące skutki, bo iako każdy despota nie nagle ale pótrochu czyni w kraju swym zamieszkania, pozwalając jednym zbytnią wolność, drugich uciążając, i niby z Oycowkiew troskliwości, uwalnia poddanych, a sam siebie czyni mocniejszym, tak w Narodzie naszym. Prawa Kardynałna wolności wzruszoneby zostały, dając większą wolność swoim poddanym: kto uciąża poddanych swoich siebie nie Narod cały kazi i pokrzywdza. Zakończył głos swoy nie pozwalając na tenże projekt.

Jmć Pan Marzałek Seymowy przystępując do żądania wielu Posłow, zalecił czytanie Jmć Panu Sekretarzowi, raportu do Kommissyi Skarbowey, który natychmiast przeczytał, naypierw doniesienie od Kommissyi porządkowey, która postług zalecenia Jemć Panow Marzałkow Konfederacyi uwiadomiła Obywatelow, ażeby z poddanemi swoiemi łagodnie postępując onychże podatkami protunkowemi nie obciążali. Powtore czytając raport do Kommissyi Skarbowey przyśnany, że niektóre Dwory wyplacenie podatku protunkowego na Chłopow składają.

Jmć Pan Zalewski Trocki, żądał dopeńnienia Prawa 1760. Roku ażeby od rozpoczętej mate-

ryi podatkow nie odstępując do kontynuacyi o-
ney że przystąpić.

Xiążę Jmć Adam Czartoryski Posel Lubel-
ski przymowil się, że nie wchodzi w rozbiór iuż
wielu zdaniem, wytłomaczoney materyi pro et
contra toczący się. Pewny jest, że głos ludz-
kości woła zatym, ażeby stan poddanych był
rozwolniony w swych swobodach, lecz nie pier-
wey to czynić należy aż wprzod tenże stan
uczynić trzeba światłym niż mu tę wolność
nadać, aże ten projekt jest obfzerny, nie jest dzie-
łem momentu, lecz dziełem czasu długiego po-
trzebującym, więc radził na dalszy czas go od-
sunąć i teraz tylko dać moc Kommissyi Skar-
bowey Koronney i Litewskiej, ażeby z wyrazem
tym z woli zgromadzonych Stanow obwieściła
swym Uniwersałem Obywatelow, że podatki
protunkowe podług prawa sami dziedzice i Pos-
sesorowie nie zaś poddani mają opłacać, a nie
posłużnych temu prawu taż Kommissya za
doniesieniem Offycyalistow, ażeby była przez In-
stygatora swego sama delatorem i takowe spra-
wy rozsądzała.

Agdy wielu Posłow iako i Jmć Pan Potocki
Posel Lubelski przychylił się do tego zdania, z
ktorego powodu, Jmć Pan Marzalek Seynowy
zapytał się, czy jest zgoda nato, ażeby uczynił
to zalecenie Kommissyom Skarbowym, na to ie-
dnomyślnie zezwolono. Poczym Jmć Pan Mar-
zalek oświadczył przystąpienie do rozpoczętey
podatkow materyi, w której Jmć Pan Kaliski,
przymowiając się i o czytanie rozpoczętego proie-
ktu dopraszał się.

Jmć Pan Stroynowki Posel Wołyński, wza-
brany głose doniósł, iż odebrał list od Obywa-

telow swego Woiewodztwa, który przeczytał, żądających zabezpieczenia, przez przyślany sukurs Woyskowy.

Podobnież Jmć Pan Czacki Posel Czerniechowski, wniósł o takowymże doniesieniu od swego Woiewodztwa, i o przeczytanie tego listu, Jmć Pana Marzałka upraszał, które żądanie z woli Jmć Pana Marzałka, Jmć Pan Sekretarz Seymowy dopełnił czytając list z Włodzimierza od Jmć Pan Załęwskiego Podstaroisty Grodzkiego Wołyńskiego, podczas sądow, tamże mianych, pisany 26. Marca datowany, wktórym wyraża, że schwytano kilku Markitanow Moskiewskich, którzy do Włodzimierza przybyli i przy rewizyi tychże nalezli w ich wozach na każdym po kilkadziesiąt nożow nadzwyczajnych, którzy na examin wzięci, dobrowolnie się przyznali, iż jest kilkadziesiąt, którzy po różnych traktach rozestani, mający każdy na swym wozie po kilkadziesiąt takowych nożow nadzwyczajnych do przedaży od kupcow swoich danych, i że te naywięcey Chłopom przedaią, oraz że ci wszyscy Markitani mają umowiony czas razem zięchania się do Włodzimierza, na następujące święta &c. Takowe doniesienie listowne do dalszey decyzyi jest przyślane, na ręce Jmć Panow Marzałkow Konfederacyi. Xiążę Jmć Sapieha Marzałek Konfederacyi Lit: naypierw doniósł o oświadczeney chęci J. K. Mei, iż pułk swoy Konsystuiący w Kozienicach, pozwala użyć gdy tego będzie potrzeba, na obronę takowego mieysca. Powtore uwiadomil, iż Jmć Pan Posel Rosyiski, nieprzyznaie się do żadnych woluntaryuszow, w Polszcze będących, aprzeto tak tych isko i Czernców, którzyby buntowali, ażeby

Komendy imaly i do Kamieńca Podolskiego odsyłali, nareszcie upraszał J. K. Mci, i Stanow Skonfederowanych, ażeby mogli przystąpić doprzeczytania, niż zgodzonego na Seffyi Prowincjonalney projektu zaciągu Kawaleryi Narodowey w Litwie, i Pułkow przedniey Straży, doczego Jmć Pan Sekretarz natychmiast przystąpił przeczytawiając wspomniony projekt cały podobny do Koronnego, szczególnie odmiana liczby osob w Chorągwiach Kawaleryi, 99. a wlekkich Pułkach 98. wyznaczając czas ostatniego Augusta, na który ten komplet ma być pod utratą rangi przez Rotmistrzow dopełniony.

Po przeczytaniu tegoż projektu lubo długo Jmć Pan Rzewulki Poseł Podolski wswym zdaniu obflawał niepozwalając naten projekt uszczuplony do liczby Osob, poki Etat nie będzie wygotowany. Lecz na żądanie J. K. Mci i wielu Posłow odstąpił. Porzym Jchmć Panowie Krakowscy byli przeciwni, lecz za dołożeniem słow, iż tym czasem ta liczba ustanawia się poki inna w Etacie nie będzie oznaczoną, odstąpili Jmć Pan Marszałek po trzy razy zapytał się o zgodę, na który projekt zaciągu iednomyslnie zezwolono. Wniośł potym, Jmć Pan Marszałek, ażeby pensya dla Sekretarza Seymowego w tym mogła być ze Skarbu wyplacona, na co zezwolono.

Król Jmć zaprosiłszy Ministerium do siebie, przez Jmć Xiędza Podkanclerzego Koronnego sółwował Seffyą na zaiutrz na godzinę 10. rano.

SESSYA LXXXV.

Dnia 31. Marca we Wtorek.

PO zwykłym zagaieniu przez Jmć Pana Marszałka Seymowego i Konfederacyi Koronney, zabrał głos Jmć Pan Kraficki Posel Czerniechowski w którym wyraził, iż gdy ustanowione podatki nie wystarczą na potrzebę utrzymania Woyska, więc z obowiązku swego i Instrukcyi Woiewództwa przedsięwziął, podać dwa projekta pomnazające dochod Skarbowy, pierwszy ażeby dziedzic Miasta Dubna z kontraktow Dubieńskich proveniencyi opłacił corocznie do Skrbu 50. tysięcy zł: a jeżeliby w którym roku zadość nie uczynił, tedy do innego Miasta Kontrakty mogą być przeniesione, drugi Projekt ażeby przez wzgląd na gwałtowną potrzebę Rzeplitey z powodu ducha Patryotycznego Ichnć Panowie Ministrowie połowy dochodow czyli pensyi swey na Skarb dla Woyska ustąpili, które Projekta oddał do Łaski.

Jmć Pan Kwilecki Posel Poznański w zabranym głosie wyraził, że z przepisu fizycznego względem wymierzenia gruntow i ztąd ustanowienia dochodow Ziemskich i procentu od sła, który ten sposob nie jest tak łatwy do wypełnienia radził, ażeby wziąć inne środki, iako to ile kto ma dochodow z czynszow, ile z roli, bo kto ma więcey czynszownikow, mniej ma roli, a kto więcey roli mniej czynszownikow, Drugi szrodek

odebranie czopowego generalnego na Skarb podług 1768. prawa, bo jeżeli z Miasł sześciudziesiąt teraz tylko osmdziesiąt tysięcy do Skarbu idzie czopowego, te szynki gdy wcale na Skarb odebrane, do kilku milionow spodziewać się trzeba intraty. Trzecie z wyśiewow i z krescencyi, ażeby z każdego Woiewodztwa Podkomorzy czyli inny Urzędnik wraz z dwiema Obywatelami osiadłymi i dwóch Kommissyi Skarbowey Officyalistow razem w pięć osob w jednym Mieście zasiadający odbierali za uwiadomieniem Uniwersałami od wszystkich Possessorow doniesienia z swych dochodow rzetelnie, a tak uniknie się lustracyi. Nareszcie radził, ażeby podnieść Projekt Xięcia Podkarbiego Lit.

Jmć Pan Kublicki Poseł Inflantki względem Biskupstwa Krakowkiego wakansu wspomniął, radząc wyznaczwszy pensyą na niego, oddać Xiędzu Jmci Naruszewiczowi Biskupowi Smoleńskiemu iako zasłużonemu ze wszech miar mężowi; mowił daley, że podług ułożenia Historji przez tegoż Jmć Xiędza Naruszewicza, g. y w niey doczytał się o udzielnym Xięstwie Siewierskim, które Rada Nieustająca uwolniła od podatku opłaty, aby toż Xięstwo należące opłacało teraz podatki, przymawiał się także względem Spektaklow Xięciu Sułkowskiemu dochód z nich dożywotnie pozwolony, iż teraz do Skarbu należeć powinien. Nareszcie podał Projekt za żydami, którzy in inflanti oświadczają dać 7. tysięcy Czer: zł: ażeby mieli pozwolenie za rogatkami do założenia sobie miasteczka.

Po tym Xiąże Kałztelan Czerniechowski miał następującą mowę.

M O W A

Xięcia CZETWERTYNSKIEGO

Kasztelana Czerniechowskiego.

Niemożna zaiste aby każdego czulego serca ta powszechna radość, to ukontentowanie wewnętrznie dosiągnąć nie miały, a właśnie w ten moment, w ktorem wolnym Duchem cała Powszechność tętniąca, ochoczym, i nieprzyniewolonym do tego ubiega się umysłem, co powszechnie uszczęśliwić może dobro.

Ty Królu Najciaśniejszy Panie Nasz Miłościwy! który jesteś na czele ukochanego od Ciebie Narodu (bo tak Sam łaskawym swoim z Tronu Głosem, tenże mianować raczyłeś) słusznie na wzajem tym Imieniem od Narodu ukochany, do najpoźniejszych czasów głoszony, a od nieprzeżytey Potomności nieśmiertelnie wspomniany będziesz, że nacyzuley do serca swego przyjąłeś, dałeś w tym niemylny dowod, kiedy nie tylko czucie serca Twego na iaw Narodowi Twemu wyśławileś, ale i Sam tak wspaniałym Darem (famymy hojnych i dobrych tylko Królów żdobiącym) uskapiając własnym potrzebom,) zasilaż spotrzeby dążące do ratunku tey wspólney Oyczyzny, ktorey sam jesteś ukochanym Oycem. Daiesz poznawać rzeczywiście Narodowi Twemu Miłościwy Królu, iż iak czuiesz tak i famym skutkiem dowodzisz, gdy wraz z tymże Narodem swoim, u tego staiesz zamierzonego celu, gdzie awa Twoia podniesiona, Rawę dawną Narodowi

Twemu, wskrzesić i przywrócić zdoła. Złożył
 już Ci Narod Twój iak naysprawiedliwsze, a z
 czulogo i wdzięcznego serca pochodzące dziękę;
 Naysławniejszy Panie, racz w tych Sercach nie-
 skażoney wierności dla Ciebie pełnych, wyczyty-
 wać to, co dla tak łaskawego Króla zawsze jest
 winno: za sławę i dostojność Tronu Twego,
 nie tylko majątek lecz i życie samo słodko mu
 nieść będzie dla Ciebie w ofierze.
 Przeświete Skonfederowane Rzeczplitey, Stany!
 daliśmy już prawdziwego, czucia serca naszego do-
 wod, gdyśmy ofiarę z udziału dziesiątey części
 z dochodow naszych jednowólnie, końcem rato-
 wania wspolney Oyczyzny Naszey złożyli, nie
 idzie tu nam teraz o nic więcej, iak tylko o uło-
 żenie sposobow aby ta ofiara iak wspólnie od
 każdego z nas już stała się winną, tak aby ci za-
 równo Nas każdego dotykała; jeżeliśmy tedy
 równym o miłości Oyczyzny i zaiaci duchem,
 tę szczęśliwą i ratunkową czynili ofiarę, chcemy
 iż iżniak narychley tymże samym sposobem
 dążyć do ukutecznienia tey.
 Nie mogę tego na sobie przewieść, abym
 nie oddał samą sprawiedliwość temu wypracowa-
 nemu dziełu. J. W. Moszyńskiego Sekretarza W.
 W. X. Litewskiego a Polśa Województwa Bra-
 cławskiego; prawdziwie ten duchem jedynie O-
 bywatelstwa tchnący Mąż sławnie okazuje się,
 iż w tym dziele swoim ani ku zwolnieniu ied-
 nych, ani ku obciążeniu drugich sposoby pód-
 dał, lecz właśnie wymiar równości dla każdego
 wydzielił. Wiem ia iż to tłumaczenie się moje
 (iako choć w części naysławniejszey majątek
 moy w Wótwach Ruskich mając umieszczony)
 nieiakiey może podpadać podeyrzliwości, gdy
 wła-

właśnie ten Projekt iakoby celem zwolnienia w Podatkach dla samych Wdztw Ruskich uformowany okrzyknionym został, ale dozwolicie Prześwietne Seymuigae Stany, niech tak iak każdemu dobrze bez uprzedzenia myślącemu Obywatelowi i mnie wytłumaczyć się wolno będzie.

Tam gdzie dążemy wspólnie wszyscy z udziałem z majątkow naszych, byśmy zafili Skarb Publiczny na ratunek Ojczyzny Naszey, tam mówię zarówno postępować nam należy, ani zwalniając jednych, ani zatym żądać obciążenia drugich, żebyśmy śmiało nazwać mogli prawdziwą ofiarą dla Miłości Ojczyzny, a nie ofiarą dobra cudzego.

Tak Seym 1775. Roku prawdziwie wspomnienia niegodny, włożył (że użyję słusnie tego wyrazu w tym mieyscu, nie podatek lecz haracz na Wdztwa Ruskie, nawet bez Reprezentantow od tychże, ciężki i nieprawny Podymnego, pod którym do dziś dnia też Woiewodztwa ięczą ciężarem, a co większa, że ięczą bez nadziei nawet ulżenia tychże, gdyż wszystkie dawne Podatki w swej mocy nieporuszoney pozostać się mają.

Tu właśnie w tym mieyscu zwracam głos mój do Was Prześwietne Woiewodztwa Wielkopolskie, do Was mówię iako Współ-braci naszych (i iak inaczej myślić tak inaczej i mówić nie powinienem) jednym i nieoddzielnym duchem miłości wspólney Ojczyzny Naszey zagrzanych, chcecie się zastanowić, że tuż i w tym podatku podymnego, iako nie równie Was mniey dotykającym, oczywiłą dla siebie ulgę odnoscicie; usiłujecie przekonywać nasze Woiewodztwa Ruskie tym, iż przez ciąg czasu nie miały do płacenia pogłownego wraz z wami się nieprzykła-

dały, wnidzieć w istotną przyczynę, która też Woiewodztwa Nasze w te czasy od Was oddzielała; wszak nietayne pewnie z Nas nikomu Narodu Naszego dzieie; w tych to znajdziemy, iż zaczęwszy od Panowania Zygmunta III. od Roku 1536. prawie nieprzerwanie, aż do naszych czasów, niebyło tak szczęśliwego Panowania, żeby jakie klęski ni niebezpieczeństwa a nieobarczały, też Woiewodztwa Nasze, nacoż mamy dawne wysledzać dzieie, wszak świeża w Nas odżywia pamięć 1768. Roku rewolucyą której nikt nie doznał iak same Woiewodztwa nasze, a po takiej klęsce zaraz w 1775. Roku podatkiem tak nieznośnym bez najmniejszego względu też Woiewodztwa Nasze uciesnionemi zostały. Jeżeli zaś mówić, że polepszony Stan Woiewodztw Naszych teraz znajdziemy, niemożna iak wnieść i w to słusznie należy, co żadney wątpliwości nie podlega; iż Rok ieden który zniszczenie Kraiowi przynosi, dziesięć lat zaledwie stan iego poprawić zdołają. Te to zaiście i słuszne, i żadnego przydania niemające przyczyny, które Nas dawniey od płacenia pogłownego wraz z Wami Przeświewne Woiewodztwa Wielkopolskie oddzielały, te spodziewam się, iż przez miłość wspólną braterską wazą ku nam, dość zdolnemi staną się, do sprawiedliwego was przekonania.

Jest prawdziwie czego winzłować, a oraz i pozazdrościć Wam Przeświewne Woiewodztwa Wielkopolskie, iż procz spokoyności (która nad wszystko jest najszacowniejszą) że iey nieprzerwanie używaliście, żadney odmiany niedoznawaliście, ale raczey w swych dochodach przez wydoskonalone Ekonomii przemysły, co raz więkksze pomnażaliście przyzyki. Zaiście woleliby-

nasze Woiewodztwa Ruskie ubiegać się z wami do tey szlachetney daniny na ratunek wspolney Oyczyzny, stawży się rownie i z wami tey nieprzerwaney spokojności uczestnikami, od którey przez ten lat przeciąg, niezczęśliwości smutno doświadczane tez oddalały.

Z tego tedy wszystkiego co dawniey naszym Woiewodztwom Ruskim do znoszenia rownych ciężarów z Prześwietnymi Woiewodztwami Wielkopolskimi było na przeszkodzie, istotnie przed wami Prześwietne Seymuiące Stany wytłomaczywszy się, a teraz gdy naywyższa Opatrzność i naszym Woiewodztwom Ruskim dozwała iefzcze dotąd spokojnemi cieszyć się chwilami, nie chcemy bydź oddzielnemi od znoszenia tych siodkich dla miley Oyczyzny ciężarów, lecz chcemy wspólnie wraz z wami Prześwietne Woiewodztwa Wielkopolskie w zupełnym porównaniu, też znosić ohochoz; agdy mówię w zupełnym porównaniu, mówię przy prawie równości wspólnie nam właściwey, a zatym mówię przy sprawiedliwości.

Jak każdemu Kraiowi naywyższa Opatrzność dając nierówne położenie, nie równych też udzieliła darow, tak chcąc równo zachować proporcją, aby podług teyże każdy z udziału tychże darow zarowno wymierzał się, bez większego nad drugiego obciążenia, wniśe potrzeba i wpożytki każdego Kraiu, i wiazacunek przez korzyfne tychże spieniężenie sprawiedliwy. Bo iak iuż powiedziałem, że położenie nierowne Kraiu iednego od drugiego, wielką i w pożytkach odnuszonych czyni różnicę tak odział zachowawszy w tym punkcie sprawiedliwy, łatwo będzie rozecznać rowność od nierowności.

I tak podobało się naywyżey Opatrzności, Prześwietne Woiewodztwa Wielkopolskie szczęśliwym i ad nafze Woiewodztwa Ruskie udarować położeniem, za którym, że wszelkie w ślad idą znaczne przyziski, to rzeczą jest niezawodną; bo pytam się, przez co Kray każdy naywięcey zwykł się zahogacać? ieżeli nie przez wehod pieniędzy w tenże, któren roczną i niezawodną dla każdego mieszkańca stanowi intratę; teraz niech wnieść raczą w samą bez uprzedzenia rzeczy istotę Prześwietne Woiewodztwa Wielkopolskie, a zapewne uyrzą obraz właściwy szczęśliwego swego położenia.

Oto nayprzod w wszelkie zbiory z Ziemi, które też na użytek im hoynie wyda.e, iedne wyrobione na trunki, z propinacyi znaczną i niezawodną roczną przynoszą proweniencyą, drugie przy bliskim porcie z pienieżone iuż i wehod znaczny w Kray pienieżdy sprawują, iuż i cyrkulacyą tychże zawsze wielce dla każdego Kraiu potrzebną, niezawodną stanowią. Taki to tylko w tak szczęśliwym znajdujący się położeniu każdy, co istotnie może się nazwać szczęśliwym, może bogatym. Coż bowiem nadto więcej stan każdego mieszkańca ulepszyć zdoła, iak nie tak łatwe każdego produktu Kraicwego z pienieżenie, którym że nietylko bądź nienayzyskownieyszym, ale niech miernym zawsze iednak pewnym i co rocznym, praca temuż wyplaca się darem, a do tego tenże przez rządney Ekonomii przemyśl, dobrze rozpoložony do fowitego majątek tegoż podnieść łatwo może stopnia.

A coż mówić o tey to z Owiec akcydentalneuy proweniencyi (którą za niestałą i niepewną Przeświet: Wtwa Wielkopolskie bydź dla siebie sądzą) nayprzod winienem jest na niestałość i

niepewność teyże proweniencyi odpowiedzieć: iakże można nieśtałość i niepewność teyże dowodzić, skoro (iak zdarzyło mi się słyszeć) w szacunku Dobr sprzedających się połowa tey to akcydentalney intraty, od kupującego też dobra zwyczajnie jest i bywa płacona; tu przez to słamo, że połowa tylko teyże akcydentalney intraty, a nie całkowita opłacać się zwykła, oczewiście teyże śtałość i pewność dowodzi się; przyczyna bowiem tego dość jest iasna, raz przez wzgląd na nieuchronny wydatek na utrzymanie Owiec, powtore na zwykle zdarzane przypadki w odcho-dzeniu tychże, słusznie nader połowa, teyże intraty akcydentalney w moc bonifikacyi nieprzyjętą w szacunku Dobr kupnych śtaie się, a zaty m z warunkiem takowym ocalającym zupełnie drugą połowę akcydentalney intraty kupujący Dobra, i siebie zupełnie zabezpiecza, i pewną i śtałą intratę przyjmując, nigdy na niey już tracić nie może, lecz owszem niezawodnego ciągnięcia z teyże przychodu istnym śtaie się właścicielem.

Co się zaś tyczy tak wielce korzyśney z Owiec produktu intraty, nie rozwodząc się tak dalece szeroko w tym rzeczy gatunku, iasno na iaw wyśta-wić nie trudno: iuż to nayprzod słamo szczęśliwe położenie Kraiu do znacznego i korzyśney wewn-y produktu zpieniężenia przykłada się, iuż i w własnych Kraiowych manufakturach teyże wełny wyrobienie na sukna iak korzyśney i prawnie przy-zyski, któż tego świadom dostatecznie nie jest? a iakie w przyszłości dla tego gatunku nie gotują się korzyści, (bo ia tu mówię o podatkach na wieczną trwałość śtanowiących się) Niech tylko tama śtaie się dla wszystkich wprowadzania w -Kray Nasz Zagranicznych sukien, ażeby Kray cał-

ły na własnych przesławiał, (co jest istnym dla c
tego Kraju interessem) coż za zyski obfite Prze-
świetne Wtwa Wielkopolskie, z swoich manula
ktur odnosić nie będą? Już tu więcej do tego i
dodać nie sądzę, bo znając sentymenta pełne gor-
liwości tych zacny ch Przeświet: Wdztw Wielko-
polskich Obywatelów, ku miłości wspólney Oy-
czyzny dążące, pewien jestem, iż sami przeświad-
czą się, że dla tey, która ich tak szczęśliwym po-
łożeniem, tak dostatn iemi drogich owocow zbiorami
udarowała, nie będą oszczędzać, coby
iż na zawżę uszczęśliwić zdołało.

Gdy tedy i My Wodztw Ruskich Obywatele,
znając się bydź nicoddzielnemi tey wspólney Ma-
tki Oyczyzny Naszey Synami, pragniemy bydź
przykładowi równie z majątkow Naszych, ile si-
m i przemożność Nam dozwala do ratunku tey
Piley Oyczyzny Naszey, chcieycieź rozważyć
arzeń: Seymujące Stany, nasze sily, naszą mo-
żność, i nasz stan, w którym położeni jesteśmy.

Ze tak naywyższej Opatrzności zdało się, iżby
jednych miernieyszemi z ziemi pożytkami, a
szczęśliwzym położeniem obdarzyła, a drugich
nieco dostatecznieyszemi z teyże ziemi zbiorami,
a na to nie tak szczęśliwym położeniem udarowa-
ła, zaisze że tymże udziałem każdemu kontento-
wać się należy, nikt temu nie przeczy; ale też
iż nikomu tam krzywda żadna nie staie się, gdzie
zarowno kazdy z swoich pożytkow do powsze-
chnego przykłada się Dobra, każdy bez uprzedze-
nia myślący (tak sądzę) że sprawiedliwie przy-
zna.

A tak gdy w tym rzeczy widoku staiemy, ro-
zważmy w krotkości Woiewodztw Ruskich poży-
tki, na przeciwko tych, w które iak wyżey wyrta-

ziem, Przes: Wdztwa Wielkopolskie obfitują. Nieco w prawdzie znaczniejszy zbiory z Ziemi Woiewodztw Naszych Ruskich wystawiać zdaią się znacznie okazałe dostatki, nie przeczę ia temu, że mogą bydź nieco znaczniejszy, ale co za korzyść z nich wynika, niech się każdy nad tym zastanowi: oto Rolnik, który około tey Ziemi z krwawym potu znoiem pracuje, choć zdaie się, że obfitą od niey za swą pracę odbiera zapłatę, nie mogąc tego owocu korzystnie zpieniżyć, w tym tak znakomitym tegoż dla siebie wpływie, nie tylko że nadgrody za pracę nie znachodzi, lecz znużony widząc nienadgrodzone swoje trudy, ustatie w ochocie więcej podnoszenia pracy, i dla tego nawięcej w Naszych to Woiewodztwach Ruskich i Ziemia odlogiem leży, i z pracowitych Rolników nie użytecznymi stają się włóczęgami; to co do Pospolstwa mówiąc, a co do Obywatelów Posessyie swoje w tychże Woiewodztwach ofiągające, równie też zbiory z Ziemi choć tak znaczne, w Stertach złożone, a zpieniżyć się nie mogące, przez kilkonasto letnie nie używanie tychże, nie stają się więcej iak pastwą iedyną dla szczurow i myży. Bo ieżeli dawniey wyrobienie tychże zbiorow z Ziemi na gorzałki, przynosiły nieiakiie Obywatelom pożytki, te tak przez odpadnienie Kraiow Naszych w Rząd obcy, iako to Gallicyi, gdzie nayeściejey i nazykowońney, gorzałki nasze zpieniżaly się, równie pokąd Wielkopolska Prowincya sama tak obficie u siebie gorzałek nie robiła, a do Nas zaieżdżając i też zakupowując wchod pieniędzy do Nas czyniła, teraz zaś gdy to wszystko Wtwom Naszym Ruskim nie tak odpowiada iak dawnieyszemi czasy, gdy i te zbiory Ziemi nie tylko, że zyskowne nie przynoszą, lecz nad to trud i kost lożony

nigdy się tak iak spodziewać się należałoby, tym-
 że istotnie nienadgradzaią się: oczewiście ztąd
 wypływa, że próżno mienić zbiorow teyże Ziemi
 wielkimi bydz dla Woiewodztw Ruskich przeży-
 skami.

Może wystawiać okazalosc rzeczy Prześwie-
 tnym Wtwom Wielkopolskim zpienieżenie tak
 wysokie produktu zbożowego w Naszych Woie-
 wodztwach Ruskich w Roku zeszłym, gdy aż do
 18. i 20. zł: cena Korca Zyta podniesiona była, ale
 to więcey na poparcie obrony Wtwom Naszym
 służyć może, aniżeli na wystawienie okazałych
 iakowych przyzyskow. Ta chwila prawdziwie
 izeszliwie dla tych Woiewodztw Naszych zda-
 rzona, ktorey z żyjących teraz i pamięć nie zafi-
 gnęła, iak nagle zabłysnęła tak też i nagle z o-
 czow naszych zniknęła; oto w Roku zeszłym,
 iak iuż wyraziłem do tak wysokiej ceny zboże
 podniesione było, iuż w Roku teraz bieżącym do
 zł: 4. tylko cena Korca niżoną została, a co wię-
 ksza i na tę cenę choć tak małą i Kupiec do wy-
 nalezienia iest trudny. Dozwoliże fama słuźność
 stałym i pewnym takowe zpienieżenie nazwać
 prowentem? Przeciwnie Preśw: Woiewodztwa
 Wielkopolskie choć pomierną ceną swoje Zbożo-
 we produkta rok rocznie zpienieżają, za to ie-
 dnak pewną i stałą z nich ciągną intratę, pracę
 swoją nadgrodzoną zawsze oglądają. Te to szczę-
 śliwe położenie iedno, co może stały i pewny
 dla każdego O rywatela zabezpieczyć przychod.
 Jest ieszcze m iestemanie wysoce ceniące z Pa-
 siek, Stad, i Wołow, że i w tym to gatunku zna-
 czne Woiewodztwa Ruskie odnosić mają korzy-
 ści, i iakoby też stałą i pewną tymże stanowiły
 intratę; Winieniem zaś i ten rodzaj tak zna-

czne

czne stanowiący przyzyski, Wam wyświęcić Przeświałne Seymuiące Stany. Nayprzed co się ty-cze Pafiek, nie można zaiste zupełnie zaprzeczać, żeby i z tego rodzaju iakie dla Obywatelów nie miały wynikać pożytki, ale nad pewnością i sta-łością tychże trzeba się nieco zastanowić. Jak zwyczajnie przemysł ludzki nie zwykł opuszczać wyśledzenia tego, co mu iaki bądź przyniesie dożytek, tak upatrzwszy i w tym małym stworzeniu Pszczolce, iż z Naywyższego rozrządzenia przynosi rodzajowi ludzkiemu nieiaką ko-rzyść, z tey też iak mu dozwolono, i profitować nie zaniedbał; ale ta wynaleziona korzyść ani in-dustryą ludzką podnieść się, ani stałe utrzymo-wać się nigdy nie może; przyczyna tego wszy-stkiego ta jest nieomylna: raz, że Człowiek pod-dać się jest winien gospodarstwu tey Pszczolki, bo niemogąc dociec doskonałe tegoż, nie jest zatym i w stanie tymże rozrządzania, a gdy od tego to gospodarstwa i powiększenie iego korzyści, i zu-pelna strata zawisły, to wszystko rad nie rad przy-jąć jest winien, co mu w tym plonie dostać się może; nadto gdy i też gospodarstwo tak w po-mnożeniu korzyści, iak w ponieśieniu utraty od temperamentu lat bieżących powietrza zawisło, a do tego ieszcze więcey, że i sama exystencya rozrządzającego tymże gospodarstwem na tymże samym temperamencie polega, iakże można na tak słabych fundamentach, pewney i stałej ko-rzyści stanowiąć przychod? bo nie tylko Obywa-tele Pafieki utrzymujący, temu upadkowi podle-gają, lecz bardziey poddaństwo, od których z dzie-ścięcin nieiaką korzyść Panowie ich odnoszą, przy upadku tychże, korzyści tak wysoko stanowiące,

Mm

wraz z tymże i dla Possessorow zupełnie giną i
 nikną. Jeżeli zaś produkt z tych Pasiek miodowych
 zdaie się pomnażać Obywatelskie przychody, i że
 go nie tylko nie pewney wielości wymiar, bo za-
 wsze od przyczyn wyzey już wyrażonych za-
 will, ale nadto zpieniżyć się nie mogący (tak
 przez wzbrónienie wprowadzania tegoż produ-
 ktu w Gallicyą, gdzie nayzykowniey dawniey
 spienięzał się, iako przez znaczne wprowadzenie
 w Kray Nasz win różnych Zagranicznych, trunki
 miodowe, gdy mało albo nie używane są w Kra-
 ju naszym) więcej przez utrzymywanie tegoż
 długie, albo zupełnie w korupcyą idzie, albo bla-
 hą ceną zbywany, korzyść naymnieyszą Oby-
 wateľom przynosi.

Co zaś do Stad i Wołow mowić, że i z tych
 stałe Obywatele ciągną przychody, tak się tło-
 maczą. Są niektorzy Obywatele obszernie wy-
 pasy, mający (ale bardzo nie wiele takich liczyć
 można) oo stada Koni utrzymują, ale bardziej
 też utrzymują ku swojej wygodzie, nie zaś aby
 w tym swego poszukiwał zysku; wniść że tylko
 w kosztłożony, tak na utrzymywanie ludzi do do-
 zoru tychże Stad, iako na bereyterye, i na inne
 ztąd wypływające nieuchybne potrzeby, który
 iak jest niezmiernie kosztowny, a dla własney
 wygody, i mowić można więcej dla dogodzenia
 własnemu upodobaniu podnoszony, czy może iaka
 bądź korzyść wynaleziona, te wszystkie dostate-
 cznie nadgrodzić wykłady?

Względem zaś Wołow, te iako nigdy okazać
 się nie może, aby z własnego obór dochowania
 były zpieniżane korzystnie, lecz za Granicą za-
 kupowane na nieiaki w części mogący się wyna-

leść zarobek, czy sąż przecie zdolnemi przez samą fluszność, aby liczonemi były w stałą i pewną proweniencyą? iuż to nayprzod dobrowolnie kogo, że ułożenie pociągnie do tego wzięcia się handlu, iak zostawione jest przy iego własney woli, tak wielu na ten hazard niepewnego handlu puszczając się niechęący wstrzymują się od tegoż, a i ci ktorzy oddając się temu niepewnemu losowi nigdy ani o swoiey korzyści iaka wyniknąć może, ani o upadku swoim, ktorego przewidzieć nie mogą, stale zapewnionemi bydź niezdołają. Iasniey powiem, oto za kilkaset Wołow za Granicą skupionych, trafi się taki, co włożyć znaczną summę pieniędzy w ten handel przedsięwzięcie, puszcza się na los niepewny korzyści, lub straty, niech nieopłacaią Woły, iuż często i swego wyłożonego nie ogląda wydatku; iuż będzie taki komu szczęście posłuży, co nieiaka i korzyść w zarobku znajdzie, ale nad tym przypadkiem zastanowić się godzi, niechże te kilkaset Wołow nie zdrowym zaraza się powietrzem, iak często-kroć takowe zdarzają się przypadki; iuż nietylko żadney nie znachodzi korzyści, lecz całkiem w swoim włożonym upada majątku, ktoż mu pytam się nadgrodzi te tak wielką szkodę? przeyrzenie było sprawiedliwe, odniesienia zysku, przypadek, i hazard stały się takowego niezczesliwego Obywatela godnym litości plonem.

W tym tedy wizyskim iak podług przekonania mego wytłomaczyłem się Prześw: Seymuiącym Stanom, tak upatrując w Proiekie od J. W. Braclawskiego podanym, iasniey nad inne zbliżenie się do porownania wszystkich w ogule znofić się mających podatowania ciężarow poprawiwszy w tymże niektore przyzwojte ludzkości niedosta-

tki, sądziłbym go być do przyięcia naydogodniejszy, dla ogolney społeczności.

Te zatem zdanie moje, iak mnie własne bez uprzedzenia przekonanie przeświadczyło, otworzywszy, pod światlejsze nierownie tak Wielkich Mężów poddaię rozeznanie.

Przeciwnie temu głosowi uowil Jmć Pan Ka-
szelan Rogoziński. Poczym Jmć Pan Rożnowski
Poznański za Proiektem Xięcia Podskarbiego, aby
był podniesiony dopraszał się. Jmć Pan Stroyno-
wski żadał kontynuacyi Proiektu Jmć Pana San-
domirskiego, a gdy Jmć Pan Sekretarz przeczytał
o prawie iennym trzymających dobra, Xięzę
Jmć Sapieha Marszałek Konfed: Lit: poparł swym
glosem tenże Proiekt. Jmć Pan Gnieźniński nie
pozwalal, lecz kontynuacyi Ziemskich podatkow
żadał.

Jmć Pan Kaliski oświadczył, że musi tu powie-
dzieć prawdę, i że dla tego niektorzy niechcą
przyścić do kontynuacyi Ziemskich podatkow,
ażebymy gdy się rozładą Prowincyi Wielko-Pol-
skiej Poslowie w nieprzytomności onych nalo-
żyć nieestosowne na nich podatki. Poczym z do-
niesienia Jmć Xiędza Podkanclerzego Koron:
Jmć Pan Sekretarz przeczytał Notę odpowiednią
Króla Jmci Pruskiego, który oświadcza się we
wszystkim trzymać Neutralność. Po przeczy-
taniu oneyże Sessya Solwowana na Czwartek
na godzinę 10, rano.

SESSYA LXXXVI.

Dnia 2. Kwietnia we Czwartek.

Po zwykłym zagaieniu przez Jmć Pana Marszałka Seymowego i Konfederacyi Koronney, Jmć Pan Potocki Starosta Szezerzecki Poseł Podlaski, dopatrzał się J. K. Mci, ażeby jako już jest od dawności deklaracya nominowania Posłow do Dworow, Szwedzkiego i Drezańskiego, tak teraz oneż skutecznie racył.

Krol Jmć zaprosiwszy Ministerium do siebie, wkrótkich słowach oświadczył, że zawfze jest pamiętny i gotow dopełnić żądania Stanow zgromadzonych, względem wysłania Posłow do Szwecyi i Drezna, lecz wiadome są Stanom nowo włączone zamieszki; trudność także w tym czasie wygotowania do Szwecyi Instrukcyi, aprzeto z tey rozwagi łatwo wstrzymać się zechcą do niejakiego czasu, a teraz do potrzebniejszych materyi podatkow rozmiarkowania przystąpić zechcą, oco Jmć Pana Marszałka Seymowego upraszam.

Xiążę Jmć Jabłonowski Poseł Wołyński, żądał przyrzeczenia od Laski, ażeby nominacya wspomnianych Posłow przed świętami nastąpiła. Podobnież Jmć Pan Rzewuski Poseł Podolski, przymówił się upraszając J. K. Mci, ażeby jeżeli dla niektórych okoliczności do Dworu Szwedzkiego niemoże bydź teraz Poseł wyznaczony, spodziewa się, że do Dworu Saskiego zktorego familii Polska zaszczyca się Królami, iż nieodwłocznie

J. K. Mć nominować zechee; oco z mieysca swego upraszał: wtym Król Jmć zaprosił do Tronu Jmć Pana Rzewuskiego, i onegoż obligował, ażeby swego wniosku odstąpił.

Jmć Pan Potocki Poseł Lubelski, przyłączył prozbę swoją do J. K. Mć, o nominowanie Pośta do Dworu Saskiego do ktorego podeymuje się godny sam siebie i zswych zasług iako też krewny i Imiennik Jmć Pana Marszałka Seymowego, Jmć Pan Małachowski Starosta Opoczyński; wyraził, że lubo isam równie jest trosk liwy oprzyśpiężenia i dokonczenie rozmiarów podatkowania atoli zna to dobrze, iż nominowanie bardzo krotki momenty zabierze, przez co dopełniemy satysfakcyą winną dla tegoż Dworu z ktorego krwi Królowie nami panowali.

J. P. Marszałek Seymowy popierając poprzednicze J. W. Pośta głosy upraszał J. K. Mć o przychylenie się do żądania Krain powstacznego.

Jmć Pan Rzewuski Poseł Pośta rzekł lubo na rozkaz J. K. Mć poprzestał wniosku swego popierać, lecz gdy słyszeliśmy liczniejsze głosy ośmiela się ponowić i swoje żądanie.

Jmć Pan Lubński Poseł Sieradzki; wzabranymi głosie wyraził najprzed zadziwienie, dlaczego Kommissya dotąd nie napisała zagranicę po broń iey zaleconą, także względem niewygotowania ielżecze: Etatu, toż rekomendował na Biskupstwo Krakowskie Jmć X. Szembek, Biskupa Plockiego nakoniec przyłączył prozbę swoją do J. K. Mć o nominacye nieodwołcznej Pośta do Szwecyi i Saxonii.

Jmć Pan Dłuski Poseł Lubelski miał mowę w matery rozłożenia podatkow i umiarkowania podług ktorego Woiewodztwa; zdātności, docho-

now ma być wybierany, 10. procent naznaczo-
ny.

Jmć Pan Branicki Hetman Wielki Koronny, w zabranyim głosie explikował się na uczynione zapytanie dla czego dotychczas bron z zagranicy niesprowadzona, doczego takowe dał przy-
czyny: gdy prawo wypadło aby Kommissya Woy-
skowa na 30,000 sprowadzila bron, wezwał do-
tego Jchmć Panow Teppera, Kabrego, Meyzne-
ra, Raszawicza i Bernaux, ci wszyscy pokazali
kilkanaście gatunków z zagranicy bron, Kom-
missya z tych wszystkich wybrała co lepiże trzy
gatunki i oneż do rewidowania starszym may-
strom Puzkarskim podała, ktorzy osadzili, że
wspomniona bron, jest stara, szczegulnie nowe lo-
za do niej dawane, zamki i dekle niehartowne,
słowem cale niezdatne, a dotego że każda bron,
i para pistoletow ztransportem iedna sztuka ko-
sztowałaby 7. czer: zł: azatym do kilku millionow
wyniosłoby; przedsięwzięła tedy Kommissya in-
szego śródtku, gdy przez Jmć Pana Byziewskie-
go miała sobie prezentowaną bron Kraiową
ktorey sztuka kosztuje 60. Zł: takową bron, na
cały swoy pulk tenże Jmć Pan Byziewski ob-
stałował. Miasto zaś Warszawa mająca 60.
warzztatow puzkarskich zapewniła co mieścić
1000 bron przytawienia, do ktorych warzztatow ta
bron z Cekauzu do kilku tyficy dana jest do
przerobienia, iako też i po innych fabrykach
kraiowych aby nowa była robiona zalecono, to
co do bron, względem zaś Etatu; ten wkrótce wy-
gotowany będzie, lecz wprzody trzeba ażeby
percepta uregulowana była z rozmiarů podatkow,
dopiero łatwiej expens ułożyć. To donoszę co
przy dokończeniu moiey prezydencyi Kommissyi

jest zrobiono, i o kontynuacyą projektu podatko-
wego dopraizam się.

Jmć Pan Kasztelan Chełmski najpierw podzię-
kował za konferowaną sobie Kasztelanią i do
pocałowania ręki J. K. Mci przystąpił, potym
mówił w materyi ułożenia klasyfikacyi na Wo-
iewodztwa względem wybierania podatku pro-
centowego.

Jmć Pan Marzałek zalecił czytanie Jmć Pa-
nu Sekretarzowi tegoż projektu, poktorego prze-
czytaniu, Jmć Pan Drewnoski Poseł Łomżyński,
dał swoy przydatek który także Jmć Pan Se-
kretarz przeczytał.

Jmć Pan Gnieźniński, stosownie do tegoż pro-
jektu swoy dał znowu przydatek, ażeby
podatek podymnego był pomnożony a to
przez nowe lustracye, ktore w Koronie wśze-
iu tygodniach a w Litwie wtrzech miesiącach ma-
ią być uskutecznione.

Jmć Pan Weysenhoff Poseł Inflantski przy-
mówił się utrzymując projekt Jmć Pana Sand-
mierskiego do ktorego także dał swoy przyda-
tek, itenże Jmć Pan Sekretarz przeczytał. Po-
czym przystąpił do czytania względem dobr
len-
nych w ktorey to materyi Jmć Pan Drewnoski
Poseł Łomżyński, wzabranym głosem explikował,
iż są niektóre dobra lenne ktore mają Summy
na Starostwach onerowane i te za Jana Kazmie-
rza od Roku 1650. wczasie woienney expedy-
cyi zaciągnięne na tychże Starostwach onerowa-
ne zabezpieczone ktore przez Kommissyą wy-
znaczoną we Lwowie w Roku 1662. są dekre-
tem przyznane zopisaniem, iednak do pewnego
czasu warunku i wrocenia Summy takowe len-

ności niemogą być wzrzucone i przez połowę tylko swej intraty opłacać mają.

Poskończonym tym głose Jmć Pan Kossowski Podskarbi Nadworny Koronny cytował wspomniane Prawo, i oświadczył, że należałoby każdego roztrząsnąć jeżeli już czas niewyśzedłego warunku, azatym sądził zostawić to do decyzji Kommissyi. Jmć Pan Sekretarz przeczytał wspomniane dawne Prawo za Iana Kazimierza, względem Summ zaciągnionych, Jmć Pan Sokołowski Inowrocławski, podobnie radził, ażeby od Roku 1659 do Roku 1768. wszelkie Summy zaciągnione były, aprobowane zaprawo lenne, inne zaś od Roku 1768. i 1776. na Seymach prawie rabunkiem rozebrane, ażeby były uchylone, które do dwóch millionow uszkodzenia dla Rzplitey przynotzą.

Jmć Pan Marzałek Seymowy dodałszy ten przydatek do projektu, że od Roku 1659 wszystkie Summy na Starostwach onerowane zlecają Kommissyi Skarbu Koronnego oneż roztrząsnąć i udecydować podług prawa uchwalonego ile opłacać będą powinni.

Agdy jeszcze na takowy przydatek niebyło jednomysłności Król Jmć zaprosiwszy Ministerium do siebie solwował Sessyą przez Jmć Xiędza Podkanclerzego Koronnego nazajutrz na godzinę 10. rano.

SESSYA LXXXVII.

Dnia 3. Kwietnia w Piątek.

PO zagaieniu przez Jmć Pana Marszałka Seymowego i Konfederacyi Koronney, zabrał głos Jmć Pan Lasocki Poseł Sochaczewski, który żądał projektu Xięcia Jmci Podskarbiego Litewskiego, ażeby przystąpić do rozebrania intrat-dobr ziemskich, a Jmć Pan Suchorzewski Poseł Kaliski, przymówił się interlocutorie, że dotąd nie-pozwoli na żaden projekt, poki niebędzie miał zapewnienia od Laski, że broń przez prawo do kupienia naznaczona będzie nieodwłocznie spro-wadzona, bo inaczey Woysko sądziłby nie uku-tecznione, ieżeli broni niebędzie. Jmć Pan Mar-szałek Konfederacyi odpowiedział, że zaleci Kom-missyi Woyskowej, ażeby dopełniła prawo spro-wadzenia z zagranicy broni Pruskiej. Doczego Xiążę Jmć Stolnik Litewski Poseł w Berlinie zo-stający swym intereffowaniem się zechce dopy-modz, za uczynionym zgłoszeniem się do niego. Xiążę Jmć Adam Czartoryski Poseł Lubelski, wniósł interlocutorie swe żądanie, ażeby, przez wzgląd sprawiedliwy Rzeczpospolita na zostają-cych Officerow z Regimentu w Kommissyi Woy-skowej, a niemających żadney pensyi raczyła najmniej 500. Zł: na kwartał wyznaczyć do czego podał projekt.

Jmć Pan Marszałek Seymowy, zalecił czyta-nie projektu wczoray niedokończonego o dobrach i Summach lennych, po ktorego przeczytaniu Jmć

Pan Drewnowski Poseł Łomżyński, dodał swoy dodatek, lecz niebył przyjęty.

Jmć Pan Rzewuski Pesel Podolski radził, żeby dla prędszego załatwienia zdać na Kommissyę Skarbową, która ażeby wyciągnęła Tabelle takowych dobr, i Summ, i iak nayprędszą Stanom dała rezolucyą, z ktorych łatwiey potym będzie decydować, na takowy wniosek iednomyślna nastąpiła zgoda.

Poczym Xiążę Jmć Sapieha Marzałek Konfederacyi Litewskiej, wzabranym głosie oświadczył, że Prowincya Litewska ma innego gatunku dobra lenne dziedziczne do ktorych stosowny podał przydatek, i ażeby ziemskie tylko podatki opłacały.

Jmć Pan Rzewuski i Jmć Pan Krasński Poseł Podolski oświadczyli, że takowe dobra mają na Rusi tymże prawem lennym dziedzicznym zaszczycone, przeto radzili przydać, tak w Koronie iako i w Litwie, po ktorego dolożeniu iednomyślna nastąpiła zgoda.

Zabrał potym głos Jmć Pan Krasński Poseł Podolski w następujące słowa.

M O W A

JW. JANA KRASINSKIEGO

Starosty Opinogurskiego

JEżeli czego, winszować Narodowi naszemu powinienem, ieżeli z czego, Epoka Panowania W. K. Mci świętną w późney potomności uznana bę-

dzie, to zapewne z przyczyny tey iednomysłney zgody, która Stany Skonfederowane nakłoniła, od dawnych oddalić się przesądów, o własnym przepomnieć interesie, o dobru tylko Kraiu myślić, dobrowolnie ciężar opłacania stałe wystarczających na potrzeby publiczne funduszów, przyjąć obowiązek.

Minęły te czasy, w których Polacy fałszywym uprzedzeniem rządzeni, o powiększenie swobod Osobistych tylko troskliwi, majątku na dostarczenie Skarbu publicznego potrzebnych dochodów oszczędni byli; to tylko dobrym Kraiu menili, co ich od opłaty podatków, i władzy rządowej bezpieczeni czyniło; bezwzględnie patrząc na zradliwe sąfiedzkie insynuacye, zmniejszyli Woyska, wpływania Ministrow Dworow postronnych do Rządu, niezliczone w Kraiu pełnione gwałty wbrew prawom Kraiowym i Narodow, coraz bardziey, bezsilnemi, nieczynnemi, i podlemi się czynili; iuż teraz smutnym nauczeni doświadczeniem, w chęci odzyskania posady Narodowi wolnemu przyzwoitey, z ochotą część majątku swego w ofierze Oyczyźnie poświęcili, na powiększenie mocy Woyskowej, życie nawet, broniąc siedlisk Oyeow Naszych, z nieprzyjacielem ochocz o i mężnie ważyć będą.

Coż z Kraiu można więcey żądać? skoro mieżkańcy iego słabość swoią poznając, co tylko moc rządu stanowić może; to iednomysłnie działając ubiegają się, Królu Miłosciwy! po tyłu doznanych przeciwnosciaeh które Tron twoy nachylały, a Narodu, rządowi twoim podległego. iestestwo do zguby przybliżały, ciefzyć się powinieneś, że Opatrzność nie ubliżyła cię bydź świadkiem wspaniałości Ludu twoiego, i że przy-

szedł ten czas, w którym nie nad Prowincją
możniefzych Sasiadow, ale nad wolnemi zno-
wu, Berlem twoim władać będąc Polakami.

Potrzeba była powodem ustanowienia ofiary
to. grosza i ta trudności w przyięciu nie cierpiała,
roftropność z sprawiedliwością złączona, sposoby
różne podawane, do wyboru ułatwienia, ważąc,
jedne uciążliwe, inne niedokładne bądź nie równo-
ważne uznając, dotąd nieskutecznemi uczyniła;
Różność po Woiewodztwach wybierania intrat,
odmiana posady, większość lub mniejszość in-
dustryi, Handel mniej lub więcej ścięsniony, ży-
źność gruntu lub trudność zamiany Produktow,
sporow tu słyszanych stały się powodem; bo ka-
żdy przeświadczony będąc że dać potrzeba, prze-
pomnieć jednak nie może, że będąc jedney Oy-
czyzny Synem, równych używając swobod uciąż-
żonym zostać, lub kogo pozwolić uciążyć, by-
ły niesprawiedliwości dziełem.

Różne w tey mierze podawane Projekta, nim nad
nieimi zaftanowienia uczynić odważę się, o poda-
tkowania zasadach wspomnieć mi należy. Jeże-
li z kąd czerpać powinniśmy sposoby rozkładu
czynienia Podatkow, to z obcych Narodow, gdzie
od wiekow te mniej lub więcej na nich stano-
wione były. Dla pewności ich dochodu, inte-
reffem stawało się Panującego, iak nayrowniey-
szy zachowywać rozkład, do tego więc zamiaru
dążącemi prawidły rządzić się musiał.

Te prawidła do okoliczności stosowane, podług
tych używane, rozciągleyszemi lub ścięsniane-
mi, lecz nigdy odmiennemi nie stały się, w naukę
zamienione zostały: zgłębiając w tey nauce do-
skonale Pisma każdy się przeświadczy, że Poda-
tek iako nie na jednego ale na cały Kray wkła-

dany, gwałtowney tylko potrzeby Publiczney staie się skutkiem, inaczey nakładany obciążeniem, i Tyrana samowładney woli staie się uwiecznieniem.

Jako zaś każdy Kray na Prowincye rozdzielany bywa, tak Podatek stanowiący się, albo dla każdej Prowincyi stosowny urządzony zostaje, albo też generalny wszystkie zarownież obeymujący Kraiu części; Partykularny więc albo Generalny bywa, i od Prawodawczego rozrządzenia zależy rozemnać, jak lepiej i lżej wypada dla ludu ten stanowiąc, bo co w iednym zakładzie opłacać z łatwością przychodzi, to z trudnością w innym uskutecznić staie się. Podatek więc stanowiąc do sposobności opłacających Rząd stosować się powinien; oraz mieć względy, aby ten rownoważnie majątnego i ubogiego w proporcji majątku posiadanego dotykał, w wyborze by był łatwy nie uciążliwy, w ilości swoiey pewny, odmianie niepodległy, w manipulacji nie kosztowny. Do posady Kraiu stosowny Handel, nie obarczający, rękodzielom nie szkodzący, Exportacyom Produktow Kraiowych, bądź Tranzytowowi Zagranicznych nieprzeszkadzający, Rolnikom nie obarczający, expensom urządzoneym staie wydosarczający, na nieprzewidziane okoliczności wojny lub inne na Narod mogące wyniknąć kłębki, powiększonym z łatwością i bez uciążenia być mogący. Te to każdego podatku są prawidła święte; te ściśle zachowane, stanowią łatwość opłaty, i srodzą każdemu udział pracy swoiey czyniony.

Te przepisy ściągają się do wszelkich Kraiow bądź samowładnych, bądź wolności rządzoneimi ustawy; ale ieszcze są niektóre co tylko samym

wolnym Narodom właściwe być powinny, te naruszone, wolności węgielne wzruszają podpory, i do odmiany nieznacznie prowadzą Rządu.

W samowładnym Rządzie wola Panującego, do okoliczności stosująca się, w opłacie do Publicznego Skarbu, dla Ludu staie się obowiązkiem. Rozkład i uznanie potrzeby od Jego szczerulnie zawisły woli.

W wolnym Narodzie są Prawa, swobody zaręczające, czyli Prerogatywy, iedne od Panujących nadane, inne z umow między Narodem a Panem wynikle, i przysięgi rękomyją zatwierdzone, inne zwyczajem wiekami nieodmiennym upoważnione; Te Prawa w całości swojej zachowane być powinny, i nigdy nadwężone być nie mogą, dla tego u nas Podatek nakładany być nie może, ale Szlachetny Duch Obywatelstwa, te siebie uwolnienie w zachowaniu ściłym, szkodliwe być mogące, w hojny zamienia datek, ofiarą zwany, ten tym szlachetniejszy się staie, bo dobrowolnie na siebie włożony, uciążliwym przeto nie jest, gdy przymus nieznan.

W Proiektach więc podanych należy zważać czyli sposob tej ofiary, do Skarbu wnoszenia, proponowany, zgodny z wolnością naszą. Trzy są oznaczone do zamiaru doyscia drogi; pod honorem zeznać intraty, Lustracye pozwolić, Komitowe wproporeji szacunku Dobr z Tranzakcyi okazujących się ustanowić.

Pierwszy sposob nayzgodniejszy z naszymi swobody nas zabezpiecza, ale nie Skarb Rzeplitey, wypadnie z tego Proiektu przyięcia, że mało opłacać będziemy, Prawa 10. grosz oznaczającego niedopelnimy, Podatek ten dobrowolny mogący dostarczyć potrzebom publicznym nie wy-

dostarczającym stanie się, do innych nakładania sposobow zwrocić się będziemy musieli, siebie oszczędzając, Rolników, Mieszczan i Żydow obciążać będziemy, przez co siebie i Kray zubożemy, bo majątnych ocalając a pracą przykładających się do Bogactw Kraiowych obarczając, uniknąć tey nieprzyzwoitości nie potrafiemy, Monopolia i wszelkie ultimi confumentis podatki, dotykające rolnika zaproponować się mające do tego dążyć się zdają, idzie za tym projektem i Delacya, sprężyna od przemocy na uciemienie najsukteczniey używana; ta iak obrażająca Obywatelów, iak przeciwna wolnego Narodu ustawom, ile gwałtu przynosząca sposobowi myślenia Stanow Skonfederowanych, iuż w tych murach przedemną Głosy światłe gorliwe i prawdziwie Obywatelkie okazały.

Lufracya tak przez zamieszkanie w iednym Woiewodztwie a przeto wzajemną potrzebę ulegania sobie, iako związki krwi i przyjaźni, i chęć każdego przy sposobności podaney ochrony siebie obojętną i niepewną stanowi dla Skarbu korzyść. Sposob Prawem przepisany, aby z stałych i pewnych intrat opłacać przyiętą ofiarę, Regestrom pisania expensownym i z pozorow niepewności korzyści otwiera obszernie Pole, przysięga że tey nie załatwi zdrożności, Lufracye Starostw i Abiurati Czopowego niemylnie zapewniała.

Przysięga na człowieka poczciwego iest nadto, na mniey ściśle myślącego za mało; używać tey należy iak najmniej bo częste używanie, te święte Religii należey zaręczenie czoza tylko prawną ceremonią czyni, i bezprawia utwierdzeniem się staie.

Wielu jest właścicielow, którzy przez użytych do zarządzenia Namieśtników, swoje rządzą dobra, na ich dobrej wierze zaufanie swoje pokładając przestają na tych dochodach, które oni im z wierności i pilnych starań przesyłają. Takowy możeż przestać, na cudzey wierze, gdy tę sumieniem i wezwaniem Boga utwierdzić będzie powinnością. Wielu takowych którzy w posiadły Dobr nie trzymają Dziedzica Imie nosząc, a tak przysięgi wykonać nie będą mogli, a w mocy Possessora będzie na Dziedzica zwałąc ciężary.

Projekt Kominowe w proporcji z Tranzakcyi okazaney stanowiący, chociaż zupełnie wszystkim trudnościom odpowiadającym się nazwać nie może, te jednak względem innych tak małe są, że w ogóle znaczney nie czynią różnicy, a do tego nad inne sposoby Podatkowania tę ma zaletę, że Lustracyi Szlacheckich Dobr nie poddaie, Delacyi za sobą nie ciągnie, wszystkie intraty obeymuie, a przeto od kwestyi czyli stałe lub przypadkowe i odmianie podległe zupełnie wolny wkłada obowiązek placenia na Szlacheica, ale spokojność mu zapewnia, interessu z przekonaniem walki nie czyni, Rzeplię również pewną czyni, że nie tak wiele iak z innego skutecznego Projektu szkodować będzie, zgodny więc jest z interessem publicznym, w niczym wszechwładności nie nadwiera nad ich majątkami, gdy sprawić się im z swoich dochodow i te sumieniem zaręczać nie przymusza. Przeto zgodny z swobody Stanu naszego, który jeżeli czyni ofiarę, to dobrowolną, przymusu znać niechce ani powinien.

Ze tranzakcye cenę okazujące różnych Wsi,

rożnych posad przynoszących różniące się procenta, bądź znakomitych sposobności Handlu, drogi publiczney, stawow, jezior, albo z wszystkich tych odsuniętych zyskow razem się sumują, i razem liczbą kominow w nich znajdujących się diwidują, wypadnie ztąd szacunek komina, ktoren prawdziwey i istotney każdego intracie odpowiada, a nikogo nie cięży, bo dyfferencya ktoraby znaczna była z proporcyi iedney Włi braney, niknie gdy odrzuciwszy 10. od 100. na fundy expensa na tysiące rozrzuconą zostanie.

Trzeba sobie powiedzieć, że należy Prawo dopełnić, że dać powinniśmy, sposobow więc oszczędzania siebie zkrzywdą Skarbu nie dopuszczamy. Jeżeli w iednym Woiewodztwie droższe intrat utrzymywania iak w drugim, więc więcej wytrącenia na gruntowe potrzeby dopominie się ma Prawo, a tym sprawiedliwa troskliwość ukoioną zostanie.

Nie będą na tym projekcie korzystały Woiewodztwa Ruckie, bo jeżeli mnieysza liczba za komijn opłaty okazuje się niżeli w Wielkiej-Polski Woiewodztwach, to liczba też onych tak mocno tamtych Woiewodztw przenosząca odpowiada sprawiedliwie 10. groiża opłacie.

Podatki opłacać się nie powinny tylko z intrat ktore są; bo to co wnaślępnym czasie bydź może, niepewności podpada i odmianie iest podległe, z niepewności więc żądać opłaty, iest to chcieć wkładać konieczność na stałość czasu i okoliczności ktore zawsze od losu zawisły; chcieć wkładać więkzsy ciężar na Woiewodztwa Ruckie niżeli na inne, dla tego, że rzeka Dniestr do Alkiermanu za pomyślną Polski chwilą spławiać kiedys plony buyney Ziemi obiecywać

może, a Cherson produktow zamianę załatwia, potrzeba, pierwey zaręczyć wolność żeglugi na Dniestrze, i że Cherson w wroście swoim zniszczonym nie będzie, a gdy tego zaręczenia uczynić nie można, trzeba przestać na teraz będącym istotnym tych Woiewodztw stanie: inaczey i Woiewodztwa Ruskie wnosć mogłyby, że Warta spław żaręcza do Szczecina; Handel Pruski przy sprawiedliwym Monarchy Panującego zarządzeniu, nieprzebranych skarbow dla tych Woiewodztw stanie się zrzodem, że Manufaktury wproporcyi wzrastającej potrzeby krajowej i ludności tamże powiększone zostają: czasy nadzwyczajne i przypadkowe zdarzenia, Bogactwa nie stanowią trwałego; wszak pod czas 7-letniej Wojny Wielkopolskie Woiewodztwa szczyt drożey niżeli Ruś teraz swoje zbywały produkta, iednak za to do większych opłat podługane nie były, i dzisiaj bogatemi bydzć nie przyznają.

Sama posada Wielko-Polskiej czyni iey intraty szerszymi i pewnieyszemi niżeli w Woiewodztwach Ruskich. Bo gdzie sprzedaż Produktow nie od przypadkowych okoliczności zawisła, gdzie w sąsiedzkich Państwach granicach powabow dla Chłopow większych nie obiecują gdzie wyrabianie pól w ościennej granicy dla Rolnika trudniejszy i pracowitszy się stać, gdzie nakoniec o ścianę tylko obyczaje, Rząd, i Religia obciążają, tam przychodniego stają się, tam obiecować można, pewność nieustraty Poddanego i pracy niemyślną nagrodę, a przeto intrata odmianie nie podpada, i owszem podług potrzeb wzrastających sąsiednich też w górę idzie.

W naszych południowych Prowincyach, iez-

li zbywamy Produkta, to albo zdarzeniem przypadkowym, albo za bezcen, lub inuustryą one wgorzałki i inne gospodarckie a zawize ryzyko podpadające zamieniamy użytki, która sposobność iedynie mało licznym właścicielom lasow i kapitalistom zostawiona; inni zaś Obywatele uszykowane sterty od lat dwudzieciu kilku nie-tykane, a od czasu i myszy niemal zniszczone mając, wistocie przekonywają o trudności zamiany Produktow, i że ich zbycie od losu tylko zawisło.

Pewności utrzymania Chłopow nie ma, bo za Dniestrem buyność ziemi większa, wolność nie mał zupełna; pracy zmicyżenie i większych zyskow nadzieia, obrządki Religii niezmiennie obyczaje podobnie, język wspólny, oplata danin zmieyszona. Są to mocne powaby dla których Ruśniaki, swoje wtamtaysze zamieniają siedli-cka, że zaś Arędy i Czynyże na większości lu-dności gruntują się, często ztąd doświadczamy, że w iednym roku kilkonastotyśieczne prowen-ta w następnym w kilku tyśieczne zamienione by-wają, ta to prawdziwa przyczyna, dla ktorey do-tąd tak rozległe pola nie wyrabiane, stępami okiem niezmiersonemi zostają.

Chcieć więc stanowiąc podatek, ten u nas nie z innych, iak z tych niepewnych źródel ciągnięty bydyż musi, iednak podający inwentarz intra-ty, ten za niepewny nie będzie mog. podawać, ani też od wyznaczonych do rozeznania praw-dziwych dochodow przyjęty za taki bydyż nie może, bo przydatek zmieyszlenia ludności a prze-to Arędy i Czynyżow, iako przydatek losowi zostawiony brany bydyż musi, takowa iednak in-trata na niepewności zasadach wsparta i od oko-liczności zawisła, 4. części każdego składa do-

chodow a 5. wynosi z Rolnictwa; w Wielkopolskiej przeciwnie 4 części intrat z Rolnictwa i manufaktur a 5. ledwo z propinacji rachuią i czynszow. Pytam się teraz gdzie większa łatwość ukrycia intraty, te pod pozory niepewności podania, expensy gruntowey powiększania, czyli w południowych Prowincyach czyli w Wielko-Polskich Woiewodztwach: wypadnie za tym, że gdy my z intrat odmianie podpadających raz na zawsze 10. groszy opłacać przyimiemy obowiązek, inne Woiewodztwa day Boże by z swoich dochodow stałych odmianie nie podpadłych a z polepszeniem urzędzenia wewnętrznego kraiu naszego, w górę koniecznie idących do Skarbu 5. od sta wnosily.

Wystawiam stan różniący dwoch Prowincyi, abyś Najiasniejszy Panie wiedział powody dla czego za projektem, od wszystkich równy niemal biorącym podatek iestem; nie odbiegają nasze Prowincye od opłaty, instrukcye nam dane tey prawdy zaręczeniem, ale będąc iedney Synami Oyczyzny, również do losow tey ulepszenia przykładać się znają powinnością, więcej czynić nad inne, mieć włożoną powinność, by toby uciemieniem

Dwie Prowincye, są to dwie gałązki skronie twoie zdobiące Miłościwy Panie; czyliż twoie ferce Oycowskie zniesie? aby iedna dla drugiej żywość swoią tracić miała, niechay z nich równo owoce zbierane będą, a wtedy wzrość z onych a nie zniszczenie skutkiem Twoiey nad niemi czułości będzie.

Jako Polak widząc projekt JW. Mofzyńskiego z swobody naszymi naysgodniejszy; iako Poseł Woiewodztwa Podolskiego uznać ten że iak nay-

rownieyszy podatowania rozkład czyniący; iako obydwóch Prowincyi Obywatel włości dzierżący, przeto bezstronny, ten turzymywać znam moim obowiązkiem. i dla tego upraszam JW. Marzalka, aby raczył Uniwersał po Kancellaryach rozestać, by Tranzakcyę podług Schemma które oddaie, przysyłane były, a przeświadczą o niemyślności projektu JW. Braclawskiego.

Wteyże materyi mowil Jmć Pan Kafztelan Woynicki, a ponim, Jmć Pan Dziekoński Podskarbi Nadworny Litewski, który podał projekt flosownie do Prowincyi Litewskiej, względem wybierania dziesiątego procentu.

Jmć Pan Jezierski Kafztelan Łukowski, wmo-wie swoiey wyrazil, że Wielko-Polanie i Mało-Polanie nie po Rukku myślą, każde Wdztwo podług swoiey intraty i sposobu rządzenia się, pewinno złożyć swoy procent. Wspomniał o czopowym, iak mała opłata do Skarbu, gdyż z sześciudzieściat Miał ledwie 800. Żł: dochodu. Podał więc swoy do tego projekt.

J. P. Kuczyński, Posel Podlaski, wobszernym glø-sie dowiodł, że prawdziwa szczerość dla Oyczyzny powinna nayrzetelnieyszą czynić z-podatku dla Oyczyzny ofiarę &c.

Jmć Pan Sekretarz Litewski przeczytał projekt, Jmć Pana Dziekońskiego, poczym Jmć Pan Potocki Posel Lubelski, podał projekt swoy, po ktorego przeczytaniu Król Jmć solwował Sessyą przez Jmć Xiędza Podkanclerzego Koronnego na dzień iutrzejczy na godzinę 10. rano.

SESSYA LXXXVIII.

Dnia 4. Kwieciana w Sobotę.

PO przyściu Nayiaśn: Pana do Senatu i zaga-
 ieniu przez Imć Pana Marszałka Seymowego i
 Konfederacyi Koron: naypierw Imć Pan Sucho-
 rzewski Posel Kaliski dopraszał się rezolucyi od
 Kommissyi Woyskowej względem sprowadzenia
 broni; Imć Pan Marszałek odpowiedział, że lubo
 ieszcze nie ma rezolucyi, lecz spodziewa się
 pod czas Sessyi mieć nadesłaną. Miał potym
 głos Imć Pan Zakrzewski Posel Poznań: mówiąc
 za Proiektem Imć Pana Braclawskiego, a po nim
 Imć Pan Jezierski Kasztelan Łukowski żądając
 ażeby Opactw kilka było odebranych na Skarb, i
 w nich założyć fabryki na broń, kul i innych
 amunicyi robienie.

Imć Pan Zakrzewski Posel Brzeski Kujawski w
 zabranym głosie żądał, ażeby Proiekt Imć Pana
 Podlaskiego był podniesiony.

Imć P. Wda Sieradzki oświadczył się, że iuż czas
 drogi dosyć jest wycieńczony na mowach, z ktor-
 rych do tąd iasnie porozumieliśmy żądania Sey-
 miujących, więc należy do samego skutku przytą-
 pić i decyzyą którego Proiektu ustanowić, a przeto
 upraszał J. P. Marszałka, ażeby gdy nie będzie ie-
 dnomyślności raczył dwa Proiekta wybrać, i z po-
 między nich uczynić propozycyą ad Turnum.

Imć Pan Suchodolski Posel Chełmski wniósł,
 ażeby między Proiektem Imć Pana Podlaskiego

i Imć Pana Lubelskiego była propozycya ad Tur-
num.

Prowincya Wielko-Polska na ten wniosek nie-
chciała pozwolić, lecz żądali między Projektem
Imć Pana Podlaskiego i Imć Pana Braclawskiego, a-
zeby była uformowana propozycya.

Imć Pan Marszałek oświadczył, że najpierw
dla ożywienia pamięci, Imć Pan Sekretarz prze-
czyta przydatek do Projektu J.P. Potockiego Lubel-
skiego i Kuczyńskiego Podlaskiego Półow Poczym
gdy nie będzie jednomyślności, uformuje mię-
dzy niemi propozycya. Po przeczytaniu tychże
Projektow przez Imć Pana Sekretarza, Xiążę Imć
Biskup Wileński, a po nim Xiążę Imć Sapięha
Marszałek Kon:Lit:doniosł iż prawie jednomyślnie
na Prowincjonalney Seffyi Prowincya Lit: Projekt
J.P.Lubelskiego przyjąć oświadczyła się. Gdy długo
pro & contra te spory trwały, to jest, iż Prowincya
Mało-Polska utrzymowała Projekt względem wy-
bierania podatku procentowego z dobr Ziemskich
przez J.P. Lubelskiego podany, który stosownie do
Projektu Imć Pana Sandomirskiego przydał, aże-
by Kommissya Skarbowa po uwiadomieniu Uni-
wersałami Wdztwa, Ziemie i Powiaty, gdy obrani
z tychże Kommissarze, podane z przedaży dobr
Tabelle i wyciągnione przez lat 10. a rma Januarii
1778. ad ultimam Xbris 1788. do Akt oddadzą,
drugie z wyciągnionych intrat dobr Ziemskich,
z tych umiarkowawszy które sprawiedliwsze
przyszlą potym do rezolucyi zgromadzonych Sta-
now. Prowincya zaś Wielko-Polska utrzymowa-
ła Projekt Imć Pana Podlaskiego, w którym iuż
to po ustanowieniu Kommissarzow Woiewodzkich
do odbierania Regestrow, których ma bydź pięciu
przed temi każdy Possessor sam lub przez swych
Sub-

Substytutow z propinacyi, z czynszow i wszelkich dochodow, ktore bydz mogą, te zaprzyiężone odesła do każdego własnego Grodu, w którym w Akta osobno zapisane będą iedne, a drugie Kommissyi Skarbowey odesłane.

Jmć Pan Bniński Poseł Poznański zabrawszy głos wyrazil, że tam nayprędszy skutek rządow „ubi Oratores filent, a leges jubent”, że mowami napelnione są drukarnie, na ktorych raczey czas więcey trawimy, a Praw bardzo mało stanowimy. Przeto niezabierając czasu upraszał o propozycyą ad Turnum czyli ma bydz wstęp do Proiektu Jmć Pana Podlaskiego, czyli Jmć P. Braclawskiego. O co cała Prowincya Wielko-Polska dopraszała się: a Mało-Polska przeciwnie żądała, aby między proiektem Jmć Panow Podlaskiego i Lubelskiego uformować propozycyą.

A gdy Jmć Pan Moszyński Poseł Braclawski w krotkich słowach od swego Proiektu odstąpił. Jmć Pan Marszałek Seymowy przeczytał takową propozycyą: czyli wstęp do Proiektu Jmć Pana Podlaskiego ma bydz wzięty, lub Jmć Pana Lubelskiego? którą propozycyą Jmć X. Referendarz Koron: przeczytał. Jmć X. Biskup Poznański przy-mowil się, że na takową propozycyą zdania swego dać nie potrafi, w ktorey słowa wstęp do Proiektu znaczą część iakąś Prawa, lecz żądał aby iasnie była podana propozycya.

Przeczytał tedy odmienioną propozycyą Jmć P. Marszałek Seymowy takową: czyli Proiekt Jmć Pana Podlaskiego z poprawami i przydatkami ma bydz decydowany? a to affirmative, czyli Proiekt Jmć Pana Potockiego Lubelskiego z poprawami i przydatkami ma bydz wzięty? a to negative, którą propozycyą Jmć Xiądz Referen: Koron: czytał i

Turnus się zaczął. Po którym skończonym było za Projektem Jmć Podlaskiego z Senatu wotow affirmative 21. a za Jmć Pana Lubelskiego negative 23. z Stanu Rycerskiego, affirmative 60. negative 54. ogólnie było wotow za Projektem Jmć Pana Podlaskiego, affirmative 81. negative 77. Utrzymał się tedy Projekt do decyzji Jmć P. Podlaskiego. Po czym nappierw Jmć Pan Marszałek Seymowy przymowil się za zostającemi Subalternami Rady nieustającej, ażeby zaległa im pensya była wypłacona

A J.P. Rzewuski Poseł Podolski żadał, aby Jemć Panowie Porucznikowie Kawaleryi Narodowej, tu się w Warszawie bawiący do Chorągwi swoich oddalili się.

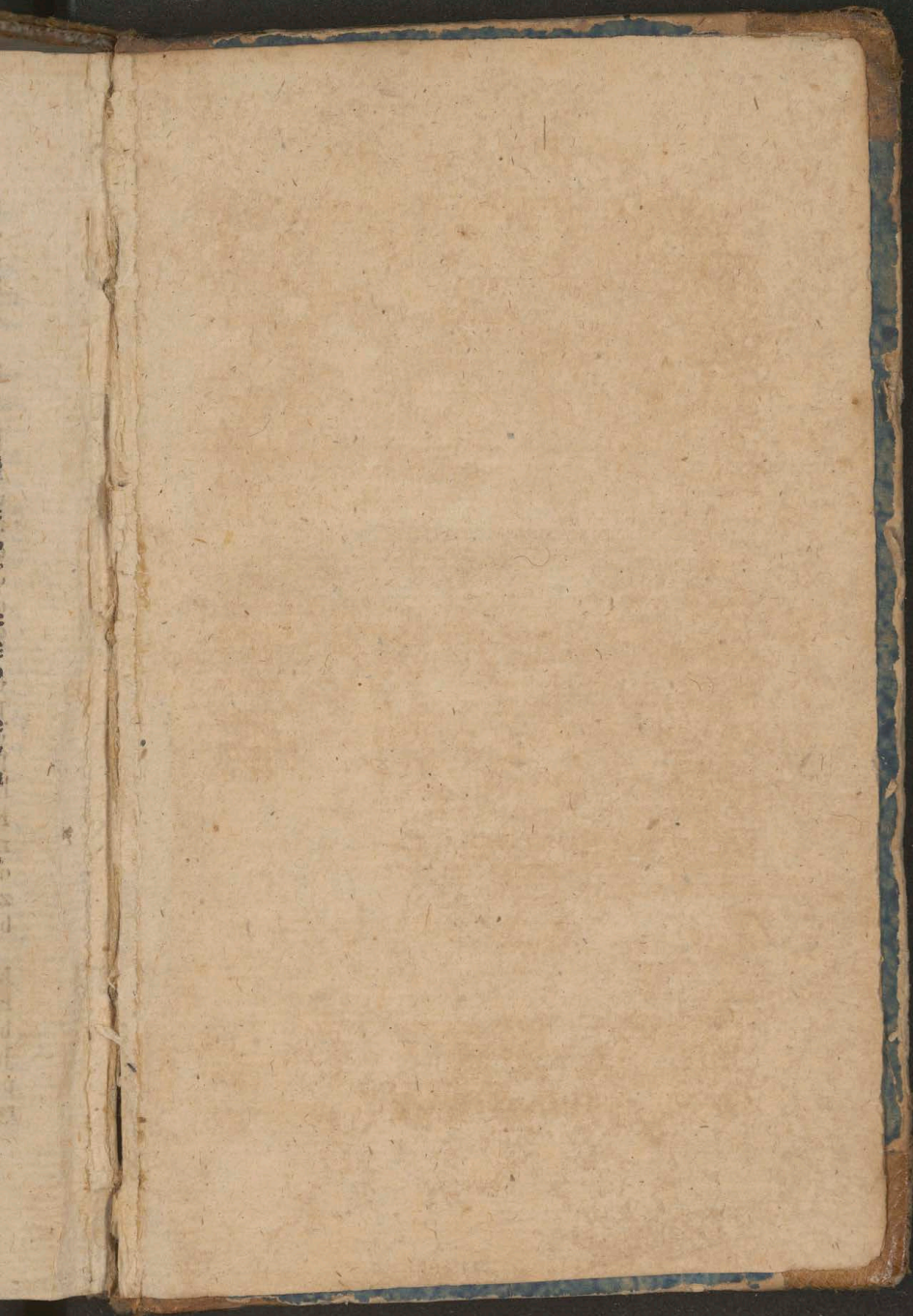
Xiążę Jmć Sapieha Marszałek Konfed: Lit: za Sekretarzem Lit: i Subalternami dopraszał się o wypłacenie onymże nadgrody, na co wszystko chętnie zezwolono.

Kròl Jmć zaprosiwszy Ministerium do siebie sam w krotkim głosie wyraził, że z przyczyny Świąt następujących solwuię Seffią do Czwartku po Wielkieynocy.

KONIEC SESSYI PRZED ŚWIETAMI WIELKONOCNEMI

I CZESCI DRUGIEY.

Biblioteka Jagiellońska

stdr0023822

